

ДУХОВНА ПЪЛНОТА

„Затова прекланям колене пред Отеца на Господа нашего Иисуса Христа, от Когото се именува всеки род на небесата и на земята, да ви даде, по богатството на славата Си, крепко да се утвърдите чрез Духа Му във вътрешния човек, и чрез вярата да се всели Христос в сърцата ви, та, вкоренени и утвърдени в любов, да можете проумя с всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина, и да узнаете Христовата любов, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните във ВСИЧКАТА ПЪЛНОТА БОЖИЯ.” /Еф. 3:14-19/

ПРЕДГОВОР

След демократичните промени в България се създадоха условия за проповядване на Христовото евангелие на „всички твари”. Дългоочакваното благодатно време дойде. Духовната нива бързо избуя, но избуяха и бурените. Враговете на християните, наречени в Библията антихристи, не се опомниха, не се покаяха, а започнаха опасна война против всички, „които са се отдръпнали от нечестие”. Като смениха тактиката и стратегията си, но не и нрава си, те се сродиха с различни лъжливи религиозни учения, ереси и разколи, а истинските християни нарекоха сектанти и разколници, за да отклоняват неутвърдените християни от „ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ”.

Светото Писание ни предупреждава:

„И мнозина ще последват тяхното разпътство, и поради тях пътят на истината ще бъде похулен. И, подбуждани от користолюбие, ще ви мамят с лъстиви думи; тяхното осъждане отдавна е готово, и тяхната гибел не дреме.” /2 Петр. 2:2,3/

Точно тия човеци, които са се отклонили от Христовите заповеди и не само са престанали да ги изпълняват, но и не ги знаят; които са лишени от християнските добродетели, етика и морал, станали са вероотстъпници или предатели, тъкмо те дръзват да наричат най-верните Христови последователи от Православната и Евангелските Христови църкви разколници и сектанти. Готови са да разпънат на кръст всеки верен християнин, който не желае да им се поклони и да стане вероотстъпник като тях. Те умишлено смесват различните религиозни ереси: мормони, муунисти, йеховисти, бахаисти, кришнари и рекламират слугите на дявола: контактъори, екстрасенси, астролози, медиуми, гадатели и прорицатели, за да заблудят българския народ, но ще измамат само себе си.

Замислете се, господата антихристи, лъжехристи и атеисти, защото времето се изпълни и Божието царство наближи. За всяка хула против верен Христов ученик, от което и да е християнско вероизповедание, ще ви се наложи да плащате, ако не се покаете.

Християнството е разделено на три основни вероизповедания: православни, католици и протестанти. Във всяка страна по света има и от трите вероизповедания и Господ Иисус Христос е умрял за всеки един, който повярва в Неговото учение. Той не ни е позволил да се хулим, а ни е заповядал да се обичаме и ни предупреждава, че където и да е по света, ако двама или трима са събрани в Неговото име, и Той е между тях. Който злослови и хули събрание на християни, където се извършва богослужение в Христовото име, той злослови и хули Божия Син.

В някои страни доминира православното вероизповедание. Такива са: Гърция, Русия, Украйна, Сърбия, България и др. В други - католическото: Испания, Португалия, Италия, Франция, Унгария, Чехия, Полша, Литва, Латвия, Естония, Мексико и всички страни от Средна и Южна Америка. В трети страни доминират протестантските деноминации. Такива са: Финландия, Швеция, Норвегия, Великобритания, Германия, Дания, Белгия, Холандия, Канада, САЩ, Австралия, Индонезия, Южна Корея и др. Нима християните от тия страни са сектанти?

Господ Исус Христос казва, че фарисеинът си е отишъл неоправдан поради горделивата си молитва. Какво казва той?

„Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци...” /Лук. 18:11/

Като кои човеци? Като Авраам, Исаак, Иаков и патриарсите ли? Като Мойсей, Исус Навин, Халев, Самсон, Гедеон, Давид и пророците ли?

Въпреки че днешните християни знаем много добре, че Бог се противи на горделивите, понякога чуваме молитви и призиви в църквите и от електронните медии, които много приличат на молитвата на фарисея:

„Боже, помогни ни да победим протестантите, католиците и сектантите. Благодарим Ти, че ние не сме като тях”. Като кои от тях? Като Нютон, Паскал, Ян Хус, Цвингли, Калвин, Мартин Лютер, братята Уесли, Джон Бънян, Томас Бекет, Шекспир, Георг Хендел, Йохан С. Бах, Бетховен, Менделсон, Роберт Шуман /внук на евангелски пастир/, Йоханес Брамс, Били Греам, Спърджан, Томи Хикс, св. Франциск, св. Доротея, Тома Кемпийски, Тома Аквински, о. Босилков, Микеланджело, Ботичели, Рафаело, Джордано Бруно, Пабло Сарасате, Росини, Доницети, Белини, Верди, Пучини, Моцарт, Леонкавало, Йохан Щраус, Кетрин Кулман, Етер, Бранхам, Осборн, д-р Йонги Чо, Райхард Бонке, Дерек Принс и хиляди по хиляди християни от евангелските и католическото вероизповедания, които положили живота си за Господа Исуса Христа и за евангелизацията и цивилизацията на Африка, Азия и Латинска Америка, както и на целия свят, които ще ги видим в присъствието на Господа Исуса Христа, ако се удостоим с такава чест, защото изпълниха Христовата заповед:

„Идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари.” /Марк. 16:15/

За съжаление, фарисейски молитви и призиви можете да чуете и в евангелските общества, които може да кажат:

„Господи, благодарим Ти, че не сме като православните, които се кланят на немите идоли и почитат и прославят светиите, които може и да не са светии”.

Като кои православни? Като светите братя Кирил и Методий ли? Като св. Иван Рилски, св. Патриарх Евтимий, Отец Паисий, св. Климент Охридски, св. Георги Софийски, св. Николай Софийски, св. Василий Велики, св. Григорий, св. Николай Мирликийски, св. Тихон Задонски, св. Сарафим Саровски, св. Йоан Кронщадски, или като Достоевски, Чехов, Тургенев, Лермонтов, Глинка, Бородин, Мусоргски, Чайковски, Римски Корсаков, Глазунов, Рахманинов, Игор Стравински, акад. Иван Павлов, Йоан Екзарх, Стоян Михайловски, Йордан Йовков, Елин Пелин, Васил Левски и хиляди по хиляди православни християни, които с живота си, а някои и със смъртта си, прославиха Троициния Бог?

Вие, които проповядвате пълното и чисто Христово евангелие, не се бойте от ония, които ви хулят и ви наричат разколници и сектанти. Така хулеха и Господ Исус Христос, и апостолите, които бяха преди вас. Защитниците на „най-правата вяра” разпънаха Спасителя, убиха дякон Стефан с камъни, обезглавиха апостол Иаков и хиляди мъченици след тях. Когато съдеха великия апостол Павел, някой си оратор Тертил го хулеше и обвиняваше, че бил заразил вселената с назорейската ерес. Светият апостол слушаше с пренебрежение хулите му и отговори на управителя Феликс:

„Но признавам ти се в това, че според учението, КОЕТО ТЕ НАРИЧАТ ЕРЕС, аз тъй служа на Бога на отците ни, че вярвам на всичко, що е записано в Закона и в пророците” /Деян. 24:14/

Господ ни предупреждава и предупреждението Му е много сериозно:

„Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството небесно.” /Мат. 5:20/

Ако ние сме родени и възпитани в едно от трите вероизповедания на християнството, но презираме, злословим, мразим и хулим децата, родени и възпитани в другите две вероизповедания, които вярват в Господа Исуса Христа, обичат Го и Му служат според приетия от тях начин, дали наистина сме верни Христови последователи, като знаем, че Той ни е заповядал да обичаме дори враговете си?

Всеки човек, независимо от това дали родителите му са православни, католици, протестанти, мюсюлмани, будисти или атеисти, се ражда грешен. Греховете на Адам и Ева са скрити в неговото естество. Въпреки желанието ни да не грешим, ние често съжаляваме за това, което сме помислили, казали или извършили. Защо?

Нека си представим, че на добро дърво, което дава добри плодове, отрязваме короната и му присаждаме калемни от диво дърво, което ражда лоши плодове. Каквито и грижи да положим за него: рязане, чистене, пръскане, торене, окопаване и поливане, то непременно ще роди диви плодове, защото калемите му са от диво дърво, което дава лоши плодове.

Точно това направи сатана с Адам и Ева. Той отсече от тях послушанието на Божиите заповеди, което винаги дава добри плодове, и им присади греха, който винаги дава лоши плодове. Грехът се разпространи върху всички потомци на Адам и Ева и им донесе болести и смърт, защото „*платката, що дава грехът е смърт*” /Рим. 6:23/. И: „*Който прави грях, от дявола е, защото от край време дяволът съгрешава. Затова се яви Син Божий, за да разруши делата на дявола.*” /1 Йоан. 3:8/

Точно това направиха и атеистите в България, като премахнаха вероучението в училищата, което учеше децата да изпълняват Христовите заповеди, за да придобият християнските добродетели, етика и морал. Измамата, че атеистичното възпитание и усъвършенстването на плътта ще роди добри плодове, е явна. Ето някои статистични данни, разпространени от електронните медии:

1. Всяка година в България се раждат около 30 хиляди извънбрачни деца.
2. Около 70 процента от учениците в средните училища блудстват.
3. Около 70 процента от българските жени са минали през кожно-венерическите диспансери.
4. Годишно в България се извършват повече от 300 000 криминални престъпления.
5. Около 500 000 са диспансеризирани в нервно-психиатричните клиники. Самоубийствата между младите хора и войниците рязко се увеличават.
6. Рязко се увеличават наркоманията, алкохолизмът и проституцията.
7. Умножават се разтрогванията на семейства, поради извършени прелюбодеяния. Увеличава се броят на семействата без сключени граждански и църковни бракове (т. нар. „милиционерски бракове”).
8. Небивало нарастват корупцията, рекетът, кражбите и разграбването на хазната, съкровищата и богатствата на страната ни.

Библията ни казва коя е причината за всичко това. Причината са плодовете на плътта. Колкото и да е усъвършенствано тялото ни чрез аеробика, физкултурни и йогистки упражнения, бойни изкуства, гимнастика и спорт, без Христовия Дух в нас, плътта ражда само прелюбодейство, блудство, нечистота, разпътство, идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гняв, разпри, разногласия, (съблазни), ереси, завист, убийства, срамни гошавки и други такива като корупция, рекет, кражби, лъжи, изнасилвания, проституция, аборти, наркомания, окултизъм, сатанизъм и др.

Кой може да ни промени и облагороди? Как облагородяваме едно дърво? Отрязваме короната му, която е давала диви плодове, и към стеблото присаждаме благородни калемни.

Точно това прави Бог с всеки, който повярва в Неговия Единороден и възлюбен Син, Господ Исус Христос. Като ни прощава греховете чрез Христовата жертва на кръста, Бог отсича от нас греха, освобождава ни от проклятията и пороците и ни присажда благородните калемни на Светия Дух, Който ни води към покаяние (промяна на ума), изповед, молитва, водно и духовно кръщение, утвърждаване във вярата и освещение. Ако искрено Му се доверим и оставим ума и чувствата си да бъдат ръководени от Него, Той ни

отваря ума, за да разбираме Писанията, насърчава ни, изобличава ни, утешава ни, облагородява ни и ни подготвя за истински Христови последователи. Като изпълняваме Божието слово, от опит се научаваме да познаваме богатата Божия воля и Христовия глас, а гласа на „чужденците“ да отхвърляме. Така полагаме единствената здрава основа на духовния ни живот, която е Господ Иисус Христос /1 Кор. 3:11/. Като живеем вече не по плът, а по оживотворения ни от Бога дух, принасяме изобилен плод на Духа, който е: „любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, вяра, кротост, въздържание.“ /Гал. 5:22,23/

„защото плодът на Духа се състои във всяка доброта, правда и истина“ /Еф. 5:9/

„Но сега, когато се освободихте от греха и станяхте роби Богу, вашият плод е светост, а краят - живот вечен.“ /Рим. 6:22/

„И тъй, сега няма никакво осъждане за ония, които са в Христа Иисуса и живеят не по плът, а по дух... Плътското мъдруване е смърт, а духовното мъдруване - живот и мир“ /Рим. 8:1,6/

Дали вярваме или не вярваме, дали искаме или не искаме, в ума и чувствата ни, в семействата и църквите ни, в държавата ни и в целия свят се води една невидима война между сатана и Бога, между злото и доброто, между плътта и духа. На коя страна воюваме в духовната война? Божието слово разделя християните само на две групи: плътски християни и духовни християни. Във всяко Християнско вероизповедание има и от едните, има и от другите. Господ сравнява духовните с мъдри домостроители, овци, мъдри девиси и жито, а плътските - с глупави домостроители, кози, неразумни девиси и плевели. Ние от кои сме?

Драги читателю, нека Божията благодат и Христовият мир изпълнят духа, душата и тялото ви и Господ да ви благослови с всякакви духовни, физически и материални благословения, от които имате нужда. Светият Дух да ви осени и изпълни със силата Си, за да ви научи да мислите, говорите и вършите духовни и свети неща, за да ви направи духовен християнин пълен с вяра и духовна сила!

ЗДРАВАТА ОСНОВА НА ХРИСТИЯНИНА

„По дадената ми от Бога благодат, аз, като мъдър първостроител, положих основа, а друг зида върху нея; ала всеки нека внимава, как зида. Обаче, друга основа никой не може да положи, освен положената, която е Исус Христос.” /1 Кор. 3:10, 11/

Всички верни християни, които сме приели и вярваме в Новия Завет на Господа нашего Иисуса Христа, от Матей 1:1 до Откровение 22:21 и изповядваме вярата си според Никео-Цариградския Символ на вярата, сме едно тяло и това тяло е Църквата.

Не можем да вярваме на хора, които отхвърлят части от Христовото учение и от Символа на вярата, или на такива, които наричат себе си православни, католически или евангелски атеисти, че са части от Христовото тяло. Те са части от друго тяло, тялото на антихриста, макар че може да са и глави на съответните вероизповедания. Ако приемем, че думата "секта" означава част от цялото, аз предпочитам да съм Христова секта, а не такава на антихриста. Така че, когато произнасяме тази дума, нека се уточняваме за каква секта става въпрос - за Христова ли или за такава на антихриста.

Сектите на антихриста отхвърлят Символа на вярата или части от него и изопачават Христовото учение. Те се стараят да объркат ума на християните, да пленят чувствата и волята им, за да ги контролират и употребяват за сатанинските си цели - разрушаване единството на вярата и унищожаване на християнството, но няма да успеят, защото *"на тоя камък ще съградя Църквата Си и портите адови няма да Я надделаят"* /Мат. 16:18/.

Такива секти на антихриста в България са всички мормони, муунисти, бахаисти, йеховисти, кришнари, дъновисти, сатанисти, окултисти, контактъори, екстрасенси и членовете на всички атеистични и терористични партии и организации.

"А Той /Бог/ постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенствуването на светиите в делото на служението, в съзиждането на тялото Христово, докле всинца достигнем до ЕДИНСТВО НА ВЯРАТА и до познаването на Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство" /Еф. 4:11-13/.

Понякога не Бог, а антихристите от политбюро на БКП или франк-масоните поставят епископи, свещеници и пастири, които учат и проповядват, че християните трябва да бъдат еднакви и да воюват помежду си, понеже не са еднакви. Представете си една прекрасна градина с най-различни цветя. Това, че цветята са различни, съвсем не означава, че те не са в градината и, че градината не е една. Така е и с християните. Светото Писание ни уверява, че сме едно тяло Христово.

"Едно тяло сте и един дух, както сте призвани към една надежда на вашето звание; един е Господ, една е вярата, едно е кръщението, един е Бог и Отец на всички, Който е над всички и чрез всички, и във всички нас. И на всеки един от нас благодатта е дадена по мярката на дара Христов" /Еф. 4:4-7/.

Една е Светата Троица.

"Защото Трима са Които свидетелстват на небето: Отец, Слово и Светий Дух; и Тия Тримата са Е Д Н О" /1 Иоан. 5-7/.

Един е Бог Отец.

"... Бог е един и същ, Който върши всичко у всички" /1 Кор. 12:6/.

"Защото един е Бог" /1 Тим. 2:5/.

Един е Господ Исус Христос.

"... един е Ходатай между Бога и човека - Човекът Иисус Христос" /I Тим. 2:5/.

Един е Светият Дух.

"Защото чрез един Дух всички сме кръстени в едно тяло" /I Кор. 12:13/.

Едно е Евангелието Христово.

"И ще бъде проповядвано това Евангелие на царството по цяла вселена, за свидетелство на всички народи" /Мат. 24:14/.

Една е Христовата църква.

"И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното слово повярват в Мене: да бъдат всички едно..." /Иоан. 17:20,21/.

Едно е кръщението в името на Отца и Сина и Светаго Духа.

"И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал, и ето, аз съм с вас през всичките дни до свършека на света. Амин." /Мат. 28:19,20/.

Един е Пастирът ни.

"Имам и други овци, които не са от тая кошара и тях трябва да приведа; и ще чуят гласа Ми, и ще бъдат едно стадо и един Пастир" /Иоан. 10:16/.

Една е Божията благодат.

"А на всеки един от нас благодатта е дадена по мярката на дара Христов" /Еф. 4:7/.

Една е вярата.

"Един е Господ, една е вярата..." /Еф. 4:5/.

Една е надеждата.

"Едно тяло сте и един дух, както сте призвани към една надежда на вашето звание" /Еф. 4:4/.

Една е любовта.

"Любовта е дълготърпелива, пълна с благост, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява. Любовта никога не отпада" /I Кор. 13:4-8/.

"И както тялото е едно, а има много членове, и всичките членове на едното тяло, макар и много, са едно тяло, - тъй и Христос. Защото чрез един Дух всички сме кръстени в едно тяло..." /I Кор. 12:12,13/.

"Ако ногата каже: понеже не съм ръка, не принадлежи към тялото, нима затова тя не е от тялото?" /I Кор. 12:15/.

Църквата Христова в София, България и целия свят е Едно Христово Тяло, а всички верни християни от всички вероизповедания и деноминации, които изповядват, че Иисус Христос е техен Господ и Спасител и вярват в сърцата си, че Бог Го е възкресил от мъртвите са части на Това Христово Тяло.

Може да членувате във всички земни църкви и вероизповедания и да служите в тях, но ако не приемете Иисус Христос за ваш Господ и Спасител и не вярвате, че Бог Го е възкресил от мъртвите, вие не сте части от Неговото Тяло. Вашата вяра и вашата изповед ви правят такива, а не принадлежността ви към църковните имена и етикети.

Смешни са усилията на икуменистите да обединят частите на Христовото тяло в едно. Представете си, че вашите крака казват на ръцете ви: "Ей, ние трябва да се обединим и да станем части на едно и също тяло".

Макар хирурзите да присаждат органи от едно тяло на друго, двете тела никога не стават едно. Така и усилията на някои да обединят християните с антихристите ще останат напразни.

II

БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ И УСЛОВИЯТА ЗА ПОЛУЧАВАНЕТО ИМ

Някои са изчислили, че в Библията има над 33000 обещания. Появиха се лъжеучители, които заблуждават християните, че само ако ги повярваме и изповядаме, ще ги получим. Дали това е достатъчно? Ако внимателно четем Светото Писание, ще забележим, че зад всяко Свое обещание, Бог е поставил едно или няколко условия, които ние трябва да изпълним.

Ще разгледаме 30 обещания, записани в Божието слово, и условията, които трябва да изпълним, за да ги получим. Който иска да получи и останалите 33 хиляди обещания, той трябва да потърси, намери и изпълни условията за получаването им.

Първо обещание: Бог обещава да прости греховете ни и да изцери земята ни.

„Ако заключи небето и няма дъжд, ако заповядам на скакалци да изпоядат земята, или направя мор върху Моя народ, и Моят народ, който се именува с Мое име, се смири, почне да се моли, да търси лицето Ми и се отвърне от лошите си пътища, Аз ще чуя от небето, ще простя греховете му и ще изцеля земята му.”
/2 Пар. 7:13,14/

Условията за получаването на това обещание са:

1. Да се смирим. 2. Да започнем да се молим и търсим лицето на Бога. 3. Да се върнем от лошите си пътища.

Ако ние изпълним само две от поставените от Бога три условия, независимо от това кои са те, Бог няма да ни прости греховете и няма да изцери земята ни.

Ако се смирим и започнем да се молим, но не се върнем от лошите си пътища, няма да получим обещанието.

Ако започнем да се молим и се върнем от лошите си пътища, но не се смирим, няма да получим обещанието.

Ако се върнем от лошите си пътища, и се смирим, но не се молим, пак няма да получим обещанието.

Второ обещание: Да бъдем спасени.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.” /Марк. 16:16/

Условията: 1. Който повярва. 2. Който се кръсти.

Ако някой се кръщава само за да изпълни традицията, а не повярва, няма да бъде спасен. Много атеисти са кръстени, но ако не повярват, ще бъдат осъдени.

Трето обещание: да станем чедра Божии.

„А на всички ония, които Го приеха, - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чедра Божии” /Йоан. 1:12/

Условията: 1. Да го приемем. 2. Да вярваме в Неговото име.

Четвърто обещание: да наследим земята.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.” /Мат. 5:5/

Условието: да бъдем кротки.

Може да сме корифеи на Богословската наука, професори или академици или бакалаври по Богословие, но ако не сме кротки, няма да наследим земята.

Пето обещание: да видим Бога.

„Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.” /Мат. 5:8/

Условието: да бъдем чисти по сърце.

Може да имаме всичките дарби и служения в църквата, но ако не са чисти сърцата ни, няма да видим Бога.

Шесто обещание: да бъдем наречени синове Божии.

„Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божии.” /Мат. 5:9/

„Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен...” /Мат. 5:44,45/

Условията, за да получим това обещание са: 1. Да бъдем миротворци. 2. Да обичаме враговете си. 3. Да благославяме ония, които ни кълнат. 4. Да правим добро на ония, които ни мразят. 5. Да се молим за ония, които ни обиждат и гонят.

Може да знаем Библията наизуст, но ако кълнем ония, които ни проклинат и правим зло на ония, които ни мразят, няма да се наречем синове Божии.

Седмо обещание: да наследим небесното царство.

„Блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно.” /Мат. 5:3/

Условието: да бъдем бедни духом.

Осмо обещание: да имаме вечен живот.

„Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен.” /Йоан. 3:16/

„Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него.” /Йоан. 3:36/

„А праведният чрез вяра ще бъде жив; ако пък се отклони, душата Ми няма да благоволи към него”. „Ние пък не сме от ония, които се отклоняват за погибел, а от ония, които вярват за спасение на душата.” /Евр. 10:38,39/

Условията: 1. Да вярваме в Божиия Син. 2. Да не се отклоняваме от вярата.

Девето обещание: да бъдем помилвани.

„Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилувани.” /Мат. 5:7/

„Защото съдът ще бъде безмилостен за оногова, който не е показал милост: милостта бива похвалявана на съда.” /Иак. 2:13/

Условието: 1. Да бъдем милостиви. 2. Да не бъдем безмилостни.

Десето обещание: да се наситим на правда.

„Блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят.” /Мат. 5:6/

Условието: да бъдем гладни и жадни за правда.

Единадесето обещание: да получим голяма награда на небесата.

„Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас.” /Мат. 5:11,12/

Условията: да не се смуцаваме ако бъдем похулени, изгонени и клеветени заради Господа Иисуса Христа.

Дванадесето обещание: да не бъдем лишени от храна и облекло.

„Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на всеки ден злобата му.” /Мат. 6:33,34/

Условията: 1. Първом да търсим царството на Бога и Неговата правда. 2. Да не се грижим за утрешния ден.

Тринадесето обещание: да не бъдем съдени.

„Не съдете, за да не бъдете съдени; защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.” /Мат. 7:1,2/

„Истина, истина ви казвам: който слуша словото Ми и вярва в Оногова, Който Ме е пратил, има живот вечен, и на съд не дохожда, а е минал от смърт към живот.” /Йоан. 5:24/

Условията: 1. Никога да не осъждаме. 2. Да слушаме и изпълняваме Божието слово. 3. Да вярваме в Бог Отец.

Четиринадесето обещание: да получим това, което искаме.

„Но да проси с вяра и никак да не се съмнява; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа. Човек двоедушен във всичките си пътища е неуреден.” /Иак. 1:6-8/

„Затова казвам ви: всичко, каквото бихте поискали в молитва, вярвайте, че ще получите; и ще ви бъде дадено.” /Марк. 11:24/

Условията: 1. Да искаме. 2. Да вярваме. 3. Да не се съмняваме.

Петнадесето обещание: да намерим това, което търсим.

„Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори.” /Мат. 7:7,8/

Условието: да търсим.

Шестнадесето обещание: да бъдем прославени.

„Аз ще прославя ония, които Мене прославят” /1 Цар. 2:30/

„Мъдрите ще наследят слава, а глупците - безславие.” /Пр. 3:35/

Условията: 1. Да прославяме Бога. 2. Да бъдем мъдри.

Седемнадесето обещание: да не бъдем посрамени.

„ония, които Ме безславят, ще бъдат посрамени.” /1 Цар. 2:30/

„Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамя главата си; и всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамя главата си, защото все едно е, като да е обръсната” /1 Кор. 11:4,5/

Условията: 1. Да не безславим Бога. 2. Мъжете, да не се молим или пророкуваме с покрити глави, а жените, да не се молите или да пророкувате с непокрити глави.

Осемнадесето обещание: да пребъдваме в Бога и Той да пребъдва в нас.

„Пребъдете в Мене, и Аз във вас. Както пръчката сама от себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене.” /Йоан. 15:4/

„Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и Аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му.” /Йоан. 15:10/

Условията: 1. Да пребъдваме в Господа Иисуса Христа. 2. Да пазим заповедите Му.

Деветнадесето обещание: да побеждаваме света.

„Защото всякой, който е роден от Бога, побеждава света; и тази е победата, която победи света - нашата вяра. Кой побеждава света, ако не онзи, който вярва, че Иисус е Син Божий?” /1 Йоан. 5:4,5/

Условията: 1. Да сме новородени от Бога. 2. Да вярваме, че Иисус е Син Божий.

Двадесето обещание: да не попаднем под проклятие.

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде.” /Гал. 1:8/

Условието: да не проповядваме друго благовестие (нови човешки учения).

Двадесет и първо обещание: да не отпадне от благодатта.

„Вие, които искате да се оправдавате със закона, отметнахте се от Христа, отпаднахте от благодатта” /Гал. 5:4/

„Но по-голяма благодат дава; затова е казано: „Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат.” /Иак. 4:6/

Условията: 1. Да не се опитваме да се оправдаваме с дела от закона. 2. Да не сме горделиви. 3. Да бъдем смирени.

Двадесет и второ обещание: да не бъдем плътски християни.

„Защото, щом един говори: „аз съм Павлов”, а друг: „аз съм Аполосов”, не сте ли плътски?” /1 Кор. 3:4/

Условието: да не се делим на „Павлови”, „Аполосови”, православни и не православни.

Двадесет и трето обещание: да ни е добре и да живеем дълго на земята.

„Почитай баща си и майка си, (за да ти бъде добре и) за да живееш дълго на земята, която Господ, Бог твой ти дава.” /Исх. 20:12/

Условието: да почитаме бащите и майките си.

Двадесет и четвърто обещание: да бъдем почетени от Бог Отец.

„Който Ми служи, нека Ме последва; и дето Съм Аз, там ще бъде и Моят служител. И който служи на Мене, него ще почете Моят Отец.” /Иоан. 12:26/

Условията: 1. Да последваме Господа. 2. Да Му служим.

Двадесет и пето обещание: Бог да бъде наш щит.

„Той запазва за праведните спасение; Той е щит за ходещите непорочно” /Пр. 2:7/

Условието: да ходим непорочно.

Двадесет и шесто обещание: да намерим благоволение в очите на Бога и човеците.

„Милост и истина да те не оставят: обвържи с тях шията си, напиши ги върху скрижалите на сърцето си, - и ще намериш милост и благоволение в очите на Бога и на човеците.” /Пр. 3:3,4/

Условията: 1. Да показваме милост. 2. Да говорим истина.

Двадесет и седмо обещание: да получим кръщение със Светия Дух.

„И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отец Небесний, ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?” /Лук. 11:11-13/

„ Това само искам да науча от вас: чрез дела по закона ли получихте Духа, или чрез послушание на вярата?” /Гал. 3:2/

Условията: 1. Да поискаме от Отца в Христовото име да ни даде Светия Дух. 2. Да сме послушни във вярата.

Двадесет и осмо обещание: да пораснем във вярата.

„И тъй, като оставите всяка злоба и всяко коварство, всяко лицемерие, завист и клевета, като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно мляко, та с него да пораснете за спасение” /1 Петр. 2:1,2/

Условията: 1. Да се откажем от нечестието. 2. Да ламтим за неподправеното словесно мляко, Божието слово.

Двадесет и девето обещание: да изгонваме бесове и да говорим на нови езици.

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици” /Марк. 16:17/

Условието: да сме от повярвалите.

Тридесето обещание: да получим изцеление в Иисус Христовото име.

„... на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.” /Марк. 16:18/

„Страда ли зле някой между вас, нека се моли; весел ли е някой, нека пее псалми. Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят. Изповядайте си един другиму греховете и молете се едни за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника.” /Иак. 5:13-16/

Условията: 1. Да сме от повярвалите. 2. Да се молим на Бога да прости греховете ни и изцери тялото ни. 3. Да повикаме църковните презвитери да се помолят над нас и ни помажат с елей в Господнето име. 4. Да изповядаме греховете си едни на други. 5. Да се молим едни за други.

От разгледаните тридесет Божии обещания разбираме, че не можем да получим нито едно от тях, ако не изпълним условията, които Бог ни е поставил. Напоследък се появиха учители, които лъжливо учат болните, че не трябвало да си изповядват греховете едни на други; че не трябвало да бъдат помазвани с елей и нямало нужда някой да полага ръце за изцелението им. Единственото условие било само да вярват, че Бог може да ги изцери. Такива учители и лидери не само че не помагат за изцелението на болните, но пречат с лъжливите си поучения.

На конференцията на евангелизатора Шанбак донесоха на носилка един болен от рак младеж. След молитвата на брат Шанбак за изцелението му, младежът се изправи и стана от носилката. В зала № 1 на НДК настъпи голяма еуфория, но след няколко дни болният Фантим почина. Още преди конференцията една група вярващи се молила за него и Светият Дух дал откровения, че той е изговорил хула против християни, които не са от неговата деноминация и трябва да се отрече от думите си, да се изповяда по Мирния договор (стр. 62) и да обещае, че няма да воюва против Христовото тяло. Но вместо изпълнението на тези условия, които са потвърждение на Божието слово, той и приятелите му разчитаха на изцелителната дарба на пастир Шанбак и на условието „само вярвай”.

Вярата е абсолютно необходимо условие за получаването на което и да е Божие обещание, но не е единственото условие, защото *„и бесовете вярват, и треперят.” /Иак. 2:19/.*

Повърхностното изучаване на Светото Писание и неизпълнението на Христовите заповеди ще лиши много вярващи от благословенията, изцеленията, а някои и от спасение на душите им, които Господ иска да им подари, но само ако изпълнят Неговите условия. Плътските емоции и еуфории нищо няма да ни ползват.

Дяволът пречи на хората да разберат Божията воля, която е скрита в Божието слово, за да ги лиши от благословенията, които Бог иска да им даде.

Библията е пълна с примери за хора, които са били послушни на Божието слово, съобразявали са се с Божията воля и са получили Божиите обещания. Както и за такива, които са били немарливи към предупрежденията на Светото Писание, не са се съобразявали с Божията воля и са изгубили Божиите обещания.

Напоследък някои свещеници и пастири твърдят от амвоните, че не знаели каква е Божията воля и хранят народа с „надежди голи” и го поят от „спукани щерни”. Ако не

знаете Божията воля, какво търсите в олтарите и на амвоните? Не знаете ли, че най-важното задължение на свещенослужителя е да учи народа на Божията воля? Не знаел Божият служител Божията воля, а волята на антихристите знае ли? Ти, който се наричаш Божий служител, а изпълняваш волята на антихристите, покаяй се, за да не загубиш Божиите обещания и спасението на душата си!

III

БИБЛЕЙСКИ ПРИМЕРИ НА СПЕЧЕЛЕНИ ИЛИ ИЗГУБЕНИ ОБЕЩАНИЯ

1. Адам и Ева

Бог сътвори Адам и Ева безгрешни, съвършени и святи, за да живеят вечно в Божия рай. Той им заповяда да пазят само една заповед:

„От всяко дърво в градината ще ядеш; а от дървото за познаване добро и зло, да не ядеш от него; защото, в който ден вкусиш от него, бездруго ще умреш.”
/Бит. 2:16,17/

Сатана излъга Ева, а Ева съблзани Адам и те ядоха от забранения плод. Условието за вечен живот беше нарушено и грехът и смъртта влязоха в живота на Адам и Ева и на цялото им потомство.

„И извика Господ Бог на Адама и му рече: (Адаме,) где си? Той каза: чух гласа Ти в рая и ме достраша, защото съм гол, и се скрих. И рече (Бог): кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти забраних да ядеш? Адам отговори: Жената, която ми даде Ти - тя ми даде от дървото, и аз ядох. Тогава Господ Бог рече на жената: защо си сторила това? Жената отговори: змията ме прелъсти, и аз ядох. И рече Господ Бог на змията: загдето си сторила това, проклета да си между всички животни и всички полски зверове; ти ще се влачиш по корема си и ще ядеш прах през всички дни на живота си; и ще всея вражда между тебе и жената, и между твоето семе и нейното семе; то ще те поразява в главата, а ти ще го жилиши в петата. На жената рече: ще умножа и преумножа скръбта ти, кога си бременна; с болки ще раждаш деца; и към мъжа си ще тегнеш, и той ще господарува над тебе. А на Адама рече: за гдето си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: не яж от него, - проклета да е земята поради тебе; с мъка ще се храниш от нея през всички дни на живота си; тръне и бодли ще ти ражда тя; и ще се храниш с полска трева; с пот на лицето си ще ядеш хляба си, докле се върнеш в земята, от която си взет; защото пръст си и в пръст ще се върнеш.”
/Бит. 3:9-19/

Бог не прие оправданията на Адам и Ева. И днес, когато нарушаваме Божиите заповеди и грешим, няма да ни помогнат никакви оправдания. Простени ще бъдем само, ако приемем изкупителната жертва на Божия Агнец, Господ Иисус Христос.

Адам и Ева загубиха блажения живот в Божия рай, защото не повярваха на Бога и не изпълниха Неговата заповед, а повярваха на дявола, който говореше чрез змията и нарушиха Божията заповед. Който не повярва в Господа Иисуса Христа, той няма да може да изпълнява и заповедите Му.

2. Ной

Поради големия разврат и злодейства, с които се бе напълнила земята, Бог решил да погуби целия тогавашен свят чрез потоп. Справедливият Бог не искаше праведният Ной и семейството му да загинат заедно с нечестивите и затова му заповяда да построи ковчег, в който да прибере от всяко чисто животно по седем двойки, а от нечистите по две, както и от всяка чиста и нечиста птица. Когато всичко беше готово, Господ заповяда на Ной: ”влез ти и цялата ти челяд в ковчега, защото тебе видях праведен пред Мене в тоя род” /Бит. 7:1/. Ной точно изпълни заповедта на Бога и той, жена му, синовете му и снахите му бяха спасени, както и всичко, което беше в ковчега. /Бит. 7:23/

3. Авраам

Бог обеща на Аврам, че ще го благослови и преблагослови, но му постави условие: „излез от твоята земя, от твой род и от дома на баща ти (та иди) в земята, която ще ти покажа” /Бит. 12:1/. Аврам точно изпълняваше Божиите заповеди и затова беше благословен и преблагословен. Той тръгна да принесе единствения си син Исак в жертва на Бога, от което жертвоприношение Господ го възпря. След като беше изпитан и във всичко се намери верен, Аврам беше наречен Авраам-баща на много народи. Като изпълняваше точно Божиите заповеди, Авраам придоби Божиите обещания и благословения за себе си, дома си и потомството си до хиляди поколения.

4. Лот

Ангелите предупредиха Лот да вземе жена си, дъщерите си и зетьовете си, и да напусне мястото, където живееше, защото Бог бе решил да унищожи Содом и Гомора поради големия разврат и злодеяния на жителите им. Зетьовете на Лот не му повярваха и останаха в града. Ангелите изведоха Лот, жена му и дъщерите му и един от тях му рече: „спасявай душата си; не поглеждай назад и никъде не се спирай в тази околност; спасявай се в планината, за да не погинеш” /Бит. 19:17/. Лот се помоли на Ангелите да му разрешат да избяга в един малък град и те му позволиха, като му обещаха, че този малък град няма да бъде погубен. Този град беше наречен Сигор.

Бог искаше да спаси Лот и семейството му, но за спасяването им беше поставил три условия: 1. Да напуснат Содом и Гомора. 2. Да бягат и никъде да не спират. 3. Да не се обръщат назад.

Когато бягаха, жената на Лот реши, че може да наруши една от заповедите и се обърна назад. Писанието казва: „А Лотовата жена погледна назад и се превърна в солена стълб” /Бит. 19:26/.

Спасиха се само Лот и дъщерите му, защото точно изпълниха трите заповеди. Зетьовете на Лот загинаха, защото не повярваха и не изпълниха Божиите заповеди. Загина и Лотовата жена, защото наруши само една от тях.

5. Моисей

Бог предупреди Моисей, че по цялата Египетска земя ще мине Ангел погубител, който ще погуби всяко първородно у човеците и добитъка. За да бъдат спасени семействата на евреите, те трябваше да изпълнят условията, поставени им от Бога, а те бяха:

1. Всяко по-голямо или две по-малки семейства да си вземат по едно агне.
2. Агнето да се вземе в началото на първия месец.
3. Да се пази до четиринадесетия ден на месеца.
4. Да бъде мъжко.
5. Без недостатък.
6. Едногодишно.
7. Да се заколи пред цялото израилево общество.
8. Да се заколи привечер.
9. С кръвта му да се помажат двата спонеца и горния праг на вратите.
10. Помазването да стане с китка от исоп, натопена в кръвта.
11. Седем дни да ядат безквасен хляб.
12. Да не се яде нищо квасно през това време.
13. Агнето да бъде опечено на огън.
14. Да не бъде недопечено.
15. Да не бъде сварено във вода.
16. Да бъде изядено цялото и нищо да не се остави до сутринта.
17. Да се изяде с безквасни хлябове и горчици треви.
18. Всичко, каквото остане от него, да се изгори на огън до сутринта.

19. Кост негова да не се троши.
20. Да го ядат препасани през кръста.
21. С обути нозе.
22. Да държат тояги в ръцете си.
23. До сутринта никой да не излиза от къщата си.

Израилтяните точно изпълниха Божията заповед и бяха спасени, но какво се случи с египтяните?

„Около среднощ Господ порази всички първородни в Египетската земя, от първородния син на фараона, който седеше на престола си, до първородния син на пленника, който беше в тъмница, и всичко първородно у добитъка. И стана фараонът през нощта, той и всичките му служители и цял Египет; ...защото не остана къща, дето да нямаше мъртвец.“ /Иzx. 12:29,30/

Ако израилтяните не бяха изпълнили точно заповедта, а бяха нарушили някои от условията, и в техните домове щеше да има мъртъвци.

Днес има християни, които мислят и проповядват, че имало маловажни Божии заповеди, които можело да се нарушават и да не се изпълняват; но когато дойде Изтребителят, ще завикат: „Горко ни“!

6. Исус Навин

Бог говори на Исус Навин, че израилтяните ще завладеят Йерихон, но само ако изпълнят следните условия:

1. В продължение на седем дни израилтяните да обикалят града.
2. Седем свещеници да носят седем юбилейни тръби пред ковчега Господен и да тръбят гръмогласно.
3. На седмия ден, когато тръбите затръбят, народът да извика с висок и силен глас и стените на града щяха да рухнат до основи.
4. Градът и всичко, което е в него, да бъде предадено на проклетие. Само блудницата Раав и всичко, което беше в нейния дом, да бъде запазено, а градът да бъде изгорен с огън.

Израилтяните точно изпълниха условията, които Бог беше им заповядал, и Йерихон беше превзет. Ако те бяха обиколили стените само шест пъти, не бяха затръбили с тръбите и народът не бе извикал с висок и силен глас, стените нямаше да паднат.

Наскоро след това израилтяните започнаха да търпят поражения. Ахан от Иудиното коляно беше взел от заветното една хубава дреха, двеста сикли сребро и един къс злато. Той беше разкрит, убит с камъни и изгорен заедно с целия си дом. След като беше унищожено заветното и наказан нарушителят на Божията заповед, израилтяните отново започнаха да побеждават и завладяват Обетованата земя.

Дали няма нещо от заветното в домовете ни, в касите на църквите ни и в касите на орсковите, заводите, предприятията и банките ни, та работите в България не вървят добре?

7. Самсон

Бог предупреди родителите на Самсон, че той ще бъде велик пред Господа, но само ако изпълнява три условия:

1. Да не пие вино и сикер и да не яде нищо, което ражда лозата.
2. Да не се докосва бръснач до главата му и да не се подстригва и реже косата му.
3. Още от майчината си утроба до смъртта си да се пази от всичко нечисто, за да се нарече назорей Божий.

Бог беше заповядал на израилтяните да не се смесват с околните езически народи. Самсон наруши тази заповед, въпреки предупрежденията на баща му Манои. Той бе пленен от красотата на филистимката Далила, която отрязва косата му и го предаде на филистимците. Те го ослепиха и се гавреха с него, но когато косата му порасна, той разруши двореца им и сам загина под развалините му. /Виж съдии от 13 до 16 глави/.

Колко ли християни и християнки погубват щастието, здравето, мира, живота и душите си, като се доверяват, женят или омъжват за антихристски и антихристи, пленявани от красотата, богатствата, славата, властта и репутацията им...

Колко ли църкви са изгубили силата си и благодатта си, като са се доверили на антихристи и са ги допуснали в олтарите си и са ги качили на амвоните си? Колко ли?

8. Саул

Господ заповяда чрез пророк Самуил на израилския цар Саул да предаде на заклятие Амалик и всичко негово: люде и добитък. Саул реши да изпълни само половината от заповедта. Той избрал от заклетото най-хубавите волове и овце, за да ги пренесе в жертва на Господа в Галгал. Това негово решение и деяние го лиши от Божието благословение.

„Самуил отговори: няма всесъжженията и жертвите са толкова приятни Господу, колкото и послушанието на гласа Господен? Послушанието е по-добро от жертва, и покорството - по-добро от овнешка тлъстина; защото непокорството е също такъв грях, какъвто е магьосничеството, и упорството е също като идолопоклонството. За дете ти отхвърли думите на Господа, то и Той те отхвърли, за да не бъдеш цар (над Израеля).” /I Цар. 15:22,23/

Колко ли християни губят царството небесно, като изпълняват само половината от Христовите заповеди? Колко ли пъти сме приличали на магьосници и идолопоклонници, като сме били упорити и непослушни на Христовите наредби и повеления?

9. Илий

Бог беше обещал на свещеник Илий, че той и потомството му ще стоят пред лицето Господне до века. Но свещеникът трябваше да възпитава синовете си в страх Господен, за да знаят пред кого и как да стоят. Когато те започнаха да безчинстват, баща им не ги възпираше. Бог изпрати един Божи човек да каже на свещеника:

„... Аз (Господ) ще прославя ония, които Мене прославят, а ония, които Ме безславят, ще бъдат посрамени. Ето, настъпват дни, в които ще пресека мишицата ти и мишицата на бащиния ти дом, тъй, че (никога) няма да има старец в твоя дом... но цялото потомство на дома ти ще умира в средна възраст. И ето ти личба, която ще стане с двамата ти сина Офни и Финеес: и двамата ще умрат в един ден.” /I Цар. 2:30-34/

Предупреждението се повтори и чрез детето Самуил:

„И Господ рече на Самуила: ето, ще извърша в Израеля дело, за което, който чуе, ще му писнат и двете уши; в оня ден Аз ще изпълня над Илий всичко, що съм говорил за дома му; Аз ще почна и ще свърша. Аз му обадох, че ще накажа дома му навеки за оная вина, дете той знаеше, как синовете му безчествуват, и не ги обуздаваше; и поради това кълна се пред дома на Илия, че вината на Илиевия дом няма да се заглади навеки нито с жертви, нито с хлебни приноси.” /I Цар. 3:11-14/

В това време филистимците воювали с Израил и един вестител дошъл при свещеник Илий и му казал:

„... Израил побягна пред филистимци, голямо поражение стана в народа, и двамата ти снове, Офни и Финеес, загинаха, и ковчегът Божий биде пленен.” /I Цар. 4:17/

Като чул това, Илий паднал от стола, счупил си гръбнака и умрял. Жената на Финеес като чула, че ковчегът Господен е пленен и че свекърът ѝ и мъжът ѝ са умрели, се превила, понеже била бременна, и родила син, нарекла го Ихавот, което значи „отиде си славата от Израеля” и умряла.

Ония, които проповядват и учат, че Господ не наказва потомците на родители, които грешат и безчинстват пред Господа, нека разсъждават върху този пасаж на Божието слово.

Над колко ли домове е написано: „Ихавот”, поради безчинствата на синовете и дъщерите им?

На колко ли църкви е написано: „Ихавот”, поради безчинствата на синовете и дъщерите на свещениците и пастирите?

Кой е виновен, че в някои домове умират на средна, а и на млада възраст, но не искат да се покаят и да се отрекат от греховете и безчинствата на бащите и дедите си? Случайно ли Бог каза на Моисей: „Ако свещеническа дъщеря се оскверни с блудство, тя безчести баща си: с огън да бъде изгорена” /Лев. 21:9/.

10. Цар Давид

На 30 годишна възраст Давид е помазан за цар над Иуда, а след две години и над всичките 12 племена на Израил. Още от малко момче Господ беше с него и го пазеше. Като юноша Давид побеждава високия три метра и двадесет сантиметра великан Голиат. Цар Саул му завижда, намразява го и търси начин да го убие, но Господ винаги го избавя по чуден начин. Давид има възможност да убие цар Саул няколко пъти, но той не си отмъщава и не посяга на Господния помазаник. Той е изключително смел воин и справедлив съдия. Когато се възцарява, води победоносни войни с околните народи, разширява и утвърждава Израилското царство и установява столицата си в Иерусалим. Давид е певец и поет-автор на 73 псалми, записани в Библията. Той е Господен пророк и знае, че по плът от потомството му ще се роди Месията.

„Рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти.” /Пс. 109:1/

„И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как тогава Той му е син?” /Мат. 22:45/.

Пророчествата в псалмите на Давид точно са се изпълнили в живота на Иисус Христос. Цар Давид беше човек по сърцето на Бога, носител на много от християнските добродетели, макар да живееше във времето на Стария Завет.

Като цар на Израил, той имаше препис от книгата Второзаконие, в която Бог предупреждава Израилевите царе с какво трябва да се съобразяват по време на царуването си. Там е записано:

„и да не умножава жените си, за да не се разврати сърцето му...” /Втор. 17:17/.

Но какво направи цар Давид? Той видя жената на Урия и заповяда да я доведат при него. Спа с нея и тя се намери непразна. Цар Давид извика от мястото на сражението мъжа J, и му каза да отиде у дома си, да умие нозете си и да си отпочине, но той преспа пред вратата на царя, заедно с всички слуги. Когато цар Давид го убеждаваше да отиде при жена си, Урия му отговори:

„... ковчегът (Божий), Израил и Иуда са под шатри, и господарят ми Иоав и слугите на господаря ми прекарват на полето, а аз да вляза в къщата си да ям, да пия и да лежа с жена си! Кълна се в твоя живот и в живота на твоята душа, това няма да сторя.” /II Цар. 11:11/

След като се опита още няколко пъти да убеди Урия да отиде и да спи с жена си, но не успя, цар Давид написа писмо до военачалника Иоав и го изпрати по Урия. В писмото написа следното:

„... поставете Урия там, дето ще има най-силна битка, и отстъпете от него, за да бъде ударен и да умре.” /II Цар. 11:15/

Иоав изпълни заповедта на царя и Урия беше убит. Уриевата жена оплака мъжа си и когато се навършиха дните на жалейката, цар Давид я взе за жена и тя му роди син. Но това дело беше зло пред лицето на Господа и това дете беше заченато в прелюбодейство.

Библията казва:

„Господ прати Натана (пророка) при Давида, и той отиде при него и му рече: в един град имаше двама човеци - единият богат, а другият сиромаш; богатият имаше твърде много дребен и едър добитък, а сиромашът нямаше нищо, освен една овчица, която беше купил малка и отхранил, и тя беше пораснала при него заедно с децата му; тя ядеше от хляба му, пиеше от чашата му, спеше на гърдите му и му беше като дъщеря; при богатия човек дойде един странник; и нему се досвидя да вземе от овците или от воловете си, за да сготви (обед) на странника, който бе дошъл при него, а взе овчицата на сиромаша и сготви нея на човека, който бе дошъл при него. Давид се много разгневи против тоя човек и каза на Натана: жив ми Господ! Смърт заслужава оня човек, който е извършил това; и за овчицата той трябва да плати четворно, задето е извършил това и за дете е нямал милост. Тогава Натан каза на Давида: ти си оня човек (който извърши това). Тъй говори Господ, Бог Израилев: аз те помазах за цар над Израиля, избавих те от ръцете Саулови, дадох ти дома на твоя господар и жените на господаря ти в твое лоно, дадох ти дома Израилев и Иудин и, ако това (ти) е малко, бих ти придал още повече; а ти защо пренебрегна словото на Господа, като извърши зло пред очите Му? Урия хетееца порази с меч, жена му взе за своя жена, а него уби с амонитски меч; затова мечът няма да отстъпи от твоя дом до века, понеже ти Ме пренебрегна и взе жената на хетееца Урия, за да бъде твоя жена. Тъй говори Господ: ето, аз ще подигна против тебе зло от твоя дом, ще взема твоите жени пред очите ти и ще ги дам на ближния ти, и той ще спи с твоите жени под това слънце; ти извърши това тайно, аз пък ще го извърша пред цял Израил и по бял ден. Тогава Давид каза на Натана: съгреших пред Господа. И Натан каза на Давида: и Господ сне от тебе греха ти; ти няма да умреш; но понеже с това ти даде повод на враговете Господни да Го хулят, то родилият ти се син ще умре.” /II Цар. 12:1-14/

Предсказаното от пророк Натан се изпълни. Въпреки покаянието, молитвите и поста на цар Давид, детето, родено от прелюбодейство, умря на седмия ден.

Невинната кръв на Урия викаше за отмъщение. Цар Давид със собствената си уста се осъди да заплати четирикратно. След смъртта на детето, втората жертва беше Давидовият син Амнон. Той изнасили сестра си Тамар, а след това я намрази. Брат му Авесалом, едноутробен брат на Тамар, заповяда на слугите си да убият Амнон и той умря. Но Авесалом беше третата жертва. Военачалникът Иоав го простреля с три стрели в сърцето и Авесалом умря, въпреки заповедта на цар Давид никога да не го убива. Цар Давид оплакваше един след друг синовете си. Адония беше четвъртата жертва. Той беше син на Давид от жена му Агита /II Цар. 3:4/. С помощта на свещеник Авиатар и военачалник Иоав, Адония се провъзгласява за цар на Израил. Но планът му е осуетен и на престола е поставен Соломон, син на Давид от Уриевата жена Вирсавия. След смъртта на цар Давид, Адония обещава на брат си, цар Соломон, че ще му бъде верен, но постъпва коварно и се опитва да го измести от престола, за което е осъден на смърт и екзекутиран.

„И цар Соломон се закле в Господа, думайки: това и това да ми стори Бог и още повече да стори, ако Адония не е казал тия думи против душата си. А сега, - жив ми Господ, Който ме укрепил и поставил върху престола на баща ми Давида и Който ми основа дом, както Той бе говорил, - сега Адония трябва да умре. И цар Соломон изпрати Иодаевия син Ванея, който го удари и той умря.” /III Цар. 2:23-25/

Много богослови и проповедници са на мнение, че наказанията до трета и четвърта рода за пролятата невинна кръв се отнасяли само за Стария Завет. Сега било времето

/диспенсацията/ на любовта и Святия Дух, грехът бил обезсилен и нямало такива последствия. Но не така говори Божият Син, Господ Иисус Христос:

„Змии, рожби ехиднини, как ще избегнете осъждането за в геената? Затова, ето, аз изпращам при вас пророци, и мъдреци, и книжници; и едни ще убиете и разпнете, а други ще бичувате в синагогите си и ще изгонвате от град в град, за да падне върху ви всичката кръв праведна, проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, син Варахиин, когото убихте между храма и жертвеника. Истина ви казвам: всичко това ще падне върху тоя род.”
/Мат. 23:33-36/

Според евангелието от Лука 3 глава, от Авел до Захария са над 70 родове.

А колко ли невинна кръв е пролята по лицето на цялата земя? Досещат ли се убийците, терористите и антихристите, защо децата и внуците им умират при катастрофи или от неизличими болести на възрастта на жертвите им?

В Новия Завет наистина има откуп, но само ако изпълним Божиите условия-да се покаем. Да изповядаме греховете и беззаконията си и ги оставим; да се отречем от греховете, неправдите, беззаконията и пороците на роднините ни до четвърта рода; Да повярваме в Божия Син, Господ Иисус Христос, Който, като увисна на Кръста и принесе Себе Си в жертва за греховете на целия свят, изкупи и нас от клетвите и проклятията и ни чака да дойдем при Него, за да ни прости, спаси, изцери и благослови.

Няма никакво друго средство за покриването на пролята невинна кръв, освен кръвта на Божия Агнец, невинната кръв на Господ Иисус Христос, пролята на Голготския кръст. Няма!

Ако Бог не пожали четиримата синове на великия цар и пророк Давид, та с нас ли ще прави компромиси. Не се лъжете: проклятията, поради проливането на невинна кръв, се разрушават и премахват само като се покрият с друга невинна кръв. Повярвайте в Христовата жертва, за да се заличат греховете ви! Приемете водното кръщение в името на Отец, Син и Светият Дух, за да се заличат наследствените ви грехове.

11. Цар Соломон

Господ даде чудни обещания на цар Соломон.

„И Бог му каза: задето поиска това, и не поиска за себе си дълъг живот, не поиска богатство, не поиска душите на твоите врагове, а си поиска разум, за да умееш да съдиш, - ето, аз ще сторя по думата ти: ето, давам ти мъдро и разумно сърце, тъй, че подобен на тебе не е имало преди тебе и след тебе няма да се издигне подобен на тебе; и това, което ти не поиска, аз ти давам, - и богатство и слава, тъй, че не ще има подобен на тебе между царете през всички твои дни”
/III Цар. 3:11-13/.

Но имаше и условия „... ако ходиш по Моя път, като пазиш Моите наредби и Моите заповеди...” /III Цар. 3:14/. Какви бяха Божиите наредби и заповеди?

„Кога дойдеш в земята, която Господ, Бог твой, дава, и я завладееш, и се заселиш в нея, и кажеш: „ще си поставя цар, както другите околни народи”, - постави си цар, когото Господ, Бог твой избере; постави си цар измежду братята си; не бива да си поставяш (за цар) чужденец, който не е твой брат. Само да не умножава конете си и да не върне народа в Египет, за да умножи конете си, понеже Господ ви каза: „не се връщайте вече по тоя път”; и да не умножава жените си, за да не се разврати сърцето му, и да не трупа сребро и злато извънмерно. А когато седне на царския си престол, нека си снесе препис на тоя закон от книгата, която се намира у свещениците левити, и нека той да бъде у него и нека го чете през целия си живот, за да се научи да се бои от Господа, своя Бог, и да заляга да изпълнява всички думи на тоя закон и тия наредби; за да не се разгордява сърцето му пред неговите братя,

и да се не отклонява от закона ни на дясно, ни на ляво, за да остане за дълги дни на царството си той и синовете му среди Израеля.” /Втор. 17:14-20/

Цар Соломон сядна на престола като Божий избраник и помазаник. Обещанията, които получи от Бога се изпълват в живота му. Той става най-мъдрият цар, поет и управник. Съчинява хиляди притчи и песни за мъдростта. Книгата Притчи Соломонови, Песен на песните и Еклисиаст са съчинени от него и се намират в Библията, която се чете от всички народи по целия свят и до днес. Еврейският и на мюсюлманските народи фолклор са изпълнени със Соломоновите притчи, песни, мъдрости и предания и до днес. Соломон построява великолепен храм на Бога и при освещаването му произнася чудесна молитва. Савската царица идва, за да чуе Соломоновата мъдрост и заявява, че и половината не са ѝ разказали от това, което чува и вижда. Тя нарича Соломон много-по мъдър, по-богат и по-велик от всичко, което е слушала за него. Тя благославя Господа, неговия Бог, Който е дал такъв велик цар на Израил.

Но смиреннието на цар Соломон в началото на царуването му е забравено, той не си спомня за Божиите предупреждения и престава да се съобразява с тях. Трупа сребро и злато, строи дворци и увеличава чрезмерно конете и колесниците си. Прекалено много умножава и жените си. Забравил, че страхът от Господа и пазенето на Божиите заповеди е начало на всяка мъдрост, Соломон не се съобразява с предупрежденията от Божието слово в преписа, който Бог бе заповядал да чете през целия си живот, за да не се възгордее и да не се разврати сърцето му, а да се бои от Господа.

„Цар Соломон залюби, освен фараоновата дъщеря, и много жени чужденки - моавитки, амонитки, идумейки, сидонки и хетейки, - от ония народи, за които Господ бе казал на Израилевите синове: Не влизайте при тях, и те да не влизат при вас, за да не склонят сърцето ви към своите богове. Към тях се прилепи Соломон с любовта си. Той имаше седемстотин жени и триста наложници: и неговите жени развратиха сърцето му. ... И Соломон започна да служи на Астарта, сидонско божество, и на Милхома, амонитска гнусотия. ... И Господ се разгневи на Соломона, задето си отклони сърцето от Господа, Бога Израилев, Който два пъти бе му се явявал и му бе заповядал да не върви след други богове, но той не изпълни това, що му бе заповядал Господ (Бог).” /III Цар. 11:1-3,5,9,10/

Срещу цар Соломон се опълчват Адер, от идумейски царски род, и Иеровоам, син на Соломонов слуга, който получава десет колена от Израеля, а на сина на Соломон, Ровоам, е дадено само едно коляно от Израилевите синове, които живеели в пределите на Иуда.

Израил е раздробен и силата му отслабнала поради греховете на великия цар Соломон, защото в греха милост няма, ни над малки, ни над големи.

Когато се появи болестта СПИН, аз се молах на Господа и попитах: „Господи, каква е тая нова болест?” И Господ ми отговори на сън, като каза: „Тая болест не е нова. От нея умря цар Соломон”.

В една своя проповед евангелизаторът Райнхард Бонке казва, че против болестта СПИН има само едно универсално лекарство и то е: „един мъж за една жена”. Който има уши да слуша, нека слуша.

Има църковни общества, в чиито доктрини се твърди, че щом Господ е благословил някого, няма никаква опасност да изгуби благословието си. Такива църкви пеят песента: „Спасен, завинаги спасен...” и с това приспиват слушателите си. А Господ Исус Христос казва: „... а който претърпи докрай, той ще бъде спасен.” /Мар. 13:13/

12. Спасяване децата на вдовицата

„Една от жените на пророческите синове с плач думаше на Елисея: Твоят раб, мъж ми, умря; а ти знаеш, че твоят раб се боеше от Господа; сега дойде заимодавецът да вземе двете ми деца за роби. Елисей ѝ каза: какво да направя за тебе? Кажми ми какво имаш вкъщи? Тя отговори: рабинята ти няма нищо у дома си,

освен един съд с дървено масло. И той каза: иди си поискай съдове от вън, от всички твой съсед, празни съдове; събери доста, и иди, затвори вратата след себе си и след синовете си и наливай във всички тия съдове; пълните туряй настрана. Тя си отиде от него и затвори вратата след себе си и след синовете си. Те J подаваха, а тя наливаше. Когато бяха напълнени съдовете, тя каза на сина си: дай ми още един съд. Той J каза: няма вече съдове. И дървеното масло пресекна. Тя дойде и разправи на Божия човек. Той каза: иди, продай дървеното масло и заплати дълговете си; а с това, което остане, ще живееш със синовете си.” /IV Цар. 4:1-7/

Какви бяха условията, които вдовицата трябваше да изпълни, за да бъдат платени дълговете J и децата J да не отидат в робство?

- 1.Трябваше да събере доста празни съдове от съседите си и да ги занесе у дома си.
- 2.Да затвори вратата след себе си и след синовете си.
- 3.Да налива от пълния съд в празните.

Ако вдовицата не беше постъпила точно така, както пророк Елисей J каза, тя нямаше да изплати дълга си и да освободи синовете си от робство.

13. Изцелението на Нееман.

Сирийският военачалник Нееман беше болен от проказа. Той дойде пред входа на Елисеевия дом и Елисей прати слугата си да му каже:

„... иди, окъпи се седем пъти в Йордан, и тялото ти ще се обнови, и ще бъдеш чист. Разгневи се Нееман и си тръгна, думайки: ето, аз си мислех, че той ще излезе, ще застане и ще призове името на Господа, своя Бог, ще си тури ръката на мястото и ще снее проказата; няма дамаските реки Авана и Фарфар не са подобри от всички израилски води? Не можеш ли да се окъпя в тях и да се очистя? Па се обърна и си отиде ядосан. Доближиха се рабите му и му говориха, думайки: отче, да беше ти казал пророкът нещо трудно, не щеше ли да го направиш? още повече сега, когато ти каза само: окъпи се и ще бъдеш чист. Той отиде и се потопи в Йордан седем пъти, според думите на Божия човек, и тялото му се обнови като тяло на малко дете и се очисти.” /IV Цар. 5:10-14/

Какви бяха условията за изцелението на Нееман?

1. Трябваше да се потопи в реката Йордан, а не в други реки.
2. Трябваше да се потопи точно седем пъти.

Когато Нееман изпълни точно тези условия, които Бог искаше от него чрез пророк Елисей, проказата го остави.

Много хора искат Бог да ги изцери, когато те кажат, по начин, по който те искат, или чрез средство, лекарство или билка, което те предлагат. Така мислеше и Нееман. Той искаше пророк Елисей да застане и да призове името на Господа, своя Бог, да тури ръката си на мястото и да снее проказата или да каже на Нееман да се окъпе в чистите води на реките Амана и Фарфар, но тогава нямаше да бъде очистен.

Ако Нееман беше се потопил в реката Йордан четири, пет или само шест пъти, той нямаше да се очисти от проказата. Ако беше отишъл да се потопи дори и седем пъти, но в друга река, пак нямаше да бъде очистен от проказата. Бог иска точно да бъдат изпълнявани Неговите заповеди. Той поставя условията за изцеление, благословение и спасение, а не ние, човечите.

Една сестра се молела Бог да изцери дъщеря J, но с билка, която тя определила. Години наред се молела, но нямало успех. Защо? Ако Бог я послуша и изцери дъщеря J чрез тази билка, хиляди хора ще бъдат объркани и надеждата им насочена в погрешна посока. Бог никога няма да свърже името Си с подобна лъжа.

Не може творението, което е пръст и в пръстта ще се върне, да поставя условия на Всемогъщия Творец и Господар на Вселената, както някои се опитват:

„Ако Бог изцери сина ми, аз ще повярвам в Него”. Но синът му не бе изцерен, а почина.

„Ако Бог изцери майка ми, аз ще повярвам в Него”. Бог не изцери майка му и тя почина.

14. Спасяването на Ниневия

Грехът на град Ниневия беше стигнал своя предел. Ако жителите му не се покаеха, те щяха да бъдат унищожени. Бог изпрати пророк Йона да ги предупреди, че злодеянията им са стигнали до небето и, ако не се покаят, ще бъдат изтребени. Пророкът се уплаши и побягна от Бога, като се качи на един кораб, за да избяга в далечна страна. Но Бог повдигна голяма буря и след жребие, Йона е хвърлен в морето и попада в корема на голяма риба. След престой в корема J от три денонощия, тя го изхвърля на брега. Втори път Бог заповяда на Йона да отиде и да проповядва в Ниневия. Този път пророкът се съгласява и започва да ходи из града и да вика:

„... „още четирийсет дена - и Ниневия ще бъде разрушена!” /Йона 3:4/

Тия думи стигнали до царя на Ниневия и той съблякъл царското си облекло, слязъл от престола, облякъл се във вретиче, седнал в пепел и заповядал на велможите си:

„... ни човеци, ни добитък, ни волове, ни овци да не ядат нищо, нито да ходят на паша, и вода да не пият; човеци и добитък да бъдат покрити с вретиче и силно да викат към Бога; всеки да се отвърне от лошия си път и от насието на ръцете си.” /Йона 3:7,8/

Въпреки негодуванието на пророк Йона, Бог, като видял, че жителите на Ниневия се отвърнали от лошите си пътища, съжалил ги и не ги погубил.

Какви бяха условията на Бога, за да бъде запазен животът на жителите в град Ниневия?

1. Пророк Йона трябваше да отиде в Ниневия и да проповядва. Ако не беше отишъл, как жителите на града щяха да разберат, че ги грози опасност.

2. Живеещите в град Ниневия трябваше да се покаят и върнат от лошите си пътища. Ако те, след като чуха проповедта на пророк Йона, не бяха се покаяли и върнали от лошите си пътища, градът им щеше да бъде разрушен, както това е станало по-късно.

15. Верността на праведния Иов

Светото Писание свидетелства за праведния Иов, че е бил „непорочен, справедлив, богобоязлив и отбягващ зло”. Той имал седем сина и три дъщери. Имотът му бил:

„... седем хиляди овци, три хиляди камили, петстотин рала волове, петстотин ослици и твърде много слуги”. /Иов 1:3/

Всеки от синовете и дъщерите му имали дни, в които давали гощавки. Когато свършвали празненствата, Иов се молел за тях, освещавал ги и принасял по един телец в жертва за грях, за всеки поотделно, защото си мислел:

„... може би синовете ми са съгрешили и похулили Бога в сърцето си. Тъй правеше Иов през всичките такива дни.” /Иов 1:5/

Какво се случи в присъствието на Господа?

„Един ден дойдоха синовете Божии да застанат пред Господа; между тях дойде и Сатаната. И рече Господ на Сатаната: Отде дойде! А Сатаната отговори Господу и рече: ходих по земята и я обходих. И Господ рече на Сатаната: обърна ли внимание върху Моя раб Иова? Защото няма на земята такъв като него: човек непорочен, справедлив, богобоязлив и отбягващ зло. Отговори Сатаната Господу и рече: няма току-тъй Иов е богобоязлив? Не ограда ли Ти отвред него и къщата му и всичко, що той има? Ти благослови делата на ръцете му, и стадата му се ширят по земята; но я прости ръка и се допри до всичко, що е негово, ще ли Те благослови? И рече Господ на Сатаната: Ето, всичко, що е негово, е в твоя ръка; само върху него ръка не простирай. - И отиде си Сатаната от лицето Господне.” /Иов 1:6-12/

Като използвал савейци и хетейци, Сатаната ограбил камилите и ослиците, а овците и слугите погубил. След това предизвикал силна буря, която съборила къщата, в която били децата на Иов и ги умъртвил. Когато обадили за всичкото това зло на Иов, той станал, раздрал горната си дреха, остригал главата си и паднал на земята, та се поклонил и рекъл:

„... гол излязох от утробата на майка си, гол ще се и завърна. Господ даде, Господ и взе; (както беше угодно Господу, тъй и стана) да бъде благословено името Господне! Във всичко това Иов не съгреши и нищо неразумно не изрече за Бога.” /Иов 1:21,22/

Бог е удовлетворен от верността на Иов, но Сатаната не се предава, а казва на Господа:

„... кожа за кожа, а за живота си човек ще даде всичко, що има; но я простри ръка и се допри до костите му и плътта му, - ще ли Те благослови? И рече Господ на Сатаната: ето, той е в твоя ръка; само душата му запази.” /Иов 2:4-6/

Щом Бог му позволи да се докосне до тялото на Иов, Сатаната веднага го поразил

„... с люта проказа - от ходилата на нозете му до самото му теме. И взе си Иов едно чирепче да се чеше с него, и седеше на гноището (вън от града). И рече му неговата жена: ти все си още твърд в непорочността си. Похули Бога и умри! Но той Ј рече: говориш като безумна. Нима доброто ще приемаме от Бога, а злото да не понасяме? - Във всичко това Иов не съгреши с устата си” /Иов 2:7-10/.

След като не успя чрез жената на Иов да съкруши Иововата непорочност, Сатаната подбуди неговите трима приятели да отидат при Иов и чрез тях да укорява и „съветва” Иов, но пак нищо не постигна. Праведникът се провиква от гноището:

„... докле още диханието ми е в мене и Духът Божий в ноздрите ми, устата ми не ще проговорят неправда, и езикът ми не ще произнесе лъжа! Далеч от мене да ви призна за справедливи; докле не умра, не ще отстъпя от своята непорочност.” /Иов 27:3-5/

Бог предупреди приятелите на Иов да принесат в жертва седем телеца и седем овена и Иов да се помоли за тях,

„... защото само неговото лице ще приема, за да ви не отхвърля, за дето говорихте за Мене не тъй вярно, както Моят раб Иов.” /Иов 42:8/

И когато Иов се помолил за приятелите си, Бог възстановил здравето му и му дал двойно повече имот от това, което имал преди. Отново му се родили седем синове и три дъщери. Иов живял още сто и четирийсет години и видял синове и внуци до четвърто коляно. *„И умря Иов стар и сит на живот.” /Иов 42:17/*

Ако Иов беше послушал жена си или приятелите си и бе отстъпил от своята непорочност, щеше ли да получи отново всички тия благословения и дълъг живот?

Нека разсъдим, за да разберем, че зад всички Господни благословения стоят определени условия, които трябва да изпълним, ако искаме да получим Божиите обещания и благословения.

16. В Кана Галилейска

В Кана Галилейска имало сватба, на която присъствали Господ Исус Христос и Неговата майка Мария. Станало така, че виното се привършило. Исусовата майка казала това на Исус, а на служителите на сватбата рекла: *„... каквото ви каже, сторете.” /Иоан 2:5/*. Там имало шест каменни делви, побиращи по две или три мери /около 25 или 37 литра. б. м./.

Господ Исус им казал: *„... напълнете делвите с вода...” /Иоан. 2:7/*. И те ги напълнили догоре. Тогава им казал да занесат и да дадат на стария сват. И те налели и му занесли.

„А когато старият сват кусна от водата, що се бе превърнала на вино (и той не знаеше, отде е това вино, а служителите, които бяха донесли водата, знаеха), той повика младоженеца и му каза: всеки човек слага първом доброто вино и, когато се понаяят, тогава по-долното, а ти си запазил доброто вино досега. Така Исус тури начало на чудесата Си в Кана Галилейска и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него. /Иоан, 2:9-11/

Господ превърна водата във вино, но имаше условие, което хората трябваше да изпълнят, и то беше напълването на делвите с вода. Ако и ние искаме Господ да върши чудеса в нашия живот, трябва да изпълним точно това, което казва Исус Христовата майка: „... каквото ви каже, сторете.” /Иоан. 2:5/. Не само да умуваме или да говорим за това, което Господ Исус Христос е казал и то е записано в четирите Евангелия, но да го сторим и тогава чудесата ще следват едно след друго в живота ни.

17. Лодките, напълнени с риба

„А когато престана да говори, рече Симону: отплувай към дълбокото, и хвърлете мрежите си за ловитба. Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежата. Това като сториха, те уловиха голямо множество риба, та и мрежата им се раздираше. И кимнаха на другарите, които се намираха на друг кораб, да им дойдат на помощ; и дойдоха, и тъй напълниха двата кораба, че цяха да потънат.” /Лук. 5:4-7/

Условията, поставени на Апостол Петър от Господа бяха:

1. Да отплуват към дълбокото.
2. Да хвърлят мрежите за ловитба на риба.

Ако не бяха отплували към дълбокото и не бяха хвърлили мрежите или бяха хвърляли мрежите на плиткото, нямаше да уловят никаква риба, както това се бе случило, когато са се мъчили цяла нощ.

Господ Исус Христос каза на апостол Петър да не се бои, защото занаятчиите ще лови. И думите Господни се изпълниха в живота на апостола.

Има много християни и християнски „лидери”, които пророкуват за голяма ловитба на човеци в живота им, за небесни „експлозии” над България, за спасяването на всички българи, така че нито един от тях да не отиде в ада. Но те никога не хвърлят мрежите си на благовестието в дълбокото, а се мъчат по плитчините на своите въображения, твърдейки, че съживлението ще дойде точно от тяхната деноминация, която отдавна е отпаднала от силата и помазанието на Светия Дух, защото проповядват човешки доктрини, с които угаждат на човеци и изопачават словото на живия Бог.

Един брат се молил за духовно пробуждане и съживление в България. Той ми разказа, че една сутрин започнал молитвата си така:

„Господи, употреби ме за Твоя слава и за добро на хората”. На обяд повторил молитвата. Вечерта, преди да си легне, за трети път изговорил същите думи. Тогава чул нежния Господен глас: „Синко, как да те употребя на кревата до печката?”. Братът скочил, облякъл се и излязъл навън. На улицата намерил почти замръзнал пиан човек. Помогнал му да се изправи, завел го у дома си, стоплил го и го нахранил. Оказало се, че той живеел наблизко. Помогнал му да се прибере вкъщи, благовествал на жена му и децата му и те повярвали. Господ освободил човека от демона на алкохола и Божието благословение дошло върху него и целия му дом. Така братът бил употребен за Божия слава и за добро на тия човеци.

18. При къпалнята Витезда

„Подир това имаше иудейски празник, и възлезе Исус в Иерусалим. А в Иерусалим при Овчи порти, се намира къпалня, по еврейски наричана Витезда, (дом на милосърдие), която има пет притвора; в тях лежеше голямо множество болни,

слепи, хроми, изсъхнали, които очакваха да се раздвижи водата, защото Ангел Господен от време на време слизаше в къпалнята и раздвижваше водата, и който пръв влизаше след раздвижването на водата, оздравяваше, от каквато болест и да бе налегнат. Там имаше един човек, болен от трийсет и осем години. Иисус, като го видя да лежи и като узна, че боледува от дълго време, казва му: искаш ли да оздравееш? Болният Му отговори: да, господине, но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата; когато пък аз дойда, друг слиза преди мене. Иисус му казва: стани, вземи одъра си и ходи. И той веднага оздравя, взе си одъра и ходеше. А този ден беше събота. Поради това иудеите думаха на изцеления: събота е; не бива да си дигаш одъра. Той им отговори: Който ме изцери, Той ми рече: вземи одъра си и ходи.” /Иоан. 5:1-11/

Какви бяха условията, които трябваше да изпълнят лежащите в петте притвора на къпалнята Витезда, за да оздравеят? След всяко раздвижване на водата от Ангела оздравяваше само един човек. Кой бе той? Това бе онзи, който изпълнеше и двете условия:

1. Да влезе във водата на къпалнята след раздвижването J.
2. Да бъде пръв между всички, които влизаха във водата.

Само тогава той оздравяваше от каквато и болест да бе налегнат.

Какви условия трябваше да изпълни болният от трийсет и осем години, за да оздравее?

1. Да стане.
2. Да вземе одъра си.
3. Да ходи.

Болестният дух веднага употреби „вярващи” хора, които да му кажат: „... *събота е; не бива да си дигаш одъра.*” /Иоан. 5:10/. Добре, че не ги послуша.

И днес е пълно по църквите с такива „вярващи” хора, които протестират и казват: „Нямате право да полагате ръце за изцеление на болни и да изгонвате бесове. Нямате право да благославяте и да се молите, защото нямате „приемственост” и не сте ръкоположени за свещеници или пастири. Не отивайте да се молят за вашето изцеление при Илия Миланов, Петър Велев, Димитър Куличев, Павел Игнатов и други такива, защото ние знаем, че те са грешни човечи. Не отивайте да ви четат и да ви помазват свещеници, защото ние знаем, че и те са грешни човечи. Не отивайте, не отивайте..., но когато се разболеят те или техни близки, дават мило и драго, за да се отърват от болестите. Такива ревностни защитници на церемониите, наредбите и обредите в църквите понякога се превръщат в служители на антихриста, както и тогавашните иудеи.

Нека разберем какво стана по-нататък с изцеления.

„Попитаха го: кой е Човекът, Който ти рече: вземи одъра си и ходи? Но изцеленият не знаеше, кой е, защото Иисус се бе отдръпнал поради тълпата, що беше на онова място. След това Иисус го срещна в храма и му рече: ето, ти оздравя; недей грешни вече, за да те не сполети нещо по-лошо. Човекът отиде, та обади на иудеите, че Иисус е, Който го изцери. Затова иудеите гонеха Иисуса и търсеха случай да Го убият, задето вършеше това в събота. А Иисус им думаше: Моят Отец досега работи, и аз работя. Но затова иудеите още повече искаха да Го убият, защото не само съботата нарушаваше, но и наричаше Бога Свой Отец, като правеше Себе Си равен Богу.” /Иоан. 5:12-18/

19. Слепият вижда

„Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм за света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаха: не е ли този, който седеше и просеше? Едни

думаха: този е, а други: прилича на него; той пък казваше: аз съм. Тогава го попитаха: Как ти се отвориха очите? Той отговори и рече: един Човек, Който се нарича Иисус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: иди в къпалнята Силоам и се умий. Отидох, умих се и прогледах.” /Иоан. 9:4-11/

Какво трябваше да направи слепороденият човек, за да оздравее и прогледне?

1. Да отиде в къпалнята Силоам.

2. Да се умие.

Ако той беше отишъл в къпалнята Силоам, но не беше се умил или беше се умил, но не в къпалнята Силоам, а на някое друго място, нямаше да прогледне.

И при това чудесно изцеление, фарисеите се противопоставиха на изцелението и на Господа Иисуса Христа. Те се стараеха да разрушат вярата на прогледналия. Няколко пъти го разпитваха, как точно е станало изцелението. Подканяха го да въздаде слава на Бога и да се съгласи, че Човекът, Който го е изцерил, е грешен, но той твърдо устояваше срещу атаките и хитростите на лукавия, като им казваше:

„... дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам. ... Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очите на слепороден. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо.” /Иоан. 9:25,31-33/

И днес има по църквите хора, които по нищо не се различават от тогавашните фарисеи.

Молих се за сестра Даниела и Господ я изцери от страхова невроза. Един петдесетен евангелски пастир казал на роднините J: „Отстранете се от него, защото ние знаем, че той не е добре с психиката си”. Когато научих това, помолих се за него, но Господ ми каза насън: „Ще го сваля от амвона”. Така и стана.

Случайно ли Господ Иисус Христос ни предупреждава:

„Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството небесно.” /Мат. 5:20/

Ако Господ ви е поставил някакво условие, за да ви изцери или да реши какъвто и да е ваш проблем, непременно го изпълнете точно, както ви е поставено. Не се съобразявайте с никого и с нищо. Това, което Господ иска от вас, това сторете.

В Светото Писание има описани и други случаи, когато Господ е изцелявал слепи хора. В евангелията е записано, че той обикновено ги питаше дали вярват, че Той може да стори това, и когато те отговаряха, че вярват, им казваше: „нека ви бъде по вашата вяра”.

20. Немият говори

„Веднъж Той изгони един бяс, който беше ням; и когато бесът излезе, немият проговори; и народът се чудеше. А някои от тях казаха: Той изгонва бесовете чрез Веелзевула, бесовския княз. А други, изкушавайки Го, искаха Му личба от небето. Но Той, като им знаеше помислите, рече им: всяко царство, разделено на части една против друга, запустява, и дом, разделен на части една против друга, пропада; ако пък и сатаната се е разделил сам против себе си, как ще устои царството му? понеже казвате, че Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете. И ако Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, синовете ви чрез кого ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии. Ако пък Аз с пръста Божий изгонвам бесовете, то значи, дошло е до вас царството Божие. Когато силният отбраня с оръжие своя дом, тогава имотът му е в безопасност; когато пък някой по-силен от него го нападне и го победи, взима всичкото му оръжие, на което той се е надявал, и разделя плячката му. Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира с Мене, той разпилява. Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и като не намира, казва: ще се върна в къщата си, отдето излязох; и като дойде, намира я пометена и наредена; тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от

себе си, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото.” /Лук. 11:14-26/

В този пасаж от Светото Писание се разказва как Господ Иисус Христос изцери един човек, хванат от ням бяс, без да е поставил каквито и да са условия за освобождаването му. Но условията, за да запазят освободените своето изцеление и освобождение от бесовете са:

1. Веднага да застанат на страната на царството Божие. С цялото си сърце, с всичкия си ум и с всичките си сили да обикнат Господа, своя Бог, и ближния си, както себе си, и да започнат да служат на Господа.

2. Пометената и подредена къща не бива да бъде празна. Демонично натоварените и обладани човеци, веднага след освобождаването си, трябва да се изпълнят с нови мисли и нови чувства. Как? Като изучават Светото Писание, молят се на Бога и свидетелстват за своето освобождение, като общуват с вярващите в Господа Иисуса Христа. Неутрална позиция няма.

В неизпълнението на тия условия е трагедията на много човеци, които са били изцелени от неизлечими болести или са били освободени от демони. Те отново се връщат в света и греха и угоднически застават на страната на антихриста, както някогашните иудеи, които обвиняваха Господа Иисуса Христа, че изгонвал бесовете с бесовския княз Веелзевул. Днес те може да не хулят името Иисус Христос, но ако хулят Неговите последователи от което и да е християнско вероизповедание, когато застават на страната на антихристите или гласуват за тях или стават членове на атеистични, богохулни партии, сдружения и организации и наричат християните сектанти, те вече не събират заедно с Господа Иисуса Христа, а разпиляват и затова състоянието им може да стане по-лошо от първото.

Господ не ни изцерява, за да бъдем Негови противници, като се върнем в света и греха, а ни връща от смърт в живот, за да работим на Неговата нива.

21. Глухият чува

„И доведоха при Него (Иисус Христос) един глух и заеклив и Го молеха да възложи на него ръка. Иисус, като го отведе настрана от народа, вложи пръстите Си в ушите му и като плюна, докосна се до езика му; и като погледна към небето, въздъхна и му каза: ефат€, сиреч, отвори се. И веднага се отвори слухът му, и се развързаха връзките на езика му, и заговори чисто. И заповяда им, никому да не кажат. Но, колкото Той им забраняваше, толкоз повече те разгласяваха. И извънредно се чудеха и казваха: всичко хубаво върши: и глухите прави да чуват, и немите - да говорят.” /Мар. 7:32-37/

Има време, когато трябва да говорим, но има време, когато трябва да мълчим и на никого да не казваме. Ония, които пряко се ръководят от Светия Дух, знаят, че това е точно така. Когато Светият Дух ме е предупреждавал да мълча, а аз съм говорил, винаги след това съм съжалявал, защото съм увреждал или на себе си, или на някой друг, макар и казаното да е било истина.

След изцеряването на глухия и заеклив човек, Господ Иисус Христос заповяда на иудеите да мълчат и никому да не казват, но колкото повече им забраняваше да говорят, те толкова повече разгласяваха и с това настройваха първенците фарисеи и садудеи против Него, защото Сатана ги изпълваше със завист. Да не бъдем непослушни като тях, но внимателно да се вслушваме в Христовите заповеди и точно да ги изпълняваме, за да не причиняваме вреда на себе си и на църквата.

22. Бесният освободен

„И преминаха отвъд морето в страната Гадаринска. И когато Той излезе от кораба, на часа Го срещна един излязъл от гробищата човек, хванат от нечист дух; той имаше живелище в гробищата, и никой не можеше да го върже даже с вериги; защото много пъти бе окован с окови и вериги, но той разкъсваше веригите,

счупваше оковите, и никой не беше в сила да го укроти; и всякога, нощя и дение, по хълмове и гробища викаше и се удряше с камъни; а като видя Иисуса отдалеч, затече се и Му се поклони; и като извика с висок глас, каза: какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишнии? Заклевам Те в Бога, не ме мъчи! Защото Иисус бе му казал: излез ти, дух нечисти, от човека. И го попита: как ти е името? А той отговори и рече: легион ми е името, понеже ние сме много. И молеше Го много да не ги изпъжда въвн от тая страна. А там, край планината, пасеше голямо стадо свини. И всички бесове Го молеха и казаха: прати ни в свините, за да влезем в тях. Иисус веднага им позволи. И като излязоха нечистите духове влязоха в свините; и сурна се стадото низ стръмнината в морето, а те бяха до две хиляди; и се издавиха в морето. А ония, които пасяха свините, избягаха, та разказаха в града и в околността. И жителите излязоха да видят, що се е случило. Дохождат при Иисуса и виждат, че оня, който беше по-рано бесен, в когото имаше легион, седи, облечен и със здрав ум; и се изплашиха. Ония, които бяха видели, разказваха им, как стана това с бесния и за свините. И наченаха да Го молят да си отиде от пределите им. И когато Той влезе в кораба, оня, който беше по-рано бесен, Го помоли да бъде с Него. Но Иисус му не позволи, а каза: иди си у дома при своите, и разкажи им, какво ти стори Господ и как те помилува. И отиде, и начена да разправя по Десетоградие, какво му стори Иисус. И всички се чудеха.” /Марк. 5:1-20/, /Лука 8:26-39/

Има и много други случаи, когато Господ Иисус Христос е правил и продължава да прави благодеяния, без да изисква и да поставя каквото и да е условие на човеците, като показва милост и любов към страдащите и нещастните, изцерявайки ги от неизлечими болести и освобождавайки ги от насието на сатаната.

Господ не се повтаря. Той не работи по шаблон. Докато при изцерения глух и заеклив заповяда на иудеите да мълчат, на гадаринеца каза да отиде у дома си и да разказва какво му стори Господ и как го помилва.

23. Мъртвият оживява

Господ Иисус Христос се смил над Наинската вдовица, като възкреси мъртвия J син, без да поиска каквото и да е от нея, както преди възкресението на сина J, така и след възкресението му.

„На другия ден Иисус отиваше в града, наречен Наин; и с него вървяха мнозина от учениците Му и много народ. А когато се приближи до градските врата, ето, изнасят мъртвец, едничък син на майка си, а тя беше вдовица; и много народ вървеше с нея от града. Като я видя Господ, смил се над нея и рече J: не плачи. И като се приближи, допря се до носилото; носачите се спряха, и Той рече: момко, тебе думам, стани! Мъртвецът, като се подигна, седна и почна да говори; и Иисус го предаде на майка му.” /Лук. 7:11-15/

24. Сакатият ходи

„След няколко дни Той пак влезе в Капернаум; и се разчу, че е в една къща. Тоз час се събраха мнозина, тъй, че и пред вратата не можеха да се поберат; и Той им проповядваше словото. И дойдоха при Него с един разслабен, когото носеха четворица, и като не можеха да се приближат до Него поради навалищата, разкриха и пробиха покрива на къщата, дето се намираше Той, и спуснаха одъра, на който лежеше разслабеният. Като видя вярата им, Иисус каза на разслабения: чедо, прощават ти се греховете. Там седяха някои от книжниците и размишляваха в сърцата си: какво тъй богохулства Тоя? Кой може да прощава грехове, освен един Бог? Иисус, веднага като узна с духа Си, че размишляват тъй в себе си, рече им: що размишлявате това в сърцата си? Кое е по-лесно да кажа на разслабения: прощават ти се греховете ли, или да кажа: стани, вземи одъра и ходи? Но за да

знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (казва на разслабения): тебе казвам: стани, вземи си одъра и върви у дома си. Той веднага стана и, като взе одъра си, излезе пред всички, тъй че всички се чудеха и славеха Бога, като казваха: Никога такава нещца не сме виждали.” /Марк. 2:1-12/

Има християни и молитвени групи, които години наред постят и се молят, Господ да им даде изцелителни дарби и такива да вършат велики дела и чудеса, но нищо не получават. Къде е причината? Защо Бог не изпълнява желанието им?

Причината е в това, че дарбите и служенията придружават благовестието. Такъв е Божият ред:

„... идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици...” /Марк. 16.15-17/

Дарбите и чудесата придружават благовестието.

И в описания случай Господ Иисус Христос проповядваше словото. Сакатият беше спасен, простен и освободен от проклятието на греховете, а това стана чрез вярата на ония четворица негови приятели, които го спуснаха през покрива пред нозете на Спасителя. Има църковни доктрини, които много приличат на размишленията на фарисеите. Те твърдят, че е невъзможно човек да получи изцеление или спасение чрез вярата на други човеци или „ходатаи”. Изцелението и спасението е лично и то се получава само чрез вярата на болния и грешния човек. Но Светото Писание казва „Като видя вярата им”. Употребено е множествено число и е ясно, че се отнася за четворицата приятели на разслабения.

Представете си, че в някоя препълнена до вратата църква проповядва съвременен евангелизатор с изцелителни дарби и четирима души разкрият покрива на тая църква и спуснат с възгата болен човек пред нозете на евангелизатора. Какво ще си помислим ние? Какво ще си помислят ръководителите на църквата? Сигурно ще си кажем: не можеха ли да помолят хората да им направят път, ами вършат това зло, като разкриват покрива. Но Господ не мислеше така. За Този, чрез Когото е сътворена Вселената, по-важна беше вярата на четиримата мъже от един повреден покрив. За Него вярата ни е по-важна от богатството на целия свят. Четиримата мъже стигнаха до това решение - да разкрият покрива, поради твърдата си увереност, че ако успеят да занесат своя приятел до нозете на Иисус, Той ще се смили над него и ще го изцери. И точно така стана. Те не се страхуваха от хорското мнение. Не мислеха, че някой може да каже: тия хора постъпват неразумно. За тях беше важно изцелението на приятеля им.

Когато болният е чул, че Господ му казва: „Чедо, прощават ти се греховете”, той сигурно не е размишлявал в сърцето си като книжниците: „какво тъй богохулства Тоя? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?” В противен случай не би получил нито спасение на душата си, нито изцеление на тялото си. Но той повярва в думите на Иисус: „Синко, прощават ти се греховете.”

Има болни християни, които казват: „Аз не знам каква е волята на Бога за моята болест. Ако Той иска, нека ме изцери, ако не иска, може би ми дава един урок, за да ме смири и да ме усъвършенства във вярата.” Такъв „герой” няма да получи изцеление. Защо Господ да те смирява, когато ти сам можеш да се смириш и да получиш благодатта Му. /Иак. 4:6 и I Петр. 5:5/.

25. Мъртво момиче възкресено

„И ето, дохожда един от началниците на синагогата на име Иаир, и като Го вижда, пада пред нозете Му и Го моли много, думайки: щерка ми е на умирање; дойди и възложи върху J ръце, за да оздравее, и тя ще бъде жива. Иисус тръгна с него. Подире Му вървеше множество народ, и Го притискаха. Една жена, която страдаше от кръвотечение дванайсет години, и много бе претеглила от много

лекари, потрошила всичко, що имала, и не бе получила никаква полза, а беше *Ј* станало още по-зле, като чу за Иисуса, приближи се изотзад между народа, и се допре до дрехата Му; защото думаше си: ако се допра само до дрехите Му, ще оздравея. И тоз час пресека в нея кръвотечението, и тя усети в тялото си, че е изцерена от болестта. А в това време Иисус, като усети в Себе Си силата, която излезе от Него, обърна се към народа и рече: кой се допря до дрехите Ми? Учениците Му казаха: Ти виждаш, че народът Те притиска, а питаш: кой се допря до Мене? Но Той гледаше наоколо, за да види оная, която извърши това. Жената пък в страх и трепет, като знаеше, какво стана с нея, приближи се, падна пред Него и Му каза цялата истина. А Той *Ј* рече: дъще, твоята вяра те спаси; иди си с миром, и бъди здрава от болестта си. Докато Той още говореше, дохождат от началника на синагогата и казват: дъщеря ти умря; какво ще правиш труд на Учителя? Но Иисус, щом чу тия думи, казва началнику на синагогата: не бой се, само вярвай. И никому не позволи да върви след Него, освен на Петра, Иакова и Иоана, брат Иаковов. Дохожда в къщата на началника на синагогата и вижда смущение, и плачещи и лелекащи силно. И като влезе, казва им: що сте се развикали и разплакали? Детето не е умряло, а спи. А те му се смееха. Но Той, като отпрати всички, взима със Себе Си бащата и майката на детето и ония, които бяха с Него, и влиза там, дето лежеше детето. И като хвана детето за ръка, казва му: талитѐ кум*Ј*, което означава: момиче, тебе казвам, стани! Момичето веднага стана и начена да ходи, понеже беше на дванайсет години. И се смаяха твърде много. И Той строго им заповяда, никой да не знае за това, и поръча да *Ј* дадат да яде.” /Марк. 5:22-43/

Да си представим, че някой от нас бе възкресил умрялото момиче. Сигурно и глухите щяха да научат. А Господ строго им заповяда да не разгласяват за това възкресение.

Началникът на синагогата имаше вяра и той направи категоричната декларация: „... дойди и възложи върху *Ј* ръце, за да оздравее, и тя ще бъде жива.” /Марк. 5:23/. Но вярата му трябваше да издържи на изпитанието и затова Господ допусна момичето да умре, като в същото време насърчаваше бащата: „... не бой се, само вярвай.” /Марк. 5:36/. Какво ли е станало в душата на този баща? От една страна му съобщават, че любимата му дъщеря е мъртва, а от друга - Учителят го насърчава да вярва. Сигурно е победила вярата. Условието за възкресяването на дъщеря му е било налице. Изпитанието му продължава, когато идва у дома си и чува виковете на оплаквачите. Сърцето му се свива, но отново Учителят го насърчава: „... Детето не е умряло, а спи.” /Марк. 5:39/. Сатана усилва атаката чрез оплаквачите. Те започват да се присмиват на Учителя. Но бащата има доверие в Иисуса Христа, а не в присмивателите. Вярата побеждава.

Случвало ми се е, когато се молим за тежко болни, да се сблъскам с „вярващи”, и то с големи претенции, които се присмиват на молитвите и с неверието си пречат на изцелението. Може би е време в изцелителните събрания присмивателите да бъдат отпращани вън, както стори Спасителят.

В цитираната глава от евангелието на Марка се разказва и за една жена, която е страдала от кръвотечение в продължение на дванайсет години. Условието за изцелението *Ј* бе поставено от самата нея: „ако се допра само до дрехата Му, ще оздравея”. И когато успя да се допре, оздравя. Господ свидетелства, че когато тази жена се е допряла до дрехата Му, от Него е излезнала сила за изцеление. Тайната вяра в мислите на болната жена предизвика движение на изцелителната сила в името на Господа Иисуса Христа от Него към болната. Искрената вяра в Спасителя, винаги бива възнаграждавана. Господ никога не е бил, не е и никога няма да бъде безразличен към нашата искрена вяра. Тя винаги Го е задължавала да защити авторитета на думите Си: „не бой се, само вярвай”. Не случайно дяволът ни внушава да се съобразяваме с мнението на хората за вярата ни, което, в повечето случаи, е негативно, за да ни накара да се усъмним и да изгубим победата. Нека следваме примера на началника на синагогата Иаир, който повярва на всяка дума на Спасителя. Ако искаме да

наследим Божиите обещания, не трябва да се съмняваме в нито една дума на Господа Иисуса Христа.

26. Възкресяването на Лазар

В град Витания живеели двете сестри Марта и Мария и брат им Лазар, за които Писанието казва, че Господ ги е обичал. Лазар се разболял. Тогава сестрите му изпратили да повикат Господа с думите: „... *ето оня, когото обичаш, е болен*”. Той им отговорил: „... *тая болест не е за умирање, а за слава Божия*”. След като се забавя два дни, Иисус казва на учениците Си: „*Лазар, нашият приятел, е заспал, но отивам да го събудя*”. Учениците помислили, че говори за сънно заспиване и затова Му казали: „*Господи, ако е заспал, ще оздравее*”. Тогава Иисус им отговаря открито: „*Лазар умря*”. Като чува, че болестта и смъртта на Лазар е за слава Божия, за да се прослави чрез това име Божият Син, апостол Тома възкликва: „*Да отидем и ние да умрем с Него*”. Тези думи на апостол Тома се оказват пророчески. По-късно всички апостоли, с изключение на апостол Иоан, ще прославят Син Божий чрез смъртта си.

Когато посреща Иисус, Марта Му казва: „*Господи, да беше тук, нямаше да умре брат ми. Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, ще ти даде Бог*”. В думите ѝ има съжаление, че Господ не е бил там, когато брат ѝ е умираал, защото е имала вяра, че Иисус ще изцери брат ѝ и той няма да умре. Но в думите ѝ има и скрита надежда, че Господ може да възкреси Лазар. Спасителят веднага долавя тази вяра и я насърчава: „*брат ти ще възкръсне*”, но тя не смее да приеме буквално думите Му и отговаря: „*зная, че ще възкръсне при възкресението, в последния ден*”. Иисус продължава да я насърчава и казва:

„... Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мене, и да умре, ще оживее. И всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре вовеки. Вярваш ли това?”
/Иоан. 11:25,26/

И Марта прави една чудесна изповед: „*да, Господи, аз вярвам, че Ти си Христос, Син Божий, който иде на света*”.

Когато Мария посреща Иисус, пада пред нозете Му и повтаря думите на сестра си Марта: „*Господи, да беше тук, нямаше да умре брат ми*”. Като я вижда да плаче, Иисус също се просълзява. Тогава някои от стоящите там казват: „*не можеше ли Тоя, Който отвори очите на слепия, да направи, щото и тоя да не умре?*” В този въпрос се прокрадва надежда, но не и вяра. „Не можеше ли?” Сега за нас е лесно да кажем: „Разбира се, че можеше”, след като знаем, че Господ възкреси Лазар, но за тях беше трудно да допуснат такива думи със сърцата си.

Когато Господ Иисус Христос отива при гроба на Лазар, който представлявал една пещера, чийто отвор бил закрит с голям камък, Спасителят казва на учениците: „*Дигнете камъка*”. Точно в този момент съмнението се докосва до Марта: „*Господи, мирише вече; защото е от четири дена*”, но Иисус веднага я прекъсва: „*не казах ли ти, че ако повярваш, ще видиш славата Божия?*”

Когато отместили камъка от пещерата, Иисус вдигнал очите си нагоре и казал:

„... Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. Аз и знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах за народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил. Като каза това, извика с висок глас: Лазаре, излез вѐн! И излезе умрелият с повити ръце и нозе в погребални повивки, а лицето му забрадено с кърпа. Иисус им казва: развийте го и оставете го да ходи.” /Иоан. 11:41-44/

След това велико чудо на възкресение на мъртъв човек, мнозина иудеи повярвали в Господа Иисуса Христа.

Но какво станало с първосвещениците и фарисеите? След като научили за възкресението на Лазар, те се събрали на съвет и решили да убият Този, Който е възкресението и животът, Този, чрез Когото е сътворена Вселената и чрез Когото всичко е станало.

27. Спасяването на един дом

Малко преди да бъде предаден и осъден на смърт чрез разпъване на Голгота, Господ Иисус Христос отива в град Йерихон, за да спаси един Авраамов син и неговия дом. По пътя го среща един богат човек, който Го пита: „Учителю благий, какво да сторя, за да наследя вечен живот?” Иисус му отговаря: „Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог; знаеш заповедите: не прелюбодействувай, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствувай, почитай баща си и майка си”. Богатият му отговаря: „всичко това съм опазил от младини”. Като чува отговора, Иисус му казва: „... още едно ти не достига: всичко, що имаш, продай и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето, па дойди и върви след Мене.” /Лук. 18:22/. Човекът се натъжил и си отишъл, защото бил твърде богат, а Иисус се обърнал към учениците и им казал:

„... колко мъчно ще влязат в царството Божие ония, които имат богатство! Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие. Които чува това, рекоха: а кой може да се спаси? Но Той рече: невъзможното за човеците е възможно за Бога. Петър пък каза: ето, ние оставихме всичко и Те последвахме. Той им рече: истина ви казвам: няма никой, който да е оставил къща, или родители, или братя, или сестри, или жена, или деца, заради царството Божие, и да не е получил много повече в сегашно време, па и в идеция век живот вечен. И като взе със Себе Си дванайсетте, рече им: ето, възлизаме за Иерусалим, и ще се извърши на Сина Човечески всичко, писано чрез пророците: понеже ще Го предадат на езичниците и ще се поругаят над Него, ще Го оскърбят и оплюят, ще Го бичуват и убият; и на третия ден ще възкръсне. Но те нищо от това не разумяха; тия думи за тях бяха потайни, и те не разбираха казаното.” /Лук. 18:24-34/.

Пред вратите на Йерихон, Господ Иисус Христос изцерява един слепец и той проглежда, а когато влиза в града, показва на учениците Си и на целия народ, как може да бъде спасен и богат човек.

„След това Иисус влезе в Иерихон и минаваше през него. И ето някой си, на име Закхей, който беше началник на митарите и богат човек, искаше да види Иисуса, кой е Той, ала не можеше от народа, защото беше малък на ръст; и като се затече напред, покачи се на една смоковница, за да Го види, защото щеше да мине оттам. Иисус, като дойде на това място, погледна нагоре, видя го и му каза: Закхее, слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти. И той бързо слезе и Го прие с радост. И всички, които видяха това, зароптаха и казваха: отби се при грешен човек. А Закхей застана и рече Господу: ето, половината от имота си, Господи, давам на сиромаси и, ако от някого нещо съм взел несправедливо, ще отплатя четворно. Тогава Иисус рече за него: днес стана спасение на тоя дом, защото и този е син на Авраама, понеже Син Човеческий дойде да подири и да спаси погиналото.” /Лук. 19:1-10/

Защо богатият човек, който срещна Иисус по пътя за Йерихон, не получи спасението, което получи богатият началник на митарите Закхей? Защото не изпълни условията, които Господ Иисус Христос му постави. А те бяха:

1. Да продаде имота си и да раздаде на сиромасите, за да има съкровище на небето.
2. Да последва Господа Иисуса Христа.

Има богати християни, които изповядват греховете си и признават, че богатствата са спечелили по нечестен начин, но никога не връщат заграбеното, нито раздават на сиромасите. Точно за тях се отнасят думите на Спасителя: „Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие.” /Лук. 18:25/. Но има и такива, които, след като се покаят искрено, връщат откраднатото и прибавят към него и раздават на сиромасите. За тях се отнасят думите на Господа, казани на Закхей: „днес

стана спасението на този дом". Ако си богат и желаеш да влезеш в Божието царство, не се бави, а последвай примера на Закхей, който постави основите на духовния си дом върху скалата на покаянието.

И двамата богаташи изповядаха вяра в Господа Исуса Христа, но само един от тях получи спасението. Този, който беше стъпил на здравата основа. Другият може би очакваше от Исус да му каже да извърши някакъв обред или церемония, но Господ знаеше, че този човек имаше нужда да бъде освободен от веригите на сребролюбие. А освобождаването му можеше да стане само чрез вяра, последвана от дела, защото вяра без дела е мъртва.

„Тъй и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва. Но ще рече някой: ти имаш вяра, пък аз имам дела; покажи ми вярата си без твоите дела, и аз ще ти покажа вярата си от моите дела. Ти вярваш, че Бог е един: добре правиш; и бесовете вярват, и треперят. Но искаш ли да разбереш, о суетни човече, че вярата без дела е мъртва? Нали с дела се оправда Авраам, нашият отец, като положи върху жертвеника сина си Исаака? Видиш ли, че вярата съдействуваше на делата му, и чрез делата вярата стана свършена? И изпълни се Писанието, което казва: „повярва Авраам на Бога, и това му се вмени за оправдание“, и той биде наречен приятел Божий. Видите ли, че човек се оправдава с дела, а не само с вяра? Също тъй, нали с дела се оправда и блудницата Раав, като прие съгледвачите и ги изведе по друг път? Защото, както тялото без дух е мъртво, тъй и вярата без дела е мъртва.” /Иак. 2:17-26/

И тъй, Закхей извърши дела от вяра и получи спасение за целия си дом. Има много християни и християнки, които претендират, че имали голяма вяра и духовна пълнота, но домовете им не са спасени. Защо? Защото вярата им е мъртва, понеже слушат Словото Божие, но не го изпълняват. Влезте в която и да е евангелска, православна или католическа църква и вие ще видите, че жените, които стоят там, се молят с непокрити глави, а Божието Слово казва:

„и всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамя главата си, защото все едно е, като да е обръсната; ако жена не иска да се покрива, нека се стриже; ако пък е срамотно за жена да се стриже или бръсне, нека се покрива... Затова жената трябва да има на главата си знак на мъжова власт над нея - заради Ангелите.” /1 Кор. 11:5,6,10/

Ако тази най-малка заповед на Божието Слово жените не искат да изпълняват, как ще изпълнят по-големите? Ще могат ли да се освободят от злословието, от сребролюбие, от нечистите помисли, от омразата, от гордостта, ако не се смирят и не покриват главите си? Няма да могат, защото ще бъдат лишени от благодат, понеже „Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат.” /Иак. 4:6/.

Много мъже са готови на всякакви жертви, когато се появи проблем в семейството им или за чедата им, но те не желаят да се обърнат за помощ към Всемогъщия Творец и Господар на Вселената, за да реши проблема им, макар да заявяват, че вярват в Него. Защо? Защото са обладани от гордост и не искат да се смирят и да се покаят, да се върнат от лошите си пътища и да се помолят, за да бъдат спасени домовете им. И ако най-малката заповед към тях - да се помолят на Бога-, не искат да изпълнят, как ще изпълнят по-големите?

Свидетел съм, как някои християни предпочитат да страдат, да боледуват и дори да умират, но не желаят да сключат мирен договор с небесното царство. Защо? Защото гордостта им пречи да се отрекат от сатана, антихриста и лъжепророка, да изповядат и се отрекат от наследствените си, окултните и смъртните грехове, за да бъдат освободени от проклятията, болестите и смъртта. Много често гордостта им е духовна, но също е сатанинска. Те предпочитат да слушат или да говорят словото Божие, но не и да го изпълняват. И когато завали дъждът на страданията, задухат ветровете на болестите и

дойдат наводненията на изпитанията, духовният строеж на такива християни рухва, защото са слушали Христовите думи, но не са ги изпълнявали.

„А всеки, който слуша тия Мои думи и ги не изпълнява, ще прилича на глупав човек, който си съгради къща на пясък; и завая дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напяха на тая къща, и тя рухна, и срутването и беше голямо.” /Мат. 7:26,27/

„Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си. Защото, който слуша словото и го не изпълнява, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледало: погледне се, отмине, и веднага забравя, какъв е бил. Но който вникне в свършения закон на свободата и пребъде в него, той, бидейки не забравлив слушател, а изпълнител на делото, ще бъде блажен в действията си. Ако някой от вас мисли, че е благочестив, но не обуздава езика си, а мами сърцето си, неговото благочестие е суетно. Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца е това: да пригледваш сираци и вдовици в техните скърби и да се пазиш неосквернен от света.” /Иак. 1:22-27/

А на ония, които слушат словото Божие и го изпълняват, когато задухат ветровете на болестите и изпитанията или придойдат водите на гоненията, духовната им къща ще устои, защото е била построена на здрава основа, на канарата Господ Иисус Христос.

В последно време много млади хора построяват духовните си домове върху нови, модерни основи на джазови хваления и танци в църквите, на нови, пресни и лесни помазания, зад които се крият плътски удоволствия, и които наподобяват делата на николаитите, които Господ мрази. Понякога танците им приличат на ключици и обредни танци при африкански жертвоприношения на окултисти и магьосници и целта им е да възбудят сексуални мисли и желания у младите, пък, ако е възможно, и у старите посетители на подобни богослужения. Християните не бива да бъдем против националните хора и танци на народите, но мястото им е в света, а не в църквата.

Светото Писание казва, че съблазни и изкушения ще дойдат върху цялата Вселена, но горко на ония човеци, чрез които те дохождат. Ако искаме да бъдем опазени от тях, ето какво трябва да сторим:

„Понеже ти запази словото на търпението Ми, и аз ще те запазя от часа на изкушението, който има да дойде върху цялата вселена, за да изкуси живеещите на земята.” /Откр. 3:10/

Предлагам Ви, драги читателю, „Мирния договор на грешника с небесното царство”, който е сериозна стъпка към освобождаването Ви от проклятията на клетвите, магьосничествата, окултните, смъртни, наследствени грехове и беззакония и от всяко насилие на сатаната, но само, ако го приемете напълно сериозно, а не формално.

За написването на Мирния договор на грешника с Небесното царство, Господ ме насочи да извадя от Петокнижието най-често срещаните смъртни грехове. Има и такива, които не са записани в Светото Писание като корупция, рекет и други такива, но ние знаем, че те ни отделят от Бога. Ако се изповядаме искрено, като следваме текста, преди да се молим за спасение, изцеление или за каквато и да е наша нужда, колко по-голяма ще бъде вероятността Бог да изпълни молитвата ни, ако срещне едно искрено, разкаяно, покаяно и очистено сърце.

IV

МИРЕН ДОГОВОР НА ГРЕШНИКА С НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО

В името на Отца, и Сина, и Светия Дух, пред целия видим и невидим свят и пред тези свидетели, **ОТРИЧАМ СЕ** от сатаната, от лъжепророка и антихриста.

Отче Святий и Праведний, Творецо и Господарю на Вселената, моля Те, в името на Твоя Единороден и Възлюблен Син, който е моят Господ и Спасител, приеми ме като един от слугите Си и като блудния син. Погледни на мен през жертвата на Божия Агнец, Господ Иисус Христос на Голготския Кръст. Поръси ме с Христовата кръв, измий ме от всичките ми грехове и беззакония и изцери ме в Неговите рани.

Господи Иисусе Христе, благодаря Ти, че си умрял за моите грехове, неправди, беззакония и пороци, възкръснал си за моето оправдание и си бил наранен и бит за моите болести и страдания, които аз напълно заслужавам, защото нарушавах Божиите заповеди, не се съобразявах с предупрежденията на Светия Дух и на Светото Писание, осквернявах ума, сърцето и тялото си; търсех свръхестествени откровения, утешения, изцеления и спасение извън Теб, при моя враг сатана и при неговите служители.

Спасителю мой, приемам поканата Ти, в която казваш: „*Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и аз ще ви успокоя*”/Мат. 11:28/. Аз съм обременен с много грехове, съмнения, страхове, болести и страдания, които ме връхлетяха, защото се намирам в положение на бунт против Бога и Неговите заповеди. Признавам своята пълна и безусловна капитулация. Идвам с вяра при Теб, без каквито и да са заслуги или претенции. Искам да склуча мирен договор с небесното царство, което правя напълно свободно, без каквато и да е принуда от когото и да е.

Господи, аз почитам моите родители и прародители до четвърта рода, но се отричам от греховете, беззаконията, неправдите и пороците им. Ако поради техните грехове или изговорени от тях против мен клетви и заклинания, или поради проливане от тях на невинна кръв съм попаднал под проклетие, моля Те да разрушиш проклятието и да го замениш с благословение.

Ако върху мен има изпратени магьоснически клетви и заклинания или такива на окултисти и антихристи, или каквито и да са слуги на дявола, моля Те да ги разрушиш. Аз вярвам, че „*затова се яви Син Божий, за да разруши делата на дявола*”. Господи Иисусе Христе, разруши всичките дела на дявола в моя живот.

От сърце прощавам на всички човеци, които са ме онеправдали или наскърбявали. Моля Те и Ти да им простиш..

Ако съм попаднал под проклетие, поради извършени от мен грехове, моля Те да ми простиш греховете и ме освободиш от всяко зло.

Отричам се от лъжливите религии, езическите суеверия, сатанинските и еретическите учения, които изопачават Божието слово или са в противоречие с него. Отричам се от лъжеученията на Мун, Бахай, Петър Дънов, Елена Вайт, мормоните, йеховистите, розанкройцерските братя, кришнарите и други такива.

Отричам се от магиите, чародействата, спиритичните сеанси, медиумите, медитацията, от предсказване и четене на мисли чрез сексуални и предсказвателни духове, както и от установяването на каквато и да е не библейска връзка с отвъдния свят, което става чрез падналите ангели-дяволите, които се представят за извънземни.

Отричам се от гледане на кафе, карти, боб, хляб, ръка /хиромантия/ и гадания по вътрешностите на животните, по облаците, слънцето, луната и другите небесни тела, по лицеизраза, по цветята, чрез леене на куршум (олово), на мозайка, на снимка, на икона и други такива.

Отричам се от лъженауката астрология и свързаните с нея хороскопи, вяра в зодиите и гадания по дванайсетте съзвездия, дори и тогава, когато лъжеучители ги свързват със символи от Библията.

Отричам се от ереста на преражданията и свързаните с нея метапсихически и метафизически поклонения и псевдолечения.

Отричам се от окултните упражнения и поклонения на йогите и лъжеученията на Далечния и Близкия изток.

Отричам се от екстрасенсите и свързаните с тях окултни псевдолечения с лъжемагнитни биополета и лъжемагнитни биотокове.

Отричам се от хипнозата и свързаните с нея омайвания, лъжелечения и изучаване на чужди езици чрез хипноза.

Отричам се от всякакъв окултист, магьосник, екстрасенс, контактър, сатанист, антихрист и какъвто и да е окултен източник и прекъсвам връзките си с тях, защото са слуги на дявола.

Отричам се от сатанинската рок музика и танци, чрез които се прославят сатана и демоните.

Отричам се от всякакво окултно любопитство относно моето минало и бъдеще, както и това на моите близки, приятели, познати и неприятели, освен ако това ми открива Светият Дух и служи за моето или тяхното покаяние.

Отричам се от пращането на живак, клетви, заклинания, правене и разтуряне на всякакъв вид магии, включително и на така наречените бели магии, тъй като магьосниците са слуги на дявола, а той никога и никому не е правил никакво добро.

Отричам се от муските и талисманите, от пасиансите и хазарта.

Отричам се от търсенето на вода, съкровища, археологически паметници, църкви, манастири и други обекти, закрити под земята, чрез така нареченото „лозоходство”, чрез „багети” (лозова или дървена пръчка, медни или железни електроди) чрез повдигането им от ръцете.

Отричам се от „допитване” до ангели, богове, светии и каквито и да са „извънземни” чрез почукване, завъртане или повдигане на клечки, ключове, картони, букви, маси, книги и дори Библията и други такива, както и от ползване услугите на „ясновидци”, които гадаят на захарче чрез призоваване на починалите светии или починали наши роднини и близки.

Отричам се от автоматичното писане и рисуване и т. нар. „психометрия”.

Отричам се от откриване диагнозите на болните и средствата за лечението им посредством игла, отвес, пръстен и косъм или конец, както и от измерването на кръвното налягане по този начин.

Отричам се от всякакъв култ, обред, традиция, предразсъдък, учение, философия или лъжерелигия, отхвърлящи името на Господа Исуса Христа, противоречащи на Неговата изкупителна жертва за човешкия род на Голготския Кръст или изопачаващи Неговото учение и единството на Светата Троица.

Считам за еретици, безбожници, атеисти, антихристи и предатели на християнството всички, които умишлено изопачават, отричат, отхвърлят някои части или пасажии от Новия Завет или дори само една дума от Никео-Цариградския СИМВОЛ НА ВЯРАТА.

Отричам се от цялата окултна, атеистична, богохулна, еретическа, комунистическа, фашистка, порнографска, сатанинска литература и музика. Обещавам да не разпространявам подобна духовна отрова чрез радио, вестници, списания, книги, телевизия и др. Принадлежащите ми, с подобно съдържание, книги, списания, вестници, брошури, аудио касети, видеокасети и други такива, ще унищожа чрез изгаряне, както това направиха покаяните се магьосници в град Ефес /Деян. 19:19/.

В името на Господа Исуса Христа прекъсвам и унищожавам всяка демонична наследственост, постигнала ме поради непослушание на мои родители, прародители и роднини.

Отказвам се от членуване в атеистични, богопротивни, терористични, престъпни, бандитски, сатанински, окултни партии и организации, чиито цели се постигат с насилие, терор, грабежи и убийства на немислещите като тях.

Отричам се от служене на чужди разузнавания, писане на доноси (донесения), предателства, клевети и занимаване с шпионаж.

Изповядвам и оставям и следните грехове:

1. Богохулство, светотатство, кощунство и отричане от Св. Троица.
2. Идолопоклонство - поклонение на творения, сребролюбие, скъперничество.
3. Хула, непокорство и нанасяне побой на родители.
4. Хула на богослужение, извършвано в Божието име в което и да е християнско вероизповедание, деноминация, дом или място.
5. Унищожаване на Библии, Нови Завети или богослужебни книги, оскверняване на църковни, библейски, евангелски символи, предмети, книги, видеокасети или картини с библейско съдържание.
6. Блудство, прелюбодеяние и различни форми на сексуален разврат. Мъжеложество и скотоложество. Блудни, сладострастни пожелания (изповядват се имената на пожеланите жени или мъже с молитви да бъдат опазени от блудните духове).
7. Разрушаване на семейството, освен по прелюбодеяние, отказване от децата, раждане на извънбрачни деца, извършване на аборти и даване на подобни съвети.
8. Кражба на пари, блага, материални ценности, чужда слава и злоупотреба с държавни и лични средства за престъпни дейности. Обещавам да върна ограбеното на притежателя или държавата, а земеделските земи - на собствениците и техните наследници.
9. Лъжи и лъжесвидетелства пред съда, в църквата и пред масови информационни средства.
10. Осъждане на невинни и оправдаване на виновни чрез дадената ни власт.
11. Взимане и даване на подкупи. Корупция.
12. Преследване, притесняване и презиране на вдовици, сираци, сиромаси, странници (чужденци), слепи, сакати, глухи, неми, обсебени, нещастни, болни и стари хора и присвояване наследството им чрез измама.
13. Умишлено убийство, отмъщение, омраза.
14. Гордост и високомерие.
15. Хули и подигравки с дарбите и служенията на Светия Дух.
16. Физическо, материално и психическо насилие над който и да е човек, немислещ като нас.
17. Производство, търговия и злоупотреба с оръжие, наркотици, отровни и нечисти храни.
18. Злоупотреба с алкохол, цигари, изотопи и наркотици.
19. Напразно изговаряне на Божието име и свързането Му с лъжа, лъжесвидетелство, лъжепророчество, клетва и клевета.
20. Съблазняване или изнасилване.
21. Проповядване на ереси и нещо по-друго от Христовото евангелие и Новия Завет по църквите или където и да е.
22. Фалшиви претенции на лица, неотговарящи на библейските изисквания за служения и дарби в Христовата църква.
23. Коварно, вероломно и насилствено заграбване на църковната власт.
24. Срам и страх от изповядване вяра в Бога и Господа Исуса Христа пред безбожния, извратен и нечестив свят.
25. Отричане от верските си убеждения и съгласие с тези на антихристите. Проповядване на атеизъм. Разказване на богохулни и политически вицеове, охулващи властниците.
26. Участие в нарко и оръжейни трафици.
27. Прозелитизъм - завербуване или съблазняване на вярващи и невярващи, като им се предлагат пари, богатства, слава и репутация, здраве и щастие, мъже или жени за съпрузи или за любовници, подаръци, награди и помощи, с цел да станат членове на определена деноминация, а не според убежденията си.

28. Прояви на гняв, буйство, човеконенавистничество, расизъм, шовинизъм, антисемитизъм.
29. Двуличие и лицемерие.
30. Прояви на жестокост към човеци, животни и птици. Садизъм.
31. Умишлено и постоянно нарушаване на правилата и законите за движение по пътищата и улиците, като пешеходци или водачи на моторни превозни средства.
32. Нарушаване на законите на страната, в която живеем или временно пребиваваме.
33. Чревоугодничество, мързел, нечистоплътност.
34. Злоупотреба с държавна или църковна власт. Участие във власт, която се употребява за терор, всяване страх, цензура и насилие над немислещите като тях.
36. Предлагане, гласуване и прилагане на антинародни, антинационални или расови закони.
37. Сътворяване на закони, които обслужват определена партия, съсловие, класа, раса, мафия или коалиция.
38. Неплащане на данъците в държавата, в която живеем.
39. Неутрално поведение, поддържане и гласуване за партия или коалиция от антихристи, които се опитват да ни отнемат правото да вярваме и се покланяме на Бога и да живеем според Божия стандарт.
40. Омраза, хула, клевети, клетви на Държавния глава, правителството, управници и началници.
41. Съгласие - гласно или мълчаливо - с антихристите в страната ни да не се изучава Христовото вероучение.
42. Преследване, хули, репресии, уволнение от работа на който и да е християнин, проповядващ пълното и чистото Христово евангелие.
43. Преследване и хула на свещенослужител от което и да е вероизповедание.
44. Кражба на църковни или манастирски предмети, инвентар, икони, средства. Обещавам да върна откраднатото.
45. Заграбване по незаконен или узаконен начин чрез „одържавяване” на църковни или манастирски имоти.
46. Използване на църковни средства за лични облаги.
47. Проявено бездействие, когато е могло да се извърши добро дело.
48. Изнасяне на лоши проповеди, доклади, беседи и разказване на гнусни вицове и приказки, които развалят добрите нрави.
49. Завиждане на беззаконници и одобряване делата на престъпници.
50. Ядене на кръв и удавнина, принасяне на идолски и сатанински жертви.
51. Внасяне на нечисти пари в църковните каси като дарения или десетъци.

*„В дома на Господа, твоя Бог, не внасяй блуднишка заплава, нито цена на псе срещу никакъв оброк, понеже едното и другото е гнусота пред Господа, твоя Бог.”
/Второз. 23:18/.*

Признавам, че не съм изпълнявал и двете новозаветни заповеди на любов към Бога и брата човек. Не съм обичал Господа, своя Бог, с цялата си душа, с всичкия си разум и с всичките си сили и ближния както себе си, но има хора, които съм мразел и мразя, като не съм им простил злото, неправдите и беззаконията, които са извършили против мен. Сега от сърце им прощавам, били те живи или мъртви (следват имената им).

Господи Иисусе Христе, моля Те, прости ми всички наследствени, смъртни и несмъртни грехове, които съм извършил волно или неволно, с мисли, думи и дела. Развържи ме и ме освободи от всяко проклятие, клетва, заклинание и магьосничество, от всеки лъжлив, нечист, зъл и болестен дух и замени ги с духовни, физически и материални благословения. Предавам духа, душата и тялото си в Твоите прободени ръце. Вземи ме и ме носи където трябва и както трябва. Желая докато съм жив и след смъртта да бъда с Господа Иисуса Христа.

В името на моя Небесен Отец, Творец и Господар на Вселената, в името на Неговия Единороден и възлюблен Син, който е моят Господ и Спасител, Иисус Христос, и чрез огъня, силата и действието на Светия Дух, ви заповядвам, всички болестни и нечисти духове, напуснете тялото ми и идете там, където Господ ви е определил място! Не се връщайте, нито увреждайте други души!

Благослови ме, Господи, за да мога да променя живота си според Твоя Библейски ред и хармония в личния си живот, в семейството си и в обществото - живот на мир с Бога и брата човек! Амин.

***

Някои искрени християни се изповядват и казват: „Десетки години сме ходили на църква, а сме били в тъмнина. Наричали сме се верни, правоверни, православни, но сме съжителствували с греха. Мирният договор ни отвори очите.” Едни са считали астрологията за наука, но в кое училище по света се изучава подобна „наука”? Други са мислели, че само като спазват някакви ритуали или традиции ще се спасят, а в същото време са вършели окултни и смъртни грехове в незнанието си. Трети са вярвали, че врачките, баячките, гледачките, ясновидките, екстрасенсите, контактърите, окултистите и магьосниците са служители на Бога, а не на дявола. Четвърти са вярвали, че учението на йогите е физкултура, а не окултно, демонично учение. Пети са мислели, че да говориш с умрелите не е грях и т. н. и т. н.

През месец август 1995 година една сестра свидетелстваше, че след като внимателно прочела Мирния договор на грешника с Небесното царство и искрено се покаяла, била съвършено изцелена и освободена. Тя прегръщала и целувала написаното и ликуваща благодаряла и славела Бога. Разбира се, не листата и буквите са причина за нейното изцеление и освобождение, а Светият Божи Дух, Който винаги е готов да ни освободи и изцели в Иисус Христовото име, ако искрено изповядаме греховете си и ги оставим, ако вярваме и не се съмняваме, че за всичките ни грехове, неправди, беззакония и пороци Господ Иисус Христос е пролял Своята Божествена свята кръв.

Някои евангелски пастири и учители отхвърлят Мирния договор, защото го нямало в Библията в същия вид. Те приличат на оня арабски военачалник, който, като превзел град Александрия и видял огромната библиотека, с много книги и папируси в нея, отсякъл: „Ако написаното в тях го има в Корана, то е излишно, ако го няма - то е вредно. Изгорете библиотеката! И тя била запалена и изгорена до основи.

Ако новоповярвалият е сключил Мирен договор с Небесното царство, но все още не може да се освободи от заробващите го пороци, няма духовен мир и му липсва радостта на спасението, той не бива да се отчайва. Нека да застане в скришната си стая, когато няма никой. Да затвори вратата след себе си, да спусне пердетата, да застане на колене пред своя Спасител. (Ако е болен и не може да коленичи, да се моли в леглото си). Да си спомни всичките грехове, откакто се помни до момента на молитвата, и да казва: Господи, аз извърших това и това, казах това и това, помислих или пожелах това и това”. Така да се помоли за всеки извършен грях. Господ ще му изпрати дух на покаяние и Светият Дух ще му припомни всички грехове, неправди и беззакония. В мислите си ще види всичките си грехове като на филмова лента. Ако си спомни, че някой го е наранил с думи, нанесъл му е телесни рани или го е онеправдал, нека казва: „Господи, аз съм му дал повод да ме нарани, но и да не съм му дал повод, дори напълно да съм невинен, аз от сърце му прощам и Те моля и Ти да му простиш”. Това е най-трудното - да простим на ония, които са ни причинили зло, без да имаме каквато и да е вина. Но точно в този момент даваме първия плод на покаянието и започваме да приличаме на нашия Господ и Спасител, Който прости на ония, които без причина Го удряха, приковаха на кръста и убиха.

Възможно е и след като е простил на всички, които са го наранили и онеправдали, след като се е помолил за враговете си, изповядал е всеки грях и се е молил да му бъде простен, пак да чувства някаква депресия. Тогава трябва да изповяда точно това, което го измъчва пред група християни, които са новородени, ръководят се пряко от Светия Дух, и имат власт да изгонват бесове. Те да го развържат и освободят в Иисус Христовото име, като изгонят съответния демон.

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици” /Марк. 16:17/

Някои бесове, като магьосническите, слепият, немият и глухият, са много упорити и за изгонването им е необходим пост и молитва. Победител над всички бесове е Господ Иисус Христос.

Престъпление е да бъде обявяван за кръстен със Светия Дух демонизиран човек. Такива лъжи объркват ума на новоповярвалите и пречат за тяхното изцеление и освобождение.

Да искаш един непокаян и невороден грешник да бъде кръстен със Светия Дух е все едно да искаш от една бременна жена да роди в третия или четвъртия месец. Това ще бъде не раждане, а аборт. Точно такива лъжеучители се появиха по някои църкви, които така „кръщават” непокаяните, неочистени от греховете новоповярвали души и ги увреждат духовно. Някои изповядват: „Казаха ми да повторя няколко непознати думи и аз ги повторих. Тогава ме обявиха за кръстен със Светия Дух, но аз не знам дали съм кръстен”. На такива казвам: „Говори на новия език”. Отговорът е: „Не мога. Обясниха ми, че някои хора имат дарба да говорят нови езици, но аз нямам такава дарба, а имам „белег език”, който бил свидетелство, че съм кръстен със Светия Дух”.

Такъв „белег език” няма в Библията и е свидетелство за „кръстниците”, че са лъжеучители. Господ Иисус Христос не е казал, че повярвалите ще имат „белег език”, а казва ясно: „... *ще говорят на нови езици*”. Но да учиш хората, че кръщението със Светия Дух е ненужно, излишно и опасно, също е лъжеучителство. Апостол Павел пише, че говоренето на езици е белег за неповярвалите, а не, че има някакъв белег на уж говорене непознат език.

Не случайно Светият Дух чрез апостол Иаков ни предупреждава: „... *недейте мнозина става учители, като знаете, че по-голямо осъждане ще получим...*” /Иак. 3:1/.

Дойдоха младежи от евангелска църква и ме питат: „Брат, ние какви дарби имаме?” Попитах ги: „Защо питате мен?” „Защото една пророчица „ни раздаде дарби”. На един каза, че имал дарба да изгонва бесове, друг имал пророческа дарба, трети - да върши велики дела, четвърти - да говори езици, пети - да тълкува езици, шести - да разпознава духовете”. Попитах тази, на която е казано, че има дарба да разпознава духовете: „Как ги разпознаваш?” а тя отговори: „Не знам”.

Да убеждаваме човек, който не е новороден, не е кръстен със Светия Дух и в живота му не действа духовна дарба, че е новороден, кръстен е със Светия Дух и в живота му действат духовни дарби, е все едно да убеждаваме човек, който никога не е бил женен, че е женен.

Появиха се лъжеучители, които учат новоповярвалите християни, че те могат да изгонват демони, като наричат бесовете червеи, гъсеници или с имената на други насекоми, и ги тъпчат с краката си, като на подметките си написват с тебешир „сатана” и крещат: „Сатана, ти си червей, ти си гъсеница, ти си нищожество, ти си глупак, дяволе, не се излагай и др. т. Аз те стъпквам сатано, и ти заповядвам да излезеш от този човек!”. Тъй като в Светото Писание никъде няма подобни съвети, това е „друго благовестие”, което вкарва под проклятие практикуващите го. Писанието казва: „... *Пиша вам, момци, защото победихте лукавия...*” /1 Иоан. 2:13/. Какви герои сме, ако победим една гъсеница или един червей, които могат да бъдат клъвнати и глътнати от едно врабче?

Който иска да се запознае със силата на сатана, нека прочете първа и втора глава от книгата Иов. Цитирам само два стиха:

„Докле още говореше, дохожда друг и казва: огън Божий от небето падна, изгори овците и момците и ги погълна; отървах се само аз, за да ти обадя. /Иов 1:16/

Отиде си Сатаната от лицето Господне и порази Иова с люта проказа - от ходилата на нозете му до самото му теме.” /Иов 2:7/

Свидетел съм как най-малко 20 младежи бяха депресирани и някои дори обсебени, след като бяха гонили дявола, наричайки го червей, гъсеница, нищожество и други такива. По-голямата част от тях бяха връзвали и гонили дявола от непокаяни, невярващи атеисти и антихристи, което никога няма да стане, ако те или родителите им не повярват, че Господ Иисус Христос е Син Божий, умрял е на Голгота за техните грехове и е възкръснал от мъртвите за нашето оправдание. Бог пази авторитета на Христовите думи, а Божият Син казва: „... *който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него.*” /Иоан. 3:36/. И още казва: „*Затова ви казах, че ще умрете в греховете си; наистина, ако не повярвате, че съм Аз, ще умрете в греховете си.*” /Иоан. 8:24/.

„А Михаил Арахангел, като се препираше с дявола за Мойсеевото тяло, не посмя да произнесе хулна присъда, а рече: Господ да ти забрани.” /Иуда 9/

ВНИМАНИЕ! Не изгонвай демони от непокаяни и неповярвали атеисти, антихристи, мормони, муунисти, окултисти, екстрасенси, магьосници, йеховисти, бахаисти, дъновисти, медиуми спиритисти, йоги, кришнари, контактъори и други еретици, за да не попаднеш в прегръдките на дявола. Но ако някой е в капана му и иска да бъде освободен, да не се заблуждава, че друг, освен Освободителя на духовните роби, Господ Иисус Христос може да го освободи. Да иде при Него и склучи Мирен договор с Небесното царство, да се изповяда, да се отрече и остави греховете си и Той ще го освободи и изцери.

Благословен да бъде нашият Господ Бог, Творецът и Господарят на Вселената, Който толкова много ни възлюби, че прати Своя Единороден и Възлюблен Син да умре вместо нас, за да ни освободи от сатана, греха и смъртта и да ни научи на най-великата наука - ВЕРОУЧЕНИЕТО, за да знаем Божията воля и като я изпълняваме, да имаме мир, радост и ВЕЧЕН ЖИВОТ в Христа Иисуса.

„Мирният договор на грешника с Небето” сам по себе си, без Господа Иисуса Христа, никого не може да спаси, новороди, освободи и изцери. Той е като огледало, в което всеки може да види къде и с какво се е нацапал. Но огледалото, колкото и да се оглеждаме в него, не може да ни измие. То само ни показва, че имаме нужда от измиване. И докато плътската нечистота се измива с вода, препарати или сапун, духовната нечистота се измива само с кръв. Единственото средство за измиване на греховете ни е святата кръв на Божия Агнец, Господ Иисус Христос, пролятата на Голготския Кръст за греховете на целия свят.

Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе, че търпя да бъдеш бит и наранен заради моите болести и умря заради мен, за да ме изкупиш от проклятията на греха.

Благодаря Ти, Душе Святый, че ме изобличаваш, насърчаваш, утешаваш, освобождаваш и изцеряваш в Иисус Христовото име. Бъди ми Наставник, Учител и Ръководител винаги и навсякъде. Вземи под Твой контрол всички сфери на моя живот!

Слава на Триединната Единосъщна Троица, един Бог в три лица - Отец, Син и Светия Дух! Амин.

И така, скъпи братко, скъпа сестро, сядай зад волана и дръж кормилото на живота си. Внимателно се вслушвай в съветите на Най-Великия Учител, Който винаги и навсякъде е с нас и в нас. От внимателното изпълнение на заповедите Му ще зависи съдбата ти и животът ти. Побързай да се покаеш искрено, да не би смъртта да те завари неповярвал и непокаян, защото има нещо много по-страшно от смъртта на тялото и това е втората смърт - смъртта на душата. Господ Иисус Христос говори сто процентова истина, като ни предупреждава:

„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената.” /Мат. 10:28/

И Светият Дух чрез даденото на Свети Иоан Богослов видение, ни предупреждава за същото:

„И видях голям бял престол и Седналия на него, от Чието лице побягна земята и небето, и за тях се място не намери. След това видях мъртвите, малки и големи, да стоят пред Бога; отвори се книги; отвори се и друга книга - книгата на живота; и съдени бяха мъртвите по записаното в книгите, според делата си. Морето върна мъртвите, които бяха в него, смъртта и адът върнаха мъртвите, които бяха в тях; и съден биде всякой според делата си; а смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро. Тази е втората смърт. И който не бе записан в книгата на живота, биде хвърлен в огненото езеро.” /Откр. 20:11-15/

Скъпи читателю, повярвай в Господа Иисуса Христа. Отречи се от сатаната и всичките му дела. Побързай да склучиш мирен договор с Небесното царство, за да бъде записано

името ти в книгата на живота, за да не бъдеш хвърлен в огненото езеро, за да не те сполети втората смърт, а да наследиш ВЕЧЕН ЖИВОТ.

Бог да те благослови!

ДУХОВНИ ХРИСТИЯНИ

„И тъй, сега няма никакво осъждане за ония, които са в Христа Иисуса и живеят не по плът, а по дух” /Рим. 8:1/

Какво е Светият Дух? Той е Дух на любов и милосърдие, на сила и всемогъщество, на мир и въздържание, на ред и самодисциплина, на красота и хармония, на логика и премъдрост, на свобода и себевладение, на смелост и спокойствие, на знание и прозорливост, на благодат и благословение, на изцеление и утешение, на вяра и вярност, на смирение и послушание, на благодат и добротворство, на труд и сътворение, на чистота и святост, на радост и веселие, на живот и възкресение. Той е Духът на пророчеството и двигател на духовните дарби: мъдрост, знание, знамения, изцерения, помагания, разпознаване на духовете, вяра, пророчества, тълкуване езици и говорене на нови езици. Той е Духът на правдата и на истината.

Ако такива неща има в живота ви, бъдете спокойни, защото Светият Дух е с вас и във вас и Той ще ви направи да не бъдете неплодни, а да давате изобилен плод за вечен живот, какъвто имаше в живота на апостолите, пророците, мъчениците и светиите. Ние трябва не само да обичаме светиите, но и да приличаме на тях. Те изпълниха дълга си пред Бога и хората - сега е наш ред.

„След като сте очистили душите си с послушност на истината чрез Духа, за нелицемерно братолюбие, обичайте се постоянно един други от чисто сърце” /1 Петр. 1:22/

„Ако Ме любите, опазете Моите заповеди. И аз ще помоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас вовеки, Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото Той с вас пребъдва и във вас ще бъде. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас... А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил.” /Иоан. 14:15-18,26/

Изливането на Светия Дух е пророкувано от старовременните пророци. Който вярва и казва, че старозаветните пророчества са верни, трябва да докаже вярата си, като приеме силата и действието на Светия Дух.

„... ще изляе Духа Си върху твоето племе и благословието Си - върху твоите потомци.” /Ис. 44:3/

„И ето, след това ще изляе от Моя Дух върху всяка плът, и ще пророкуват синовете ви и дъщерите ви; старците ви ще сънуват сънища, и момците ви ще виждат видения.” /Иоил 2:28/

Кръщението със Светия Дух ни е заповядано от Господа Иисуса Христа.

*„... и като се събираше с тях, **Той им заповяда**: не се отдалечавайте от Иерусалим, а чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; защото Иоан кръщава с вода, а вие не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий... но ще приемете сила, когато слезе върху ви Дух Светий; и ще Ми бъдете свидетели в Иерусалим и в цяла Иудея и Самария, и дори до край - земя.” /Деян. 1:4,5,8/*

При мен идват млади новоповярвали християни, които заявяват, че имали „духовна пълнота”. Имали водно и духовно кръщение, участвали редовно в Господнята трапеза, четели Библията по няколко часа на ден, молели се на майчин език и на други езици, но не

можели да се освободят от плътските страсти. Ходели редовно на църква, давали десетък и се чудели как да се избавят от това отвратително състояние. Къде им е грешката?

Познавам такива младежи, които тръгнаха добре, но после се върнаха в света и греха, „както окъпаната свиня се връща в тинната кал”.

Нима всичко, което те правят, е грях? Съвсем не. Тогава къде е грешката на тези новоповярвали християни? Грешката е в техните наставници, които, като ги хванат от улицата, без духовна основа, която е изповед на греховете и искрено покаяние, им казват: „Викай сега: кръсти, прости, кръсти, прости и Господ ще ти прости греховете и ще те кръсти със Светия Дух”. Има ли нещо такова в Светото Писание? Така ли бяха кръстени християните на Петдесетница, в Ефес и в Самария? Викаха ли в дома на Корнилий „кръсти, прости”, когато Светият Дух слезе на всички, които слушаха проповедта на апостол Петър?

Такива християни приличат на недоносени бебета. Представете си, че една жена е бременна в третия месец и каже на мъжа си: „Утре искам да родя”. Това раждане ли ще бъде или аборт?

Доведоха ученичка в десети клас, обладана от демони. Тя присъствала на евангелизационно събрание и когато проповедта свършила, евангелизаторът казал: „Сега се обърнете наляво и кажете на съседа си: дяволе, връзвам те в името на Триединния Бог и ти заповядвам да напуснеш тоя човек! След това се обърнете надясно, назад и напред и повторете тази заповед към всичките си съседи”. И девойката го направила, но самата тя била обладана. Разпитах я дали преди да отиде на евангелизацията е вършила окултни грехове. Призна, че е гледала на карти, на кафе и е участвала в спиритични сеанси. След „евангелизацията” била толкова зле, че направила няколко опита да се самоубие. След като изповяда греховете си, в една жестока молитвена борба, за около час и половина, девойката беше освободена. Успешно завърши средното си образование и е жива и здрава.

Кой беше виновен за нейните страдания? Виновна е самата тя, защото е извършила окултни и смъртни грехове, но много по-виновен е евангелизаторът, който я е излъгал, че преди да бъде очистена от греховете си чрез изповед и покаяние, може да връзва и да гони дявола.

За да бъде новоповярвалият законнороден, той трябва да бъде роден от вода и дух.

„... те не от кръв, ни от похот плътска, нито от похот мъжка, а от Бога се родиша.” /Иоан. 1:13/

Християнин, който не бива изобличаван и не се наказва за греховете, които върши, е незаконнороден. Съвестта му се притъпява, прегаря и той отново се връща в света и греха и има име, че е жив, но е мъртъв.

Много пъти Светият Дух ме е пращал при някои християни да им кажа: „Така казва Господ: имаш име, че си жив, но си мъртъв”. Миряните ме питат какво да правят, а пастирите отговарят горделиво: „Господ ти е казал, че съм мъртъв за греха и за света”. Други са по-смели и преминават в настъпление, като заявяват: „Теб те води някакъв дух, но не се знае източникът му”. След такъв отговор Господ ми казва, че са похулили Светия Дух и този грях няма да им се прости. Такива пастири или умират, или катастрофират и им се налага да ходят с патерици и бастуни.

1. Духовният християнин е новороден.

При Господа Иисуса Христа дойде Никодим, началник иудейски, учител израилев и изповяда, че вярва в Него, изпратения от Бога, защото никой не може да върши такива чудеса, каквито Иисус вършеше. Спасителят веднага разбра какво е необходимо на Никодим и му каза:

„... истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие. Никодим Му казва: как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Иисус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, НЕ МОЖЕ

ДА ВЛЕЗЕ В ЦАРСТВОТО БОЖИЕ; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Недей се чуди, защото ти казах: вие трябва да се родите свише.” /Иоан. 3:3-7/

Колко по-различен ще бъде животът в България, ако българските началници, учители и свещеници изпълнеха Христовата заповед: „**ВИЕ ТРЯБВА ДА СЕ РОДИТЕ СВИШЕ**”.

Раждането от вода и дух се тълкува различно от богословите. Под ВОДА мнозина разбират водното кръщение и потапянето във вода и вярват, че когато децата ги кръщават, те получават и новорождение, но това е голяма заблуда. Почти всички отявлени антихристи, родени преди 9 септември 1944 година, са кръстени във вода. Ако те бяха родени от Божия Дух, как да си обясним омразата им към Божия Син?

Други богослови твърдят, че под думата ВОДА трябва да разбираме изливането на Светия Дух върху вярващите, тъй като не става въпрос за обикновена, а за жива вода, която идва в човека само чрез вяра.

„Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него, защото Дух Светий още не бе даден, понеже Иисус още не беше прославен” /Иоан. 7:38,39/

В никакъв случай не трябва да подценяваме водното кръщение, което представлява Завет с Бога, на който Завет Бог винаги е верен, а ние човечите сме неверни, но ние трябва да правим разлика между плътските и духовните неща. Никога от плътското не може да се получи духовно. Не кръв и плът бяха открили на апостол Петър, че Иисус е Христос, Синът на Живия Бог.

„Той им рече: а вие за кого Ме мислите? Симон Петър отговори и рече: Ти си Христос, Синът на Живия Бог. Тогава Иисус отговори и му рече: блажен си ти Симоне, син Ионин, защото не плът и кръв ти откри това, а Моят Отец, Който е на небесата” /Мат. 16:15-17/

Дори да можеше да влезе втори път в утробата на майка си и да се роди втори път, Никодим щеше да бъде: „роденото от плът е плът”. Нека запомнят тези думи на Спасителя всички последователи на лъжеучителя Петър Дънов, кришнари и други наивници, които вярват, че като се прераждат много пъти, ще могат да видят царството Божие. Дори милиарди пъти да се прераждате, вие винаги ще се раждате в плът, защото се раждате от плът и няма да видите царството Божие, ако се не родите свише.

Тук е заблудата и на материалистите - че от мъртвата природа може да се роди живот, докато навсякъде около нас виждаме, че живот се ражда САМО от живот.

Така е и с новорождението - то не може да се постигне с никакви плътски усилия: съжаления, разкаяния, себеунижения, себеизмъчвания, спазване на закони, правила, дни, месеци и години, извършване ритуали или обряди, ходене на църква, участие в богослужения, даване на десетък, милостини, дарения и каквито и да са добри дела.

Нито едно дете не са е родило поради някои от горните или каквито и да са други условия. Детето се зачева от плът и кръв, развива се в утробата на майка си и се ражда, когато му дойде времето да се роди.

Така е и с новорождението от вода и Дух. То се зачева от слушане Божието слово, което поражда скръб по Бога, а скръбта по Бога ражда спасително покаяние. При покаянието ние занасяме всичките си грехове, неправди и беззакония, зли навици и пороци на Голгота, за да бъдат поръсени с Христовата кръв и унищожени, и нашият ум се обновява и променя; и ние започваме да мислим, говорим и действаме така, както казва Божието слово. Точният превод на думата „покаяние”, от гръцката „метанона”, означава промяна на ума.

Представете си две току-що родени бебета в родилния дом да се препират и едното да казва на другото: „Ей, знаеш ли, че аз съм новородено, а ти не си новородено”. Точно така

постъпват някои братя и сестри, като твърдят, че само християните от тяхната деноминация били новородени, а братята и сестрите от другите деноминации не били новородени.

И така, новорождението е по благодат и е дар от Бога. То се предлага на всички човеци, без изключение: на богослови, книжници и законници, теоретици на християнството, свещеници, пастири, учители и началници, както и на безнадеждно загубени и покварени пияници, наркомани, блудници, проститутки, бандити, корумпирани управници и митничари, крадци, убийци, военни и полицаи, на писатели и артисти, на политици и академици, на пирати и мафиози, на окултисти и магьосници, на комунисти и антихристи, на лезбийки и хомосексуалисти, на садисти и скотоложци. Заповедта на могъщия Бог към нас, човеците, е : „Покайте се!“ Кое то значи: променете си ума! Променете отношението си към греха и неговия вдъхновител сатана, към Бога и Неговите заповеди, към Божия Син и Неговите служители, към Божието слово и Божиите творения, към ближните и враговете си. Отношението на покаяния човек към всичко, което го заобикаля, трябва да стане такова, каквото е отношението на Господ Исус Христос към нас.

Нашият дял и участие е само това, че приемаме и се съгласяваме да вземе греховете ни, да обнови ума ни, да ни новороди чрез словото Си, чрез което всичко е станало.

„В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. То беше в начало у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало.” /Иоан. 1:1-3/

При Бога няма нито един безнадеждно загубен човек, докато още диша, ако дори и в последните минути на своя живот приеме изкупителната жертва на Божия Син. Тогава Творецът и Господарят на Вселената му дава право да се новороди и да се нарече чадо Божие.

„А на всички ония, които Го приеха, - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чеда Божии; те не от кръв, ни от похот плътска, нито от похот мъжка, А ОТ БОГА СЕ РОДИХА.” /Иоан. 1:12,13/

В думата „всички” влизам и аз, влизаш и ти, драги читателю, независимо дали си праведен или грешен в твоите очи. Ако си въобразяваш, че си праведен, бъди уверен, че не си по-праведен от праведния Йов, но той се покая и извика:

„Кой е този, който помрачава Провидението, без да разбира нещо? Тъй, аз говорих онова, що не разбирах, за чудни мен дела, които не знаех... затова аз се отричам и разкайвам в прах и пепел.” /Иов 42:3,6/

Ако пък си мислиш, че си изпълнил Закона Мойсеев и си опазил съботата, като богатия младеж, бъди абсолютно сигурен, че Савел от Тарс беше ги опазил много по-добре от теб, но имаше нужда от покаяние, за да стане великия апостол Павел.

Може би си мислиш, че си прекалено грешен и безвъзвратно загубен, извършил си смъртни и непростими грехове и няма смисъл да се каеш. Спомни си за Мария Магдалина, от която Господ изгони седем бяса, а след възкресението Си Господ се яви първо на нея. Спомни си за разбойника на кръста. Сигурно не си по-голям грешник от него. Чуй неговите думи:

„А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. И казваше на Исуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си! И отговори му Исус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая.” /Лук. 23:41-43/

Библията нарича този човек „злодей” - човек, който е извършил зли дела, може би и убийства, но той влезе в рая пръв. Вратата е все още отворена и за теб. Другият злодеец не пожела да се покае. Той не счете себе си за виновен и така се лиши от спасение. Жалко!

„Вятърът духа, дето иска, и гласа му чуваш, но не знаеш, отде иде и накъде отива; тъй бива с всекиго, роден от Духа.” /Иоан 3:8/

С тези думи Спасителят ни предупреждава да не се заблуждаваме, че ние можем да определяме времето и мястото на новородението на който и да е човек.

След като се е убедил, че има нужда от новородение, прочитайки Новия Завет и Петокнижието (Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие) новоповярвалият е научил какво е Отношението на Светия Бог към греховете му, но също така е повярвал на думите на Светото Писание:

„... та всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен. ЗАЩОТО БОГ ТОЛКОЗ ОБИКНА СВЕТА, ЧЕ ОТДАДЕ СВОЯ ЕДИНОРОДЕН СИН, ТА ВСЯКОЙ, КОЙТО ВЯРВА В НЕГО, ДА НЕ ПОГИНЕ, А ДА ИМА ЖИВОТ ВЕЧЕН.”
/Иоан 3:15,16/

Тогава той е изправен пред избор: или да се покае, като повярва в Божия Син и изпълнява Христовите заповеди, първата от които е: *„Покай се и повярвай в Евангелието!”* или пък да отхвърли предлаганата му благодат и да бъде осъден на вечно осъждане *„... задето не е повярвал в името на Единородния Син Божий.” /Иоан 3:18/*. Среден път няма. При Бога не може да има неутралитет. Или си спасен чрез вяра в Господа Исуса Христа и наследник на ВЕЧЕН ЖИВОТ, или, пренебрегнал и отхвърлил Спасителя, си осъден на вечна гибел. Който е благоразумен, и е избрал вечния живот, той непременно трябва да застане на молитва за прошка на своите наследствени и лични грехове, да прочете бавно и внимателно няколко пъти „Мирния договор” на грешника с небето и внимателно да си отбележи кои окултни и смъртни грехове е вършил. Да си представи, че е коленичил в подножието на кръста Христов на Голгота и гледа с вяра на разпнатия Спасител. Добре е да започне молитвата си със Символа на вярата:

„Вярвам в един Бог и Отец, Вседържител, Творец на небето и на земята, на всичко видимо и невидимо.

И в един Господ Исус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца и чрез Когото всичко е станало; Който заради нас, човечите, и заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Дух Светий и Дева Мария, и стана човек; и бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда и бе погребан; и възкръсна в третия ден, според Писанията; и се възнесе на небесата, и седи отдясно на Отца; и пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.

И в Духа Светаго, Господа, Животворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Го славим наравно с Отца и Сина, и който е говорил чрез пророците.

В една света вселенска и апостолска Църква. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете. Чакам възкресението на мъртвите и живот в бъдещия век! Амин!”

След това да започне да се моли на Спасителя да му прости всеки грях, като изповядва греховете си откакто се помни до деня на молитвата и след това да допълни: *„Ако има грях, който съм забравил и това, което мисля, че не е грях, е грях, моля Те, всичко ми прости”*. Ако дойдат сълзи на покаяние, да не ги задържа, а да ги остави свободно да се стичат по лицето му, без да се срамува от тях.

Ако Господ му прощава греховете, Св. Дух ще го докосне и той физически или духовно ще усети Божията сила и ще се изпълни с чуден душевен мир и голяма радост. Светият Дух може да му даде видение, откровение или да чуе Неговия глас, че са му простени греховете. И всичко това ще стане, ако молитвата му е от сърце и свършено искрена. Някой е казал, че Бог чува сърдечна молитва без думи, но не чува молитва от думи без сърце.

Добре е преди да застане на молитва да измие тялото си с чиста вода и да се преоблече с чисти дрехи, като има съзнанието, че се среща със своя Господ. Още по-добре е този ден да бъде в пост.

По - голяма сила има сключването на мирния договор да става в присъствието на един или двама свидетели.

2. Духовният християнин е внимателен изпълнител на Христовите заповеди.

„И тъй, всекиго, който слуша тия Мои думи и ги изпълнява, ще оприличи на благоразумен мъж, който си съгради къщата на камък; и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напяха на тая къща, и тя не рухна, защото беше основана на камък.” /Мат. 7:24,25/

Вече знаем, че всеки християнин, който слуша Христовите думи, но не ги изпълнява е наречен глупав домостроител от нашия Господ, защото е оприличен на човек, който построил къщата си на пясък и тя рухнала.

Каквито и духовни дарби и служения да има един християнин, ако ги употребява по неблагоприятен начин, те ще донесат вреда както на църквата, така и на самия него. Неблагоприятен е оня християнин, който слуша словото Божие, но не го изпълнява, а то е много лесно за изпълнение.

„Прочее, всичко, което искате да правят вам човеците, същото правете и вие тям; защото това е законът и пророците.” /Мат. 7:12/

„... но да им се пише, да се въздържат от осквернени идоложертвени храни, от блудство, удавнина и кръв, и да не правят на други онова, което не е тям угодно.” /Деян. 15:20/

„Защото Негово творение сме ние, създадени в Христа Исуса за добри дела, що Бог е предназначил да вършим.” /Еф. 2:10/

Много християни, след като са освободени от сатана, греха, света, болестите и смъртта, не знаят, че Господ ни е освободил, за да работим на Неговата нива и всячески да помагаме на ония, които се спасяват, и Господ ги прибавя към църквата. Нашата главна работа е да търсим „царството на Бога и Неговата правда” винаги и навсякъде и всичко останало ще ни се прибави. Точно това правеха първите християни.

„И постоянноваху в учението на апостолите, в общуването, в хлеболомението и в молитвите... И всеки ден единодушно престояваху в храма и, преломявайки по къщите хляб, хранеха се с весело и чисто сърце, като хвалеха Бога и като бяха обични на целия народ. А Господ всекидневно прибавяше към църквата такива, които се спасяваху.” /Деян. 2:42,46,47/

Иудеите се хвалеха, че са Авраамово потомство, но Господ Исус Христос им каза, че ако са Авраамово потомство, Авраамовите дела биха вършили. Когато се хвалим, че сме християни, трябва да се огледаме и видим Христови ли дела вършим.

Никой плътски човек не може да върши Христовите дела с плътски усилия. Това върши живеещият в новородения християнин Христов Дух.

„Вие живеете не по плът, а по дух, само ако Духът Божий живее във вас. Ако пък някой няма Духа на Христа, той не е Христос. Ако ли Христос е във вас, тялото е мъртво за грях, а духът живее за правда. Но ако Духът на Оногова, Който възкреси от мъртвите Исуса, живее във вас, то, Който възкреси Христа от мъртвите, ще оживотвори и смъртните ви тела чрез живеещия във вас Негов Дух. И тъй, братя, ние не сме длъжници на плътта, та да живеем по плът; защото, ако живеете по плът, ще умрете; но, ако чрез духа умъртвявате деянията на тялото, ще бъдете живи, понеже всички, водени от Духа Божий, са синове Божии; защото вие не приехте духа на робство, та пак да бъдете в страх, а приехте Духа на осинование, чрез Когото викаме: Авва, Отче! Самият Дух свидетелствува на нашия дух, че ние сме чеда Божии.” /Рим. 8:9-16/

Когато Светият Дух започне да ръководи някого, той от опит знае как гори сърцето му при всяко Божествено видение, откровение, изцеление, изпълнение със силата и присъствието на Божия Дух. Също и ония, които свидетелстват на невярващите за Господа

Иисуса Христа, чувстват необясним духовен подем и непресекаваща вътрешна радост. Така е винаги, когато работим на Божията нива искрено, с очистени от лукава съвест сърца.

Изпълването с Духа се предшества от един живот на очистване и освещение. Невъзможно е в днешния извратен и прелюбодееен свят да се опазим чисти и неопетнени от греха, ако не водим един постоянен, сериозен и пълноценен молитвен живот. В резултат на посеяните наследствени грехове, неправди, беззакония, навици и пороци в злата и дива природа на нашата плът, плътта постоянно се опитва да пуска диви филизи, за да даваме отново лоши плодове и да измести делата на Духа. И който пренебрегва молитвата, скоро ще разбере, че в живота му отново се появяват делата на плътта. Ако Божият Син, Господ Иисус Христос, имаше нужда от молитва и по цели нощи се усамотяваше, колко повече ние, простосмъртните, имаме нужда от нея. Оправданието ни, че нямаме време за молитва е лъжа. Има християни, които стоят по три, четири часа пред телевизора. Ако половината от това време отделят за молитва, могат да бъдат сигурни, че духовният им живот рязко ще се промени и проблемите им ще бъдат решени.

В книгата Откровение Господ ни предупреждава, че ние можем да бъдем победители над антихриста със силата на своето свидетелство. Обърнете внимание на думата „своето“. Духовният християнин има свое свидетелство, свои опитности, свое лично ръководство от Светия Дух, свои лични срещи с Господа Иисуса Христа. Той има твърдата увереност, че Светият Дух го употребява в многообразните дарби и служения на Духа. Опитностите му следват една след друга и Светият Дух го учи, утешава, изобличава, насърчава, изцерира, поправя и отговаря на молитвите му. Ръководството на Божия Дух свети в живота му и той живее живот в Духа. Този живот няма нищо общо с ходенето на театър, опера, балет, концерт, писане на стихове и композиране на музика..., от което се нуждае душата ни, но това в никакъв случай не е духовен живот, нито е духовна култура, както се заблуждават атеистите и си мислят, че душевния живот е духовен. Не се лъжете, духовен живот се живее само чрез Божия Дух.

Ако внимателно четем Библията и историята на църквата, ще забележим, че когато Израил и Църквата са били ръководени от Божия Дух, те са вървели от победа към победа, а когато са били ръководени от плътски водачи, са вървели от падение към падение.

Духовният християнин има помазанието на Отца и има достатъчно сила, за да побеждава себе си, сатана, греха и света, както и да помага на другите в духовната война. Радостта на спасението, Христовият мир, който превъзхожда всяко знание, любовта Божия и другите християнски добродетели, които са плод на Светия Дух в живота му: кротост, благост, милосърдие, вяра, въздържание, себеобуздание, дълготърпение, смирение, послушание, искреност, вяност, съобразителност, щедрост, мъдрост, трудолюбие, смелост, чистота, святост..., са постоянни негови спътници. При всички обстоятелства той е готов да даде отговор за предмета на своята вяра, надежда и любов.

Духовният християнин е продал всичко що има, за да купи онова съкровище, чрез което е в състояние да обогати мнозина. Той е предвидил и взел достатъчно масло, за да може по всяко време на денонощието да усили светлината на своя светилник. Неговият светилник не гасне, защото е мъдър човек, построил къщата си на канара и както в слънчев, безоблачен ден, така и по време на буря, той е спокоен, защото външните влияния на дъжда, вятъра и наводнението на този свят не могат да го докоснат. За духовно слепите може да изглежда неразумен, но за Бога и своето спасение е мъдър домостроител. Не се надява на себе си, нито на човеци и не се мисли за мъдър. Внимателно изслушва съветите на другите, защото обича знание и поука. Всичко изпитва, доброто върши. Уважава всеки човек, сътворен по Божий образ и подобие, изслушва го и не бърза да го прекъсне. Съвестта му е чувствителна и забележката е достатъчна за коригирането му. Думите му са кротки и с тях укротява гневливите. Вижда злото отдалече и се отклонява от него. Ако някои воюват помежду си, той се старае да ги помири. Въздържа езика си от зло и устните си от лъжливо говорене. Не се намесва в чужда свада, а мъдро обмисля как да помогне на сирачето, вдовицата, болния, немощния, странника, сиромаша и погиващия. Храни с

духовна храна всички, в чиито очи вижда вяра и в думите им - разум. Не се срамува и не се страхува да изповяда вярата си в Господа Исуса Христа. Още оттук чувства блаженството и предвкусва радостта от живота в Божия рай.

„Но който вникне в съвършения закон на свободата и пребъде в него, той, бидейки незабравлив слушател, а изпълнител на делото, ще бъде блажен в действията си.” /Иак. 1:25/

3. Духовният християнин усърдно и задълбочено изучава Божието слово.

Някои невежи човече твърдят, че светите апостоли били само прости рибари. Тези думи се повтарят от антихристите, които много се хвалят с „учените”, които щели да победят природата.

Христовите апостоли завършиха най-висшата Духовна академия, която някога е съществувала на планетата, и техен Учител беше Синът на Бога, Господ Исус Христос.

Някои плътски проповедници се опитват да поставят апостол Павел по-високо от останалите апостоли, защото бил учил при нозете на Гамалиил. Безумни и слепи водачи на слепци, кой е по-голям учител, Гамалиил или Господ Исус Христос? Самото противопоставяне на апостол Павел на останалите апостоли е дело на плътта, чрез което дяволът се стреми да раздели християните на „Павлови” и „Аполосови”.

Христовите ученици знаеха много повече от учените по онова време. Апостол Петър знаеше за огромната разрушителна сила, която се крие в разлагането на елементите /виж 2 Петр. 3:7-10/. Те не само знаеха, но и можеха това, което и днес „учените” не могат. Кой учен може да възкреси мъртъв човек, както това направи апостол Петър с Тавита /Деян. 9:36-41/.

„Седемдесетте ученици се върнаха с радост и казваха: Господи, в Твое име и бесовете се покоряват нам. А Той им рече: видях сатаната, как падна от небето, като светкавица; ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди; обаче не се радвайте на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата. В оня час се зарадва духом Исус и рече: прославям Те, Отче, Господи на небето и на земята, защото си утаил това от мъдри и разумни, а си го открил на младенци. Тъй е, Отче, понеже такава беше Твоето благоволение. И като се обърна към учениците, рече: всичко Ми е предадено от Моя Отец; и кой е Синът, не знае никой, освен Отец; и кой е Отец, не знае никой, освен Синът, и - комуто Синът иска да открие. И като се обърна към учениците, рече им насаме: блажени очите, които виждат това, що вие виждате. Защото, казвам ви, много пророци и царе искаха да видят, що вие виждате, и не видяха, и да чуят, що чувате, и не чува.” /Лук. 10:17-24/

Кой университет, колеж или академия могат да дадат на човека това, което Господ Исус Христос може да му даде като знание и разбиране на Божията воля? Библията казва, че Господ е отворил ума на апостолите, за да разберат Писанията /Лук. 24:45/.

Защо докараха страната ни до пълна разруха тези, които се подиграха с Управителя на Вселената? Защото заявиха, че без Бог ще управляват и ще направят България рай. Видяхме какво направиха. Господ им блокира мозъците, та нито да могат нещо да разберат, нито да направят.

Един брат ми каза: „Трябва да се молим Бог да ни открива светлината, която е скрита вътре в светлината на Божието слово. Има светлина в светлината”.

Знанието, разбирането, яснотата на Светото Писание са дар от Бога. Ако Бог не ни отвори ума да разбираме Писанията, каквито и библейски, духовни семинари, курсове, факултети и академии да завършим, без Божията благодат ще си останем духовни слепци - книжници и теоретици на християнството, имащи вид на благочестиви, но отречени от силата на благочестието.

Сатана има много повече знания от всеки професор по богословие. Кой смъртен може да се похвали, че знае повече от него? Но каква полза за човечеството от сатанинското знание? От неговото знание човеците имат само вреда.

Светият Дух чрез апостол Иаков казва:

„Който между вас е мъдър и изкусен, нека покаже чрез своето добро поведение делата си в кротост и мъдрост. Но, ако в сърцето си имате горчива завист и свадливост, не се хвалете и не лъжете против истината: това не е мъдрост, която слиза отгоре, а земна, душевна, бесовска; защото дето има завист и свадливост, там е неуредица и всичко лошо. А мъдростта, която иде отгоре, е първо чиста, после мирна, снизходителна, отстъпчива, пълна с милосърдие и с добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.“ /Иак. 3:13-17/

Значи ли това, че не трябва да учим в библейски семинари, курсове, факултети, колежи, академии и други такива? Съвсем не. Напротив, ние трябва цял живот да се учим и да придобиваме все повече и повече знания за Бога, но то трябва да бъде примесено с вяра и любов и винаги да помним, че „... знанието възгордява, а любовта назидава.“ /I Кор. 8:1/.

Духовният християнин знае, че това, което е мъдро в очите на човеците, често е глупост пред Бога, а глупавото в очите на човеците е мъдро пред Бога. И Бог лесно може да погуби мъдростта на мъдреците и да даде мъдрост на младенците. И затова той не се интересува от хорското мнение за него, а търси Божията воля и Божията премъдрост.

„Защото словото на кръста е безумство за ония, които гинат, а за нас, които се спасяваме, е сила Божия. Защото писано е: „ще погубя мъдростта на мъдреците и ще отхвърля разума на разумните“. Де е мъдрецът? де е книжовникът? де е разисквачът на тоя век? Не обезуми ли Бог мъдростта на тоя свят? Понеже светът със своята мъдрост не позна Бога в премъдростта Божия, Бог благоволи да спаси вярващите с безумството на проповедта.“ /I Кор. 1:18-21/

Като познава добре Писанията и мъдро ги употребява и изпълнява, духовният християнин прилича на въоръжен мъж, който издържа изпитни и винаги е победител. Той вярва в това, което е невъзможно за човеците, защото знае, че то е възможно за Бога. Но той не употребява знанията си, за да се препира с другите християни или атеисти, водени от свадливост и препирливи духове, а ги употребява, за да разрушава делата на дявола, първо в собствения си живот, а после и в живота на другите.

Християнин, който се мисли за духовен, но Светият Дух с нищо не свидетелства в живота му, мами себе си или ако си е въобразил, че много знае, той още нищо не знае.

„Ако някой мисли, че знае нещо, той още нищо не е тъй узнал, както трябва да знае. Ако пък някой люби Бога, той е познат от Него.“ /I Кор. 8:2,3/

„Защото донейде знаем и донейде пророчествуваме; но, кога дойде съвършеното знание, тогава това „донейде“ ще изчезне. Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мислех и като младенец разсъждавах; а като станях мъж, оставих младенческото. Сега виждаме смътно като през огледало, а тогава - лице с лице; сега зная донейде, а тогава ще позная, както и бидох познат.“ /I Кор. 13:9-12/

4. Проповедта и служението на духовния християнин са придружени с дух и сила, с чудеса и знамения.

„И словото ми, и проповедта ми бяха не в убедителни думи на човешка мъдрост, а в проява на дух и сила, та вярата ваша да се утвърдява не на човешка мъдрост, а на силата Божия.“ /I Кор. 2:4,5/

От Деяния на светите апостоли научаваме, че всички проповедници на Христовото благовестие са били под помазанието и авторитета на Светия Дух, Който е придружавал проповедите им със сила, чудеса, личби и знамения. Нека си спомним за някои от тях:

„Петър и Иоан заедно възлизаха в храма в деветия молитвен час. Имаше един човек, хром от майчина утроба, когото носеха и слагаха всеки ден при храмовите врата, наречени Красни, да проси милостиня от влизащите в храма; той, като видя Петра и Иоана, когато щяха да влязат в храма, попроси от тях милостиня. А Петър се вгледа в него заедно с Иоана и рече: погледни ни! И той ги гледаше втренчено, като се надяваше да получи от тях нещо. Но Петър каза: сребро и злато аз нямам, а каквото имам, това ти давам: в името на Исуса Христа Назорея стани и ходи! И като го хвана за дясната ръка, изправи го; и веднага му заякнаха стъпалата и глезените, и като скоочи, изправи се и проходи, и влезе с тях в храма, като ходеше, скачаше и хвалеше Бога.” /Деян. 3:1-8/

Защо днешните проповедници на Христовото евангелие нямат силата, която имаха апостолите Петър и Иоан. Защо не могат да повторят думите на апостол Петър: „сребро и злато аз нямам...” Защото ги имат. Такива проповедници предпочитат да проповядват за финансовия просперитет на християните, но когато най-близките им се разболеят от неизлечими, според медицинската наука, болести, чак тогава разбират, че са проповядвали човешка, земна, душевна мъдрост, лишена от силата на Божия Дух.

„А Филип слезе в един самарийски град и проповядваше там Христа. Народът еднородно внимаваше на това, що говореше Филип, понеже чуваше и гледаше, какви чудеса вършеше: нечисти духове с голям вик излизаха от мнозина, които бяха хванати от тях, а мнозина разслабени и хроми се изцериха. И голяма радост биде в оня град.” /Деян. 8:5-8/

Има проповедници, които се оплакват, че по време на проповедите им слушателите заспивали и даже хъркали. Аз не вярвам, че по време на проповедите на апостол Филип някой е спал или хъркал. Но ако по време на нашите проповеди хората спят и хъркат, по-добре ще направим да слезем от амвоните и да ги предоставим на такива проповедници, при чиито проповеди нечистите духове с вик ще излизат от тях, които са хванати от тях. И тогава никой няма да дреме и хърка, а голяма радост ще бъде в цялата църква.

„Когато пък излязоха из водата, Дух Светий слезе върху скопеца, а Филипа грабна Ангел Господен; и скопецът го вече не видя, и радостен продължи пътя си. А Филип се озова в Азот и, през дето минаваше, благовестеше по всички градове, докато стигна в Кесария.” /Деян. 8:39,40/

Разстоянието от Самария до Азот е около сто километра и Филип прелетя това разстояние в прегръдката на Ангела.

Сега е друго, ще каже някой, има бързи автомобили и самолети, защо да притесняваме Ангелите. Пък и във всеки град и село има църкви и амвони, защо трябва да ходим от град на град и от село на село, като апостолите; нека слушателите да идват при нас и ние ще им проповядваме. Ако така мислеха и апостолите, Евангелието нямаше да стигне до нас. Господ Исус Христос не каза на апостолите да си стоят по синагогите, но:

„И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.” /Марк. 16:15-18/

Мнозина говорят на нови езици и се хвалят, че имат „духовна пълнота”, но личбите ги няма в живота им. Защо? Всички, които говорят нови езици, трябва да могат и да изгонват бесове. Защо и от кого се страхуват?

В една църква имало човек, хванат от зъл дух. Лидерите на църквата се събрали около обсебения и казали на злия дух: „Зъл дух, в името на Господ Иисус Христос ти заповядваме да излезеш от човека!” Духът отговорил: „Ще изляза, но ще вляза във вас”. Повече никой не посмял да се обади.

Тия братя приличат на оня войник, който извикал към командира си от линията на фронта: „Господин командир, хванах пленник”. Когато командирът му рекъл: „Доведи го”, войникът отговорил: „Да, но той не ме пуска”. Така и братята от тази църква с удоволствие биха освободили нещастния човек, ама страхът не ги пуска.

Малцина са християните, които могат да свидетелстват, че животът им е изпълнен с „дух и сила”, с чудеса, личби и знамения, а Господ иска всеки християнин да бъде такъв - пълен с вяра и сила.

„А Стефан, изпълнен с вяра и сила, вършеше големи чудеса и личби между народа.” /Деян. 6:8/

5. Духовният християнин е приел кръщението и изпълнението със силата на Светия Дух.

Не човешките възможности, а Светият Дух е Този, който придружава проповедта на духовния християнин с чудеса, личби и знамения. Човекът изговаря думите с вяра и Божият Дух върши чудесата.

Кой кръщава със Светия Дух? На този въпрос ни отговаря Йоан Кръстител:

*„... аз ви кръщавам с вода за покаяние; но Оня, Който иде подире ми, е по-силен от мене; аз не съм достоен да Му понеса обуцата; **Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън**; лопатата Му е в ръката Му, и Той ще очисти гумното Си и ще събере житото Си в житницата, а плявата ще изгори с неугасим огън. Тогава Иисус дохожда от Галилея на Иордан при Йоана, за да се кръсти от Него. А Йоан Го възпираше и думаше: аз имам нужда да се кръстя от Тебе, а Ти ли идеш при мене? Но Иисус му отговори и рече: остави сега; защото тъй нам подобава да изпълним всяка правда. Тогава Йоан го допуска. И като се кръсти, Иисус веднага излезе из водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него. И ето, глас от небесата, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.” /Мат. 3:11-17/*

Често срещам хора, които са депресирани, демонично натоварени или обладани, а твърдят, че са кръстени със Светия Дух. Когато ги разпитам как са получили кръщението, те обикновено отговарят, че някои християни са ги накарали да повторят: „кръсти, прости, кръсти, прости” или „кръвта, кръвта, кръвта, кръвта” докато им се забърка езикът и тогава „кръстниците” ги обявяват за кръстени.

Преди години покойната сестра Веска Дянкова ми разказа, че при едно такова кръщаване, след като дълго време викали: „кръвта, кръвта, кръвта, кръвта”, от устата на един от кръщаваните излезли думите: „Чия кръв?” Тогава те започнали да викат: „Кръвта на Иисус, кръвта на Иисус...” но след известно време отново чули някой да пита: „Кръвта на Иисус Навин ли?

Трябва много да внимаваме и да знаем, че само кръвта на Господа Иисуса Христа, пролята на Голгота на кръста, е в състояние да ни очисти от греховете и беззаконията ни. Има кръв на овни, козли, телци и птици, която и днес се употребява за очистване при ритуалите на евреите и мюсюлманите, но тя не може да ни очисти от греховете, беззаконията, неправдите, пороците и от нечистите духове, защото Единственият Освободител на духовните роби е Агнецът Божий, умрял за греховете на целия свят. А онези, които търсят очистване от насилието на дявола чрез кръвта на животни и птици, ще измамят себе си, защото се отмятат от Христа и отпадат от благодатта.

След като разбере как са били кръстени такива депресирани хора, питам ги: „Когато ви се забърка езика и изговорихте непознати думи, усетихте ли силата на Божието присъствие

върху вас?” Някои отговарят, че нищо не са усетили, други твърдят, че са усетили слабост и немощ. А Господ Исус Христос каза на апостолите:

„... стойте в град Иерусалим, докле се ОБЛЕЧЕТЕ В СИЛА ОТГОРЕ.” /Лук. 24:49/

„... НО ЩЕ ПРИЕМЕТЕ СИЛА, кога слезе върху ви Дух Светий; и ще Ми бъдете свидетели в Иерусалим и цяла Иудея и Самария, и дори до край земя.” /Деян. 1:8/

Ако при духовното кръщение, вместо „сила отгоре” получим слабост и немощ, с пълно право можем да се усъмним, че духът, който ни причинява слабост и немощ, губене на равновесие или съзнание, смущение, обърканост или страх, не може да бъде Светият Дух, тъй като Той е Дух на „... сила, любов и целомъдрие.” /П Тим. 1:7/.

Когато идват при мен депресирани, които твърдят, че са кръстени със Светия Дух или имат „духовна пълнота”, казвам им да повторят изречението: „Кръвта на Господа Исуса Христа ме очиства от всеки грях и в Неговите рани аз съм изцелен”. Те или прескачат думата „Господа”, защото този, който е в тях не иска да нарекат Исус Христос Господ или съвсем се объркват и признават, че им изчезва мисълта, отслабва паметта, обърква ума и някой, като че ли им краде думите и не им позволява да нарекат Исус Христос Господ. Но когато ги помоля да повторят друго изречение, което не е свързано с името, кръвта и раните на Господа Исуса Христа, те го повтарят без да се затрудняват и сами разбират, че този, който ги смущава, в никакъв случай не може да бъде Светият Дух.

Има и такива, които не могат да се прекръстят и да кажат: „В името на Отца, Сина и Светия Дух”.

Около десетина души дойдоха да се моля за изцелението и освобождаването им от насието на дявола. Никой не можеше да повтори по-горе цитираното изречение за очистването им и изцелението им. Светият Дух ми откри, че няма да бъдат изцелени, защото са гласували за антихристите.

Кой пречи на тези хора да нарекат Исус Христос Господ? Кой им обърква ума и мисълта и прави да им изчезва паметта? Това е духът на антихриста, комуто са се поклонили, като са му дали своя вот.

Има ли надежда за спасение и изцеление на такива хора? Разбира се, но само ако се отрекат от сатана, антихриста и лъжепророка, от комунизма, фашизма и атеизма и сключат Мирен договор с небето; но тези десетина души не пожелаха да сторят това. Горко им, ако не се покаят, докато са живи. Чист съм от кръвта на всички като тях, които чуват, че има Спасител, но го отхвърлят и нехаят за душите си. Горко им, ако вкусят от втората смърт.

Белези на духовното кръщение.

ПЪРВО. Да бъде изпълнен със СИЛА ОТГОРЕ.

„... и аз ще изпратя обещанието на Отца Ми върху вас; а вие стойте в град Иерусалим, докле се облечете В СИЛА ОТГОРЕ.” /Лук. 24:49/

„... но ще ПРИЕМЕТЕ СИЛА, кога слезе върху ви Дух Светий” /Деян. 1:8/

„А Стефан, ИЗПЪЛНЕН С ВЯРА И СИЛА, вършеше големи чудеса и личби между народа.” /Деян. 6:8/

ВТОРО. Да свидетелства за Господа Исуса Христа.

Кръстеният със Светия Дух християнин трябва да може да свидетелства не само в църквата и пред вярващите, но и пред невярващия свят. Как ще проповядва с пълна дързост Евангелието, ако не може да нарече Исус Христос Господ? Ако се страхува и срамува да свидетелства, за какво кръщение може да претендира?

„А кога дойде Утешителят, Когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене; а и вие ще

свидетелствувате, понеже от начало сте с Мене.”

/Иоан. 15:26,27/ Виж

също /Иоан. 14:16,17/, /Иоан. 14:26/ и /Деян. 1:8/

ТРЕТО. Да бъде НОСИТЕЛ НА ДУХОВНИТЕ ДАРБИ.

Духовният християнин трябва да бъде носител на духовните дарби. Поне една от тях трябва да действа в живота му. Най-малката е говорене на нови езици, а по-големи са: тълкуване на езици, пророчества, разпознаване на духовете, изцелителни дарби, вършене на велики дела, дарба на знание от Бога и Божествена мъдрост.

„Когато настана ден Петдесетница, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като, че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха ДА ГОВОРЯТ НА ДРУГИ ЕЗИЦИ, според както Духът им даваше да изговарят.” /Деян. 2:1-4/

„А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичниците се изля дарът на Светаго Духа; защото ги слушаха ДА ГОВОРЯТ НА РАЗНИ ЕЗИЦИ И ДА ВЕЛИЧАЯТ БОГА.” /Деян. 10:45,46/

„И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Светий, И ТЕ ПОЧНАХА ДА ГОВОРЯТ НА РАЗНИ ЕЗИЦИ И ДА ПРОРОЧЕСТВУВАТ” /Деян. 19:6/

„Но всекиму се дава да се прояви у него Духът за обща полза; защото одному се дава чрез Духа СЛОВО НА МЪДРОСТ, другиму - СЛОВО НА ЗНАНИЕ, чрез същия Дух; одному - ВЯРА, чрез същия Дух; другиму - ДАРБИ ЗА ЛЕКУВАНЕ, чрез същия Дух; одному - ЧУДОДЕЙСТВИЯ, другиму - ПРОРОЧЕСТВО, одному - ДА РАЗЛИЧАВА ДУХОВЕТЕ, другиму - РАЗНИ ЕЗИЦИ, а другиму - ДА ТЪЛКУВА ЕЗИЦИ.” /I Кор. 12:7-10/

ЧЕТВЪРТО. Духовният християнин трябва да е носител на ПЛОДА НА СВЕТИЯ ДУХ.

Ако в духовно кръстения християнин липсват християнските добродетели и християнския морал, той няма да може да изпълнява Христовите заповеди и ще се превърне в „мед що звънти и кимвал що звека”. Такъв ще бъде за по-голяма съблазън в църквата. Дяволът ще шепне на новоповярвалите: „Виждате ли го, виждате ли я? Те имат плътски прояви и са с разпуснат морал. По няколко пъти са се женели и развеждали, а претендират, че имат духовни дарби.”

Освен дарбите, духовно кръстеният християнин задължително трябва да е носител и на плода на Светия Дух: любов, радост, мир, дълготърпение, благод, милосърдие, вяра, кротост, въздържание, смелост, вяроност, святост и др.

„И тъй, като избраници Божи, свети и възлюбени, облечете се в милосърдие, благод, смиреномъдрие, кротост, дълготърпение” /Кол. 3:12/

„но бивайте един към другиго добри, състрадателни, прощавайте си един другиму, както и Бог ви прости в Христа.” /Еф. 4:32/

„А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благод, милосърдие, вяра, кротост, въздържание. Против такива няма закон.” /Гал. 5:22,23/

ПЕТО. Да бъде НАМРАЗЕН ОТ СВЕТА.

Светът и нечестивите човеци трябва да намразят духовно кръстения човек. Върху него почива Светият Дух, а нечестивите са свърталища на лукавия.

„Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Да бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете словото, що ви казах аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето

ще спазят... но това стана, за да се сбъдне словото, писано в Закона им, че Ме намразиха без вина.” /Иоан. 15:18-20,25/

„Аз им предадох Твоето слово, и светът ги намрази, защото те не са от света, както и аз не съм от него.” /Иоан. 17:14/ Виж също /1 Петр. 2:19-23/

ШЕСТО. Да бъде НАКАЗВАН И ИЗОБЛИЧАВАН ЗА ВСЕКИ ГРЯХ.

Ако духовно кръстеният християнин своеволно греша и за това не бива изобличаван и наказван, съмнително е неговото духовно кръщение. Светият Дух не може да съжителства с грях. Той е огън пояждащ за греха и затова го изобличава, наказва, изкоренява и изгаря, което предизвиква болка на този, който е извършил грях.

„Защото Господ наказва, когато обича; бичува всеки син, когато приема”. Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове. Защото кой е този син, когото баща му не наказва? Ако пък оставате без наказание, на което всички станаха съучастници, тогава сте незаконни деца, а не синове.” /Евр. 12:6-8/

СЕДМО. Да бъде ПОБЕДИТЕЛ В СПОРОВЕТЕ С БОГОПРОТИВНИЦИТЕ.

Ако Светият Дух е с духовния християнин, никой не ще може да му противостои и той ще смълчава противниците, защото не той, а Светият Дух ще говори от устата му. Ако противниците го смълчават и побеждават, съмнително е присъствието на Божия Дух в живота му.

„Като станаха някои от синагогата, тъй наречена синагога на либертинци, и от там на киринейци, александрийци и на тия, що бяха от Киликия и Азия, влязоха в препирня със Стефана; ала не можеха да противостоят на мъдростта и духа, с които той говореше.” /Деян. 6:9,10/ Виж също /Мат. 10:19,20/ и /Марк. 13:11/

„И тъй, турете си на сърце да не обмисляте отрано, що да отговаряте, понеже аз ще ви дам уста и премъдрост, на която не ще могат противоречи, нито противостоят всички ваши противници.” /Лук. 21:14,15/

ОСМО. Да бъде СИЛЕН ДА ПОБЕЖДАВА ГРЕХА, САТАНА И СВЕТА.

Духовният християнин трябва да бъде победител над греха, сатана и света. Ако е в плен на заробващи го пороци и страсти, неправди, беззакония и грехове; ако се подчинява на човешки постановления, наредби, догми, правила, църковни устава и доктрини, които противоречат на чистотата на Христовото евангелие, той е станал роб на греха или пленник на човешки постановления.

„Отговориха Му: ние сме семе Авраамово, и никога никому не сме били роби; как Ти казваш: свободни ще станете? Иисус им отговори: истина, истина ви казвам: всякой, който прави грях, роб е на греха. А робът не пребъдва вечно вкъщи; синът пребъдва вечно. И тъй, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.” /Иоан. 8:33-36/

„Защото всякой, който е роден от Бога, побеждава света; и тази е победата, която победи света - нашата вяра. Кой побеждава света, ако не онзи, който вярва, че Иисус е Син Божий?” /1 Иоан. 5:4,5/ Виж също /1 Иоан. 2:14-16/, /1 Кор. 6:12/ и /Гал. 1:8/

„Ако ли Христос е във вас, тялото е мъртво за грях, а духът живее за правда.” /Рим. 8:10/

ДЕВЕТО. Да ВЯРВА, ЧЕ Е СИН ИЛИ ДЪЩЕРЯ НА БОГА.

„... понеже всички, водени от Духа Божий, са синове Божии; защото вие не приехте духа на робство, та пак да бъдете в страх, а приехте Духа на осиновение,

чрез Когото викаме: Авва, Отче! Самият Дух свидетелствува на нашия дух, че ние сме чедата Божии.” /Рим. 8:14-16/

У дома дойде семейство Томасян. Мъжът беше депресиран и когато коленичи да се молим за изцелението му, демонът заговори от устата му: „Ти ли ще ме гониш бе? Знаеш ли, че тия, които са в тебе, са от нашите?“. Отговорих му: „Сега ще видим кои са нашите и кои са вашите. В името на моя Небесен Отец ти заповядвам да излезеш от човека!“ Той изпищя с много силен глас: „Умира-а-а-м! Моля ти се, не ме мъчи. Ако ме изгониш, позволи ми да отида и да вляза в Иванов“. Отговорих му: „Не ти разрешавам. Иванов е християнин“. Демонът се изкикоти и рече: „Не само християнин, но той беше цар, спечелил Небесното царство, но всичко изгуби, защото стана предател. Разреши ми да отида и да вляза в него!“ Извиках: „Млъкни и излез от човека! Забранявам ти да влизаш и да увреждаш друга душа!“

Разбрах, че имам работа с дух на предателство. Светият Дух ми откри, че депресираният е бил използван като информатор и затова е обладан от дух на предателство, който е имал база в Иванов и ако му бях разрешил, той щеше да го измъчва и насилва.

След като беше развързан и освободен, мъжът отново дойде у дома и ме попита: „Ти Божий син ли си?“ Отговорих му: „Да. Аз съм осиновен от Бог Отец чрез вяра в Неговия Единороден и Възлюблен Син, Господ Иисус Христос, Който е моят Спасител. Аз съм един от най-малките братя на Иисус Христос и Неговият Отец е и мой Отец“. Тогава той рече: „Значи така, осиновен от Бога“. Замисли се, стана и си отиде, без да каже повече нито дума.

Знам, че на мнозина това свидетелство ще им прозвучи нескромно, защото предпочитат произволното смирение на лъжехристите, от което църквата няма полза. Крайно време е всички кръстени от Светия Дух и новородени християни да се събудят и повярват, че са синове и дъщери Божии и църквата да премине в настъпление. Стига се е огъвала пред лъжите и заплахите на сатана и неговите служители, които много добре знаят, че Господ е дал власт на църквата над цялата сила на врага. Не се страхувайте, че ще съчиняват лъжи и клевети против вас. Ако ви намразят, знайте, че вашия Спасител преди вас са намразили.

Ако демоните ви заплашват, че нямате право да ги гоните, кажете им, че сте синове или дъщери Божии и като такива ви е дадена власт над цялата сила над врага. Използвайте името на Отец, Син и Светия Дух. Ако някой ви заплашва, че Бог може да ви накаже затова, че гоните демони, кажете му, че Бог наказва дори със смърт, но не чадата си, а враговете на църквата. „и чедата *J* (на Изавел) ще поразя със смърт“ /Откр. 2:23/. Но ако ви е страх и нямате вяра, не си играйте с огъня, за да не изгорите! Предупреждавам новоповярвалите и неукрепнали във вярата християни, да не гонят бесове, без да са получили власт от Бога.

ДЕСЕТО. ДУХОВНИЯТ ХРИСТИЯНИН ДА Е СЛУЖИТЕЛ В ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА.

Под служител в църквата не бива да се разбира само: патриарх, папа, кардинал, митрополит, епископ, монах, свещеник, дякон, архидякон, свещеноиконом, пастир, клисар, настоятел и др. т. Служители в църквата, независимо от техния сан и чин, са и такива, за които говори Светото Писание: пророци, апостоли, проповедници, благовестители, такива, които имат сили чудотворни и дарби за лекуване; които говорят разни езици и тълкуватели на езици.

Ние няма да се занимаваме с първата категория служители, тъй като по-голямата част от тях са били наемни чиновници в църквата, които получават своите заплати. Обществена тайна е, че голяма част от тях са били информатори на МВР, бившата Държавна сигурност и КГБ, а някои дори членове на БКП. За неколцина от тях бях предупреден, когато умряха, че не са могли да влезнат в Небесното царство, независимо от това, че през целия си живот са били служители в църквите. Пиша тези редове с надеждата, че ония от тях, които са все още живи, имат възможност да се покаят, да изповядат греховете си пред църквите и поискат прошка от тия, против които са предателствали, за да спасят душите си. Демонът на предателство всячески ще им пречи да дойдат до покаяние, но ако църквите се молят за

тях и особено духовните християни, Господ може да им подари покаяние и да ги освободи от пленството на антихристите, които живи са ги пленили, за да изпълняват волята им. Когато Господ ми говори за гибелта на пастири, свещеници и архиереи, Той ми каза това с голяма скръб.

Какво трябва да бъде отношението ни към тях? Когато бях войник, отдавах чест на всеки срещнат офицер, без да се интересувам дали той е добър или лош. Такова трябва да бъде и отношението ни към църковните служители, а дали те са духовни или наемници лесно можем да разберем, ако сме духовни християни и се ръководим от дарбата за разпознаване на духовете. И както войникът отдава чест на пагона, така и ние трябва да им отдаваме дължимото уважение и почит като на Господни служители, но с едно уточнение. Духовният християнин никога не бива да се оставя да бъде манипулиран, контролиран и принуждаван от църковни чиновници да им се покланя или постъпва противно на Свещеното Писание. В противен случай той ще се поклони на духа на антихриста, комуто са се поклонили голяма част от църковните служители в България. Ако за някои Светият Дух ни открива, че са наемници и предатели, трябва да пазим от тях не само себе си, но и верните братя и сестри.

Нека се молим за църковните служители, били те духовни или наемници. На духовните Господ да им придаде вяра, сила и прясно помазание, а на наемниците - покаяние.

Ето по какво се различава добрият Пастир от наемниците:

„Аз съм вратата: Който влезе през Мене, ще се спаси, и ще влезе, и ще излезе, и паша ще намери. Крадецът дохожда, само за да открадне, убие и погуби. Аз дойдох, за да имат живот, и да имат в изобилие. Аз съм добрият пастир: добрият пастир полага душата си за овците; а наемникът, който не е пастир, комуто овците не са негови, вижда вълка, че иде, оставя овците и бяга; а вълкът разграбя и разпръсва овците. Наемникът пък бяга, защото е наемник, и не го е грижа за овците. ... Имам и други овци, които не са от тая кошара, и тях трябва да приведа; и ще чуят гласа Ми, и ще бъде едно стадо и един Пастир.” /Иоан. 10:9-13,16/

Като използваме светлината на Светото Писание и духовния опит, ще разгледаме поотделно всяка една от дарбите, за да се убедим с каква дарба иска Светият дух да работи в живота ни и дали Му се доверяваме или сме като онзи лукав раб, на когото господарят му дал една мина (мнаса), а той я скрил и когато господарят дошъл, му казал:

„... ето твоята мина, която пазех в кърпа, понеже се боях от тебе, защото ти си жесток човек: вземаш, което не си турил, и жънеш, което не си посеял. Господарят му рече: с твоите уста ще те съдя, лукави рабе: ти знаеше, че съм жесток човек, взмам, което не съм турил, и жъна, което не съм посеял; тогава, защо не даде парите ми в банката, та аз, като дойда, да ги получа с лихва?” /Лук. 19:20-23/

„Има различни дарби, ала Духът е един и същ; има различни служби, ала Господ е един и същ; има и различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички. Но всекиму се дава да се прояви у него Духът за обща полза” /I Кор. 12:4-7/

Да повторим белезите, които трябва да притежава кръстеният със Светия Дух християнин:

1. Изпълнен със сила отгоре.
2. Силен и смел да свидетелства за Господа Иисуса Христа.
3. Носител на духовните дарби.
4. Носител на плода на Светия Дух.
5. Намразен от света.
6. Наказван и изобличаван за всеки грях.
7. Победител в споровете с богопротивниците.
8. Силен да побеждава греха, сатана и света.

9. Вярва, че е син или дъщеря на Бога.

10. Служител с дарби и служения в църквата.

Искам да обърна вниманието ви на това, че ДУХОВНИТЕ ДАРБИ нямат нищо общо с естествените способности, умения и дарования, които могат да бъдат наследствени или придобити с много усилия и труд, като например литературни, певчески, ораторски и други способности, както и натрупване на знания и придобиване на мъдрост чрез изучаване и запаметяване на знанията и мъдростта на хората, живели преди нас. Те също са благословения от Бога.

Но духовната дарба идва директно от Светият Дух и говори или действа в момента, а ако е пророчество, се отнася за определено бъдеще. Заслугата на християнина е, че приема с вяра това, което говори или върши Светият Дух. Той има свободна воля да го изяви или да премълчи.

Много християни постят и се молят с желание Светият Дух да им даде една или друга дарба, но Той се съобразява единствено с Божията воля.

„Всичко това (духовните дарби) го произвежда един и същият Дух, като разпределя всекому поотделно, КАКТО СИ ИСКА.” /1 Кор. 12:11/

Голяма грешка допускат някои християни, които, като проговорят на разни езици, престават да се учат и да придобиват знание и мъдрост от Светото Писание и духовният опит на светиите, живели преди нас. Те обикновено казват: „Нямам нужда от Библията, нали Светият Дух е в мен. Той ще ме ръководи”. Напротив, точно такива имат нужда от Божието Слово, записано в Библията. Всяка душа ще бъде изпитана и ако не познава Писанията, лесно може да пропадне на духовните изпити. Ако Божият Син беше подложен на изпит, то и всеки от нас трябва да мине по същия път.

Как ще изпълняваме Христовите заповеди, ако не ги знаем? Как ще постъпваме според благата Божия воля, ако не я научим? Светият Дух няма нищо против да четем Светото Писание, което е продиктувано от Него. А и в самите думи на Словото Божие е скрит живот в духа.

Господ Иисус Христос казва:

„Вие сте вече чисти чрез словото, що съм ви проповядвал.” /Иоан. 15:3/

„Духът е, който животвори; плътта нищо не ползува. ДУМИТЕ, ЩО ВИ ГОВОРЯ, СА ДУХ И ЖИВОТ.” /Иоан. 6:63/

ПЛЪТСКИ ХРИСТИЯНИ

1. Слушат Божието слово или го проповядват, но не го изпълняват.

„А всеки, който слуша тия Мои думи, и ги не изпълнява, ще заприлича на глупав човек, който си съгради къща на пясък; и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напяха на тая къща, и тя рухна, и срутването ѝ беше голямо.” /Мат. 7:26,27/

Посетихме един дом, за да се молим за душевно болен младеж. Попитах майката има ли човек, когото да мрази и да не му е простила. Тя посочи брат си и каза: „Мразя брат си и сестра си, които ме изиграха при делбата и никога няма да им простя.” Брат J рече: „Сестро, ако ми простиш, за да бъде развързан и освободен сина ти, аз обещавам пред Бога и пред вас, че безплатно ще прехвърля моя дял на теб”. Тя го погледна с омраза и с гняв му отговори: „И четирите ми деца да умрат, аз пак няма да ти простя”. Цитирах J думите на Господа Исуса Христа:

„Защото, ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец; ако ли не простите на човеците съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви.” /Мат. 6:14,15/

Тя ми каза, че имала духовна пълнота, защото била новородена, кръстена със Светия Дух, говорела на нови езици и редовно участвала в Господнята трапеза. Естествено, нейният син не беше развързан, освободен и изцерен, но се случи и по-лошото. Тя се разболя от рак и почина.

Наскоро, след като Бог бе изцерил няколко души от тумори в главата, ни поканиха в Баптистката евангелска църква, за да се молим за една майка на две деца, която страдаше от същото заболяване. Попитах я има ли човек, когото да мрази, а тя ми отговори: „Мразя свеќървата”. Помолих я да повтори след мен думите: „Господи, аз J прощавам, моля Те и Ти да J простиш”, но тя отговори: „Не, не мога и няма да J простя”. Как ли не се опитвахме да я убедим, че без да прости е невъзможно да бъде изцерена, но тя остана непреклонна. Наскоро след това почина, въпреки усърдните молитви на църквата и на близките J.

Искам да обърна вниманието ви на това, че Божието слово са думите на Светия Дух и на Господа Исуса Христа, казани и записани от Светите пророци и апостоли в Светото Писание. Това е така нареченото Писано слово или Логос. Но Божие слово са и думите, с които Светият Дух ни предупреждава чрез дарбите си във видения, пророчества, сънища, тълкувания и откровения. Това е така нареченото Говорящо слово или Рема. Бог пази авторитета, както на Писаното, така и на Говорящото слово, защото и едното, и другото са слово на Живия Бог. Много често рухването на духовния живот на някои християни е резултат на това, че са презрели или едното, или другото слово Божие и не са обърнали внимание на Светия Дух, който ги е предупреждавал много пъти.

Глупавите домостроители, които слушат Божието слово или го проповядват, но не го изпълняват, в съдния ден ще се наредят от лявата страна на Спасителя и ще чуят строгия Му глас:

„... лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъсна, дето не съм сеял, и събирам, дето не съм пръскал; затова трябваше парите ми да внесеш на bankerите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва; вземете, прочее, от него таланта и го дйте на оногова, който има десет таланта; защото всекиму, който има, ще се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има; А НЕГОДНИЯ РАБ ХВЪРЛЕТЕ ВЪВ ВЪНШНАТА ТЪМНИНА: там ще бъде плач и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!” /Мат. 25:26-30/

2. Плътските християни прелюбодействат със света.

Те предпочитат светските песни, танци, обичаи, музика, забави, кино, телевизия, опери, театри, балет, банкети, коктейли и всякакви плътски удоволствия и похоти. Техните стремежи и цели в живота са земни, материални, душевни, но не духовни. Светото Писание ни предупреждава, че всичко това е вражда против Бога.

„Прелюбодейци и прелюбодейки! не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? Който, прочее, поиска да бъде приятел на света, враг става на Бога.” /Иак. 4:4/

„Не обичайте света, нито което е в света: ако някой обича света, той няма любовта на Отца. Защото всичко, що е в света - похотта на плътта, похотта на очите и гордостта житейска, не е от Отца, а от тоя свят. И светът преминава, и неговите похоти, а който изпълнява волята Божия, пребъдва до века.” /I Иоан. 2:15-17/

Една християнка беше парализирана. Господ ми говори на сън за нея и ми каза, че е участвала в спиритичен сеанс, а на другия ден е отишла в църквата „Св. София”, където е взела причастие. Видях как смирено взе причастие и тръгна по пътеката, но там имаше един Ангел. Той я докосна с пръста си до слабините и тя се парализира. Разказах J съня, и сестрата искрено се покая и отрече от всичките окултни грехове. Молихме се за освобождаването J, но нямаше резултат. Тогава реших да се моля за изцелението J, вярвайки, че Господ ще я изцери. Започнах в 24 часа, но към 03 часа през нощта Св. Дух ми проговори: „Няма да я изцера. Докато предпочита приятелството с невярващи пред приятелството с вярващи, няма да бъде изцерена”. На другия ден J се обади по телефона и каза: „Сестро, имам нещо от Господа за теб”, а тя ми отговори: „Извинявай, брат, но сега не мога да те приема. При мен е една невярваща жена, но аз много държа на нея, затова друг път ми се обади”. И до днес тази сестра е болна. Тя е много мила душа. Пълна е с любов към всички хора, но предпочита да получава информация от света, вместо от Бога.

Какви страшни поражения дава „похотта на плътта” можем да разберем от следния случай. В едно село живееха трима мъже. Веднъж натоварили каруците си с картофи и заминали за „Загорето” (Северна България), за да ги заменят за царевица. Когато минавали през едно поле, видели самотно момиче, хванали го и го изнасилили. С тях пътувал и четвърти човек, но той не участвал в изнасилването. Момичето починало веднага след гаврите с него. Майка му дошла в селото на мъжете и, като взимала пръст и хвърляла към небето, викала: „Господи, аз не мога, но Ти им отмъсти”. Тримата мъже бяха женени и имаха деца, които се родиха след извършения от бащите им грях.

Първият имаше момче и момиче. Момичето се роди нямо и когато порасна, почина от бъбречна недостатъчност. Момчето се самоуби, като се обеси. Баща им почина след мъчително боледуване.

Вторият имаше син и две дъщери. Синът му - като малолетен престъпник - попадна в макареновско училище, където се специализира като голям престъпник и завърши живота си със самоубийство. Сестра му имаше епилептични припадъци и злият дух я тръскаше в локви кал и върху камъни, за да я убие. Молихме се за нея и тя беше развързана и освободена. Дадох J Нов Завет и я наставих да вярва в Господа Исуса Христа, Който беше нейният Освободител и Изцерител. След около два месеца тя дойде у дома и, като плачеше, ми разказа, че баща J и роднините J се подигравали с Господа Исуса Христа и с вярващите. Взели J Новия Завет и тя предполагаше, че са го унищожили. Хулите ръководел вуйчо J, който наскоро след това получи инсулт, онемя, парализира се и след тежко и мъчително боледуване почина. Синът му го заболя глава и, без да узнаят диагнозата, също почина. Припадъците на девойката се върнаха и родителите J потърсили помощта на Ванга, която ги утешила, че ако я омъжат, ще оздравее. Омъжиха я, но припадъците не престанаха, а се случи по-лошото: намерили я загинала при неизяснени обстоятелства.

Един от братовчедите J почина от левкемия, а друг загина при автомобилна катастрофа. Умря и баща J и целият J род се потопа в ужасна скръб.

Третият имаше двама сина. Единият беше душевно болен и загина, прегазен от влака, а другият почина от рак. Умря и бащата.

Четвъртият от мъжете, който бил свидетел на изнасилването, но не участвал в него, с нищо не пострада, а доживя до дълбока старост.

Такива бяха последиците от това безумие на „похотта на плътта“.

А ето и други случаи.

Една сестра доведе офицер, болен от рак на лимфите, за да се молим за изцелението му. След молитвата той каза, че му е олекнало и се чувства добре. Светият Дух ми откри, че причината за неговото заболяване е прелюбодеяние. Когато му казах, той се усмихна, и рече: „Е да де... обичам да задилям жените“.

Предложиха да се молим и за младо момиче, което повярвало в Господа, но се върнало в света, сприятелило се с „бръснатите глави“, и се разболяло от рак на генеталите. Когато се молехме за момичето и офицера, една сестра имаше видение. Тя видяла да се изписват светещи думи и прочела следното: „Грехът на момичето е блудство, а на мъжа - прелюбодеяние. Искам пълно покаяние!“ След тази молитва сънувах сън, в който видях, че слизам дълбоко навътре в земята и стигнах в предверието на ада. Там стояха офицерът и момичето и един силен, властен мъж. Като ги посочих, попитах мъжа: „Тия защо са тук?“, а той ми отговори: „Защото той е прелюбодеец, а тя - блудница“.

Не пожелаха да се покаят. Жалко! Наскоро след това и двамата починаха.

Молихме се за един младеж, болен от левкемия, и за една жена, болна от рак на стомаха; и двамата бяха от един град в провинцията. Бог ги изцери. Точно след една година сънувах, че Господ ми говори на сън и казва: „Бащата на изцерения от левкемия е заграбил един имот в северната част на града, и ако не го върне, синът му ще умре. Изцерената от рак на стомаха работи в търговията и краде. Ако не престане да краде, ще умре“.

На другия ден срещнах майката на младежа и J разказах съня. Тя призна, че всичко е вярно, но се опита да ги оправдае, казвайки, че не можели да върнат имота, защото хората щели да им се смеят; а жената, която работела в „Супермаркет“, не можела да не краде, защото щели да я уволнят, а в провинциален град било страшно човек да е без работа. В магазина едната крадяла на кантара, другата - на касата и нямала възможност да се откаже.

След още една година научих, че и младежът, изцерен от левкемия, и жената, която Бог бе изцерил от рак на стомаха, са починали.

Молихме се за болен мъж от град Перник. Брат Томи имаше видение, че болестта му е вследствие на кражби. Казах му това, но той беше готов да се закълне, че от никого нищо не е откраднал през живота си. Тогава жена му го прекъсна: „Защо лъжеш? Не крадахте ли по цели камиони жито от стопанството?“, а той отговори: „Да, но стопанството си е наше“.

Колко ли мъже и жени лежат болни или умират поради същата причина, за която Бог говори чрез пророк Захария?!

„И пак повдигнах очи и видях: ето, хвърчи свитък. И ми рече той (Ангелът): какво виждаш? Отговорих: виждам свитък да хвърчи; дължината му е двацет лакти, а ширината му е десет лакти. Той ми рече: това е проклятието, което излиза по лицето на цяла земя; защото всеки, който краде, ще бъде изстребен, - както е написано на едната страна, и всеки, който се кълне лъжливо, ще бъде изстребен, както е написано на другата страна. Аз го направих, казва Господ, и то ще влезе в дома на крадеца и в дома на оногова, който лъжливо се кълне в Моето име, и ще остане в дома му и ще изстреби него, дърветата му и камъните му.“ /Зах. 5:1-4/

С един много известен сред евангелските християнски среди брат, който имаше пророческа дарба и такава за изцеление, се молехме за болен човек. След молитвата братът ме попита: „Имаш ли нещо от Господа?“ Отговорих му: „Имам, но трябва да ти го кажа насаме“. Той каза: „Говори, не бой се!“ Тогава рекох: „Извършил си прелюбодеяние“.

Присъстващите се опитаха да го защитят, като извикаха срещу мен: „Той само си е помислил...”, но той вдигна ръката си, за да млъкнат и рече: „Вярно е. От Господа е откровението ти”. Когато отивахме към спирката на автобуса, ми рече: „Една мръсница ме съблазни”. Наскоро след всичко това в дома ми дойде брат И. и рече: „Знаеш ли кой е починал?” „Знам”, отговорих аз. „А знаеш ли, че не е могъл да влезе в Небесното царство?” „Това не знам”. Дано откровението му не е вярно.

Когато защитаваме греха, даваме ли си сметка, че помагаме на врага, за да бъде погубена някоя много ценна душа? Като J помагаме да прехвърли вината на онзи, който я е съблазнил, ние пречим на искреното J и пълно покаяние.

Светото Писание не се шегува. Блудниците и прелюбодейците няма да наследят Божието царство, ако искрено, от сърце не се покаят. /I Кор. 6:9,10/, /Гал. 5:19-21/, /Еф. 5:5/, /Откр. 21:8 и 22:15/.

Няколко пъти се молихме за изцелението на една християнка, но изцеление не се получаваше. Светият Дух ни откри, че няма да бъде изцерена, защото прелюбодейства. Попитах я: „Защо изневеряваш на мъжа си?” Отговори ми: „Отмъщавам си, защото ме бие и не ми позволява да ходя на църква.”

Не се лъжете, подобни оправдания няма да минат пред Страшния Божи Съд и Словото Божие ще ни осъди, ако от сърце не се покаем и не престанем да вършим грехове за смърт.

3. Плътските християни са обладани от фанатичен сектантски дух, проповядват и рекламират себе си.

Като защитават своето плътско „аз” и неговото множествено число „ние”, те участват в разногласия, разцепления, раздори и сеят омраза срещу всички, които не са от тяхното вероизповедание, деноминация, общество, църква или група.

„И аз, братя, не можах да ви говоря като на духовни, а като на плътски, като на младенци в Христа. С мляко ви нахраних, а не с твърда храна, защото не бяхте в сила да я приемете, па и сега още не сте, понеже сте още плътски. И наистина, щом има помежду ви завист, раздори и разногласия, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки? Защото, щом един говори: „аз съм Павлов”, а друг: „аз съм Аполосов”, не сте ли плътски?” /I Кор. 3:1-4/

„Ако пък един други се гризете и се ядете, пазете се да се не изтребите един други.” /Гал. 5:15/

Една сестра работеше в православен храм, но посещаваше богослуженията в протестантските църкви, за да слуша проповеди за живота и дейността на Господа Иисуса Христа. Когато настоятелството научило за това нейно „прегрешение”, извикали я и я предупредили веднага да напусне работа. Тя кротко ги попитала: „Мислите ли, че нито един християнин от протестантските църкви, които са доминиращи в Швеция, Норвегия, Финландия, Дания, Германия, Великобритания, Канада и САЩ, няма да може да влезне в Небесното царство?” Отговорили J: „Съмняваме се”.

Седяхме с братя и сестри в храма „Св. Ал. Невски”. Сестра от петдесетната евангелска църква дойде при мен и ме попита: „Брат Пешо, нали ние нямаме право да почитаме светиите?” Цитирах J от Евангелието на Йоана думите на Господа Иисуса Христа: „*Който Ми служи, нека Ме последва; и дето съм аз, там ще бъде и Моят служител. И който служи на Мене, него ще почете Моят Отец.*” /Йоан 12:26/. Тогава тя рече: „Исках да кажа, в смисъл да не ги прославяме”. Цитирах и други думи на Спасителя: „*И славата, която Ми бе дал, аз дадох тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно*” /Йоан. 17:22/. Казах J: „Бог Отец ще почете Светиите, Господ Иисус Христос им дава славата Си, а ние нямаме ли право да ги почитаме и прославяме?” Тя ме попита: „Ти кръстен ли си със Светия Дух?” Отговорих J: „Да, кръстен съм”, а тя продължи: „А преди колко години?”, на което отговорих: „Преди десетина”. Тогава тя ме погледна победоносно и рече: „Видя ли, а аз преди двайсет!”

След изцелението на една парализирана сестра чрез молитва, дъщерите J отишли при един православен архиерей и радостни му разказали всичко. После дойдоха при мен и ми споделиха, че той им заповядал да не общуват с мен и да не ме поздравяват, защото знаел, че аз съм грешен и опасен човек. Попитаха ме какво да правят. Казах им: „Каквото желаете. Ако искате, поздравявайте ме, ако искате, не ме поздравявайте. Аз няма да ви се сърдя”. Те рекоха: „Ще те поздравяваме, но на него няма да казваме”.

Разбират ли подобни плътски пастири и архиереи какво правят? Те не проповядват Господ Иисус Христос, а себе си в лицето на своето вероизповедание, своята деноминация, своята църква, своята доктрина, своето мнение. Изпълнени с гордост, че са по-прави от другите, те сеят опасен фарисейски квас в душите на хората, като ги заплашват, а в действителност ги учат на лицемерие, на двуличие. Колко много приличат на фарисеите, които казаха на изцеления слепец:

„... въздай Богу слава; ние знаем, че Тоя Човек /Иисус/ е грешник. Той отговори и рече: дали е грешник, не зная; едно зная, че бях слеп, а сега виждам.” /Иоан 9:24,25/

Веднъж една сестра от евангелска църква, се молела така: „Благодарим Ти, Господи, че ние не сме като православните и католиците, които се кланят пред немите идоли”, но точно в този момент чула властен глас: „Вие сте идолопоклонници”. Тя се учудила и попитала: „Но Господи, ние нямаме нито икони, нито статуи, къде са нашите идоли?” Гласът отговорил: „Вашите устави и доктрини са вашите идоли, с които изопачавате словото Ми и обръквате ума на людетe Ми”.

Фанатизмът е по-опасен от неверието. Той ожесточава и закоравява сърцето на човека и го води към духовна гордост, а гордостта го лишава от благодат, защото „... Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат.” /Иак. 4:6/.

Ако безпристрастно се запознаем с богослуженията на отделните християнски вероизповедания и деноминации, ще разберем от опит, че навсякъде се проповядва Божието Слово, принасят се молитви, хваления и благодарения на Триединния Бог в Иисус Христовото име. Всеки Господен храм е Божи дом за молитва на всичките народи. Една искрена християнка каза, че е дъщеря на православен свещеник. Баща J я посъветвал да посещава и евангелските и католическите богослужения и да научава само добрите неща, както пчеличката каца на различни цветя, но събира само нектар и мед. Господ ще вземе верните. А неверните с каквито и „фирми” и „етикети” да се окичат, това няма да ги ползва.

4. Плътските християни се намират в постоянна вътрешна борба, в която плътското естество взима връх.

„Защото плътта желае противното на духа, а духът - противното на плътта; те се противят един другиму, за да не правите онова, що бихте пожелали.” /Гал. 5:17/

Поканиха ме да се молим за една жена, болна от рак в квартал „Емил Марков” в София. Когато се отричаше от наследствените грехове, тя имаше видение. Видяла, че към нея се приближава сребриста светлина. В началото била като точка, а когато я доближила, станала колкото орех. Видяла също, че гърдите и коремната J област били обхванати от голям рак с много щипки, които се впивали в тялото J и предизвиквали ужасни болки. Когато светлината се доближила до нея, рактът я освободил и изчезнал, а с него и болките. По време на молитвата тя каза, че вижда второ видение. Един голям гушер, като крокодил, бил навит около тялото J и захапал дясната J плешка, където имаше раково образувание. Отново се появила светлината, но „крокодилът” не мърдал. Тогава от нея излезли лъчи, които започнали да обгарят големият гушер. Той се отделил от тялото J, обиколил във въздуха из стаята и изчезнал, а с него - и болките в дясната плешка.

Предложих на изцерената да се облече и да излезем на площадката пред вратата, но роднините J се съпротивляваха и твърдяха, че не може и не бива да ходи. Тя не ги послуша, облече се и излязохме на площадката. Казах J да изкачва по половин етаж и щом усети

умора, да се връща и ляга в леглото си. Ще забележи, че всеки ден ще изкачва все повече и повече стъпала, защото аз съм уверен че тя е напълно здрава и изцелена в Иисус Христовите рани. Изведнъж тя се затича по стълбите, върна се, втори път тичешком ги изкачи и когато слизаше, лицето ѝ светеше от радост. Болките бяха изчезнали и силите ѝ се връщаха. Беше зима. Тя ни изпрати до входа. Беше боса, по джапанки, но скочи в снега и започна да скача и да слави Бога.

Минаха около шест месеца. Казаха ми, че болестта ѝ се е върнала и тя е много зле. Предупредиха ме, че синовете ѝ и всичките ѝ роднини били атеисти и антихристи. Те постоянно ѝ говорели, че виденията и изцелението ѝ били „глупости“. По всяка вероятност изцелената се е намирала във вътрешна борба и се е чудела как да угоди на „учените“ си синове и роднини, от една страна, и на Господ Иисус Христос, който ѝ подари толкова чудесно изцеление, от друга. Посетихме я в болницата и, като поговорих с нея, разбрах, че е напълно обезверена. Не можеше да нарече Иисус Христос Господ, защото беше обладана от духа на антихриста. Попитах я да не би да се е отрекла от Господа, а тя мълчеше. В молитвата нямаше сила и благодат. Когато отново я посетили две сестри от църквата, синовете ѝ ги изгонили с думите: „Махайте се, сектанти“. Предложих я в молитвената група - да се молим за повторно изцеление. Една сестра, която не я познаваше, имаше откровение. Господ ѝ казал: „В кръга на шегата се отрече от Мен“. След няколко дни почина. Господ Иисус Христос казва:

„а който се отрече от Мене пред човеците, и аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен... И врагове на човека са неговите домашни. Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене” /Мат. 10:33,36,37/

Нека не се заблуждаваме, че можем да угаждаме на Христос и антихристите, независимо от това, дали са наши синове, дъщери, бащи, майки, братя или сестри. Такава двойна игра не може да бъде скрита от Вездесъщия Бог, Който вижда и знае всичко. Тя води до вътрешна борба и ако сме плътски християни, ще отстъпим от истината, ще се разболеем и ако навреме не се покаем, ще умрем, а може и да погинем.

„Горко на ония, които мислят да се скрият в дълбочината, за да утаят кроежа си от Господа, които вършат делата си в мрак и казват: кой ще ни види? И кой ще ни узнае? Какво безразсъдство!...” /Ис. 29:15,16/

„... защото помислите на човешкото сърце са зло още от младините му...” /Бит. 8:21/

Каква ли ще бъде трагедията на синовете на тази жена, когато разберат, че дяволът ги е използвал да обезверят майка си, за да умре и погине. Това върши врагът чрез семейни контролиращи духове, които ни контролират чрез домашните, роднините, приятелите, колегите, а понякога и чрез други плътски християни. Но Господ ни предупреждава:

„Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат; а сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.” /Иоан. 15:24/

„И тъй, бъдете будни във всяко време и се молете, за да можете избягна всичко онова, което има да стане, и да се изправите пред Сина Човечески.” /Лук. 21:36/

Много млади хора ми се оплакват, че се намират в постоянна вътрешна борба с различни похоти, страсти и желания и често падат в грях. Защо това е така? Защото не изпълняват Христовата заповед във всяко време да бъдем будни и да се молим. Някои възрастни и дори стари хора се оплакват от същата вътрешна борба. Друга причина за това тяхно състояние е, че често съдят, и то много строго, блудниците и прелюбодейците и Бог допуска да паднат в същия грях, за да се изпълни словото Божие, което казва:

„Не съдете, за да не бъдете съдени; защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.” /Мат. 7:1,2/

5. Духовното невежество на плътския християнин го води към неуспехи и поражения.

Въпреки желанието на плътския християнин да води живот на духовен и материален просперитет, духовното му невежество го води към постоянни неуспехи и поражения.

Той не разбира, че справедливият Бог няма да даде духовен просперитет на плътски християнин, нито ще го затрупа с материални блага, за да ги разпилее в лукс, чревоугодничество и сладострастие, а лукавият ще му помогне чрез неправда да натрупа богатства.

„Желаете, а пък нямате; убивате и завиждате, а не можете да достигнете; препирате се и враждувате, а нямате, защото не просите. Просите, а не получавате, защото зле просите, - за да го разпилеете във вашите сладострастия.”
/Иак. 4:2,3/

Майката на мой близък приятел и брат в Господа беше болна от рак. Светият Дух ми каза, че тя се е омъжила за вдовец и е взела предмети, които принадлежат на заварените от нея сирачета. Ако не ги върне, няма да бъде изцелена, а ще умре. Разказах това на брата, а той ми рече: „Няма какво да връща. Те са много добре материално и нямат нужда от тях; аз ще се моля цяла нощ за изцелението на майка ми и Бог ще я изцели”. След няколко дни ми каза: „Молих се цяла нощ, но няма никакъв резултат. Защо Господ мълчи?” Този брат имаше усърдна и силна застъпническа молитва.. Когато се молеше в църквата, слизаше сила и благодат и присъстващите викаха: „Алилуя! Алилуя!”, но сега се чудеше защо Бог мълчи. Казах му: „Върнете взетото от сирачетата и Бог ще чуе молитвите ни”, но той се ядоса и рече: „Остави тия работи, Бог не е дребнав”. След няколко дни майка му почина. Той се разболя и години наред дава всичката си пенсия само за лекарства.

„Аз виках, а вие не послушахте; простирах ръка, но нямаше кой да внимава; и вие отхвърлихте всички мои съвети, и изобличенията ми не приехте. Затова и аз ще се насмея на вашата гибел; ще се порадвам, кога ви ужас нападне, кога ви нападне ужас като буря, и беда като вихър мине над вас, кога ви постигне скръб и утеснение. Тогаваше ме викат, и аз не ще чуя; от сутрин ще ме дирят и не ще ме намерят. Задето намразиха знанието и не избраха за себе си страха Господен”
/Пр. 1:24-29/

Лишен от прякото ръководство на Светия Дух поради непослушанието си, плътският християнин не може да види злото отдалече и да се отклони от него. Като счита собственото си мнение за най-меродавно, а то често е противно на Божията воля, той е безгрижен и упорито защитава своето заблуждение.

„Защото невежите ще ги убие тяхното упорство, а глупците ще ги погуби тяхната безгрижност” /Пр. 1:32/

„а такава заповед им дадох: слушайте Моя глас и аз ще бъда ваш Бог, а вие ще бъдете Мой народ, и ходете по всякой път, който ви заповядам, за да ви е добре. Но те не послушаха и не наклониха ухо, и живяха по внушението и по упорството на злото си сърце, и обърнаха Ми гръб, а не лице.” /Иер. 7:23,24/

Господ ме изпрати да предупредя един брат и аз му казах: „Застанал си на сраната на антихристите и ако не се покаеш, ще пострадаш”. Той се усмихна, погледна ме с недоверие и рече: „От къде да знам кои са Христови и кои са антихристи?” Отговорих му: „Как да не знаеш? Който страда за Господа Исуса Христа и за Църквата Му е Христов, а който е против Него е антихрист”. Наскоро след нашия разговор, той се разболя. Постоянно се молим за него, но няма изцеление. И той се оплака: „За изцелението на други човече съм се молил и Господ ме е чувал, а за моето изцеление няма никакъв отговор. В резултат на грях чакам трагедията”. Опитах се да го убедя, че ако изпълни Иаков 5:16: „Изповядайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите” и Бог ще изпълни

словото Си и ще го изцели. От страх ли, от срам ли, от неверие в Божието обещание ли, не знам, но той не пожела да изповяда греховете си и продължава жестоко да страда.

Плътският християнин приема, обича и проповядва лъжливото учение за материалния просперитет, защото е заслепен от духовно невежество и е забравил предупрежденията на Божието слово.

„Обаче, горко вам, богати, защото си получавате утехата. Горко вам, преситените сега, защото ще изгладнеете. Горко вам, които се смеете сега, защото ще се наскърбите и разплачете.” /Лук. 6:24,25/

„Дойдете сега вие, богатите; плачете и ридайте за бедите, които идат върху вас. Богатството ви изгни, и дрехите ви молци изядоха. Златото ви и среброто ръждяса, и ръждата им ще бъде свидетелство против вас и ще изяде плътта ви като огън: събрали сте си скъровища за последни дни. Ето, заплатата, що сте задържали от работниците, които пожънаха нивите ви, вика, и виковете на жетварите стигнаха до ушите на Господа Саваота. Живяхте разкошно на земята и се наслаждавахте, угоихте сърцата си като в ден на заколение.” /Иак. 5:1-5/

„Посрамиха се мъдрите, смутиха се и се заплетоха в мрежа: ето, те отхвърлиха словото Господне; де е тогава тяхната мъдрост? Затова жените им ще дам на други, нивята им - на други владетци, защото всички те, от малък до голям, се предадоха на користолюбие; от пророк до свещеник - всички действуват лъжливо.” /Иер. 8:9,10/

„Защото корен на всички злини е сребролюбието, на което предавайки се, някои се отклониха от вярата и си навлякоха много мъки.” /1 Тим. 6:10/

Сребролюбието на плътския християнин го кара да взима и разнася мръсни пари и с това взима върху себе си и носи проклетия.

Кои пари са мръсни?

Когато Иуда Искариотски върна сребърниците, първосвещениците ги прибраха и казаха: „не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена на кръв” /Мат. 27:6/.

Когато дякон Филип проповядваше в Самария, повярва, кръсти се и стана християнин и един магьосник на име Симон. Той донесе пари на апостолите и рече: „Дайте и на мене тая власт, та комуто възложат ръце, да приема Духа Светаго”. Но Петър му каза: „Среброто ти да погине заедно с тебе, защото си помисли, че с пари се добива дарът Божий” /Деян. 8:19,20/.

Пророк Елисей отказа да вземе 10 премени с дрехи, 10 таланта сребро и 6 хиляди сикли злато, защото знаеше, че са нечисти. Слугата му Геезий реши, че няма мръсни пари, взе два таланта сребро и две премени и проказата на Нееман се лепна на него и потомството му. /Виж 4 Цар. 5 глава/.

И тъй, мръсни пари са:

Цена от предателство, доноси и шпионаж на шатни и нещатни доносници против християните.

Цена от блудство и прелюбодеяние.

Цена на кучета и други нечисти животни.

Цена от хазарт, бинго, лотария и тото.

Цена от магьосници, ясновидци, екстрасенси, астролози, медиуми и окултисти.

Цена от продажба на наркотици, алкохол и цигари.

Цена от крадени пари, подкупи, рекет, изнудване и др. т.

Цена от проповядване на лъжливи религии, атеизъм, идолски и сатанински служения.

Цена от баяния, гадания, омайвания, хипноза, акупресура и акупунктура, правене и разтуряне магии.

6. Духовното развитие на плътския християнин спира и той си остава духовно бебе, „младенец в Христа“.

Плътският християнин цял живот се учи, но все не достига до познанието на Христовата истина и не може да бъде „опитен в словото на правдата“, защото е духовно сляп.

„Защото, макар и да бяхте длъжни според времето да бъдете учители, вие пак имате нужда да ви учат, кои са първите начала на Божието слово, и дойдохте до такова състояние, че се нуждаете от мляко, а не от твърда храна. Всякой, който се храни с мляко, не е опитен в словото на правдата, защото е младенец“
/Евр. 5:12,13/

Една черква се проповядваше върху покриването на жените по време на молитва, че това не е важно и може да не се изпълнява. На сън чух думите: „Страшно нещо е да се изопачава словото на живия Бог“ и „учителя“ се превърна в малко черно джудже.

„И тъй, който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно; а който изпълни и поучи, той велик ще се нарече в царството небесно.“
/Мат. 5:19/

Една християнка ми каза, че не признава никакви други християни, освен членовете на тяхната евангелска църква. Тя не можела да почита и прославя светии, които не било сигурно дали са светии, като например св. Георги Софийски. Бях учуден. Дядо J беше духовен водач, но Светият Дух ме беше предупредил да се пазя от него, защото е агент на Държавна Сигурност и е предател. Написах J писмо, в което обясних, че светиите са прославили Бога с живота си и със смъртта си и затова са канонизирани за светии. Описах J живота и мъченическата смърт на св. Георги Софийски и я попитах дали тя е по-голяма от него. След няколко дни сънувах, че я срещам в планината. Тя слизаше, а аз се изкачвах. Поздравихме се и аз тръгнах с нея надолу. Изведнъж тя се превърна в малко джудже. Забелязах, че и моят ръст започва бавно да намалява. Спрях се и тръгнах нагоре. Ръстът ми веднага се нормализира.

Какво искаше да ми каже Господ с този сън. Ако се съгласявам с плътските християни, за да им угодя и вървя в крак с тях, независимо от това дали са „Павлови“ или „Аполосови“, петдесятни или баптисти, и аз ще стана духовно джудже като всички, които мразят светиите и християните, които не са от тяхната деноминация.

„А който мрази брата си, той се намира в тъмнината, и в тъмнината ходи, и не знае накъде отива, защото тъмнината е ослепила очите му.“
/I Иоан. 2:11/

Неспособен да се храни с твърда храна, плътският християнин е духовно хилав и слаб и е податлив на всякакви духовни и физически болести, с които заразява и другите християни.

На 16 януари 1997 година вечерта се молих и попитах: „Господи, какви са тези християни от съживлението в Торонто?“ През нощта сънувах, че се намирам на магистралата на моста при четвърти километър. Там имаше един силен и властен мъж, който каза: „Тия за които питаш са блудници“. Пред него се изпъчи една млада жена и рече: „Как смееш!? Ти ще похулиш Светия Дух!“ Той я посочи и каза: „И ти си блудница, и в теб има блуден бяс“. Жената се отстрани и ние разбрахме, че мъжът говори истината.

Господ Иисус Христос е дошъл и за блудниците и пияниците, но ако се покаят, като изповядат греховете си и ги оставят.

Много трябва да внимаваме как приемаме внесените от вън учения. Ако учат нещо по-различно от Словото Божие и от това, как са живели Господ Иисус Христос и неговите ученици, не бива да ги приемаме.

Няколко депресирани младежи и девойки дойдоха да се молим за тяхното изцеление. Един след друг изповядаха пред мен, че след като приели „съживлението от Торонто“ /Торонто блесинг/ с хороигране, падане и лежане на пода и „свещен смях“, започнали да

чуват гласове, които им говорели цинизми. Духовете ги съветвали да опитат „сладостите” на перверзността и хомосексуализма. Които се отрекоха от подобни „съжвления”, си отидоха освободени, но някои се закоравиха и останаха неизцелени.

„Ония пък, които са Христови, разпнали са плътта си със страстите и похотите.” /Гал. 5:24/

Плътският християнин не може да се пребори със страстите и похотите си защото няма духовна сила, а духовната сила се получава при живот в Духа. Той се заблуждава и мисли, че го ръководи Светият Дух, но в действителност се ръководи от деноминационни, национални, партийни, родови или семейни духове, които се стараят да го откъснат от Христа, за да отпадне от благодатта. Те използват както ласкателства, лъжи и измами, така и заплахи и гонения, за да го върнат към световните скверности и в живота му да се изпълни истинската пословица: „... *псето се върна на своята бълвотина*”, и: „*изкъпаната свиня - в тинната кал.*” /II Петр. 2:22/

7. Плътският християнин си избира за водачи човеци /лидери/, от които е зависим и поробен.

Той си има „духовна майка”, „духовен баша”, „духовен учител”, „духовен отец”, „духовен пророк”, „духовен наставник”, „духовен водач”, които много често се оказват лъжеучители и лъжепророци. Водени от сребролюбие, такива човеци се стараят да придобият последователи, за да ги направят двама по-достойни от тях за геената огнена.

„Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето обикаляте море и суша, за да добиете един последовател; и кога сполучите това, правите го син на геената двама по-достоеен от вас.” /Мат. 23:15/

„... всяко садиво, което Моят Отец Небесен не е насадил, ще се изкорени; оставете ги: те са слепи водачи на слепци; ако пък слепец слепеца води, и двамата ще паднат в ямата.” /Мат. 15:13,14/

„Имало е и лъжепророци между народа, КАКТО И МЕЖДУ ВАС ЩЕ ИМА ЛЪЖЕУЧИТЕЛИ, които ще вмъкнат пагубни ереси и, като се отричат от Господа, Който ги е изкупил, ще навлекат върху си скорошна погибел. И мнозина ще последват тяхното разпътство, и поради тях пътят на истината ще бъде похулен. И, подбуждани от користолюбие, ще ви мамят с лъстиви думи; тяхното осъждане отдавна е готово, и тяхната гибел не дреме... Защото, като говорят надутти празни думи, прелъстят в плътски похоти и разпътство ония, които напълно са се отдръпнали от живеещите в заблуда. Обещават им свобода, когато те сами са роби на развалата, защото от когото някой бъде победен, от него бива и поробен. Защото, след като са избягнали световните скверности чрез познаване Господа и Спасителя нашего Исуса Христа, ако пак се заплетат в тях и бъдат победени, то за такива последното състояние бива по-лошо от първото. За тях би било по-добре, да не бяха познали пътя на правдата, отколкото, след като са го познали, да се върнат назад от предадената тях свята заповед” /II Петр. 2:1-3, 18-21/

Плътският християнин е зависим от своите водачи и проповядва техните човешки учения, но в същото време мисли и говори, че имал „духовна пълнота”.

„тоя народ се приближава до Мене с устата си и Ме почита с устните си, а сърцето му стои далеч от Мене; ала напразно Ме почита, проповядвайки учения, - заповеди човешки.” /Мат. 15:8,9/

Православните християни обичат, почитат и прославят пророците, апостолите, светиите и мъчениците и в това няма нищо лошо, защото, Господ Исус Христос казва, че Отец ще

почете Христовите служители, /Иоан. 12:26/и Сам Спасителят им дава Своята слава /Иоан. 17:22/.

Лошото е в това, че мнозина от тях са забравили, а някои дори не знаят молитвата „Отче наш” и Символа на вярата. На такива християни сърцата им стоят далече от Господа Исуса Христа. Те са забравили, че трябва да обичат и почитат светиите, но трябва и да приличат на тях. Трябва да се покаят и да вършат дела, достойни за покаяние, трябва да се родят отново от вода и дух.

Не малко евангелски християни вървят по същия път. Те обичат, почитат и прославят евангелизатори, мисионери, проповедници и пастири и в това няма нищо лошо. Лошото е, че постепенно думите на Божия Син, в които има дух и живот, се изместват от проповядване на човешки учения: „материален просперитет”, „свещен смях”, „хороиграие и танцуване”, „естрадно хваление” и „театрално ръкопляскане”, които нямат нищо общо с Христовото учение и поведение. Всяка деноминация е издигнала в култ някои от евангелизаторите и мислят, говорят и проповядват какво учат техните идоли. В една деноминация ще чуете много често да се повтарят думите: „Така каза Спърджан... Така каза Били Греъм...” в друга: „Така каза Кетрин Кулман, Кенет Хеген, Кенет Коплант...” в трета: „Така казва Бени Хин...” и слушателите постепенно забравят какво казва Бог.

В село Семчиново пастирът проповядвал за „материалния просперитет”. Една сестра го попитала защо Господ Исус Христос е казал на богатия младеж да продаде имота си, да го раздаде на сиромасите и тогава да последва Спасителя. Проповедникът отговорил, че Господ Исус Христос не е искал да каже точно това.

За да не загуби благоволенieto на своите водачи, плътският християнин и проповедник е готов на компромиси, предателство, вероотстъпничество. Той предпочита знанието и мъдростта на своите водачи пред мъдростта на Бога и затова често пада в капана на мамливи духове и бесовски учения.

„Горко вам, кога всички човеци заговорят добро за вас. Защото тъй постъпваха техните бащи с лъжепророците.” /Лук. 6:26/

„А духът ясно говори, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, като се предават на мамливи духове и бесовски учения чрез лицемерието на ония, които говорят лъжа и имат жигосана съвест” /1 Тим. 4:1,2/

Мой колега ми разказа, че като завършил Педагогически институт, поискали от него да излезе пред събранието на ДКМС и да заяви, че се е заблудил та е повярвал в Евангелието. Неговите духовни учители го посъветвали да не се противи на властите, а да направи това, което те искат от него. Назначили го за учител, но оттогава в живота му всичко тръгнало назад. Проклетия го преследвали във всички области на живота му, макар да е бил абсолютно сигурен, че Христовото Евангелие е самата истина. Молихме се за него, но не се получи промяна. Господ не може да се откаже от думите Си: „а който се отрече от Мене пред човеците, и аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен.” /Мат. 10:33/.

Няколко млади мъже и жени ми се оплакаха от болки в половите органи. Две от жените ми казаха, че по време на очистителния цикъл болките им били страшни. Оказа се, че всички са участвали в „семинар” по сексология, ръководен от „евангелисти”. Те им обяснили, че по време на месечното си очистване жените не могат да забременеят и затова най-добре е, точно тогава да правят сексуална любов. Послушали ги и сега са болни. Учили са ги точно противното на това, което учи Словото.

Млада жена, майка на две деца, беше в развод. Тя имаше претенции, че имала „духовна пълнота”, т. е. имала духовно и водно кръщение и редовно се причастявала. Нека никой не подценява дори и в мислите си, духовното и водно кръщение, както и възпоменанието на Христовите страдания. Но защо тази жена се развежда? Съпругът ѝ я обвинява в изневеря и то с много мъже, а тя признава, че обвинението е вярно, но се оправдава, че нейните „духовни” учители ѝ обяснили, че тялото е определено да отиде в земята и ние можем да правим с него, каквото си искаме. Тези лъжливи наставници заявявали, че блудството и

прелюбодеянието били от десетте Божии заповеди, но се отнасяли само за Стария Завет, а в Новия Завет не били грехове, а удоволствия, от които не бивало да се лишаваме.

Какво да кажем за такъв „учител“ и за такъв „ученик“, освен: „Безумни и слепи водачи на слепци“. И едните, и другите са под анатема: „... който ви благовестува нещо по-друго от това, що приехте. **анатема да бъде.**“ /Гал. 1:9/.

Пред Бога ще отговарят и ръководствата на църквите, които организират и провеждат подобни „семинари“. За тях се отнася предупреждението:

„Но имам малко нещо против тебе, защото допускаш жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прелъстява рабите Ми да блудствуват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае за блудството си, но тя се не покае. Ето, нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея - в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чедата ѝ ще поразя със смърт, и всички църкви ще узнаят, че Аз съм, Който изпитвам сърца и вътрешност; и всекиму от вас ще въздам според делата му.“ /Откр. 2:20-23/

Тези думи от откровението на св. Иоан Богослов от Стария Завет ли са или са от Новия Завет? А ония лъжеучители, които твърдят, че няма наследствени грехове и наказания, нека си обяснят защо децата на Иезавела ще бъдат поразени със смърт. Какво са виновни децата за блудствата на майка им?

Ако „учителите“ по сексология бяха казали на участниците в семинара да се удавят в някой язовир или да се хвърлят пред влака, дали щяха да ги послушат? Но в съдния ден ще разберат, че по-добре е било това да са сторили, отколкото да последват „тяхното разпътство“. Тогава няма да могат да се оправдаят с никого, ако сега искрено не се покаят.

„И до жена, докле трае очистването от нечистотите ѝ, не се доближавай, за да откриеш голотата ѝ.“ /Лев. 18:19/ и /Лев. 20:18/, /Лев. 21:9/, /I Кор. 6:9,10/, /Гал. 5:19,21/, /Еф. 5:5/

Библията ни предупреждава, че блудниците и прелюбодейците ги грози нещо много по-страшно от смъртта на тялото и това е втората смърт.

„А на страхливи и неверни, на мръсници и убийци, на блудници и магьосници, на идолослужители и на всички лъжци делът им е в езерото, що гори с огън и жупел; то е втора смърт.“ /Откр. 21:8/

„А отвън са псетата, магьосниците, блудниците, убийците, идолослужителите и всеки, който обича и върши лъжа.“ /Откр. 22:15/

Плътските „учители“ и „ученици“ са предупреждени от Бога чрез словото Му:

„И мнозина ще последват тяхното разпътство, и поради тях пътят на истината ще бъде похулен. И, подбуждани от користолюбие, ще ви мамят с лъстиви думи; тяхното осъждане отдавна е готово, и тяхната погибел не дреме... А те, като безсловесни по природа животни, родени, за да бъдат ловени и изстребвани, хулейки това, що не разбират, в своето разтление ще погинат, като получат заплата за неправда. Те смятат за наслада всекидневния разкош; те са сквернителни и безсрамници, наслаждават се със своите измами, гощавайки се с вас; те имат очи пълни с прелюбодеяние и непрестанен грях, прелъстяват неукрепналите души; сърцето им навикнало на користолюбие: те са чада на проклетие... Те са безводни извори, облаци и мъгли, от буря разнасяни: за тях е запазен мракът на тъмнината вовеки.“ /II Петр. 2:2,3,12-14,17/

8. Плътският християнин е неблагоприятен, с изстинала любов към Бога и ближния.

Желанието на плътския християнин да общува с Бога е непостоянно и неискрено. Въпреки че е прочел, видял и чул за много велики дела, чудеса и знамения на Бога и лично

да е получил от Него много благодеяния - духовни, физически и материални, той си остава студен и неблагодарен.

„Ти си видял много, ала не си забелязвал; ушите ти са били отворени, ала не си слушал.” /Ис. 42:20/

„И те повярвах на думите Му (и) изпяха Нему хвала. Но скоро забравиха делата Му, не дочакаха Неговото решение” /Пс. 105:12,13/

Извикаха ме да се молим за изцелението на брат С., който беше болен от болестта бюргер, и всички лекари и професори бяха категорични, че трябва да му се отрежат краката. Посетих го в Трета градска болница в София и когато се молехме, той изплака и каза: „Господи, аз ли съм най-грешният човек, че трябва да ми режат краката?” Той искрено се изповяда пред мен и се покая със сълзи на очите. Бог чу молитвите на църквата Си и го изцери. Отначало накуцваше с единия крак, но после беше свършено здрав. На сватбата на неговите племенници играел хора и ръченица. Здрав беше около две години. По свидетелство на тъща му, веднъж брат С. и синът J брат Я. разтуряли стара къща и трябвало да пренасят големи и тежки камъни. Я. казал на С.: „Ако Господ не беше те изцерил, щеше ли да можеш да мъкнеш тия тежки камъни?” Брат С. се спрял и го попитал: „Господ ли ме е изцерил? Ти да не си извънземен, та да знаеш, че Господ ме е изцерил?” Брат Я. изтръпнал. Наскоро след тази декларация на неблагодарност, болестта на С. се връща. Правят му много операции, отрязват му краката. Въпреки усърдните молитви на църквата, този път няма изцеление и той почина. Дано да е спасена душата му.

Бог изцери една сестра от рак на гениталиите с разсейка по вътрешните органи. Тя се завърна в семейството си и на работното си място. След около две години един брат в Господа, неин колега, я чува да разказва вицове против Бога пред свои колеги. На другия ден болестта J се връща. След тежко боледуване почина.

„Понеже те, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха, а се заблудиха в своите помисли, и неразумното им сърце се помрачи” /Римл. 1:21/

Новороден и кръстен със Святия Дух християнин бил извикан в градското управление на МВР в един малък град. Попитали го как да унищожат евангелската църква в този град. Той ги посъветвал да накарат невярващи младежи и девойки да се оженят и омъжат за такива от евангелската църква и отвътре да я унищожат. Атеистите се възползвали от съвета му и вярващите имаха много тежки изпитания, но църквата им не бе унищожена. Ония сестри, които се омъжиха за престорилите се на вярващи младежи, минаха през много тежки изпитания.

Една от тях ми разказа, че веднага след сватбата им нейният съпруг J цитирал от Библията следните пасажи:

„Жените ви в църквите да мълчат: тям не е позволено да говорят, а да се подчиняват, както казва и законът. Ако пък искат да научат нещо, нека питат мъжете си в къщи; понеже е срамотно жена да говори в църква. Нима от вас излезе словото Божие? Или само до вас достига? Ако някой се мисли, че е пророк или изпълнен с дух, нека разбере, че това, което ви пиша, са Господни заповеди.” /I Кор. 14:34-37/

„Вие, жените, покорявайте се на мъжете си, като на Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата, и Той е спасител на тялото. Но както църквата се покорява на Христа, така и жените да се покоряват на мъжете си във всичко.” /Еф. 5:22-24/

„Жената да се учи в безмълвие и пълно покорство. На жена не позволявам да поучава, нито да господарува над мъж, но заповядвам да бъде в безмълвие.” /I Тим. 2:11,12/

След като J цитирал всичко това, попитал я: "Това Господни заповеди ли са?", на което тя отговорила: „Да”, а той продължил: „От този момент нататък ти заповядвам: да не си посмяла да отидеш на църква; да не произнасяш името Бог, да не четеш Библията и друга християнска литература; да не пееш християнски песни и да не се молиш!” След това събрал песнарките, Новия Завет, Библията и духовната литература и ги изнесъл от дома им. Опитал се да изкорени вярата J, но не успял. След около тринадесет години изпитания този брак беше разтрогнат по желание на мъжа лъжехрист.

Друга сестра сподели с мен, че скоро след като се омъжила за младеж, представящ се за християнин и препоръчан J от един от ръководството на църквата, съпругът J я подложил на жесток тормоз, за да я откаже от вярата J в Бога и Господа Исуса Христа. Веднъж я хванал за косата, съборил я на земята, стъпил на врата J и казал на майка си: „Донеси лист хартия и молив”. И когато тя ги донесла и поставила пред лицето J, той изкрещял: „Пиши! Веднага пиши: моят мъж е моят бог и е на първо място в живота ми! Ако не го напишеш, ще те убия”. Нищо не написала, но била подложена на жесток побой. Когато я удрял по различни части на тялото, кикотел се с някакъв сатанински смях, изпитвайки удоволствие от това, че J причинява страдания. Потърсила помощ в милицията, но се оказало, че той е „техен човек”. Потърсила помощ и от лекари и те я посъветвали веднага да го напусне, защото, според тях, мъжът J бил садист. Потърсила помощ и от „брата” „пастир”, но той я посъветвал да търпи и да мълчи, за да спаси душата си.

„Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като тръба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иаковов - греховете му. Те всеки ден Ме търсят и искат да знаят Моите пътища като народ, който уж постъпва праведно и не оставя законите на своя Бог; те искат от Мене праведен съд, желаят да се приближат към Бога: „защо ние постим, а Ти не видиш? смиряваме душите си, а Ти не знаеш?” - Ето, в деня, когато постите, вие изпълнявате своята воля и от другите изисквате тежки трудове. Ето, вие постите за караници и разпри и за да биете с дръзка ръка другите; вие не постите в това време тъй, че гласът ви да бъде чул във висинето.” /Ис. 58:1-4/

„Съветникът” на антихристите, макар и да беше новороден и кръстен, се разболя от рак на стомаха. В църквата не знаеха за неговото предателство и мнозина постеха и се молеха за изцелението му, но той почина.

„те оставиха правия път и се заблудиха, като тръгнаха по стъпките на Восоровия син Валаама, който обикна неправедна заплаца” /II Петр. 2:15/

„а това (семе), що падна на камък, са ония, които, кога чуят словото, с радост го приемат, ала нямат корен и временно вярват, а във време на изкушения отстъпват” /Лука 8:13/

Изстиването на любовта към Господа Исуса Христа и към ближния, води плътския християнин до проклетие:

„Който не обича Господа Исуса Христа, да бъде анатема, маран - ам€” /I Кор. 16:22/

„и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта” /Мат. 24:12/

Беше зима. Бурен, студен вятър духаше навън. Дойде брат Л. и ми каза, че с жена си и двете си деца живеят в една барака от талашит и „умирали” от студ, защото нямали пари за нефта. Поиска ми сто лева на заем. Имах само петдесет лева и му ги дадох. При мен беше леля Ана, 82 годишна вдовица, която от 30-левоата си земеделска пенсия беше си скътала 50 лева. Тя ги извади и му ги даде. След около три часа у нас дойде брат Радко и ме попита: „Ти давал ли си пари на Л.? „Да”. „Пие в бар „Астория” и се подиграва с вас”.

След няколко дни сънувах, че Л. се е качил на едно теле, което върви по някакъв път. Изведнъж телето се отби вдясно и полетя заедно с Л. в някаква пропаст, като оставяше след себе си пушилка. Разказах му съня. Покани ме у тях. Живееха в Ж. П. общежитие близо до Централна гара. Общежитието беше масивна сграда, а не от талашит. Там бяха жена му, двете му деца и майка му, която каза: „Сега милицията има такава апаратура, че като я поставят до стената, където спиш, могат да ти прожектират и ти да сънуваш такъв сън, какъвто те искат”. Почерпиха ме с кафе и бисквити и аз си отидох.

След около месец, като минавал неправилно на кръстовището на улиците „Искър” и „Васил Левски”, Л. бил блъснат от кола и откаран в болницата със счупени крака. Майка му дойде в молитвеното събрание за изцеление на болни и предложи да се молим за изцелението на пострадалия J син. Припомних J всичко, което до тук ви разказах, а тя стисна устни и като ме гледеше високомерно, отговори: „Брат Пешо да се справи с паметта си!” След няколко месеца Л. дойде в църквата с патерици и каза, че Бог бил го изцерил. Коментарът е за вас.

„И те дохождат при тебе като на сборище народно, и Моят народ сяда пред лицето ти, и слуша думите ти, ала ги не изпълнява; защото те в устата си правят от това забава, и сърцето им се увлича след техните користи. И ето, ти си за тях като забавен певец с приятен глас и който хубаво свири; те слушат твоите думи, ала ги не изпълняват. Но кога се сбъдне, - ето, вече се и сбъдва, - тогава ще познаят, че между тях е имало пророк” /Иез. 33:31-33/

„Който каже: „любя Бога”, а мрази брата си, лъжеец е; защото, който не люби брата си, когото е видял, как може да люби Бога, Когото не е видял?” /I Иоан. 4:20/

Брат П. беше материално много затруднен. Той помагаше в изхранването на петчленното семейство на сестра си, която беше болна от рак. Един пастир му предложил допълнителна работа. Те боядисали голяма сладкарница, като сам той боядисал с блажна боя цялата дограма. Когато трябвало да се плаща, пастирът мислил, мислил и накрая му дал пет лева. Брат П. решил да не ги взима, но се опасявал, че това може да оскърби брата пастир.

„А който има световните блага, пък като види брата си в немотия, затвори от него сърцето си, - как пребъдва в такъв Божията любов?” /I Иоан. 3:17/, виж и /Иак. 2:15,16/

„Но имам нещо против тебе, задето остави първата си любов.” /Откр. 2:4/

Липсата на любов обезценява всички дарби и служения на плътския християнин.

„Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал, що звека. Да имам пророчески дар и да зная всички тайни, да имам пълно знание за всички неща и такава силна вяра, че да мога и планини да преместям, - щом любов нямам, нищо не съм. И да раздам всичкия си имот, да предам и тялото си на изгаряне, - щом любов нямам, нищо ме не ползува. /I Кор. 13:1-3/

9. Плътският християнин лениво и формално изучава словото Божие.

Бащата на Волтер наказвал сина си, като го карал да чете от Библията най-малко по няколко глави на ден. Волтер намразил Библията и станал антихрист. Опитал се да пророкува, че след сто години всички човеци ще я намразят и от Светата книга няма да има нито един екземпляр, но точно след сто години била напечатана в много хиляди екземпляри. Днес Библията е най-четената и изучавана книга, преведена на над 1200 езици и разпространена в стотици милиони екземпляри.

Има християни, които си мислят, че ако четат по две глави от Библията, ще станат много духовни. Други изучават Светото Писание в библейски курсове, семинари, Богословски

факултети и Духовни академии, за да получат дипломи и похвали. Да четем и изучаваме Божието слово е нещо много полезно, но ако не живеем според неговите съвети, има опасност да се превърнем в теоретици на християнството, книжници, лицемери и фарисеи, които ще изискват от другите човеци трудни неща, а самите те не ще имат и намерение да ги изпълняват. Точно такава изучаване на Светите писания се нарича формално. Такива бяха еврейските книжници, фарисеи и садукееи - ревностни защитници на буквата на Закона и врагове на духа на Писанията.

Кой пречи на мнозина богослови животът им да е пълно отрицание на богословската наука и свещеници и пастири да бъдат за съблазън на миряните? Пречи им плътта, която ги прави лениви и лукави.

Иди при мравката, ленивецо, виж нейната работа и бъди мъдър. Тя няма нито началник, ни настойник, нито заповедник, но приготвя храната си лете, събира през жътва храната си. (Или иди при пчелата и се научи, как е трудолюбива, каква похвална работа върши; труда ѝ употребяват за здраве и царе и прости човеци; нея всички обичат, и тя е славна; макар по сила да е слаба, но по мъдрост е почитена.) Докога, ленивецо, ще спиш? Кога ще от сън да станеш? Малко ще поспиш, малко ще подремеш, малко със сгърнати ръце ще полежиш: и ще дойде сиромашията ти като пътник, и немотията ти като разбойник...” /Пр. 6:6-11/

Намират се в църквите и такива, които съветват младите хора да не работят, защото Бог бил ни обещал да ни храни. Те се основават на думите на Господа Исуса Христа:

„Погледнете на враните, че не сеят, нито жънат; те нямат ни скривалища, ни житници, и Бог ги храни; а колко сте вие по-ценни от птиците!” /Лука 12:24/

Някои от младежите напуснаха работата си и сега изпитват големи материални затруднения, като създават проблеми на родителите и семействата си. Дали наистина Господ Исус Христос иска младите хора да бъдат лентяи?

„Пристъпи и оня, който бе взел единия талант, и рече: господарю, аз те знаех, че си жесток човек: жънеш дете не си сеял, и събираш, дете не си пръскал; и като се уплаших, отидох, та скрих таланта ти в земята; ето ти твоето. А господарят му отговори и рече: лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъна, дете не съм сеял, и събирам, дете не съм пръскал; затова трябваше парите ми да внесеш на bankerите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва; вземете, прочее, от него таланта и го дайте на оногова, който има десет таланта; защото всекиму, който има, ще се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има; а негодният раб хвърлете във външната тъмнина: там ще бъде плач и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!” /Мат. 25:24-30/

*„Защото и когато бяхме между вас, наръчвахме ви това: който не иска да се труди, не бива и да яде. Но слушаме, че някои у вас живеят безчинно, нищо не работят, а се занимават с празни работи; на такива **заповядваме** и ги молим в Господа нашего Исуса Христа да работят безшумно и свой си хляб да ядат.” /II Сол. 3:10-12/*

„освен това, бидейки без работа, навикват да ходят от къща в къща; и не само са без работа, но са и бърбиви, любопитни и говорят, каквото не подобава.” /I Тим. 5:13/

Като изучава формално Божието слово и не го изпълнява на дело, той не може с живота си да дава личен пример и затова влиянието му в църквата и обществото е отрицателно. С духовната си хилавост такъв заразява и другите християни, с които общува, като говори и повтаря в молитвите си: „Ние сме неспособни, негодни, безпомощни, слаби и нищо не

можем да направим”. Така признава себе си за победен, а врага - за победител. Наистина Господ Исус казва, че без Него нищо не можем стори, но с Него - всичко.

„Те изповядват, че познават Бога, а с делата си Го отричат, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дело.” /Тит 1:16/

10. Плътският християнин е носител на фарисейския квас, който е лицемерие.

Като крие мързела, греха и беззаконията си, на плътския християнин му се налага да говори едно, а да върши друго, и така се научава да живее лицемерен живот.

„Той (Христос) им рече: вие представяте себе си за праведни пред човеците, но Бог знае вашите сърца; защото, което е високо у човеците, то е мерзост пред Бога.” /Лука 16:15/

„Между това, когато се събра народ с десетки хиляди, тъй че се тъпчеха един други, Той заговори първом на учениците Си: пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие.” /Лука 12:1/

Някои народни представители, за да излъжат ония, които вярват в Бога, да гласуват за тях, по митингите, радиото и телевизията често повтаряха: „Бог да пази България”. Но когато се настаниха в Народното събрание, винаги гласуваха против предложението в българските училища да се изучава Христовото вероучение. Какви християни са те? Лъжливи, нечестиви и лукави. Такива изобщо не бива да наричаме християни.

„Човек лукав, човек нечестив ходи с лъжливи уста, намигва с очи, говори с нозе, дава знакове с пръсти; в сърцето му има коварство: той мисли зло всяко време, сее раздори. Затова внезапно ще дойде неговата гибел, изведнъж ще бъде съсипан - без изцеление.” /Пр. 6:12-15/

11. Плътските християни са безразлични към довеждането на нови души пред Господа Исуса Христа.

Всички християни, които са безразлични към довеждането на нови души при Спасителя, били те патриарси, владици, епископи, свещеници, дякони, пастири, лидери или миряни, са плътски християни, защото са със студени сърца към ближния и към Бога. Те са само на крачка от антихристите, които са противници на спасението на грешните.

Може ли по друг начин да се обясни безразличието на религиозните водачи в България към вероучението? Не сме ли и ние от тях? Не трябва ли да се събудим от категоричното предупреждение на Спасителя:

„Всяка пръчка у Мене, която не дава плод, Той (Отец) отрязва;... Ако някой не пребъде в Мене, бива изхвърлен навън, както пръчката, и изсъхва; и събират пръчките, та ги хвърлят в огън, и те изгарят.” /Иоан. 15:2,6/

Има много християни, които водят души в своята си деноминация или вероизповедание, но никога не водят души при Господа Исуса Христа. Те не смеят да кажат на невярващите и погиващи грешници: „Покайте се и повярвайте в Господа”. Думата „покаяние” ги смущава и дразни.

В молитвеното събрание за изцеление на болни дойде майката на депресирано момиче. Когато се молах за нея, Светият Дух ми каза: „Поклони се на антихристите и стана член на БКП. Не мога да я освободя. Тя има свободна воля”. Майката призна, че е вярно и рече: „И то не на БСП, а на БКП”.

У дома дойде млада жена, която плачеше, изпаднала в депресия. Молихме се за нея и Светият Дух откри, че се е поклонила на антихристите и затова я мъчи зъл дух. Тя ни разказа, че когато повярвала в Господа, била изпълнена с голяма радост и сила, но всичко изгубила и сега нямала мир. Предложили ѝ да я назначат за учителка, при условие, че стане

член на БСП. На шега се съгласила. Престанала да общува с християните и да води нови души при Спасителя, но постепенно радостта, силата, мирът и благодатта изчезнали и сега, макар да се моли на Бога, чувства някаква тъмнина и няма мир в душата си.

Нека не се опитваме да служим на двама господари, за да не измамим себе си.

12. От плътските християни произлизат доносници, предатели, вероотстъпници, лъжепророци, лъжеучители и лъжливи водачи.

„Защото аз зная, че след заминаването ми ще се втурнат помежду ви лютти вълци, които няма да щадят стадото; па и от вас самите ще се дигнат мъже, които ще говорят изопачено, за да увличат учениците след себе си.” /Деян. 20:29,30/

Една сутрин Светият Дух ме предупреди, че ще срещна християнин, който отива при друг християнин, за да доносничи против християните от Баптистката евангелска църква. Целият ден премина без да срещна това лице. Около 21 часа, като чаках трамвая на спирката, си помислих: „Това откровение сигурно не е от Бога”. Но, когато се качих, видях го, отидох при него и му казах:

- Знам къде отиваш.
- Не е възможно да знаеш - рече той.
- И за Бога ли не е възможно да знае?
- За Него е възможно, но не и за теб.

- Отиваш в дома на един евангелски пастир, за да доносничиш против братята и сестрите от Баптистката евангелска църква, за които Господ Иисус Христос е умрял. Покай се и спри, защото Господ ми каза, че ако не се покаеш ще умреш, а може и да погинеш. Всяка сряда се събирате доносниците от всички евангелски църкви, а той предава доносите ви в Доброволния отряд.

Той се смути, изчерви се, но надви себе си и рече:

- Всичко, което казваш, е истина.

След около един месец го срещнах на същата спирка, на която чаках трамвая при предишната ни среща. Той ми рече:

- Получих анонимно писмо, в което ме заплашват да престана да доноснича, защото ще умра, но аз престанах да докладвам. Защо ме заплашват?

- Ако си престанал, няма да имаш проблеми, но ако ме лъжеш, знай, че Бог не се шегува.

Това беше последната ни среща. След няколко месеца научих, че е починал от рак в стомаха. Ако ме е предал, от все сърце му прощavam и се моля Бог да не му зачита този грях. След неговата смърт внезапно почина и пастирът. За него Господ ми говори на сън, че не е могъл да влезе в небесното царство. Те изглеждаха изключително вежливи, учтиви и кротки хора. Всички човеци казваха, че са много добри. Но аз си спомням, че те не можеха да ме погледнат в очите. Разговаряха много бавно и на мен ми се струваше, че когато говореха с мен, водеха някакъв вътрешен скрит диалог и се стараеха да запомнят всяка моя дума. Но има ли нещо скрито от Бога?

„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители: по плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей?” /Мат. 7:15,16/

Бях на село и се готвех да пътувам за София. Светият Дух ме предупреди, че същата вечер ще дойде пророк, когото Господ не е пращал. Реших да остана още един ден на село. На другата вечер пророкът дойде с брат Наско и, като си свали шапката и се изправи до масата, заговори: „Брат Петре, вчера сутринта отидох за дърва, но в гората пред мен застана ангел Господен и ми рече: „Връщай се обратно, взимай влака и веднага заминавай за София. Ще отидеш при брат ти Петър и ще му кажеш... Прекъснах го и рекох: „Това вчера ли се случи?” „Да” - каза той, - ние идвахме с брат Наско снощи, но те нямаше, и ето че сега те намерихме.

- Ангелът не е ли знаел, че мен няма да ме има вкъщи, та не ти е позволил да си набереш дървата, ами те е върнал с празна кола? - попитах аз.

- Не знам - отговори пророкът.

- Но аз знам. Сложи си ръката на сърцето, защото ще те попитам нещо в Божието име и ако излъжеш, ще свържеш името на Бога с лъжа, и може да умреш. Питам те в името на живия Бог: Господ ли те изпрати или друг те праща?

- Прощавай, брат, Господ не ме е пращал, а сестрите ме изпратиха и казаха: „Дай да използваме дарбата ти, за да го накараме да се ожени. Така ще направим едно добро дело.”

Брат Наско се хвана за главата и рече: „Боже, Боже, и това ми било пророк”.

„И това знай, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото хората ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надутни, повече сластолюбци, нежелателни боголюбци, които на глед имат благочестие, но от силата му са се отрекли. И от такива се отвръщай! Към тях принадлежат ония, които се примъкват в къщите и прелъстяват женуря, претоварени с грехове и обзети от различни похоти, - женуря, които всякога се учат и никога не могат да стигнат до познание на истината. И както Ианий и Иамврий се противиха на Моисея, така и тия се противят на истината, понеже са хора с извратен ум, невежи във вярата. Ала няма да успеят повече, защото безумието им ще се открие пред всички, както се откри безумието и на ония.” /II Тим. 3:1-9/

„Защото ще дойде време, когато хората не ще търпят здравето учение, но, водени от своите похоти, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха; те ще отвърнат слуха си от истината и към басни ще се обърнат.” /II Тим 4:3,4/

Това време дойде, защото се навъдиха много учители, които проповядват материален просперитет, мислейки, че благочестието служи за печалба. Те проповядват морална разпуснатост и благовестват за „гнусна печалба”, облягайки се на нови, модерни учения. Виж /Тим 1:10,11/.

Появи се и друг пророк. Той обикаляше църквите и проповядваше, че блудството не било грях. Твърдеше, че Господ Исус Христос е приковал Закона Божий на кръста, обезсилил го е и затова новозаветните християни няма да бъдат виновни, ако блудстват и прелюбодействат. Намираще оправдания и от Стария Завет. Самсон влезнал при една блудница и след това изкъртил портите на филистимския град и ги занесъл на хълма. Значи, силата на Божия Дух не била отстъпила от него. А на пророк Осия Бог казал: „Вземи си жена блудница и добий чада от нея” и т. н. Той много хитро импровизираше с Божието слово и го нагласяваше към проповядването от него лъжливо учение. Една заран Господ ми говори на сън. Чух от небето да казва: „Днес при теб ще дойде един пророк, но аз не съм го пращал. Не му помагай, защото Господ, Бог твой, го остави!”

Пророкът дойде. Учудих се, че е той. Познавах го добре и много пъти съм му помагал, защото знаех, че беше минал през големи трудности и изпитания, гладуване и мизерия, за да завърши Духовната семинария и Духовната академия, а беше и сираче. Как ли бе попаднал в лапите на лъжепророческия дух? Дали беше се поклонил на антихристите или на франк-масоните, нищо не знаех, но бях нащрек. Той заговори:

- Светият дух ме изпрати да те изоблича. Готов ли си да приемеш изобличенията му?

- Готов съм. Говори.

- Ти си се възгордял!

- Възможно е.

- Ти си голям грешник!

- Вярно е.

- Ти не вярваш в Бога!

- Лъжеш, сатана! - отговорих със силен глас, като станах и го посочих с пръст. Опита се да се усмихне, но се изкикоти с някакъв сатанински смях. Тогава му казах: „А сега чуй какво откровение имам аз за теб от Бога: „Днес при теб ще дойде един пророк, но аз не съм го прасал. Не му помагай, защото Господ, Бог твой, го остави”. Той заплака и си отиде.

„Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога, защото много лъжепророци се явиха в света.” /1 Иоан 4:1/

След няколко дни видях този лъжеучител да говори пред вратата на една евангелска църква и да оправдава блудството на Самсон. Отидох при него и го попитах: „Питам те в Божието име: Кой е нашият Спасител, Исус Христос или Самсон?” Той каза: „И-и-и...” но не можеше да изговори думата Исус. Прилоша му. Попитах го: „Какво ти става?” „Епилептичен припадък” - едвам отговори той.

„... пази онова, що ти е предадено, и се отвърщай от скверното празнодумство и от възраженията на лъжовната наука, с която, като се занимават, някои се отклониха от вярата...” /1 Тим. 6:20,21/

„Гледайте, братя, да ви не увлече някой с философия и с празна измама според човешкото предание, според стихийните световни, а не според Христа” /Кол. 2:8/

Дали наистина Бог е говорил на пророк Осия, че блудството и прелюбодеянието не е грях?

„Чуйте словото Господне, синове Израилеви; защото Господ има съд с жителите на тая земя, понеже няма нито истина, нито милосърдие, нито богопознание на земята. Клетва и измама, убийство, кражба и прелюбодейство твърде много се разпространиха, и кръвнина върви след кръвнина. Затова ще се разплаче тая земя, и ще изнеможеят всички, които живеят на нея, с полските зверове и небесните птици... И каквото стане с народа, това ще стане и със свещеника; ще го накаже според пътищата му и ще му въздам според делата му. Ще ядат - и няма да се наситят; ще блудствуват - и няма да се размножат, защото престанаха да служат на Господа. Блудство, вино и питиета завладяха сърцата им.” /Ос. 4:1-3,9-11/

Бидейки роби на греха, плътските християни учат хората да грешат с думи и дело, като сами мамят хората, но и те биват мамени. Те са снизходителни и толерантни към всяко изопачаване на Божието Слово, на Христовото учение и затова се пленяват от различни еретически учения, които Господ мрази.

Като се оправдават с притчата за житото и за плевелите, те се противят на изобличаването на еретиците, предателите, доносниците, лъжепророците и лъжеучителите и всички, които носят съблазни. Господ Исус Христос ги нарича синове на лукавия. Той не ни е позволил да ги изкореняваме т. е. да ги убиваме, но ни заповядва да не ги търпим, а да ги изобличаваме.

„Но имам малко нещо против тебе, задето допускаш жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прелъстява рабите Ми да блудствуват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае за блудството си, но тя се не покая. Ето, нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея - в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чедата ѝ ще поразя със смърт...” /Откр. 2:20-23/

Плътските християни се представят за духовни, но важно е мнението на Светия Дух за тях.

„Зная твоите дела: ти не си ни студен, ни горещ; о, дано да беше студен или горещ! Така, понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те изблювам из устата Си. Защото казваш: богат съм, разбогатях и от нищо не се нуждая, а не знаеш, че ти си злочест и клет, сиромах, слеп и гол, - съветвам те да си купиш от

Мене злато, през огън пречистено, за да се обогатиш; и бяло облекло, за да се облечеш, и да се не виждат срамотите на твоята голота, и с очна мас намажи очите си, за да виждаш. Които Аз обичам, тях изобличавам и наказвам. И тъй, бъди ревностен и се покай.” /Откр. 3:15-19/

Някои богослови тълкуват посланието на Господа към седемте църкви в Азия: Ефес, Смирна, Пергам, Тиатир, Сарди, Филадельфия и Лаодикия като различни периоди от живота на Христовата църква през двехилядногодишната J история. Моето лично мнение е, че това е заблудително тълкувание. През всичките периоди, векове, години, месеци и до днес в Христовата църква е имало и има, както плътски, така и духовни християни.

Плътските християни са изопачавали и изопачават библейските истини. Който се съгласява с тях, ще престъпи Христовото учение, ще отпадне от Христа и може да бъде обладан от лъжливи духове. Светото Писание казва: „*Всякой, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него, няма Бога*” /I Иоан. 1:9/. Такъв може да попадне под анатема.

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде. Както по-горе казахме, и сега пак казвам: който ви благовестува нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде” /Гал. 1:8,9/

13. Плътският християнин изопачава Светото Писание и проповядва „друго благовестие,,

Ето някои изопачавания на евангелските истини, които духовният християнин решително трябва да отхвърли, ако иска да не попадне под проклятие.

1. Само християните от нашето вероизповедание или деноминация ще бъдат спасени.

„Имам и други овци, които не са от тая кошара...” /Иоан. 10:16/

„защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях” /Мат. 18:20/

2. Който не говори нови езици няма да бъде спасен.

„... Всички ли говорят езици? Всички ли са тълкуватели?” /I Кор. 12:30/

3. Духовното кръщение се получава при потапяне във вода, при миропомазването, при покаянието, при новородението. Истината е, че духовното кръщение се получава при кръщението със Светия Дух, независимо от това дали сме на суша или във вода.

4. Езиците са престанали и дарбите са прекратени. ЛЪЖА! В техния живот може да е вярно, но не и в Христовата църква.

5. За да ни усъвършенства, Бог ни праща болести и страдания. ЛЪЖА! За усъвършенстването на светиите Бог даде дарбите и служенията на Светия Дух в църквата. Иисус на никого не каза: „Иди си. Чрез болестта ще се усъвършенствуаш”.

„И Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенствуване на светиите в делото на служението, в съзиждане на тялото Христово” /Еф. 4:11,12/

6. В небесното царство ще влезе само един малък остатък, който пази и освещава съботния ден и не яде свинско месо. ЛЪЖА!

„И тъй, никой да ви не осъжда за ядене, или пиене, или за някой празник или новомесечие, или събота” /Кол. 2:16/

7. Който не спазва решенията на седемте вселенски събори, няма да влезе в небесното царство. Оказа се, че всички, които направиха тази декларация, не знаят нито едно решение на нито един вселенски събор.

8. На Тайната вечеря Господ Иисус Христос и апостолите са яли квасен хляб и са пили не вино, а гроздов сок. Тази лъжа се проповядва от всички иудействащи религиозни учения и задачата им е да докажат, че Иисус Христос и апостолите не са иудеи, тъй като Бог е заповядал чрез Моисей по време на пасхата да не се намира нищо квасно в цялото еврейско общество, което евреите продължават да спазват и днес. Ако Господ Иисус Христос е ял квасен хляб, тогава Той не е евреин, а щом не е евреин, не може да бъде Месия, тъй като пророците пророкуват, че Месия ще дойде от еврейския народ и от иудиното коляно. Такава е целта на масоните - да докажат, че Господ Иисус Христос не е Месия, а е един пророк и учител, каквито са Мохамед, Буда, Конфуций и др., т. е. за да подготвят почвата за лъжливия месия - Антихрист.

9. Единствено православните служители имали право да ръкополагат и помазват, да благославят и анатемосват, да връзват и да развързват, тъй като само те били единствените приемници на апостолите. Същите претенции имат и католическите служители.

10. 144-те хиляди девственици били адвентните или петдесятните пастири, които не са общували с други вероизповедания или деноминации, които символизирали жените. Те са от еврейски произход, по 12 хиляди от всяко еврейско коляно.

„И чух броя на отбелязаните с печат: сто четирийсет и четири хиляди, отбелязани с печат от всички колена на синовете Израилеви.” /Откр. 7:4/, /Виж и Откр. 14:1-5/

11. 144-те хиляди девственици, в чиито уста не се е намерила лъжа, са адвентните или петдесятните християни, чийто крак не е стъпвал в друга деноминация. СЪЩАТА ЗАБЛУДА!

12. Виденията и сънищата се отнасяли само за Стария Завет, а в Новия Завет Бог не говорел вече със сънища и видения а само чрез писаното слово Божие. ЛЪЖА! Сънищата на Йосиф, виденията на Корнилий, ап. Павел, ап. Петър и цялото Откровение свидетелстват против такова лъжеучение.

13. На църквата не J трябвала йерархия. ЛЪЖА!

„И от вас Бог постави в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; после такива, които имат сили чудотворни и дарби за лекуване; след това застъпници, управници и такива, които да говорят разни езици.” /I Кор. 12:28/

14. Покриване главите на жените по време на молитва било валидно само за църквата в Коринт и за Ориента. ЛЪЖА! Божиите заповеди са задължителни за всички географски ширини и дължини.

15. В Кана Галилейска Господ Иисус Христос бил направил водата на гроздов сок или оранжада. ЛЪЖА!

„А когато старият сват кусна от водата, що се бе превърнала на вино (и той не знаеше, отде е това вино, а служителите, които бяха донесли водата, знаеха), той повика младоженеца и му каза: всеки човек слага първом доброто вино и, когато се понапият, тогава по-долното, а ти си запазил доброто вино досега.” /Иоан. 2:9,10/

16. Първото възкресение било станало и хилядагодишното царство било минало, като започвало от времето на Константин Велики. ЛЪЖА!

„които отстъпиха от истината, говорейки, че възкресението вече е станало, и разрушават вярата у някои.” /II Тим. 2:18/

17. Нямало ангели и серафими. Ангел на гръцки означава благовестител, а серафим - огнен. Благовестителите били ангели, а огнените проповедници - серафими. ЛЪЖА!

„И казва му: истина, истина ви говоря: отсега ще виждате небето отворено, и Ангелите Божии да възлизат и слизат над Сина Човечески.” /Иоан. 1:51/

„В годината, когато умря цар Озия, аз видях Господа седнал на престол висок и издигнат, и полите на одеждите Му пълнеха целия храм. Около Него стояха серафими; всякой от тях имаше по шест крила: с две всеки закриваше лицето си, и с две закриваше нозете си, и с две летеше.” /Ис. 6:1,2/

Къде са крилата на огнените проповедници?

18. Право да изгонват бесове и да полагат ръце за изцеление имали само пастирите и свещениците. ЛЪЖА!

*„А **повярвалите** ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици;... на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.” /Мар. 16:17,18/*

19. Иисус Христовата майка не трябвало да се нарича Богородица или Дева Мария. ЛЪЖА! В протестантските църкви масоните са успели да наложат това лъжеучение и Богородица и Дева Мария не се споменава. Каква е целта на масоните? Ако Дева Мария не е Богородица и Роденият от нея Иисус Христос няма да е Божи Син. Ако пък не е Дева Мария, тогава Роденият от нея Иисус Христос не може да бъде Месията, защото за Месията е писано: *„Затова Сам Господ ще ви даде личба: ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил.”/Ис. 7:14/*. Жалко, че евангелските християни са се хванали на въдицата им.

20. Иисусовата майка, света Богородица, имала петима синове и много дъщери. Лъжа! Единородният Ј син от кръста я предаде на любимия си ученик св. Иоан Богослов, за да се грижи за нея.

От евангелието на Иоана научаваме, че при кръста Христов стояли майка Му и сестрата на майка Му, Мария Клеопова. /Иоана 19:25/. Света Богородица не е имала сестра и не може две сестри да носят името Мария. Евангелистите Матей и Марко ни съобщават, че при кръста Христов е стояла и Мария, майка на Иакова и Иосия. /Мат. 27:56 и Марк 15:40/. Тази, наречена от Матей: „другата Мария” /Мат. 27:61/ е майката на Иаков и Иосия, а не Иисус Христовата майка, както някои се заблуждават. Според писателя Хегезип Мария Клеопова е съпруга на Клеопа, а Клеопа е брат на св. Иосиф и според някои богослови Иаков и Иосия, Симон и Иуда са братовчеди на Господ Иисус Христос по линията на свети Иосиф, но в действителност не са му братовчеди, защото той не Му е истински баща.

21. Причастие можели да взимат само пастирите. Думата ”всички” била прибавена в Евангелието от гърците. ЛЪЖА!

22. Атеистичните власти били забранили дарбите на Светия Дух. ЛЪЖА!

„Има различни дарби, ала Духът е един и същ; има различни служби, ала Господ е един и същ; има и различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички.” /I Кор. 12:4-6/

23. След смъртта духът на човека отива при Бога, тялото отива в пръстта, а душата потъвала в „небитието”, т.е. разлагала се, умираше и не съществувала. Масоните са успели да излъжат много адвентни християни с тази лъжа.

„Умря сиромашът, и занесоха го Ангелите в лоното Авраамово...” /Лук. 16:22/

Какво отнесоха Ангелите в лоното Авраамово?

„Авраам му рече: чедо, спомни си, че ти получи доброто си приживе, а Лазар - злото: сега пък той тук се утешава, а ти се мъчиш” /Лук. 16:25/

Какво се утешава и какво се мъчи?

„...видях под жертвеника ДУШИТЕ на закланите за словото Божие и за свидетелството, що имаха; и викаха с висок глас, думайки: докога, Владико Светий и Истинний, не ще съдиши и не ще отмъстиши за нашата кръв на ония, които живеят на земята?” /Откр. 6:9,10/

Могат ли душите да викат и да говорят, ако са умрели или са заспали?

Можете да срещнете и много други изопачавания на Божието Слово. Помнете, че ако ги приемете и проповядвате, може да попаднете под проклетие. Светият Дух е Христовият Дух, Който е Духът на истината и в Него не може да има и сянка от лъжа. Той не се променя. Той е Авторът, Единственият Автор на Светото Писание.

Напоследък модернистите твърдят, че Светият Дух искал да се изяви по нови, модернистични начини, тъй като „критерият“ за морала вече бил много по-различен от критерия за морала по времето на върховните апостоли. Светият Дух е Дух на премъдрост и на целомъдрие. И преди, и сега премъдростта и целомъдрието са си премъдрост и целомъдрие. Плътският дух е дух на поквара и разврат. А покварата и развратът и преди, и сега са си поквара и разврат.

Някои твърдят, че при кръщението със „Светия Дух“ чувствали немощ, Светият Дух не е Дух на немощ, а е Дух на сила и могъщество. Други твърдят, че след кръщението им със „Светия Дух“, те вече не можели да се контролират и себеобуздават. Но Светият Дух е Дух на кротост и себеобуздание, а пророческите духове се покоряват на пророците. Онези, които реват като магарета и лъвовете, крещат, мучат, цвилят, квичат против волята си, могат да бъдат абсолютно сигурни, че това не е и не го прави Светият Дух.

Има и такива, които изповядват, че след кръщението им със „светия дух“ се чувствали нервни, неспокойни, депресирани. Това също не е от Светия Дух, Който е Дух на утешение и е наречен от Господа Иисуса Христа Утешителят.

Срещат се и такива, които твърдят, че след като били съборени от духа на земята и изживели блажено състояние, те започнали да чуват гласове, които им говорели, че нямало смисъл да учат, да работят и да живеят, защото ако умрат, щели да бъдат в блажено състояние цяла вечност и затова най-добре щели да направят, ако се самоубият. Помнете, че дяволът от край време е **човекоубиец** и самоубийството е неппростим грях.

Има хора, които изповядват, че след изпълване с духа им прилошавало, заболявала ги главата, бръмвали им ушите, загубвали равновесие и дори съзнание. Екстрасенсът Кашпировски казва, че от такива хора ставали добри екстрасенси, но преди това трябвало да се поразболеят. Светият Дух не е Дух на болки, болести и страдания, а е Дух на творческа и изцелителна сила. Такива хора да се замислят много сериозно, дали са се покаяли, защото Светият Дух не може да обитава в грешници.

„А Стефан, изпълнен с вяра и сила, вършеше големи чудеса и личби между народа.“ /Деян. 6:8/

И така, какво не е Светият Дух? Той не е болка, болест, немощ, натрапчиви и перверзни мисли и такива за самоубийство; не е мързел, безпокойство и страх; не е неадекватност, необузданост, врява и крясъци; не е цвилене като кон, квичене като свиня, лаене като куче, мяукане като котка, кудкудякане като кокошка, квакане като жаба, реване като лъв или като магаре и издаване на каквито и да са други животински звуци; не е нервност, гняв, депресия, свади, ревност, разпри, разногласия, вражда, клетви, заклинания, омраза, гордост и високомерие; не е шум и бучене в ушите, не е нечистота и разпътство; не е губене на равновесие и губене на съзнание; не е подскачане на един или на два крака, търкаляне по земята, ходене на ръце, гимнастически упражнения и циркови номера; не е балет, опера, театър, сатира, естрада или цирк; не е вицове, смехории, необуздано кикотене, стриптийз и морална разпуснатост; не е фанатизъм, духовна гордост, земна слава, земно величие и земно богатство, нито е земна власт; не е електромагнитни вълни, биотокове, контакт с извънземни и биоенергия.

Ако има такива неща в живота ви, не бързайте да се хвалите, а побързайте да се освободите от тях. Как? Като ги изповядате и се молите Освободителят, Господ Иисус Христос, да ви освободи и очисти. Внимателно изучавайте Божието слово и усърдно изследвайте проявите на Светия Дух в него. Научете и изпълнявайте точно Христовите заповеди и заповедите на Светия Дух и тогава ще бъдете не плътски, а духовни християни.

Отрицателното влияние на плътските християни в обществото е било и винаги ще бъде временно и ще се забрави, защото всяко дело, което не е от Бога, ще се разруши. Докато влиянието на духовните християни винаги е било и ще си остане положително и вечно. То е светело, свети и ще продължава да свети и показва „Пътят, и Истината, и Животът” на милиони човеци, които искрено търсят, намират и общуват с живия Бог. Те прославят Бога с живота си, а някои от тях и със смъртта си и карат другите човеци, „като видят добрите им дела, да прославят Небесния им Отец”.

На 9 май 1995 година в 6 часа сутринта чух следните думи: „Модернистичните проповеди, книги, филми, музика, песни, танци, дискотеки и телевизионни програми объркват ума на вярващите. Не се чудете, че някои от проповедниците модернисти ще стигнат до умопобъркване. Отделете се, излезте от тях. Не ставайте съучастници в делата им. Върнете се при извора на живата вода - пълното и чистото Христово евангелие. Проповядвайте го с пълна сериозност”.

Има проповедници и цели деноминации, които вярват и проповядват, че новородението е и кръщение със Светия Дух, но това не е истина. Господ Иисус Христос бе заченат и роден от Светия Дух и Дева Мария, но кога бе изпълнен със силата на Духа?

„... и когато Иисус, след като се кръсти, се молеше, отвори се небето, и Дух Светий слезе върху Него в телесен вид, като гълъб, и чу се глас от небето, който казваше: Ти си Моят Син възлюбен; в Тебе е Моето благоволение!” /Лук. 3:21,22/

„Иисус, изпълнен с Духа Светаго, върна се от Иордан и поведен беше от Духа в пустинята... И като свърши всички изкушения, дяволът отстъпи от Него до някое време. И върна се Иисус със силата на Духа в Галилея; и пръсна се мълва за Него по цялата околна страна.” /Лук. 4:1,13,14/

Някои проповядват, че щом човек вярва в Бог Отец, той има и Сина, и Светия Дух или щом вярва в Господа Иисуса Христа, той има и Отец, и Светия Дух. Това е друго благовестие и проповедниците му са под проклятие /Гал. 1:8,9/. Оправданието им, че Светата Троица не може да бъде разделена на Отец, Син и Светия Дух е небиблейско и неубедително. Господ казва:

„Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него; защото Дух Светий още не бе даден, понеже Иисус още не бе прославен.” /Иоан. 7:38,39/

Когато Господ Иисус Христос изговори тези думи, много хора вярваха в Него, а други не вярваха, но вярваха в Бог Отец, но нито един от тях не беше кръстен със Светия Дух. Значеше ли това, че тогава Светата Троица е била разделена? Дори когато Утешителят дойде на Петдесетница, имаше християни, които не бяха го приели, както и днес има пастири и миряни, които не искат да Го приемат.

„Докле Аполос беше в Коринт, Павел премина през горните страни, дойде в Ефес и, като намери там някои ученици, каза им: като повярвахте, приехте ли Светаго Духа? А те му отговориха: нито сме и чули, дали има Дух Светий. Той им рече: а в какво се кръстихте? Те отговориха: в Иоановото кръщение. Павел каза: Иоан кръщава с покаяно кръщение, казвайки на народа да вярва в Оногова, Който иде след него, сиреч, в Христа Иисуса. Като чуха това, те се кръстиха в името на Господа Иисуса. И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Светий и те почнаха да говорят на разни езици и да пророчествуват.” /Деян. 19:1-6/

Стотникът Корнилий се молеше Богу. Светото Писание свидетелства за него, че е бил: „мъж благочестив и богоязлив с целия си дом; той правеше на народа много милостини и винаги се молеше Богу.” /Деян. 10:2/. Но Корнилий не беше повярвал в Господа Иисуса Христа и не беше кръстен със Светия Дух. Когато апостол Петър свидетелстваше за

Спасителя, че Той е определения от Бога Съдия на живи и мъртви, че всеки, който вярва в Него, ще получи прошка на греховете чрез Неговото име, Корнилий и домашните му повярваха. И тогава „Докато Петър още говореше тия думи, Дух Светий слезе върху всички, които слушаха словото. А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичници се изля дара на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорят на разни езици и да величаят Бога. Тогава Петър каза: може ли някой да възпре да се кръстят с вода тия, които приеха Дух Светий, както и ние?” /Деян. 10:44-47/

Ако човек искрено вярва в Бога и Го търси с цялото си сърце, той ще Го намери чрез Господа Исуса Христа в лицето на Светия Дух, като приеме духовното кръщение. Ако вярата му е номинална, формална, традиционна, независимо от това дали е православна, католическа или протестантска, такъв човек няма да приеме кръщението със Светия Дух, защото не е послушен на вярата; неговото неверие в никакъв случай няма да раздели Светата Троица. И бесовете вярват, че Бог е един, но приели ли са кръщението със Светия Дух?

Еврейските книжници и свещеници, та дори и първосвещеници имаха традиционна вяра и се хвалеха с вярата си в Бога, Авраама и Моисея, но Господ Исус ги избличаваше, като им казваше:

„... да бяхте чеда на Авраама, щяхте да вършите делата Авраамови. А сега искате да убиете Мене, Човека, Който ви каза истината, що чух от Бога. Авраам това не е правил ...да беше Бог ваш Отец щяхте да ме обичате, понеже аз съм излязъл и дохождам от Бога...” /Иоан. 8:39,40,42/

Голяма част от плътските християни, които не обичат Бога и Божия Син, а Го търсят само за „хляба и рибата”, ще се поклонят на идещия Антихрист. Как могат да ни убедят, че обичат Бога, след като гласуваха за враговете Му и се поклониха на антихристите?

„От човеци слава не приемам, но разбрах ви, че нямате в себе си любов Божия. аз дойдох в името на Моя Отец, и Ме не приемате; но, ако друг дойде в свое име, него ще приемете. Как можете вие да повярвате, когато един от другото приемате слава, а славата, която е от Единаго Бога, не търсите?” /Иоан. 5:41-44/

Има лъжеучители, които плашат повярвалите да не приемат кръщението със Светия Дух, защото имало опасност да бъдат обладани от нечисти духове. Колко много приличат на ония, които обвиняваха Спасителя, че изгонвал бесовете чрез Веелзевула, бесовския княз. Исус е знаел, че и днес ще има такива и затова ни предупреждава:

*„... искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отец Небесний ще даде **Дух Светий** на Ония, които Му искат?” /Лук. 11:9-12/*

Някои учат, че ако вярващите не пазят съботата и Закона Моисеев, не могат да бъдат кръстени със Светия Дух и ако в живота им има прояви на чудеса и на различни дарби, те не били от Божия Дух, а били нещо друго. Точно на такива апостол Павел отговаря:

„Това само искам да науча от вас: чрез дела по закона ли получихте Духа, или чрез послушание на вярата?... Тоя, прочее, Който ви дарува Духа и прави между вас чудеса, чрез дела по закона ли върши това, или чрез послушание на вярата?” /Гал. 3:2,5/

„защото чрез делата на закона няма да се оправдае пред Него нито една плът; понеже чрез закона се познава грехът.” /Римл. 3:20/

Ония, които учат инак, добре е да прочетат, да размишляват и да научат наизуст 15 глава от Деяния на апостолите.

„Плътското мъдруване е смърт, а духовното мъдруване - живот и мир; защото плътското мъдруване е вражда против Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пък може... защото, ако живеете по плът, ще умрете; но ако чрез духа умъртвявате деянията на тялото, ще бъдете живи, понеже всички, водени от Духа Божий, са синове Божии”
/Римл. 8:6,7,13,14/

Духовната война в живота на християнина се води в ума, мислите и представите му. Каквито и усилия да прави плътският християнин да очисти мислите и представите си, не може, защото е поробен под закона на плътта. Мнозина се заблуждават, че като постят продължително време, измъчват тялото си с непосилен труд, принасят дълги молитви и четат продължително време Библията, ще се освободят от плътското мъдруване. Те приличат на хора, които са се заели с плътски усилия да накарат една трънка да ражда портокали. Колкото и да я поливат, окопават, пръскат, подрязват, наторяват, трънката, въпреки усилията им, ще роди само трънки. Духовен живот се живее само чрез Светия Дух.

През зимата на 1995 година един пастир в провинцията дойде и ме помоли да отида и се моля за изцелението на дякон от същата църква, който се парализирал. Господ ми даде видение. Видях картина, която се запечати в паметта ми. Тя представляваше предизборния митинг на БСП. На трибуната стояха лидерите на БСП и червените земеделци, а в краката им беше коленичил с главата на пода брата дякон.

На този митинг някой заяви, че те ще спечелят изборите и ще управляват без бог и без господар и ще направят България рай. Видяхме ги докъде ни докараха.

Когато отидох при брата, попитах го: „Защо си гласувал за комунистите?” Той мълчеше. Съпругата рече: „Със сълзи на очи го молих да не отива и да не гласува, но не ме послуша. На 18 декември гласува, а на 19 декември се парализира”. Тогава заговори и той: „Гласувах за комунистите, защото тяхната програма е най-близка до Евангелието. Обещаха ни безплатна медицинска помощ и безплатни лекарства.”

Молихме се за изцелението му и той каза, че е почувствал топлина върху безчувствените си крака. Надявахме се, че Господ ще го изцери, но след известно време научих, че е починал.

14. Плътските християни нямат сила да изпълнят обещанията и оброците си пред Бога и лесно преминават към лъжеучения

„Чудя се, че тъй скоро преминавате от Оногова, Който ви е призвал чрез благодатта Христова, към друго благовестие; не че има друго благовестие, но има някои, които ви смущават и искат да изопачат благовестието Христово.” /Гал. 1:6,7/

Младо момиче беше болно от неизлечима болест. В храм паметника „Св. Ал. Невски” се срещнах с бабата на болното момиче. Тя ми каза, че 22 професори се събрали на консулт и накрая им казали, че в световната медицинска практика нямало човек, изцелен от тая болест. Отговорих ѝ, че ако в световната медицинска практика няма изцелен от тая болест, то в Господнята практика има. Тя ме погледна с надежда и обеща пред присъстващите в Божия храм сестри, че ако Бог изцери внучката ѝ, тя ще отиде и ще свидетелства на професорите. Определихме верижен пост и молитва за изцелението на болното момиче. Родителите повярваха и също застанаха в пост и молитва. Молахме се върху дреха на момичето, която беше помазана с масло в Господнето име. Занесох дрехата в болницата и, когато я подавах на болната, попитах я: „Като завършиш средното си образование, какво ще кандидатстваш? Тя трепна и ме погледна с голяма надежда. После наведе очи и каза: „Икономическия...”. В коридора роднините ѝ се разплакаха и някой рече: „Горкото дете, то не знае, че умира”.

Веднага щом помазаната в Господнето име дреха била облечена, започнало подобрието. Верижният пост и молитвите продължаваха. Двама от братята отпаднаха, но на тяхно място се включиха две сестри. Болната сънувала, че изкачва планина по тясна пътека. След нея вървели няколко души. От върха на пътеката към нея идвал лъв. Двама от мъжете побягнали и се скрили в гората. Една пантера прекосила пътеката и тя си помислила, че лъвът ще я нападне, но той не ѝ обърна внимание. Появило се сърне, но и него не погледнал. Лъвът идвал право срещу нея и я гледал в очите. Тогава чула глас зад себе си: „Не бой се!” Лъвът я приближил и когато скочил срещу нея, тя чула глас, който казал: „Легни”. И тя легнала, а той я прескочил. Обърнала се назад и видяла, че лъвът се обръща, но между него и нея застанал един мъж с меч в ръката си. Лъвът се изправил на задните си крака и замахнал с лявата си лапа да удари мъжа, но той забил меча в сърцето му и лъвът се строполил мъртъв. Човекът ѝ казал да погледне към върха и когато тя погледнала, видяла бял ездач на бял кон, а той продължил: „Това е Синът, върви към Него”. Тя тръгнала и погледнала вдясно към гората. Там видяла, че двамата мъже, които се уплашили и избягали, висели обесени на по едно дърво. Предполагам, че това са били двамата братя, които обещаха да постят и да се молят за изцелението ѝ, но след първата седмица отпаднаха и не изпълниха обещанието си.

Момичето беше изцерено, завърши средното си образование и бе прието в Икономическия институт.

Сънувах сън, в който ми бе казано: „Идете с Цветко в дома на изцерената”. Когато отидохме, той попита бащата: „Има ли Бог?” И бащата отговори: „Има”. После попита майката: „Има ли Бог?” и тя отговори: „Има”. Попита и бабата: „Има ли Бог?” И тя отговори: „Има”. Тогава брат Цецо продължи: „И Бог е верен. Ако сте обещали нещо пред Него, бъдете верни и вие и изпълнете обещанието си”. Той нищо не знаеше за обещанието на бабата в храма. Казах ѝ да вземе една кутия бонбони и да отиде при професор Аструг, който бе заявил, че в световната медицинска практика няма изцерен човек от тази болест и да му каже: „Благодаря ви за грижите, които положихте за внучката ми, но искам да знаете, че Бог я изцери”. Професор Аструг беше евреин и Бог искаше, той да чуе за изцелителната сила на Бога в Христовото име, но тя не изпълни обещанието си. След около една година, момичето отново се разболя, като ту се подобряваше, ту се влошаваше. Молахме се за ново изцеление и в църквата имаше две видения, които бяха изтълкувани, че ако роднините ѝ не напуснат партията, няма да има изцеление. Отидох и им разказах всичко това. Те ми отговориха: „Младостта и животът ни са преминали в тази партия. Не можем да се откажем”. След като съм напуснал дома им, състоянието на болната рязко се влошило и тя помолила майка си: „Иди кажи на чичо Пешо, че се отказваш от партията, защото ми е много зле и чувствам, че ще умра. Моля ти се, иди!” Но майката не могла да изпълни желанието на дъщеря си и тя почина. На погребението ѝ плачеше с думите: „За какво ми е повече тоя живот?”

След известно време сънувах, че починалата излиза на един балкон. Беше облечена в снежно бяла рокля. Не се съмнявам, че е спасена и е при нашия Спасител, с Когото няколко пъти беше разговаряла насъне. Тя ми каза: „Чичо Пешо, предупреди баба и майка да не вярват на лъжеучители, ясновидци и лъжепророци, защото ще пострадат. Сестра ми също е предупредена”. Обадих се по телефона и казах всичко това на майка ѝ. Майката и бабата не повярвали на предупреждението и не му обърнаха внимание, а се увлекли по лъжите на Лиана Антонова и повярвали, че има прераждане. Появила се и лъжепророчица, която ги поканила в нейния дом. Там взела един картон и започнала да драска с химикал по него. След това се възряла в надрасканото и каза на бабата: „Внучката ви е умряла от магия. Магията е още в гроба и тя не може да се освободи, за да се прероди в друго дете. Ако искате, ще я освободим и тя ще може да се прероди в дете на сестра ѝ”. Те се съгласили, а „ясновидката” продължила: „Вземете едно сурово яйце и го заровете в лявата страна на гроба, там където е било сърцето ѝ. Нека престои 48 часа и тогава го извадете”. Не знам какво са правили по-нататък с това яйце, за да разтурят магията, но не само че душата на

починалата не се прероди в дете на сестра J, но и сестрата загина при автомобилна катастрофа в края на месец декември и потопа в скръб на Новата 1996 година това семейство. Тя беше жителка на град Пловдив и затова им отказаха място за гроб. Съгласиха се да я кремират. Прахът J поставиха в гроба на сестра J - там, където е било поставено яйцето за разтурянето на магията.

Така страшни са резултатите, когато християните не се съобразяват с истините на Божието слово, а се увличат по лъжливи еретически учения и не обръщат внимание на предупрежденията на Светия Дух.

„Тайната на беззаконието вече действа, само че няма да бъде извършена, докато се не отдръпне оня, който я задържа сега, - тогава и ще се открие беззаконникът, когото Господ Иисус ще убие с дъха на устата Си, и чрез блясъка на Своего пришествие ще изтребят тогава, чието явяване, по действие на сатаната, е с всяка сила и с поличби и лъжливи чудеса, и с всяко несправедно прелъстяване ония, които загиват, защото не са приели любовта на истината за свое спасение. И затова Бог ще им прати действие на заблуда, за да повярват на лъжата, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а обикнали неправдата.”
/II Сол. 2:7-12/

Според съобщения на електронните медии в страната ни има над 500 000 регистрирани в нервно-психиатричните клиники и болници, които са душевно болни - демонично натоварени или обладани. Много от тях или роднините им са извършили окултни и смъртни грехове. Непослушанието на Божиите заповеди ги е вкарало под проклятие. След като са повярвали, че Господ Иисус Христос е син Божий и е умрял за греховете им и възкръснал за тяхното оправдание, те не се очистват от проклятието, както някои лъжливо учат. Вярата сама по себе си не ни очиства от греховете ни, ако не е преминала към дела на покаяние.

„Тъй и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва... Ти вярваш, че Бог е един: добре правиш; и бесовете вярват, и треперят. Но искаш ли да разбереш, о суетни човече, че вярата без дела е мъртва?”
/Иак. 2:17,19,20/

У нас дойдоха майката на брат Димитър Царски - пастир в евангелска църква - и една жена - болна от рак. Болната легна на кревата и започна да пици от болки. Молахме се усърдно. Връзвах и заповядвах на демона на рака в името на Господа Иисуса Христа да напусне тялото на тази жена, която изповяда, че е християнка и се е молела за прошка на греховете си. Накарах я да се отрече от всички окултни, смъртни и наследствени грехове, но никаква промяна не се получаваше. Минах в другата стая и се помолих, като казах: „Душе Святый, моля Те, открий ми, коя е причината демонът на рака да не отстъпва от тая жена”. Тогава видях във видение същата жена с голяма червена петолъчка на гърдите. До нея стоеше летец в черни кожени дрехи и също такава голяма червена петолъчка на гърдите му. Върнах се при болната и J казах видението. Тя отвори чантата си, извади партийния си билет, накъса го на парчета и каза на сестрата да го хвърли в кофата за боклук. Кризата веднага престана и тя заспа.

Не се лъжете, че можете да служите на Христос и на комунистите, които са извършили толкова много злини на Христовата църква. Много комунисти напуснаха БСП и БКП, разбрали, че са били заблудени.

Веднъж един пастир в София ме попита: „Може ли член на БСП или БКП да бъде кръстен със Светия Дух и да бъде пастир?” Отговорих му: „Може да бъде пастир, внедрен от комунистите в църквата, но не и да бъде кръстен със Светия Дух”. Той се изсмя и ми каза, че познавал секретари на комсомола и на партията, които били кръстени със Светия Дух и били пастири. На Страшния Божи съд и секретарите, и пастирът ще разберат много добре от какъв дух са били кръстени, ако навреме не се покаят.

Иоан Кръстител проповядваше покайно кръщение за опрощаване на греховете. Когато дойдоха да се кръстят при него лицемерите фарисеи и садукееи, той им рече:

„... рожби ехиднини! кой ви подсказа да бягате от бъдещия гняв? Сторете, прочее, плод достоен за покаяние и не помисляйте да думате в себе си: наши отец е Авраам; защото, казвам ви, Бог може от тия камъни да въздигне чедо Аврааму; и секирата лежи вече при корена на дърветата; затова всяко дърво, което не дава добър плод, бива отсичано и хвърляно в огън” /Мат. 3:7-10/

Такива могат да бъдат спасени само чрез покаяние, ИЗПОВЯДВАНЕ И ОСТАВЯНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ.

„Тогава Иерусалим и цяла Иудея, и цяла Иорданска околност излизаха при него и се кръщаваха в река Иордан, КАТО ИЗПОВЯДВАХА ГРЕХОВЕТЕ СИ.” /Мат. 3:5/

Ако секретарите искат да им се простят греховете, трябва първо да последват примера на жителите на Иерусалим и цяла Иудея и цялата Иорданска област, като изповядат какво са лъгали народа и какви кражби и далавери са вършили, и тогава да приемат водно и духовно кръщение.

Веднъж Господ ми говори на сън и ми рече: „Иди в петдесятната църква и им кажи: така говори Господ: вие постите верижен пост и се молите да дам изцелителна дарба на вашия пастир, но такава дарба няма да ви дам. Които искат да оздравеят, да изповядат един на друг греховете си и да се молят един за други”. Когато разказах това на пастирите и миряните, разбрах, че не ми вярват. Това, което ми отговориха, доказва, че те упорито не желаят да изпълнят Божието слово, записано в Иаков 5:16: „Изповядайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника.”

Един от пастирите ми рече: „Това, че постим верижен пост и се молим за дарба изцеление не е грях”. Вторият беше по-категоричен: „Ние сега не си знаем греховете, а се хапем и се ядем, но ако ги знаем, съвсем ще се изпоядем”. Един от миряните допълни: „Католиците и православните си изповядват един на друг греховете, а ние ги изповядваме само на Господа. Ако си дошъл да ни правиш православни, не си познал”.

Опитах се да ги убедя, като на някои от тях цитирах Иак. 5:16, Мат. 3:5, Мрк. 1:5, Деян. 19:19, Неем. 1:6, и 9:2, но напразно. Оттогава минаха повече от десет години и църквите са пълни с болни хора. Често канят брат Илиа Миланов да идва от Сливен и се моли за болните, но изцеленията са малко, и то само върху ония, които не са от петдесятните църкви. Светият Дух пази авторитета на Божието слово и на откровенията Си и докато петдесятните християни крият греховете си, няма да имат успех. Бог няма да позволи никому да пренебрегва Словото Му.

През месец август 1995 година с брат Томи посетихме вярващите в град Царево и се молехме за едно дете, болно от епилепсия. Почувствах голяма съпротива от страна на епилептичния дух. Казах: „Това дете няма да бъде изцелено, докато не се изповядат греховете на родителите”. Брат Томи имаше видение. Той видял върху детето черно петно и Светият Дух му казал: „Докато това петно не се махне от детето, то няма да бъде изцелено”. Когато се прибрахме в квартирата си мислех, че постъпихме прекалено строго с тия родители. Но на другия ден те ни намериха в село Лозенец. Казаха ни, че петното върху детето било това, че родителите му нямали нито граждански, нито църковен брак. Обещаха, че ще узаконят брака си. Отново се молехме за това дете. Сега нямаше никаква съпротива и ние заповядахме на епилептичния дух да го напусне. Детето се промени и се усмихна. Роднините му казаха, че то се усмихва за пръв път в живота си.

Преди новородението си християнинът трябва да очисти сърцето си от всеки грях, беззаконие, неправда и порок. Ако някой порок го поробва и надвива, той трябва да го изповяда и да се отрече от него пред някой християнин или група християни, които да се молят за него, за да бъде развързан и освободен, тъй като такава духовно робство обикновено е свързано с демонично присъствие. Освен ума и сърцето си, новоповярвалят трябва да очисти и дома си от всякаква богохулна, атеистична, еретическа,

комунистическа, вълшебна, окултна, порнографска и сатанинска литература и музика, аудиокасети и видеокасети.

Господ Иисус Христос ни предупреждава, че първите врагове на повярвалите ще бъдат домашните им. Чрез семейни и родови духове сатаната се стреми да възстанови своя загубен контрол върху вярващия, затова новоповярвалите трябва твърдо да решат кому ще служат.

Една сестра дойде с майка си у дома. Майката недоволна, че дъщеря J е християнка ми каза: „Аз не искам дъщеря ми да става монахиня. Искам тя да натрупа много грехове”. Учудих се на безумието на тази майка, която беше много интелигентна. Попитах я: „Наистина ли искате дъщеря ви да стане наркоманка или проститутка?” А тя ми отговори: „Една жена може да натрупа много грехове, без да е наркоманка или проститутка”. Чудех се, защо тази майка иска да погуби живота и душата на дъщеря си.

След тях дойде бащата на един брат и рече: „Ти ли учиш сина ми да вярва в Бога и да ме срами пред роднини и приятели”. Попитах го: „Мога ли аз да те направя християнин?” „Никога” - рязко отговори той. Тогава му казах: „Бог е Този, който учи хората да вярват в Него. Защо се срамувате от сина си. Той е сериозен и честен човек. Сигурен съм, че не се напива, никого не е ограбил, напсувал, наругал или набил, нито е участвал в каквито и да са грабежи или престъпления. Защо се срамувате от него?” „По-добре да се напива и да се бие, отколкото да се заблуждава по тия секти” - беше категоричният му отговор.

Когато повярвах, баща ми ме извика и ми каза: „Правиш ме за срам пред приятелите ми и пред хората в квартала. Преди тебе имаше един, с когото се подигравах и му викаха „апостола”. Сега ти ли си решил да го заместиш? Или се отказвай от Христос или се отказвай от мен и моя род!” Отговорих му: „Няма да се откажа нито от Христос, нито от теб и твоя род, защото той род не е само твой, но е и мой”. Тогава той рече: „Избирай или мен, или Христос”. Отговорих му: „Избирам Христос”. Като че ли му ударих плесница - толкова много го заболя. Развика се, изгони ме от къщи, но след време се разкая и покая. Имам увереност, че той си отиде от тоя свят спасен, защото изповяда греховете си, преди да почине. Ако бях се отказал от Христос, и той, и аз щяхме да погинем, защото Господ Иисус Христос не се шегува като казва, че ако някой се отрече от НЕГО и Той ще се отрече от такъв и няма да го изповяда пред Отца и Неговите Ангели.

VII

ДУХОВНИТЕ ДАРБИ

1. Дарба слово на мъдрост

Светото Писание ни предупреждава, че има три вида мъдрост и те са: Божия премъдрост, човешка мъдрост и бесовска мъдрост.

Божията мъдрост се дава на хората като подарък или дарба от Светия Дух. Тя е небесна, мирна, чиста, снизходителна, отстъпчива, пълна с милосърдие и с добри плодове, безпристрастна и нелицемерна /Иак. 3:17/. Чрез нея Господ е сътворил Вселената.

„Господ с премъдрост основа земята, с разум утвърди небесата; чрез Неговата премъдрост се разтварят бездните и облаците ръсят роса.” /Пр. 3:19,20/

Божията премъдрост ни предлага здраве, радост, мир, дългоденствие, блаженство и вечен живот и това, което „...око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат.” /I Кор. 2:9/.

Човешката мъдрост е мъдростта на този свят. Тя е земна, душевна. В нея е скрит духа на тоя свят, който може да ни помогне да станем много богати, проспериращи християни, имащи земна власт, слава и репутация. Но тя не може да ни снабди с мир, радост, любов и вечен живот.

„Дойдете сега вие, богатите; плачете и ридайте за бедите, които идат върху вас. Богатството ви изгни, и дрехите ви молци изядоха. Златото ви и среброто ви ръждяса, и ръждата им ще бъде свидетелство против вас и ще изяде плътта ви като огън: събрали сте си съкровища за последни дни. Ето, заплатата, що сте задържали от работниците, които пожънаха нивите ви, вика, и виковете на жетварите стигнаха до ушите на Господа Саваота. Живяхте разкошно на земята и се наслаждавахте, угоихте сърцата си като в ден на заколение.” /Иак. 5:1-5/

Бесовската мъдрост осквернява духовно човека и го изпълва със зли мисли, омраза, завист, гняв, гордост, блудни, прелюбодейни и нечисти помисли и дела. Тя го свързва със сатана и падналите ангели - дяволите. Това е мъдростта на медиумите спиритисти, окултисти, екстрасенси, контактъори, астролози, сатанисти, гадатели, прорицатели, баячи, хипнотизатори, атеисти, антихристи, еретици, магьосници, шамани и други слуги на дявола. Тя може да ви научи да вършите чудеса и да смайвате хората, та дори и огън да сваляте от небето, но ако навреме не се покаете, ще ви отведе в огненото езеро, където ще бъдат сатана, антихриста и робите на греха.

„А на страхливи и неверни, на мръсници и убийци, на блудници и магьосници, на идолослужители и на всички лъжци делът им е в езерото, що гори с огън и жупел; то е втора смърт.” /Откр. 21:8/

Апостол Павел твърди, че не е приел духа на този свят, а е приел Духа, Който иде от Бога /I Кор. 2:12/. Кой дух сме приели ние?

„Мъдрост проповядваме между съвършените, ала мъдрост не на тоя век, нито на преходните властници в тоя свят, а проповядваме Божията премъдрост, тайна, съкровена, която Бог е предопределил преди векове за наша слава, която никой от властниците на тоя век не е познал; защото, ако бяха я познали, не биха разпнали Господа на славата.” /I Кор. 2:6-8/

Душевният човек не може да приеме Божията премъдрост, защото тя се приема чрез Божия Дух и „... за него това е безумство...” /I Кор. 2:14/.

Но колко жалко и страшно е, когато духовен човек, който е кръстен със Светия Дух, „вкусил е от добрата реч Божия и от силата на бъдещия век” познал е истината и е

избягнал от световните скверности, приел е Божията мъдрост, но решава, да се „обогати”, с бесовска мъдрост. Сатана няма нищо против такъв християнин. Той ще му помогне да научи светската мъдрост, за да стане много богат и проспериращ християнин, ще му даде земна власт, слава и репутация, разкош, лукс и земни сладости. Ще го научи да пожелава луксозна кола, луксозна вила, луксозен апартамент, луксозно обзавеждане и ще го тегли към луксозните заведения; но за да получи всичко това, ще трябва да прави компромиси със съвестта си, а това води към духовна слепота и духовна глухота и вместо блажен, такъв човек става злочест, клет сиромаш, независимо от това, колко и какви богатства притежава.

„Защото казваш: богат съм, разбогатях и от нищо не се нуждая, а не знаеш, че ти си злочест и клет, сиромаш, сляп и гол” /Отк. 3:17/

За да постигне поставената си земна цел, такъв християнин може да се възползва и от бесовската мъдрост, стремейки се да познае „дълбоките сатанински тайни”, чрез които да намери лесен начин на забогатяване и прослава. Сатана веднага ще му предложи услугите си. „Човекът, който върши чудеса” - ще казват слугите на лукавия за него. И той може да стане прочут екстрасенс, контактър, хипнотизатор, „ясновидец” и „чудотворец”, но ако навреме не се опомни и покае, а се заблуждава, че притежава Божията премъдрост, както и бесовската мъдрост, той отново ще се заплете в „световните скверности”, ще се върне назад и състоянието му ще стане по-лошо от първото. Апостол Петър казва, че за такива „християни” би било по-добре, да не бяха познали пътя на правдата, отколкото, след като са го познали, да се върнат назад от предадената тям заповед. С тях се е случило, според истинската пословица: „... *псето се върна на своята бълвотина*”, и: „*изкъпаната свиня - в тинната кал.*” /II Петр. 2:22/. Предупрежденията на Светия Дух чрез апостол Павел са по-категорични:

„Защото ония, които веднъж са се просветили, вкусили са от небесния дар, станали са причастници на Светаго Духа и, като са вкусили от добрата реч Божия и от силите на бъдещия век, са отпаднали, - не е възможно пак да бъдат обновени за покаяние, когато те повторно разпъват в себе си Сина Божий и Го хулят” /Евр. 6:4-6/

Мъдростта се дава на ония, които я търсят и се молят на Бога да им я даде.

„Ако ли някому от вас не достига мъдрост, нека проси от Бога, Който дава на всички щедро и без укор, - и ще му се даде.” /Иак. 1:5/

Мъдростта е сила. Еклисиаст казва:

„Мъдростта прави мъдрия по-силен от десет властника в един град.” /Екл. 7:19/

Бог изпълни благословията на цар Давид към сина му Соломон:

„Да ти даде Господ мъдрост и разум и да те постави над Израеля...” /I Пар. 22:12/

Чрез дадената на Соломон мъдрост Бог говори и днес и показва пътя на всички, които Го търсят.

„Начало на мъдростта е страхът Господен; (добре разумяват всички, които се водят от него; а благоговението към Бога е начало на разбиране;) само глупци презират мъдрост и поука.” /Пр. 1:7/

Светото Писание е изпълнено с дух и мъдрост и всеки, който иска да стане мъдър, редовно трябва да го чете и изучава. Там на повече от триста места се говори за мъдростта.

„пък ти и от детинство знаеш Свещените Писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вярата в Христа Иисуса.” /II Тим. 3:15/

Господ Иисус Христос каза на иудеите, че в Неговите думи има повече мъдрост от тази на Соломон. Силата на мъдростта е в изпълнението на Христовите заповеди, а за да можем да ги изпълняваме, трябва да вярваме в думите на Спасителя. Иудеите се чудеха на мъдростта на Господ Иисус Христос, но не вярваха в Него и паднаха в съблазън.

„А като дойде в отечеството Си, поучаваше народа в синагогата, тъй че всички се чудеха и думаха: откъде у Него тая премъдрост и тия сили?... И падаха в съблазън поради Него. А Иисус им рече: пророк не бива без почит, освен в отечеството си и у дома си. И не извърши там много чудеса поради неверието им.”
/Мат. 13:54,57,58/

Апостол Павел ни дава пример, постоянно в молитвите си да се молим за тия, които са призвани от Бога, Господ да им даде **„дух на премъдрост и откровение”**, за да познаем *„какво е богатството на славното Негово наследство за светиите, и колко е безмерно величието на Неговата мощ в нас, които вярваме чрез действието на крепката му сила”*.

Ако ни липсва мъдрост и сме неразумни, невнимателни и непослушни, не само че ще изгубим дарбите на Светия Дух, но и себе си може да погубим. Пророк Валаам чуваше Божиите думи, притежаваше знание от Всевишния, съзираше видения от Всемогъщия. Той видя, че *„...Изгрява звезда от Иакова, и се издига жезъл от Израеля...”* /Числа 24:17/, което представлява Витлеемската звезда и Всемирната власт на Господа Иисуса Христа и въпреки това умря като магьосник и идолопоклонник заедно с мадиамските царе, защото даде нечестив съвет на Валак, как да подмами израилтяните да блудстват, служат и се покланят на Ваал Фегора. /Числа 31:8,16/.

Соломон беше най-мъдрият човек на земята, но когато сърцето му се разврати, умря като идолопоклонник.

„Защото, който ме е намерил, намерил е живот; и ще получи благодат от Господа; а който съгрешава против мене (мъдростта), нанася вреда на душата си; всички, които мене мразят, смърт обичат.” /Пр. 8:35,36/

Началото на мъдростта е страх Господен, а страх Господен е *„...да мразиш злото; гордост и високомерие, лош път и коварни уста...”* /Пр. 8:13/.

Има християни, които могат да ви цитират цели глави от Библията, но са забравили страха Господен, оправдават злото, държат се високомерно, арогантно и горделиво и се чудят защо Бог не им помага. Защото Той се противи на горделивите. Мъдростта има свои спътници и мъдрият човек трябва да ги познава. Те са смирението и кротостта, истината и правдата, правосъдието и справедливостта, разумът и знанието, разсъдливостта и прозорливостта, любовта и милосърдието, верността и търпението, вярата и мирът, чистотата и святостта... Всеки, който ги обича и търси, ще ги намери и ще получи слово на мъдрост и Бог ще го употреби като духовен християнин и стълб в Своя храм.

„Затова и ние от деня, когато чухме това (за тяхната любов чрез Духа), не преставаме да се молим за вас и да просим, щото вие да имате пълно познание на волята Му във всяка премъдрост и духовно разбиране, та да постъпвате достойно за Бога, като Му угождавате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и растете в познаването Бога, като се укрепявате с всякаква сила чрез Неговата славна мощ за всяко търпение и великодушие с радост, като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участвуваме в наследството на светиите в светлината, избави ни от властта на тъмнината и ни премести в царството на възлюбения Си Син, в Когото имаме изкупление чрез кръвта Му и прошка на греховете, и Който е образ на невидимия Бог, роден преди всяка твар; понеже чрез Него е създадено всичко, що е на небесата и що е на земята, видимо и невидимо; било Престоли, било Господства, било Началства, било Власти - всичко чрез Него и за Него е създадено; Той е по-напред от всичко, и всичко чрез Него се държи. И Той е Глава на тялото, сиреч на църквата; Той е начатък, първороден измежду

мъртвите, за да има във всичко първенство; понеже в Него благоволи Отец, ДА ОБИТАВА ВСИЧКАТА ПЪЛНОТА” /Кол. 1:9-19/

Чудя се как някои дръзват да се хвалят, че в тях обитавала и те притежавали всичката духовна пълнота. Ще попитаме такива: „Чрез вас ли бяха създадени Ангелите, Архангелите, Престолите, Господствата, Началствата и Властите?

И тъй, всяка мъдрост произлиза от Христовия Дух, и който иска да стане мъдър, всякога и навсякъде трябва тайно да разговаря с Него и Светият Дух ще му дава най-мъдрия отговор.

„понеже Аз ще ви дам уста и премъдрост, на която не ще могат противоречи, нито противостоя всички ваши противници.” /Лук. 21:15/

Божията мъдрост се придружава с вяра, власт и сила, личби и чудеса.

„А Стефан, изпълнен с вяра и сила, вършеше големи чудеса и личби между народа. Като станаха някои от синагогата, тъй наречена синагога на либертинци, и от тая на киринейци, александрийци и на тия, що бяха от Киликия и Азия, влязоха в препирня със Стефана; ала не можеха да противостоят на мъдростта и духа, с който той говореше.” /Деян. 6:8-10/

„И словото ми и проповедта ми бяха не в убедителни думи на човешка мъдрост, а в проява на дух и сила” /I Кор. 2:4/

Ако проповедта и мъдростта ни не се придружават с власт, дух и сила, то е от човешка мъдрост, която често е глупост пред Бога.

„Защото мъдростта на тоя свят е безумство пред Бога, както е писано: „Той улавя мъдрите в тяхното хитруване”. И пак: „Господ знае, че помислите на мъдреците са суетни.” /I Кор. 3:19,20/

Разговарях с о. з. полковник от МВР. Той ми каза:

- Иисус Христос не е съществувал. Той не е историческа личност, а е мит. Нещо като Крали Марко.

- А ти обичаш ли го? - попитах аз.

- Кого? - попита той.

- Иисус Христос.

- Мразя Го, мразя Го. Мразя вашия Христос - силно се развика той, като скочи с високо вдигнати ръце и стиснати юмруци.

- Това доказва Неговото съществуване.

- Как?

- Нима може да се мрази нещо, което не съществува? Щом мразиш Господ Иисус Христос, това означава, че Той е жив и съществува.

Ако някой ви каже: „Можеш ли да ми докажеш съществуването на Бога?” попитайте го: „А вие обичате ли го?” Ако Го обича, няма да ви зададе такъв въпрос, а щом Го мрази, това доказва Неговото съществуване.

В едно училище близо до град София, учителката по биология обяснявала на учениците си произхода на човека според предположенията на Дарвин. Едно момиче попитало: „Госпожо, баба казва, че Господ е сътворил човека. Така пишело в Библията. На Библията ли да вярваме или на Дарвин?” Учителката много внимателно и усърдно обяснила на момичето учението на Дарвин за произхода на човека и накрая попитала:

- Сега разбра ли?

- Разбрах - отговорило момичето.

- Какво разбра?

- Разбрах, че вие сте произлезли от маймуните, а нас Бог ни е сътворил.

Класът избухнал в радостен смях. Учителката се оплакала на класната наставница, която решила да възстанови авторитета на своята колежка. Тя каза:

- Ученици, погледнете през прозорците. Виждате ли тополите в двора на училището?
- Да, виждаме - отговорили в хор учениците.
- А виждате ли на тополите маймуни?
- Не. Не виждаме.
- Значи няма маймуни?
- Няма.
- Сега внимавайте, защото ще ви задам един много важен въпрос. Виждате ли Бог?
- Не.
- Значи няма Бог.

Тогава едно момче попитало:

- Ученици, виждате ли ума на класната?
- Не - отговорили в хор децата.
- Значи тя няма ум.

Отново целият клас избухнал в радостен смях, а класната се развивала разгневена. Защо? Защото Бог даде слово на мъдрост на децата, за да докаже на учителките атеистки, че тяхната ученост и мъдрост, в действителност са голяма глупост.

„Защото словото на кръста е безумство за ония, които гинат, а за нас, които се спасяваме, е сила Божия. Защото писано е: „ще погубя мъдростта на мъдреците и ще отхвърля разума на разумните“. Де е мъдрецът? де е книжовникът? де е разисквачът на тоя век? Не обезуми ли Бог мъдростта на тоя свят? Понеже светът със своята мъдрост не позна Бога в премъдростта Божия, Бог благоволи да спаси вярващите с безумството на проповедта.” /I Кор. 1:18-21/

Веднъж Волтер убеждавал една жена да не вярва в Бога, но не успял. Накрая се ядосал и я попитал: „Мислите ли, че аз съм единственият, който не вярвам в Бога?“

- Не. Не сте единственият. Моята котка и моето хубаво кученце също не познават и не вярват в Бога, но не се хвалят с неверието си като вас.

На смъртния си одър Волтер казал на сина си: „Бъди добродетелен, вярващ и добър човек. Нищо друго не може да те успокои, когато легнеш на смъртния одър, както сега съм аз“.

Брат Дахил е турчин по народност. Той повярва в Господа Иисуса Христа и Господ го изцери от много болести. Когато научили ходжите в неговия град, повикали го в джамията, за да го съдят.

- Научихме, че ти си приел българския Бог. Вярно ли е? - попитал един от ходжите.

- Бог е само един - отговорил брат Дахил. - Изглежда, че вие сте многобожници, щом вярвате в един турски бог и в друг български бог. Ходжите млъкнали, а брат Дахил напуснал джамията и се отправил към църквата.

Когато дошлите от Истанбул тълкуватели на Корана съдели св. Георги Софийски, той ги попитал:

- Старовременните пророци пророкували ли са за идването на Месията, който е Господ Иисус Христос?

- Пророкували са - отговорили те.

А за Мохамед пророкували ли са?

Млъкнали богословите и нищо не могли да отговорят. Кипнали от яд и озлобени се развивали:

- Тоя гяурин похули пророка. Жив да бъде изгорен! И изгорили светеца.

Един полски поет казва, че когато предложили: хайде да унищожим лошите хора, най-лошите се хванали за оръжието.

„Правда народ въздига, а беззаконие народи безчести.” /Пр. 14:34/

„С благословение на праведните град се въздига, а чрез устата на нечестивците се разрушава.” /Пр. 11:11/

Не с лъжи и измами, с терор, неправди и беззакония, а само с правда и истина може да бъде издигнат и нашият народ. И ако ни гони проклетие, ако търпим нечестие, глад и мизерия, това означава, че са ни управлявали беззаконници.

„Избявай водените на смърт, и не се отказвай от обречените на убиване. Ще кажеш ли: ето, ние не знаехме това? А Оня, Който изпитва сърцата, нима не знае? Оня, Който бди над душата ти, знае това и ще отдаде на човека според делата му... Казано е също от мъдрите: не е добро да има в съдилището лицепритие. Който казва на виновния: „прав си”, него народите ще проклинат, него племената ще мразят; а които изобличават, ще бъдат обичани, и върху тях ще дойде благословение.” /Пр. 24:11,12,23-25/

„Кога страната отстъпи от закона, тогава в нея има много началници; а при разумен и вещь мъж тя е дълговечна. Човек сиромаш и притеснител на слабите е също като проливен дъжд, който завлича храните. Отстъпниците от закона хвалят нечестивците, а които пазят закона, негодуват против тях... Който отклонява праведните в пътя на злото, сам ще падне в ямата си, а непорочните ще наследят добро. Богат човек се има за мъдрец, обаче умен сиромаш ще го изобличи. Кога праведници тържествуват, голяма слава е, но кога нечестивци се въздигат, човешките се крият... Каквото е рикац лъв и гладна мечка, такова е нечестив властник над беден народ. Неразумен управник върши много притеснения, а който мрази корист, ще има дълги дни. Човек, виновен за проливане човешка кръв, ще бяга до гроб, за да го някой не хване. Който ходи непорочно, ще бъде невредим; а който ходи по криви пътища, ще падне на един от тях. Който си работи земята, ще се насища с хляб, а който подражава на празните, ще се насити с бедността.” /Пр. 28:2-4,10-12,15-19/

Мъдростта избавя водените на смърт и обречените на убиване.

Цар Навуходоносор сънувал сън, който смутил духа му. Той събрал всички мъдрци, тайновежди, гадатели, халдейци и магьосници и им казал: „Сънувах сън и духът ми се вълнува; желая да зная тоя сън”, а те му отговорили: „Царю! Да си жив до века! Кажете на рабите си съня, и ние ще обясним, какво значи”. Царят отговорил: „Сънят избяга от мене; ако не ми кажете съня, и какво той значи, ще бъдете насечени на късове, и къщите ви ще се обърнат на развалини; ако пък ми разкажете съня, и какво той значи, ще получите от мене дарове, награда и голяма почест; и тъй, кажете ми съня и какво той значи”. Тайновеждите му рекли: „Нека царят каже на рабите си съня, и ние ще обясним какво значи той”. На това царят рекъл: „Добре зная, че вие искате да спечелите време, защото виждате, че сънят избяга от мене. Понеже не явявате съня ми, вие имате някой умисъл: готвите се да ми кажете лъжа и измама, докле мине време; и тъй, разкажете ми съня, и тогава ще позная, че вие можете ми обясни, и какво той значи”. Тайновеждите му отговорили, че никой друг не може да открие това на царя, освен боговете. Тогава царят заповядал да бъдат избити всички мъдрци вавилонски. Когато научил това пророк Даниил, разказал го на другарите си Анания, Мисаила и Азария, за да просят милост от Бога за тая тайна и Бог открил тайната на пророк Даниил в нощно видение.

„И рече Даниил: „да бъде благословено името на Господа от века и до века, защото у Него има мъдрост и сила; Той променя времена и години, сваля царе и поставя царе, ДАВА МЪДРОСТ НА МЪДРИ И ЗНАНИЕ НА РАЗУМНИ; Той открива, що е дълбоко и съкровено, знае, що е в мрака, и светлината живее с Него. Слава Те и величяя, Боже на отците ми, задето ми дарува мъдрост и сила и ми откри онова, за което Те молихме; защото Ти ни откри делото на царя.” /Дан. 2:20-23/

След това Даниил разказал съня, който сънувал цар Навуходоносор, и изтъквал значението му, а с това спасил живота и на всичките вавилонски мъдрци. Когато царят чул последните думи на Даниил: „И верен е тоя сън, и точно е неговото тълкувание!” паднал и

се поклонил на Даниил, като казал: „Наистина, вашият Бог е Бог на боговете и Господ на царете, Който открива тайни, щом можа да откриеш тази тайна!”

Бог дава слово на мъдрост, като говори на човека на сън, във видение, чрез гласа на Светия Дух на ухото на човека, в сърцето и мислите му и чрез обстоятелствата.

„Бог говори веднаж и, ако това не забележат, още веднаж: на сън, в нощно видение, когато сън наляга човеците, във време, кога дремят на леглото. Тогава Той открива на човека ухото и запечатва Своето наставление” /Иов. 33:14-16/

„Около деветия час през деня той видя явно във видение Ангел Божий, който влезе при него и му рече: Корнилие! А той се вгледа в него и уплашен каза: какво, Господи? Ангелът му отговори: твоите молитви и твоите милостини възлязоха за спомен пред Бога. И сега, прати човеци в Иония и повикай Симона, наречен Петър: той е на гости у някой си усмар Симона, чиято къща се намира при морето; той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом.” /Деян. 10:3-6/

Ако Корнилий живееше в наше време и разкажеше всичко това на днешните учени доктори, професори и академици, те сигурно щяха да му поставят диагноза: болен е от зрителна и слухова халюцинация. Но ако на вас Господ ви говори, драги читателю, не обръщайте внимание на диагнозите на атеистите и антихристите, защото тяхната мъдрост е глупост пред Бога.

2. Слово на знание

Мъдростта на Бога е свързана и със знанието от небето, както и „знанието от Бога прави простите мъдри”. То идва директно от Светия Дух и не може да се научи или купи. Мъдреците и овчарите отидоха и се поклониха на току що родилия се Спасител. Те знаеха Кому се кланят. Когато праведният Симеон държеше в ръцете си Младенеца Иисус, той знаеше Кого държи.

„Тогава имаше в Иерусалим един човек, на име Симеон; и тоя човек беше праведен и богоговеен, и чакаше утехата Израилева; и Дух Светий беше върху него. Нему бе предсказано от Духа Светаго, че няма да види смърт, докато не види Христа Господен.” /Лук. 2:25,26/

Симеон имаше и друго знание, което се отнасяше за израилтяните, за нас, които вярваме в Спасителя, за праведния Йосиф и особено за Иисусовата майка.

„той (Симеон) Го прегърна, благослови Бога и рече: сега отпускаш Твоя раб, Владико, според думата Си, смиром; защото очите ми видяха Твоето спасение, що си приготвил пред лицето на всички народи, - светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израиля. А Йосиф и майка Му се чудеха на казаното за Него. И благослови ги Симеон и рече на Мария, майка Му: ето, Тоя лежи за падане и ставане на мнозина в Израиля и за предмет на противоречия, - и на сама тебе меч ще пронизже душата, - за да се открият мислите на много сърца.” /Лук. 2:28-35/

Господ е източник на всяко знание.

*„Защото Господ дава мъдрост; от устата Му иде **знание** и разум” /Пр. 2:6/*

*„Ето, Аз определих по име Веселила, син на Урия, Оров син, от Иудино коляно; и го изпълних с Дух Божий, с **мъдрост и разум, със знание и всяко изкуство**” /Иzx. 31:2,3/*

Човек не се ражда пълен със знание. Той трябва да се учи, но блажен е оня човек, чийто Учител е Бог.

*„Който е насадил ухото, няма ли да чуе? и Който е стъкмил окото, няма ли да види? Оня, Който вразумява народите, Който учи човека **на знание**, няма да изобличи? Господ знае човешките мисли, че те са суетни. Блажен оня човек, когото вразумяваш Ти, Господи, и поучаваши на Твоя закон” /Пс. 93:9-12/*

Всички старовременни пророци имаха знание от Бога. Те го получаваха директно от Светия Дух и то е записано в Библията. Дева Мария, Иосиф, Елисавета, праведният Симеон, Фануиловата дъщеря Ана, Иоан Кръстител, стотникът Корнилий и апостолите получаваха знание директно от Светия Дух, а всички, които вярваха в Господа Исуса Христа приемаха с радост Неговото учение.

Ако знанието бъде предадено в ръцете на нравствено чисти и святи хора, то ще донесе благословение на хората за няколко поколения напред, но ако бъде предадено на зли, горделиви, надменни и нечисти човеци, може да донесе проклятие за човечеството. Атомната енергия се употребява за мирни цели, но зли човеци могат да я употребят за унищожаване живота на планетата.

Горко на оня човек, който получава знание от дявола и чийто учител и съветник е сатана. Такива послушни негови ученици са всички сатанисти, окултисти, екстрасенси, контактъори, медиуми, астролози, гадатели, врачки, магьосници, ясновидци, баячи и запитвачи на мъртви, зли духове и извънземни.

Ева послуша съвета на сатана и вкара в проклятие цялото човечество.

*„Видя жената, че дървото е добро за ядене и че е приятно за очите и многожелано, **защото дава знание**, взе от плодовете му и яде, па даде и на мъжа си, та яде и той.” /Бит. 3:6/*

Божията воля е: *„да се даде на простия разумност, на юноша - знание и разсъдливост.” /Пр. 1:4/*

Знанието е по-ценно от среброто и златото, защото може да опази притежателя му от всяко зло.

*„Приемете учението ми, а не сребро; по-добре **знание**, нежели отбор злато” /Пр. 8:10/*

„Кога мъдрост влезе в сърцето ти, и знанието бъде приятно на душата ти, тогава разсъдливостта ще те брани, разумът ще те варди” /Пр. 2:10,11/

Както мъдростта е различна: божествена, човешка и бесовска, така и знанието е божествено, човешко и бесовско.

„Разумът за ония, които го имат, е извор за живот, а учеността на глупавите е глупост. Сърцето на мъдрия прави езика му мъдър и умножава знанието в устата му.” /Пр. 16:22,23/

Ония, които мразят знанието, Божието слово ги нарича глупаци.

„докога, невежи, ще обичате невежеството? Докога буйните ще се наслаждават с буйство? Докога глупците ще мразят знанието?” /Пр. 1:22/

„Невежите получават за свой дял глупост, а благоразумните се увенчават със знание.” /Пр. 14:18/

*„На **разумен** сърцето **знание** търси, а на глупци устата с глупост се хранят.” /Пр. 15:14/*

Знанието от Бога е по-силно от голяма армия.

Сирийският цар тръгнал на война против израилтяните и поставял засада, ту на едно, ту на друго място, но засадите му били разкривани от израилския цар. Тогава сирийският цар се разгневил на слугите си и попитал, кой от сирийците предава на израилевия цар. Един от слугите му казал: „... *никой, господарю мой, царю; а пророк Елисей, който е в Израиля,*

обажда на израилския цар и ония думи, които ти говориш в спалнята си.” /IV Цар. 6:12/. Сирийският цар заповядал да обсадят града Дотаим, в който живеел пророк Елисей, за да пленят пророка. На сутринта слугата на Божия човек излязъл и видял, че градът им е обсаден с войска, коне и колесници и уплашен казал на пророка: „уви, господарю! Какво да правим?” Пророк Елисей имал знание от Бога и затова спокойно му отговорил: „не бой се, защото ония, които са с нас, са повече от ония, които са с тях”. Той се помолил на Бога да отвори очите на слугата да види. И Господ отворил очите на слугата и той видял, че цялата планина била пълна с коне и огнени колесници около Елисей. Бог поразил сирийските войници със слепота и пророкът ги завел в Самария при израилевия цар. Елисей се помолил на Бога да им отвори очите и те видели, че се намират в плен при израилтяните.

„Израилският цар, като ги видя, попита Елисея: да ги избия ли отче мой? И той отговори: не ги избивай. Нима със сабята си и с лъка си ги плени, та да ги убиваш? Сложи им хляб и вода; нека ядат и пият, и да идат при господаря си. Той им приготви голям обед, и те ядоха и пиха. Отпусна ги, и те отидоха при господаря си. Оттогава тия сирийски пълчища не ходиха вече в Израилевата земя.” /IV Цар. 6:21-23/

Прякото ръководство от Светия Дух чрез дарбата знание е различно от това да знаем Свещените Писания. Хитлер и Сталин са изучавали Свещените Писания, но всички знаем какви реки от човешка кръв потекоха от тяхното властолюбие. Цар Ирод Агрипа, пред когото апостол Павел се е защитавал, е познавал добре Свещените Писания. Когато управителят Порций Фест извиква с висок глас при защитата на апостол Павел: „... полудял ли си, Павле! Многого учение те докарва до лудост.”, апостол Павел му отговаря:

„... не съм луд, достопочтени Фесте, но говоря думи на истина и на здрав разум. Това го знае царят, пред когото и с дръзновение говоря; аз никак не вярвам, че нещо от това му е неизвестно; защото това не е вършено в някой кът. Вярваш ли, царю Агрипа, в пророците? Зная, че вярваш. Агрипа отговори на Павла: още малко, и ще ме убедии да стана християнин.” /Деян. 26:25-28/

На колко ли семинаристи и богослови им е необходимо това „още малко”?

Имал съм случаи да идват при мен мъже и жени след проповедта ми и да ме питат: „Ти откъде знаеш всичко това за моя живот? През цялото време говореше за мен.”

Посетихме една болна жена. Попитах я дали вярва в Господа Исуса Христа, че е роден от Дева Мария и Светия Дух, че е разпнат на кръст за моите и нейните грехове, че е възкръснал от мъртвите за нашето оправдание, а тя отговори: „Да, да, да, да”, но Светият Дух ми рече: „Лъже”. Попитах я: „Защо ни излъга?” А тя отговори: „Защото, ако не бях ви излъгала, вие нямаше да се молите за мен”.

Това се случи през 1969 г. Работех в завод „6-ти септември”. Техническият директор инж. Зегов доведе при мен един човек и ми каза: „От утре е на работа в твоята бригада. Искам да го научиш - каквото ти знаеш и можеш и той да знае и може, защото ще го пращаме сервизен техник в чужбина. През нощта получих слово на знание за този човек. На другия ден отидох при него и го попитах:

- Искате ли да поговорим?
- Да, разбира се.
- Случвало ли ви се е да сънувате сън?
- Да, много пъти.

- Тази нощ сънувах сън, в който Господ ми даде знание за вас. Вие не сте монтьор, а капитан от контраразузнаването и сте дошли в бригадата, за да проверите доноса, който са писали някои петдесетни пастири против мен.

- Вярно е. Ние сме задължени да проверим всеки сигнал. Има донос от петдесетните пастири против вас и аз затова съм тук: да проверя, вярно ли е това, което са писали. Как

мислите, ако един евангелски пастир пише донос против християнин, ще се замисли ли много, когато трябва да напише донос против някой атеист като мен?

- Не, няма много да се замисли.

- Затова ги мразя и им нямам никакво доверие. Тия, които са писали доноса против теб, съм ги бил, когато бях в затвора, и ги мразя, защото пишат доноси против християните, а моят баща е християнин, заблуден като вас. Аз не вярвам във вашия Бог, но вярвам в сънища, защото много пъти съм получавал информация насън и се е оказало, че е вярно.

- Нашият Бог, в Когото вие не вярвате, ми каза тази нощ, че вие трябва да се покаете, защото сте извършили две убийства, и ако не се покаете, ще умрете от инфаркт.

-Значи и другият е умрял - рече капитанът, като наведе глава и се замисли.

След два дни се ожесточи, нарече ме англо-американски шпионин, но се хвана за областта на сърцето и беше откаран спешно в болницата на МВР до Руски паметник. Беше в прединфарктно състояние. Там лежа около един месец. Срещна ме на улицата и ми рече: „Бях решил да играя на прескочи кобила с Господ, но едвам прескочих трапа”.

Когато апостол Павел пътуваше с кораб за Рим, той имаше знание от Бога, че ще стане корабкрушение и предупреди стотника, но той не му повярва. Когато настана бурята, апостол Павел им казал:

„... мъже братя, трябваше да ме послушате и да не тръгваме от Крит, и щяхме да избегнем тия бедни и щети. А сега ви съветвам да бъдете бодри, защото ни една душа от вас няма да погине, а само корабът. Защото нощес ми се яви Ангел от Бога, Комуто принадлежа и Комуто служа, и каза: не бой се, Павле, ти трябва да излезеш пред кесаря; и ето, Господ ти подари всички тия, които плуват с тебе. Затова, братя, бъдете бодри, защото вярвам на Бога, че тъй ще стане, както ми бе речено. Ние трябва да бъдем изхвърлени на някой остров.” /Деян. 27:21-26/

И точно това се случило.

„Но налетяха на място, дето морето биеше от две страни, и направиха да заседне там корабът; носът се заби и остана неподвижен, а задната част се разбиваше от силата на вълните. И войниците се надумаха да избият затворниците, за да не би някой да изплава и побегне. Но стотникът, като искаше да спаси Павла, възпря ги от това намерение и заповяда първи да скочат и да излязат на земя ония, които знаят да плават, а другите да излязат - едни на дъски, а други на що годе от кораба; тъй стана, че всички се спасиха на земята. И след като се спасиха тия, които бяха с Павла, познаха, че островът се казва Малта.” /Деян. 27:41-44 и 28:1/

Всяко „духовно” служение и всяка „духовна” дарба, които отхвърлят дарбата слово на знание от Бога, нямат нищо общо със Светия Дух. Срещал съм църковни ръководители, които твърдят, че дарбата слово на знание от Бога била прекратена, защото в последно време Бог говорел чрез Сина Си, а не чрез дарбите.

Пророк Исаия пророкува за Божия Син и казва: „и ще почива върху Него Дух Господен, дух на премъдрост и разум, дух на съвет и крепост, дух на знание и благочестие” /Ис. 11:2/. Точно този Дух трябва да почива върху всеки кръстен със Светия Дух християнин.

Чрез дарба слово на знание Бог привлича човеците към Себе Си и ги изпраща при Господ Иисус Христос, за да бъдат спасени и възкресени в последния ден. У пророците е писано: „... и ще бъдат всички от Бога научени”. Всякой, който е чул от Отца и се е научил, дохожда при Мене.” /Иоан. 6:45/.

Това е целта на дарбата слово на знание от Бога - да бъдем научени всички от Бога, за да дойдем при Господа Иисуса Христа и да наследим вечен живот.

3. Дарба вяра

Вярата е най-важното условие за получаването на всички Божии обещания и благословения. Тя е дар от Бога и идва от слушане на Божието слово.

„И тъй, вярата иде от слушане, а слушането - от слово Божие.” /Рим. 10:17/

Затова е необходимо Божието слово да се проповядва „на всички твари”, за да повярват, да призват името Господне и се спасят.

„Защото всякой, който призове името Господне, ще се спаси. Но как ще призват Оногова, в Когото не са повярвали? Как пък ще повярват в Оногова, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник? И как ще проповядват, ако не бъдат пратени? както е писано: „колко прекрасни са нозете на ония, които благовестят мир, които благовестят доброто!” /Рим. 10:13-15/

„А вяра е жива представа за онова, за което се надяваме, и разкриване на онова, що се не вижда... А без вяра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и награждава ония, които Го търсят.” /Евр. 11:1,6/

Чрез вяра в Господа Иисуса Христа получаваме спасение на душите си и ни се дава възможност да се наречем чедра Божии и да наследим всички Божии обещания и благословения.

„А на всички ония, които Го приеха, - НА ВЯРВАЩИТЕ В НЕГОВОТО ИМЕ, - даде възможност да станат чедра Божии” /Иоан. 1:12/

„та всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен. Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен... Който вярва в Него, не бива съден, а който не вярва, е вече осъден, задето не е повярвал в името на Единородния Син Божий... Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него.” /Иоан. 3:15,16,18,36/

Чрез вяра ставаме победители, защото е писано: *„където е Бог, там е победата”*

„Защото всякой, който е роден от Бога, побеждава света; и тази е победата, която победи света - нашата вяра.” /И Иоан. 5:4/

Който приеме подарената ни от Бога вяра, той ще приеме и подарената ни от Него победа.

„Да въздадем благодарение Богу, Който ни дарява победата чрез Господа нашего Иисуса Христа.” /I Кор. 15:57/ Виж и /Рим. 8:30-39/

Вярата е плод на Божията любов към повярвалия в Христа Иисуса и доверилия се на Бога човек. Тя е дар от Бога.

Има три вида вяра: вяра в човека и неговите способности, вяра в дявола и неговите чудеса и вяра в Бога. И трите вида вяра са в основата на вършенето на чудеса, но чудеса има само тогава, когато вярата е придружена с дела. Вяра без дела е мъртва. Човеците вярваха, че ще стъпят на Луната. Ако те вярваха, но нищо не вършеха, никога нямаше човешки крак да стъпи на Луната. Египетските магьосници вярваха, че могат да правят чудеса и ги правеха. Моисей вярваше, че в Божието име може да върши чудеса, но ако не беше хвърлил тоягата си, тя нямаше да стане на змия. Апостол Петър вярваше, че Бог възкресява мъртви, но ако не беше отишъл при мъртвото тяло на Тавита, не беше се помолил и не бе казал: *„Тавито стани!”* тя нямаше да възкръсне. Ако вярата ни не е придружена с дела, тя е мъртва /Иак. 2:17/. Когато нямаме дела от вяра, тогава вярата ни е формална, а когато имаме дела от вяра, вярата ни е спасителна и действена.

Винаги трябва да помним, че вярата върши чудеса, но чудесата не спасяват душите ни и не могат да ни дадат вечен живот. Спасява ни жертвата на Божият Агнец, Господ Исус Христос на Голготския кръст.

Никога не трябва да забравяме, че има вяра, която е спасителна и ни води при Спасителя, за да наследим вечен живот, но има и вяра гибелна, която ни свързва с дявола, и макар да върши чудеса, задачата и е да погуби душите ни.

Нашата вяра много зависи от нашата изповед. Ако изповядаме вяра в Светата Троица, ние прославяме Триединния Бог и ще се утвърждаваме във вярата, която ще ни води към успехи и победи. Но ако постоянно говорим за нашите болести и поражения, как дяволът ни е излъгал, мамил, пречил и събарял, такава изповед прославя и признава надмощието на сатана в живота ни. Такава изповед руши вярата ни в Бога и ни държи в постоянно робство на страх от дявола.

Ако постоянно изповядаме вяра в различни човеци, били те царе, папи, патриарси, светии, чудотворци и велики евангелизатори, вярата ни в Бога ще оскудее и рано или късно ще стигнем до разочарование и проклетие, защото е писано: „*проклет, който се надява на човека*”. Когато дяволът не може да ни накара да вярваме в него, той се старае да измести вярата ни от Бога, към вяра в човеци, билки, лекарства, биоенергия, и всевъзможни материалистични средства за решаването на проблемите ни. Дори може да имаме временни успехи, за да повярваме в материята, която може да се види и пипне, която е около нас. Такава вяра няма да ни ползва, защото Господ Исус Христос казва: „*Духът е, който животвори; плътта нищо не ползува...*” /Иоан. 6:63/.

Ако искаме да имаме силна вяра в Бога, трябва да имаме чисти мисли, да говорим чисти думи и да вършим чисти дела, а те се намират в Библията. Затова, нека четем, мислим, изповядаме и действваме така, както казва Божието слово, както казва Бог и тогава нашите мисли, думи и дела ще бъдат като Неговите.

Словото Му ще пребъдва в нас и ние ще пребъдваме в словото Му и каквото и да поискаме от Отца в Исус Христовото име, ще ни бъде.

Друг голям враг на вярата е съмнението. Когато изповядаш съмнение, ти открито заявяваш, че Бог е неспособен да ти помогне, отхвърляш Неговата благодат и даваш възможност на дявола да има преимущество над теб, за да ти пречи и те измъчва. Винаги, когато изповядаме съмнение, ние правим Бога лъжец и декларираме, че словото Му не е вярно. Затова, „... *който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа. Човек двуедушен във всичките си пътища е неуреден.*” /Иак. 1:6-8/.

Съмнението ни се внушава от сатана и неговите служители, които изопачават Божието слово, импровизират с него и го нагаждат според интересите си. Затова трябва внимателно да изучаваме Светото Писание, за да го познаваме и решително да отхвърляме всяко изкривяване и изопачаване като опасна духовна ерес, с която, ако се съгласим, може да попаднем под проклетие /Гал. 1:8,9/.

Също така трябва да познаваме Бога от лични опитности. Трябва да сме вкусвали и да сме виждали колко благ е Господ.

„Подирях Господа, и Той ме послуша и от всички мои опасности ме избави. Който обръщаха поглед към Него, просияваха, и лицата им няма да се посрамят. Ето, сиромашът викна, - и Господ чу и го спаси от всичките му беди. Ангелът на Господа застава около ония, които Му се боят, и ги избавя. Вкусете и ще видите, колко благ е Господ! Блажен е човекът, който се Нему уповава!” /Пс. 33:5-9/

Като вярваме, че Светата Троица е един Бог в три лица, Който е благ, многомилостив и многожалостив, вездесъщ и всемогъщ, и Който винаги се грижи за нас, тогава заплахите на сатана не ще могат да ни докоснат.

Вървахме веднъж по улицата и брат Пламен ми каза: „Внимавай и много не приказвай, защото не знаеш какво значи КГБ и Държавна Сигурност”. Попитах го: „А ти знаеш ли какво значи Бог? Само ако духне и от КГБ и Държавна Сигурност нищо няма да остане”.

Той се спря, погледна ме учуден и рече: „бре-е-ей!” След десетина години, когато ДС и КГБ бяха разформирани, попитах Пламен дали си спомня за този разговор, а той се усмихна и каза: „Помня, помня, как да не помня”.

Когато ме заплашват със силата на сатана и неговите слуги или с неизлечими болести и невероятни обстоятелства, винаги си спомням тези и други подобни опитности. Тогава в мен нахлува вяра и голяма радост. Библията е пълна с подобни опитности, но ние трябва да имаме и свои.

Нека си спомним за вярата на Авел, Ной, Енох, Гедеон, Самсон, Авраам, Исаак, Иаков, Иосиф, Моисей, Исус Навин, Халев, царица Естир, пророк Данаил в ямата с лъвовете и тримата младежи Мидрах, Седрах и Авденаго, хвърлени в горящата пещ, на Давид и царете, на апостолите и мъчениците, на свещениците и пророците, на всички святи мъже и жени, които, като изповядаха вярата си в живия Бог, ставаха повече от победители.

Имайте вяра в Триединния Бог и Светият Дух ще ви употребява като Божии служители чрез дарбата вяра, както е употребявал вярващите, които са били преди нас. /Виж Евр. 11 глава/.

4. Дарби за лекуване

„... другиму - дарби за лекуване, чрез същия Дух” /1 Кор. 12:9/

Триединният Бог е Който лекува всички болести и страдания.

*„И каза: ако слушаши добре гласа на Господа, твоя Бог, и правиши каквото е угодно пред очите Му, и се вслушваш в заповедите Му, и пазиши всичките Му наредби, - няма да ти направят ни една от болестите, които направих на Египет; защото аз съм Господ (Бог твой), **целител** твой.” /Исх. 15:26/*

„Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно от Неговите благодеяния. Той прощава всички твои беззакония, изцелява всички твои недъзи; избавя от гроб твоя живот, увенчава те с милост и щедрости; насища с блага твоето желание: подновява се като на орел твоята младост.” /Пс. 102:2-5/

Изцелението на християните е изработено на Голготския кръст от Господ Исус Христос. Там Той понесе нашите болести, мъки и страдания. Изцелителните дарби ни помагат да си го получим. Това става с вяра в изцелителната сила на Исус Христовото име. По лицето на земята милиони човеци са ставали свидетели на Божествени изцеления в Исусовото име. Един от тях съм и аз. Лично съм изцеляван и съм видял стотици изцеления.

„Той Сам с тялото Си възнесе нашите грехове на дървото, та, като умрем за греховете, да живеем за правдата: „чрез Неговата рана се изцерихте.” /1 Петр. 2:24/

Когато Господ Исус Христос проповядваше Словото Божие, Той също така изцеляваше всички болни, които идваха при Него с вяра.

„Като дойде в къщата на Петра, Исус видя тъща му, че лежи болна от огнища, и допря се до ръката Я, и огницата я остави; тя стана и им служеше. А като се свечери, доведоха при Него мнозина, хванати от бяс, и Той с една дума изгони духовете и излекува всички болни” /Мат. 8:14-16/

Тази власт и сила да изцеляват болни получиха и Неговите ученици и последователи.

„А като свика дванайсетте Свои ученици, даде им сила и власт над всички бесове, и да лекуват болести, и ги разпрати да проповядват царството Божие и да изцеляват болни.” /Лук. 9:1,2/

„Седемдесетте ученици се върнаха с радост и казваха: Господи, в Твое име и бесовете се покоряват нам. А Той им рече: видях сатаната, как падна от небето

като светкавица; ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди; обаче не се радвайте на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата.” /Лук. 10:17-20/

Малко преди да се възнесе на небето, Господ Исус Христос заповяда на учениците си да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието на всички твари. Точно тогава Той даде на повярвалите чудесни обещания:

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави. А след разговора с тях, Господ се възнесе на небето и седна отдясно на Бога. Те пък отидоха и проповядваха навсякъде; и Господ им помагаше и подкрепяваше словото с личби, от каквито то се придружаваше. Амин.” /Мар. 16:16-20/

Познавам братя и сестри, които години наред постят и се молят Господ да им даде дарби за лекуване, за да тръгнат и да проповядват Евангелието, но все още не са получили такива дарби. Грешката им е, че те искат първо Господ да им даде дарбите и тогава да отидат да благовестват, а Господ иска първо да отидем да благовестваме и тогава ни обещава, че дарбите ще придружават благовестието.

Има някои, които поставят пречки пред дарбите, каквито Господ не е поставил. Те казват, че дарби се дават на свещеници, епископи, папи и патриарси, които били получили „приемственост” от апостолите или пастири и дякони, които били ръкоположени за такива служения. Господ не поставя подобни условия. Той казва само едно: да сме от **повярвалите**. Личбите, чудесата и знаменията са белег, че проповедниците са от повярвалите. Ако проповедите на някой известен проповедник не се придружават от дух и сила, чудеса, личби и знамения, това означава, че той не е от повярвалите, независимо от това какъв сан притежава и какво духовно образование има. Разбира се, че свещеници, монаси, пастири, дякони, епископи патриарси, кардинали и папи също могат да бъдат от повярвалите и проповедите им да се придружават с дух и сила, чудеса и знамения. И така, дарбите за лекуване са тясно свързани с **вярата ни** в Господа Исуса Христа.

Дарбите за лекуване нямат нищо общо със заклинанията, баянията, наричанията, леенето на куршум, правенето на така наречената „бяла магия”, носенето на муски и талисмани и много други дела на лукавия.

Дарбите за лекуване действат чрез силата на Светия Дух в името на Господа Исуса Христа.

„Имаше един човек, хром от майчина утроба, когото носеха и слагаха всеки ден при храмовите врата, наречени Красни, да проси милостиня от влизащите в храма; той, като видя Петра и Йоана, когато щяха да влязат в храма, попроси от тях милостиня. А Петър се вгледа в него заедно с Йоана и рече: погледни ни! И той ги гледаше втренчено, като се надяваше да получи от тях нещо. Но Петър каза: сребро и злато аз нямам, а каквото имам, това ти давам: в името на Исуса Христа Назорея стани и ходи! И като го хвана за дясната ръка, изправи го; и веднага му заякнаха стъпалата и глезените, и като скочи, изправи се и проходи, и влезе с тях в храма, като ходеше, скачаше и хвалеше Бога.” /Деян. 3:2-8/

Нека се спрем малко на този случай. Когато апостолите минаваха покрай хромия, той им попроси милостиня. Апостол Петър му каза да ги погледне. Предполагам, че хромият е очаквал, че ще получи нещо голямо, затова ги погледна втренчено. Но какво беше разочарованието му, когато чу, че апостол Петър няма сребро и злато. Надеждата му отново се възвръща, когато чува апостолът да казва: „а каквото имам, това ти давам”. Хромият внимава да не пропусне това, което ще получи. Апостол Петър казва: „В името на

Иисуса Христа Назорея стани и ходи!” и в същото време го хваща за дясната ръка и го изправя. Веднага изцелителната сила на Светия Дух изпълва стъпалата и глезените му. Тогава изцеленият разбира какво става с него. Той скача, изправя се, ходи, отива във храма, където също ходи и скача. Хората, които са посетили храма, са познавали хромия, който просел милостиня, и когато го виждат да ходи и скача из храма, изпълват се с „ужас и почуда от това, що се бе случило с него”. След като народът се струпва около изцеления и апостолите, апостол Петър се обръща към събраните и казва:

„... мъже израилтяни, какво се чудите на това, или какво сте се вгледали в нас, като че ли със своя сила или благочестие сме направили това да ходи? Бог на Авраама, на Исаака и на Иакова, Бог на отците ни, прослави Своя Син Иисуса, Когото вие предадохте и от Когото се отрекохте пред лицето на Пилата, когато той бе решил да Го пусне. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния, и поискахте да ви дари един човек убиец, а Началника на живота убихте. Него Бог възкреси от мъртвите, на което ние сме свидетели. И заради вярата в Неговото име, името Му укрепи тогава, когато гледате и познавате, а вярата, що е чрез Него, му даде това изцеление пред всинца ви.” /Деян. 3:12-16/

С голяма смелост апостол Петър обвинява учудените израилтяни за страшното беззаконие, което са извършили, като доказва, че делата им са противоположни на Божията воля.

1. Вие предадохте Божия Син, а Бог на Авраама, Исаака, Иакова и отците ни Го прослави.

2. Отрекохте се от Него пред лицето на Пилат, когато той (езичникът) бе решил да Го пусне.

3. Отрекохте се от Светия и Праведния, и поискахте да ви дари един човек убиец. /В пълно противоречие с Божия закон/.

4. Убихте Началника на живота, но Бог Го възкреси от мъртвите и вярата в Неговото име извърши това чудо на изцеление.

Евреите разбраха, че този обвинителен акт се отнася за тях. След това апостолът ги насърчава да се покаят, за да дойдат времена на прохлаждане от Господа, като ги утешава, че всичкото това беззаконие, са го сторили от незнание.

Мнозина от слушателите повярваха и се присъединиха към църквата, но еврейският народ не се покая от проповедта на апостол Петър в храма. Въпреки това, проповедта му и днес вика към всички евреи не само в Израел, но и по цялата земя:

„И тъй, покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, за да дойдат времена за прохлаждане от лицето на Господа, и ТОЙ ДА ПРАТИ ПРЕДСКАЗАНИЯ ВАМ ИИСУСА ХРИСТА, Когото небето трябваше да прибере до онова време, докато се възстанови всичко, що бе говорил Бог чрез устата на всички Свои свети пророци от века.” /Деян. 3:19-21/

С малко думи апостол Петър обвини евреите, прикани ги да се покаят, свидетелства за Господа Иисуса Христа, разказа им Кой и Какъв е Той и пророкува за Неговото второ пришествие.

Имаше ли апостол Петър изцелителна дарба? Имаше. Похвали ли се с нея? - Не. Той отклони вниманието на хората, които сезираха в апостолите и насочи вниманието им към Господа Иисуса Христа. Така трябва да постъпват всички, чрез които действат дарби на лечения.

Главната ни работа е да проповядваме Христовото евангелие, а дарбите на лечение ще придружават благовестието.

Онзи, който иска да има дарби на лекуване, трябва да се приготви за изпитания, да понася хули, лъжи, клевети от страна на вярващи и невярващи, внушени им от клеветника чрез демона на завистта.

Ако някой мисли да получи изцелителна дарба, за да прослави себе си, жестоко ще се измами. Никой човек не може да понесе Божията слава и затова Господ не ни я дава, а и Библията казва: „*Защото е Твое царството и силата и славата*”.

Носителят на изцелителна дарба трябва да е наясно, че има такава призвание и лично на него Светият Дух да му е говорил, че го призовава за такава служение. Той трябва да бъде убеден, че източник на всяко изцеление е Светият Дух в името на Господ Иисус Христос, чрез Неговите рани. Всеки друг източник на Божествено изцеление е измама. Освен това той трябва постоянно да поддържа високо ниво на нравствена чистота, етика и морал и да поддържа постоянна връзка със Светия Дух.

Дарбите за лекуване се придружават от дарба слово на знание и дарба вяра, чрез които Светият Дух разкрива „оръжието”, на което се надяват болестните и нечисти духове, пленява го и разрушава плановете им.

При изгонването на демоните и развързването на беснуемите, добре е дарбата за лекуване да се придружава и от дарбата за разпознаване на духовете или дарба слово на знание защото, много често някои гонят дух на астма, а в действителност това е блуден или прелюбодеен дух. Ако служителят е получил информация, че болният е блудник или прелюбодеец, а той се отрича, няма да бъде освободен, а състоянието му ще се влоши и може да умре, защото се опитва да излъже Светия Дух. Знаете какво се случи с Анания и Сапфира за подобна дейност. Свидетел съм на няколко такива случаи. Светият Дух ми открива, че неизлечимата болест е дошла поради блудство или прелюбодеяние. Болният отрича и заявява, че това не е вярно. Тогава състоянието му рязко се влошава и в това ужасно състояние, той признава, че всичко е вярно, но въпреки изповедта си, не получава изцеление, защото е направил Светия Дух лъжец. Някой може да се опита да защити такъв човек и да каже: „Може да е забравил!” Не вярвам, че мъж или жена, които са изневерили на съпрузите си, са забравили изневярата. Това се отнася за всеки смъртен грях.

От опит съм забелязал, че при тежки и неизлечими според медицинската наука заболявания, болният е извършил смъртни грехове, които ако не изповяда, не се получава изцеление. Светият Дух чрез апостол Иаков казва:

„Изповядайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника” /Иак. 5:16/

Тук Светият Дух поставя две особено важни условия, за да бъде молитвата резултатна. Този, който се моли, трябва да бъде праведник и молитвата му да бъде усърдна. Как да разберем дали сме праведни?

„Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, ние имаме дръзновение пред Бога, и, каквото просим, получаваме от Него, защото пазим Неговите заповеди и вършим което е благоугодно пред Него.” /I Иоан. 3:21,22/

Но дори този, който се моли, да е свят и праведен и молитвата му да е особено усърдна, ако болният е извършил смъртни грехове и не иска да ги изповяда, пак няма да получи изцеление, защото Източникът на изцелението, светият Дух, пази авторитета на Своето Слово.

„Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, - сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него, казвам, да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт.” /I Иоан. 5:16,17/

Голяма част от евангелските християни точно тук се спъват. Някои учители лъжливо са ги научили, че не трябва да изповядват греховете си един на друг, а само на Бога. Минали през опитностите на покаяние, новородение, водно и духовно кръщение, те вярват и са твърдо убедени, че са завинаги спасени, но когато извършат смъртни грехове, духовната им гордост и самочувствие на „светии” им пречи да се смирят и да изповядат греховете си един на друг. Имал съм срещи с такива християни, за които Светият Дух ми е казвал, че са

извършили смъртни грехове, а те мълчат и не искат да ги изповядат един на друг. Като гледам мъките им и чувам стенанията им, моля се усърдно и казвам: „Господи, въпреки всичко, моля Те, изцери го!” Тогава Светият Дух ми казва с властен глас: „Никому няма да позволя да тъпче Словото Ми и Закона Ми!”

Такива болни се надяват на хора с дарби за лекуване и чакат да дойде някой евангелизатор с мощно помазание на Светия Дух, за да ги изцери; или отиват в далечни страни на подобни евангелизации, но и оттам се връщат същите и се оказва, че са измамили себе си, защото не искат да изпълнят словото Божие.

*„Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си.”
/Иак. 1:22/*

С такива човеци се случва това, което Господ Исус Христос казва:

ЗАПОМНЕТЕ! НИКАКВО МОЩНО ПОМАЗАНИЕ НА СВЕТИЯ ДУХ НЯМА ДА НАПРАВИ НИЩО ПРОТИВ БОЖИЕТО СЛОВО!

Някои православни и католически християни изповядват греховете си на свещеника или един на друг, но не се молят за прошка на греховете си и за изцеление на тялото си, като мислят, че това е задължение на техния енорийски свещеник. Те също не изпълняват Божието слово, което казва: „*Страда ли зле някой между вас, нека се моли...*” /Иак. 5:13/.

Друг начин за получаване на изцеление е чрез служението на църковните свещеници, епископи, пастири, дякони и други.

*„Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят.”
/Иак. 5:14,15/*

Условието за изцелението е помазание с елей и молитва, произлизаща от вярата. Както свещенослужителят, така и болният трябва да вярват, че помазанието с елей е свещенодействие. В противен случай помазанието няма да има сила. Същото се отнася и за молитвата, произлизаща от вярата. Ако свещенослужителят се моли с вяра, а болният не вярва, неверието на болния ще разруши вярата на служителя и обратно: ако болният вярва, а свещенослужителят не вярва, неговото неверие ще повлияе отрицателно на вярата на болния, колкото и литературно издържана и красива да е молитвата му. Точно за това Господ Исус Христос казва:

„Пак ви казвам, че, ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен” /Мат. 18:19/

Затова болният да покани вярващи свещенослужители, а не невярващи църковни чиновници, внедрени в църквите атеисти, комунисти или франк масони, от чиито молитви няма да има полза.

За да бъде молитвата за изцеление успешна, болният трябва да изпълни следните условия:

1. От сърце да прости на всички, които са го оскърбили, наранили или онеправдали.
2. Ако има такива, които той е оскърбил, ограбил или онеправдал, да им поиска прошка и да обещае, че ще върне ограбеното.
3. Да се моли за враговете си и за ония, които мрази, и да ги благослови.
4. Да се смири и да изповяда окултните си и смъртни грехове пред брат или сестра, на които има доверие. Ако е новоповярвал, да се моли за прошка на греховете си, като изповяда пред Бога всичките си окултни, смъртни и несмъртни грехове, неправди, беззакония и пороци и Го помоли да бъде очистен чрез Христовата кръв, пролята на Голгота за греховете на целия свят.
5. Да очисти дома си от всякаква окултна, порнографска, атеистична, еретическа, богохулна и магьосническа литература, аудио и видеокасети. Ако има муски или талисмани, също да ги изхвърли от дома си.

6. Да скъса връзките си с всякаква атеистична, терористична и богохулна партия или организация, ако членува в такава. Членската си карта или партийния билет да ги унищожи.

7. Ако е изговорил клетви, заклинания, проклетия или се е клел да служи на антирелигиозна, антисемитска, сатанинска, терористична, атеистична, франк масонска и комунистическа партия или организация, да се отрече от думите си и обещае пред Бога, че повече няма да им служи.

8. Ако е членувал в религиозен култ или общества, които изопачават Писанията, **ВОЮВАТ И ХУЛЯТ ХРИСТИЯНИТЕ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА, КАТОЛИЧЕСКАТА И ПРОТЕСТАНТСКИТЕ ЦЪРКВИ, ЗА КОИТО ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС Е УМРЯЛ**, да напусне този култ и да се отрече от думите и делата си.

9. Ако е проповядвал и вярвал в друго религиозно учение, освен Христовото евангелие и Светото Писание и е попаднал под проклетие /виж Гал. 1:8,9/, да се отрече от ереста и от думите, делата и поклонението си в лъжливата религия.

10. Добре е в деня на молитвата за изцелението му да бъде в пост и постоянна молитва.

Условия, които трябва да изпълни свещенослужителят или носителят на духовната дарба за лекуване.

1. Да се моли с молитва за очистване от греховете и беззаконията си.

2. Когато отива при болния, да се пази от излишни и особено от осъдителни думи против когото и да е.

3. Да се старее да насърчи болния, че Бог може и иска да го изцели, ако той изпълни Неговите условия.

4. Да прочете от Светото Писание ония места, в които се говори за Божественото изцеление, обещанията и условията, дадени ни от Бога за получаването му.

5. Да положи ръце върху болния и се моли за прошка на греховете му и изцеление на тялото му.

6. Да помаже болния с масло (елей) в името на Отца, Сина и Светия Дух.

7. Ако той или някой от присъстващите е имал видение или откровение, да бъде изповядано. Ако Светият Дух е поставил някакво условие - точно да бъде изпълнено.

8. Да покани изцеления да изповяда какво се е случило по време на молитвата за него.

9. Да помогне на изцеления да стане, да се изправи, да походи, та сам да се увери в промяната.

10. Заедно с изцеления да благодарят на Бога, че „Кръвта на Господа Иисуса Христа ни очиства от всеки грях и в Неговите рани ние сме изцелени”.

11. Да напусне дома с благодарствена молитва и всички да благодарят за изцелението.

12. Да предупреди изцеления и присъстващите никому да не казват кои и кога са се молили, а да продължават да благодарят на Бога и да Го славят за подареното изцеление.

Струва ми се, че думите „покаяние” и „изповед” са доста девалвирани в съзнанието на много хора. Срещам християни и особено християнки, които високо заявяват, че са покаяни, но нито думите им, нито поведението им, нито делата им потвърждават такова твърдение. Други пък редовно се изповядват и продължават да вършат изповяданите грехове. Библията казва, че „който изповяда греховете си и ги остави, ще бъде помилван”. Има две условия, които Бог е поставил, и Той няма да направи компромис. Предупредил ни е, че небето и земята ще преминат, но Неговите думи няма да преминат. Който изповяда греховете си, но не ги остави, - няма да бъде помилван, но който ги остави, а се срамува и страхува да изповяда вече извършените смъртни и окултни грехове, за да запази „реномето” си, също няма да бъде помилван, защото сме предупредени, че който скрива престъплението си, няма да има успех. Срещал съм болни, които са изповядали пред мен, че изневеряват на мъжете и жените си. Когато ги питам: „Защо?”, те обикновено отговарят: „Отмъщавам си, защото предполагам, че той (тя) също ми изневерява”. Такива християни, ако не променят ума и делата си, т. е. не се покаят искрено, могат да бъдат сигурни, че като затворят очи след смъртта, ще се събудят в ада. Не може да бъде помилван грешник и

престъпник, който е извършил смъртни грехове, а не се признава за виновен. Естествено е, че такъв човек няма да получи Божествено изцеление.

Познавам някои окултисти, еретици и екстрасенси, които са изповядали пред мен окултните си грехове и престъпления, но не престават да бъдат сътрудници на дявола. Молят ме да се моля за тяхното изцеление и освобождаване, но това няма да стане, докато не престанат да вършат окултни грехове или да проповядват „друго благовестие”. Виж Гал. 1:8 и 9.

Има такива християни, които ме наричат астролог, ясновидец, чародей, магьосник, екстрасенс, контактър, мошеник, шарлатанин, маниак, луд, шизофреник, голтак и други подобни. Когато такива „братя” и „сестри” се разболеят, аз се моля на Бога да им прости греховете и да изцели телата им, защото не знаят какво говорят и какво правят, но Светият Дух ми отговаря, че няма да им прости и няма да ги изцели, защото знаят какво говорят и знаят какво правят. Понякога продължавам да се моля за такива човеци, но Светият Дух ме прекъсва и казва: „Безсмислено е. Те не хулят теб, а Духа, който е върху теб. Аз пазя авторитета на Божието слово”. А ето какво казва то по този въпрос:

„Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: „ракѐ”, (което значи: празноглав, смахнат), виновен ще бъде пред синедриона (върховно съдилище); а който пък каже: „безумнико”, виновен ще бъде за геената огнена.” /Мат. 5:22/

Вярвам, че ако този, който е похулил брат си преднамерено, отиде при него, и му поиска прошка, като обещае пред Бога, че повече няма да го хули, Бог ще му прости и ще го изцели. Няма да му прости само хула на действие или служение на Светия Дух.

„Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго, няма да му се прости ни на този, ни на онзи свят.” /Мат. 12:31,32/

Освобождаване на демонично натоварени и обладани.

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове...” /Марк. 16:17/

Съществува убеждение между вярващите, че за изгонването на бесове е необходимо особено силно помазание, чрез което е дадена власт на призван за такова служение вярващ. Някои считат, че това е особен вид дарба за лекуване. Моето лично мнение е, че страхът от бесовете идва от това, че голяма част от свещенослужителите и миряните живеят в грях и неверие и не познават добре Писанията.

Господ Иисус Христос даде веднъж и завинаги власт на църквата над цялата сила на врага. Никъде не е казал, че само ония, които имат особен вид помазание и власт, ще изгонват бесове, а казва: „А повярвалите... с името Ми ще изгонват бесове”. Условието е само едно: да сме от повярвалите.

Помазанието на Светия Дух дойде на Петдесетница и продължава да е върху църквата Му. Само че църквата не е сградата или институцията, а семейството на ония верни Христови последователи, които са синове и дъщери Божии и се ръководят от Божия Дух.

Църквите се посещават от различни непокаяни сътрудници на тъмнината, които наричат себе си християни, а в действителност изповядват „друго благовестие” и окултно демонични практики. Когато такива човеци дръзнат да гонят бесове, те или няма да имат никакъв успех, или може да пострадат като синовете на еврейския първосвещеник Скева.

„Някои пък от иудейските заклинатели - скитници наченаха да изговарят името на Господа Иисуса над ония, които имаха зли духове, и казваха: заклеваме ви в Иисуса, Когото Павел проповядва. Това правеха някои си седем сина на иудейския първосвещеник Скева. А злият дух отговори и рече: Иисуса познавам и Павла зная;

но вие кои сте? И скочи върху им човекът, у когото имаше зъл дух и, като ги завладя, прояви срещу тях такава сила, че те, голи и ранени, избягаха от оная къща. Това стана известно на всички юдеи и елини, които живеяха в Ефес, и всички тях нападна страх; а името на Господа Исуса са величаеше.” /Деян. 19:13-17/

Претенциите на някои, че само тяхното вероизповедание или деноминация са Църквата, също може да ги лиши от успех. Никой няма право да забранява, на който и да е християнин да изгонва бесове, защото не е от неговото вероизповедание.

„Тогава Иоан Му отговори и рече: Учителю, видяхме един човек, който в Твое име изгонваше бесове, а не върви след нас; и му запретихме, защото не ходи след нас. А Исус рече: не му запрещавайте, понеже никой, който извърши чудо в Мое име, не ще може наскоро да Ме злослови.” /Марк. 9:38,39/, /Лук. 9:49/

Който изгонва бесове, трябва да е готов да приеме обвиненията на съвременните фарисеи, че има бяс, че изгонва бесове чрез началника на бесовете или че трябва да изгони бесовете от самия себе си. Такава беше реакцията на фарисеите срещу Исус, такава ще бъде и срещу Неговите верни последователи.

„Тогава доведоха при Него одного от бяс хванат, който беше сляп и нем; и го изцери, тъй че сляпонемият прогледа и проговори. И целият народ се чудеше и думаше: да не би Този да е Христос, Синът Давидов? А фарисеите, като чува това, рекоха: Той не изгонва бесовете, освен чрез Веелзевула, бесовския княз.” /Мат. 12:22-24/

Веднъж се молихме за човек, хванат и измъчван от зъл дух. Заповядахме на беса да го напусне и той бе освободен. И освобожденият, и всички присъстващи бяхме изпълнени с голяма радост и никой от нас не можеше в такова състояние да похули Господа. Предупредих присъстващите да не казват никому за случилото се, но те не ме послушаха. След няколко дни един проповедник заявил от амвона пред цялата църква: „Някои изгонвали бесове. Да изгонят бесовете от себе си”. Като вземем предвид по-горе цитираните думи на Господ Исус Христос към апостолите, Христовият Дух ли е говорил от устата на този пастир или Духът на антихриста?

Могат ли обладани от бесове да изгонват бесове?

„Но Исус, като знаеше техните помисли, рече им: всяко царство, разделено на части една против друга, запустява; и всеки град или дом, разделен на части една против друга, няма да устои. И ако сатана изгонва сатана, той се е разделил сам против себе си: тогава как ще устои царството му?” /Мат. 12:25,26/

Могат ли обладани от бесове да изгонят бесовете от себе си? Могат ли вързаните от „силния” да развържат сами себе си, когато „силният” стои в къщата им и ги пази?

„Или, как може някой да влезе в къщата на силния и да ограби покъщината му, ако първом не върже силния? и тогава ще ограби къщата му.” /Мат. 12:29/

кой може да върже силния бяс? Само Този, Който е по-силен от него и това е Божият Дух.

„Ако пък Аз изгонвам бесовете с Божий Дух, то значи, дошло е до вас царството Божие.” /Мат. 12:28/

Ето чрез Кого се изгонват бесовете - чрез Божия Дух. Затова синовете на Скева нямаха успех, а се посрамяха, макар да употребиха името на Исус, Когото Павел проповядваше. Това, че бяха синове на първосвещеник не им помогна, нито това, че бяха заклинатели. Провалиха се, защото нямаха Божия Дух. Той може би беше с първосвещеника, но не и със синовете му. Божият Дух не е нито със заклинателите и запитвачите, нито с баячите и гадателите, нито с екстрасенсите и контактърите, нито с магьосниците и шаманите. Божият Дух е с християните, с ония, които приеха Божието Слово и Божия Син, и на които

се даде право да се нарекат Божии чедра. Те се ръководят от Божия Дух и имат право, смелост и дързост да изгонват бесове. те са от повярвалите. Това потвърждават и моите опитности.

Веднъж на вратата се позвъни. Когато отворих, видях силно смутена, депресирана жена. Тя каза: „Дойдох, за да ви помоля да ми помогнете”. Отговорих Ј: „Господ ще ви помогне. Влезте. Заповядайте”. Разказа ми, че е вярваща, новородена и кръстена със Светия Дух. Имала пророческа дарба, но напоследък се усъмнила в дарбата, защото гласът, който Ј говорел, Ј казал неверни неща. На едно събрание, когато братът я докоснал, тя паднала на земята и така лежала известно време, но този глас продължавал да я смуцава. Появил се и друг - женски глас. Решила да дойде да се молим Господ да ни открие какви са тези гласове. Когато се облякла и тръгнала, мъжки глас Ј казал: „Няма смисъл да ходиш. Него го няма”, но тя решила непременно да дойде. Когато позвънила на вратата, а аз съм се забавил, женският глас Ј казал: „Видя ли, че го няма. Веднага си отивай”. Когато съм отворил и съм застанал на вратата, тя се убедила, че тези гласове са лъжливи. Помолихме се, като седяхме до масата един срещу друг. Вързах лъжливите духове в Господното име и им заповядах да напуснат тялото и душата на тая жена. Тя се разтрепери, заплака и изведнъж лицето и светна от лъчезарна усмивка: „Освободена съм. Слава на Бога. Благодаря ви, брат!” Прекъснах я: „На Господа Исуса Христа и на Светия Дух благодари. Бог те развърза и освободи. Аз само изговорих думите, а Божият Дух извърши делото”. Отиде си изпълнена с мир и радост.

Защо когато е паднала от помазанието при първата молитва не се е получило освобождение? Защото силните лъжливи духове не са били разкрити, вързани и ограбено оръжието им. Какво е оръжието, на което силните се надяват? Лъжата и греховете на измъчваните. Те трябва да бъдат изнесени на показ пред Светлината.

Има случаи, когато демоните пищят, квичат, мучат и издават различни животински звуци, но не излизат и обладаните не биват освобождавани, въпреки искрените им изповеди и разкриването на поведението на демоните и симптомите на проблемите. Тогава се оказва, че измъчваните имат в домовете си окултна, порнографска, богохулна, атеистична, еретическа и друга литература, чрез която се проповядва „друго благовестие” и притежателите Ј са под проклятие.

Молехме се и постехме за развързването на една сестра, но освобождаването не се получаваше. Тя се изповяда искрено, но в дома си имала хороскопи и астрологическа литература. В момента на изгарянето на окултната и лъжлива литература получи освобождение от депресията и постоянното главоболие.

Посетихме парализирана сестра в Стара Загора. Светият Дух ми посочи една книга в библиотеката на семейството и ми каза, че докато тази книга е в дома, жената няма да бъде изцелена. Съпругът на болната ни разказа, че авторът Ј е негов съученик, за когото знаел, че е окултист, но не можел да изхвърли книгата му, защото била с автограф и той много държал на приятелството си с този човек. Напуснахме ги без да се молим за изцелението на болната. По-късно я видях изцелена и я попитах „Какво стана”, а тя ми отговори: „Изгорихме книгата на окултиста и Господ ме изцери”.

Молехме се за развързването на един брат, но не се получаваше, въпреки искрената му изповед по Мирния договор. Тогава видях във видение един скрин с две чекмеджета. Оказа се, че у дома му има такъв скрин. Вечерта намерил в него биографиите на Сталин, Ленин и други комунистически величия, напечатани на луксозна хартия с цветни литографии. Събрал ги и ги изхвърлил в контейнера за боклук. В момента бил освободен и Господ го изпълнил с голяма радост.

Посетихме болен от рак. Светият Дух ми показва, че болният се задушаван от демонично излъчване, което идваше от ъгъла на гардероба и от спалнята. Във видение Бог ми показва лежаща възрастна жена, а под леглото излизаше някаква бяла, но отровна мъгла. Оказа се, че в действителност в този дом има възрастна жена. Тя призна, че е проклела зет си и сега, когато той умира, много съжалявала. Нейният съпруг, вече покойник, бил дъновист, личен

приятел на Петър Дънов и под леглото J се оказа, че има вързопи от книги на Дънов. Заедно с една от присъстващите сестри усетихме демонично присъствие във възрастната жена. Тя се покая, отрече се от ереста на прераждането и лъжливото теософско учение на Дънов, поиска прошка от зет си и се отрече от думите на клетвите си. Всички се молихме за нейното спасение. Болният изповяда, че му е олекнало.

Искам да бъда чист от кръвта на всички депресирани, натоварени и обладани. Докато не изхвърлят сатанинската литература от домовете си, те няма да бъдат освободени. Ако получат временно освобождение, нечистите духове ще се върнат с по-голяма сила и състоянието им ще стане по-лошо от преди. Чуйте какво направиха магьосниците в град Ефес.

„И много от повярвалите идваха, та се изповядваха и откриваха делата си. А мнозина от ония, които правеха магии, като събраха книгите си, горяха ги пред всички; при това пресметнаха цената им и намериха, че достига до петдесет хиляди драхми сребро.” /Деян. 19:18,19/

Знаем, че Иуда Искариотски предаде своя Учител за 30 сребърника, което прави около 130 грама сребро. А 50 000 драхми са равни на 12 000 сребърника или около 215 килограма сребро, от което магьосниците в град Ефес предпочетоха да се лишат, но да спечелят вечен живот в Христа Исуса.

Не можете да бъдете развързани и освободени, докато в домовете си криете и пазите белите отрови, които се излъчват от писанията на Петър Дънов, Лиана Антонова, Елена Вайт, Харе Кришна, Бахай, Ню Ейдж, Муун, Деца на Бога, Общество на себerealизация, Религиозна наука Стражева кула, „Християнска наука”, „Пътят” от Уиървил, Победоносна всемирна църква, Ванга, Мормон, Основи на окултизма, Бяла и черна магия, Автобиоогенен тренинг, Трансцендентална медитация, Радиестезия, Парапсихология, Телепатия, Екстрасенс, Номерология, НЛО, Ирисология, Осуиджи борд, Айкидо, Полтъргайт, Наркомания, Спиритизъм, Френология, Хиромантия, Астрология, Зодиаци, Хороскопи и други подобни сатанински „науки”. Привържениците на Хард рок, Хеви метъл и друга сатанинска музика, също няма да бъдат освободени от депресиите, докато не се откажат от нея. Не могат да получат освобождение и ония, които се надяват на избавление от демоните чрез лечебни гривни, лечебни килимчета, лечебни конуси и пирамиди, лечебна газ, лечебна гъба, лечебен камък, лечебна урина, акупресура и акупунктура, както и от каквито и да са други лечебни билки и медикаменти, тъй като демоните са духове и не се плашат от материята, а само от Божия Дух.

*„И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра и от устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби: това са **бесовски духове**, които вършат личби; те отиват към царете на земята и на цялата вселена за да ги съберат за война в онзи велик ден на Бога Вседържителя.”* /Откр. 16:13,14/

На тези бесовски духове служат окултистите, еретиците, антихристите, атеистите, терористите и членовете на всички лъжехристиянски култове.

Думата „бяс”, която се използва в Библията, няма нищо общо с болестта бяс, която медицинската наука познава. Под бесове трябва да разбираме сатана и неговите ангели - дяволите и демоните. Това заболяване на човешкия дух и човешката душа може да влияе на нервите, но то не е само заболяване на нервната система на човека.

Бесовете се стараят да завладеят духа, душата, ума и волята на човека, за да могат да използват тялото му като убежище и средство за сатанинска изява. Лекуването на нервите не може да излекува духа и душата.

Войната за завладяването на човека от демоните започва от мислите и представите, като постепенно обръкват ума и блокират паметта. В тая война демоните използват, преди всичко, лъжата, а след нея страха и заплахите. Лъжливите мисли, лъжливите представи, лъжливите думи, лъжливите чувства са техни оръжия. Сатаната не може да ги наложи насила. Той само ги предлага и който се съгласи да приеме съблазните му, които са

противни на Божиата святост и затова Бог се отстранява от такъв човек. Неговият дух е като мъртъв, а душата му става роб на сатана, който го кара да извърши смъртни грехове, за да умъртви духа и душата му, а тялото му да направи жилище на бяс или бесове. За такъв човек Божието слово казва, че е хванат или пленен от бяс. Демоните могат да бъдат изпратени и чрез черна магия.

Бесът може да предизвика: събаряне на човека на земята, запеняне, силни или животински крясъци и викове, скърцане със зъби, частична или пълна парализа - вцепеняване, различни тикове по тялото и конвулсии, болезнено изтръпване, парене върху различни части на тялото или във вътрешностите, неприятен сърбеж или бодеж, загубване на съзнание, загубване на гласа, зрението, слуха и други такива, които се отнасят за тялото.

Умът на такъв човек е атакуван от кошмарни сънища, сънищата на ужасите. Сатана може да го плаши и с видения, като се преобразява в различни кръвожадни животни и зверове, а също и с гласове, които изговарят страшни заплахи и гнусни, извратени декларации.

Чувствата са атакувани от страх, ужас, мъка, отчаяние, униние, ярост, гняв, демоничен смях и други негативни прояви, които маже да започнат след внезапен стрес.

За да бъде развързан такъв човек, той или роднините му трябва точно да разкрият проявите на беса.

Така постъпи бащата на обладания от ням дух:

„Един от народа отговори и рече: Учителю, доведох при Тебе сина си, хванат от ням дух: дето и да го прихване, тръшка го, и той се запеня, и скърца със зъби, и се вцепенява. Говорих на учениците Ти да го изгонят, ала не можяха.” /Марк. 9:17,18/

Когато завели обсебения при Исус, духът го разтресъл, той паднал на земята и запенен се валил, но Исус не бърза да гони беса. Той продължава да разпитва бащата.

„И попита Исус баща му: колко време има, откак му става това? Той отговори: от детинство; и много пъти духът го хвърляше и в огън, и във вода, за да го погуби; но, ако можеш нещо, смили се над нас и ни помогни. Исус му рече: ако можеш да повярваш всичко е възможно за вяравация.” /Марк. 9:21-23/

Ние може би щяхме веднага да се хвърлим да помагаме на валияния се на земята запенен човек, както съм виждал много пъти точно това да правим, но Исус не бърза. Той иска бащата да изповяда всичките зли дела на злия дух. Освен това Господ насърчава бащата, че синът му ще бъде освободен, но при условие, че повярва.. Нека запомнят това родителите на депресирани и обсебени деца. Бащата разбрал, че вярата му е малка и затова със сълзи на очи извикал: *„вярвам, Господи! помогни на неверието ми”*. Оръжието на силния е пленено и вярата, макар и малка, е налице. Исус запрещава на нечистия дух и му казва: *„дух неми и глухи, аз ти заповядвам; излез из него, и не влизай вече в него!”*

Тук трябва да обърнем внимание на думите на Спасителя: *„излез из него, и не влизай вече в него!”* Свидетел съм на освободени от демони хора, които са били свободни месец, два месеца, година и отново са били обсебени. Причината е, че при изгонването не сме заповядали на нечистия дух: *„и не влизай вече в него!”* Това е само една от причините за връщането на нечистите духове. Този въпрос ще разгледаме по-късно.

Какво стана след издадената заповед от Господ Исус Христос?

„И духът, като изкреця и го стресе силно, излезе; а момчето стана като мъртво, та мнозина казваха, че то е умряло. Но Исус, като го хвана за ръка, изправи го; и то стана. И като влезе Исус в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: защо на можяхме ние да го изгоним? Отговори им: тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и с пост.” /Марк. 9:26-29/

Някои тълкуват, че тия думи на Спасителя се отнасят за тоя род неверие, понеже бащата бе казал: *„Говорих на учениците Ти да го изгонят, ала не можяха”*, на което Исус отговори и рече: *„о, роде неверен, докога ще бъда с вас? докога ще ви търпя?”*

Аз съм уверен, че Господ Исус Христос не говори за този род неверие, а за този род бяс, който в случая беше глух и нем.

Кой трябва да пости? Този, който гони бесове. Както в молитвата на праведния, така също и в поста на праведния има голяма сила и бесовете много добре знаят това.

Защо някои хора не получават освобождаване от демонично насилие.

1. Не желаят да приемат водно кръщение и да сключат мирен договор с Небесното царство.

2. Не прощават от сърце на враговете си.

3. Надяват се на помощ от слугите на дявола и служители на лъжливи религии, като: магьосници, шамани, екстрасенси, окултисти, ходжи, гуру и др. такива.

4. Уповават на суперхристияни и суперевангелизатори, а не на Бога.

5. Липсва им силно желание за освобождаване от демоничните сили, които ги лъжат, че ако бъдат освободени ще станат по-зле.

6. Вярват, че не са насилвани от дявола, а имат нервно-психическо разстройство, както твърди атеистичната медицина, която не изисква от тях пълно покаяние, а им предлага лесен начин за изцеление чрез лекарства и билки.

7. Не желаят да се откажат от членуването си в атеистични, богохулни, терористични, фашистки, комунистически, антирелигиозни, антисемитски, расови, сатанински партии, култове, организации и франк-масонските ложи, чрез което служат на духа на антихриста.

8. Гласували са за подобни партии и организации.

9. Не желаят да изпълнят даден от тях пред Бога оброк.

10. Имат негативно отношение - присмиват се, подиграват се и хулят някое от трите християнски вероизповедания или който и да е християнин.

11. Не искат да престанат да бъдат център на внимание чрез окултните практики, които вършат, като ясновидци, гадатели, лъжепророци др. такива.

12. Липсва им пълно покаяние.

а. Не желаят да изповядат скритите си грехове поради срам и страх. Например: блудства, прелюбодеяния с роднини, аборти, самозадоволяване, мъжеложество, скотоложество, лезбиство, перверзни, гнусни, цинични внушения и дела и др. такива като предателство, лъжесвидетелство и др.

б. Не желаят да направят отричане от наследствени окултни грехове до четвърта рода, от сексуални грехове до десета рода и от кръвнина до кръвта на праведният Авел.

в. Не желаят да направят отричане от пороци, като: алкохолизъм, тютюнопушене, наркомания, хазарт и др.

г. Не желаят да скъсат със сатанинската рок музика и хеви метъл.

д. Не желаят да очистят домовете си от окултна, порнографска, атеистична, богохулна, еретическа литература, аудио и видеокасети.

е. Не желаят напълно да скъсат със сатана и всичките му дела, служения, служители, учения и окултни предмети като: муски, талисмани, лечебни гривни, лечебни килимчета, лечебна гъба, лечебни конуси и пирамиди и др. такива.

Това са крепости на сатана и демоните се крият зад тях. Ако не бъдат сринати до една, демоничните сили няма да напуснат, защото насилваният е съгласен да бъде в добри взаимоотношения с тях. Когато ги гоним, те отговарят: „Няма да излезем, защото той е съгласен с нас, а вие нарушавате неговата свободна воля,,.

Пост

Има няколко вида пост и всеки един от тях има своето значение. Ще ги разгледаме в светлината на Светото Писание.

1. Даниилов пост.

След завладяването на Иерусалим от цар Навуходоносор, евреите били преселени във Вавилон. Царят заповядал да изберат младежи от царски и княжески родове, които били без телесни недостатъци, хубави на глед, за да научат халдейските книги и език и да служат

в царските палати. Между тях били избрани Даниил, Анания, Мисаил и Азария, които били преименувани съответно на Валтасар, Седрах, Мисах и Авденаго. Царят заповядал тия младежи да се хранят от царската трапеза и да пият от царското вино, но те решили в сърцата си да не ядат от тая храна и да не пият от виното, що пиел царя. Предпочели да се хранят с овошки и да пият вода. Още на десетия ден лицата им се разхубавили още повече и те станали по-пълни от другите момци, които се хранели с царските ястия. Освен това Бог ги надарил да разбират всяко знание и мъдрост, а Даниила дарувал и с дарба да тълкува всякакви видения и сънища. След свършека на срока, определен за подготовка на момците, царят разговарял с тях и не намерил други така мъдри и красиви като Даниил, Анания, Мисаила и Азария и само тях избрал, за да му служат. И Светото Писание казва:

„И във всичко, за което се искаше мъдрост и разбиране, за каквото и да ги питаше царят, намираще ги ДЕСЕТОРНО ПО-ВИСОКО от всички тайновежди и вълхви, каквито имаше в цялото му царство.” /Дан. 1:20/

Някои се подиграват с наредения в Православните и Католическите църкви пост, подобен на поста, който приеха еврейските младежи, но ония, които го практикуват, от опит знаят, как Господ ги изпълва със сила, за да устояват на изкушенията и съблазните на лукавия; изпълва ги и с мъдрост и знания, за да смълчават противниците. Бог никога няма да презре решението на християнин да пости така, както постеше пророк Даниил.

2.Естиров пост.

Изпълнен с гордост, Аман решил да унищожи Мардохей и неговия народ с коварство, като използва името на царя на цяла Персия и Мидия, Артаксеркс. Когато Мардохей научил за това, сложил на себе си вретиче и пепел и, като ходел из града, викал: „Изтребва се народ в нищо не виновен”. Настанал голям смут в Божия народ, когато узнали за издадената вече заповед от Аман в името на царя - да бъдат избити всички евреи: мъже, деца и жени в тридесетия ден на дванадесетия месец. Мардохей изпратил един от скопците при царица Естир да я предупреди да се моли на Господа и да каже на царя да избави народа от смърт. Естир отговорила на Мардохей, че всеки мъж или жена, който се яви при царя непоканен, го чака смърт, освен ако царят простре златния си скиптър към някого, за да го помилва. Тогава Мардохей отговаря на царица Естир така:

„... не мисли, че ти едничка от всички иудеи ще се спасиш в царския дом. Ако ти премълчиш в това време, то свободата и избавлението на иудеите ще дойде от другаде, а ти и домът на баща ти ще загинете. И кой знае, дали не за такова време си достигнала царско достойнство?” /Ест. 4:13,14/

На това Естир отговаря:

„Иди събери всички иудеи, които се намират в Суза, И ПОСТЕТЕ ЗА МЕНЕ, И НЕ ЯЖТЕ, НИТО ПИЙТЕ ТРИ ДНИ НИ ДЕНЕМ, НИ НОЩЕМ, И АЗ СЪС СЛУГИНИТЕ СИ СЪЩО ЩЕ ПОСТЯ и след това ще ида при царя, макар това и да е против закона, па ако загина - да загина.” /Ест. 4:16/

След три дни царица Естир, като призовава на помощ Бога, отива и влиза във вътрешния двор на двореца. Като я вижда, царят я поглежда силно разгневен, а царицата пада духом, премалява и тя се обляга на рамото на слугинята си. Бог променя духа на царя в кротост, той слиза от престола, прегръща я и се опитва да я утеши с галени думи, като простира златния си скиптър към нея, но царицата припада от премаляване, а царят е смутен и всичките му слуги я утешават. Когато се опомня, Естир поканва царя и Аман на угощение, но не изказва молбата си към царя, а ги кани и на следващия ден. През това време Аман приготвя върлина, на която да обеси Мардохей. През нощта царят не може да заспи и нарежда да му четат паметната книга за дневните бележки, в която му прочитат как Мардохей е спасил живота на царя от готвен против него заговор. На другия ден царят пита Аман какво да се направи на човек, когото царят иска да отличи с почести. Аман мисли, че се отнася за него, и затова казва:

„нека донесат царско облекло, с което царят се облича, и да доведат коня, на който царят язди, да възложат царски венец на главата му, и нека дадат облеклото и коня в ръцете на едного от първите царски князе и да облекат човека, когото царят иска да почете, да го изведат на кон на градската стъгда и да възгласят пред него: тъй се прави на оногова човека, когото царят иска да отличи с почести!”
/Ест. 6:8,9/

Царят казва на Аман, че всичко това е добро и му заповядва да го стори с иудейна Мардохей. Когато заповедта на царя е изпълнена и Мардохей се връща при царските врата, а Аман отива у дома си натъжен, там го посрещат жена му и мъдреците му и му казват, че ако Мардохей е от иудиното племе, той няма да може да му надвие, защото с иудеите е живият Бог.

Веднага след това Аман отива на угощението на царица Естир. Царят я пита какво е желанието ѝ, като ѝ обещава половината от царството.

„Царица Естир отговори и рече: ако съм намерила благоволение в твоите очи, царю, и ако на царя е угодно, нека ми бъдат подарени моят живот, по мое желание, и моят народ, по моя молба! Защото аз и моят народ сме продадени да бъдем изтребени, избити и изгинали. Да бяхме продадени за роби и робини, аз бих мълчала, макар врагът да не би възнаградил щетата на царя. Отговори цар Артаксеркс и попита царица Естир: кой е тоя и де е тоя, който се е осмелил в сърцето си да постъпи тъй? Отговори Естир: врагът и неприятелят е тоя злобен Аман! И Аман затрепера пред царя и царицата. И в гнева си царят стана от угощението и отиде в градината при двореца; Аман пък остана да моли за живота си царица Естир, защото видя, че царят му е определил зла участ. Когато царят се върна от градината при двореца в дома на угощението, Аман бе се навел към леглото, на което седеше Естир. И царят рече: иска дори и да насилва царицата в къщата ми! Излезе думата из царевите уста, - и покриха лицето на Амана. И рече Харбона, един от царските скопци: ето и дървото, що бе приготвил Аман за Мардохея, който говори добро за царя, стои в дома на Амана, високо петдесет лакти. И рече царят: обесете го на него. И обесиха Амана на дървото, което той бе приготвил за Мардохея. И гневът на царя утихна.” /Ест. 7:3-10/

Ето каква сила има Естировият пост, ако е приложен от цял народ!

Някои може да твърдят, че историята с царица Естир е литературно произведение, измислена легенда. И днес електронните медии в България продължават да твърдят, че победата на Давид над великана Голиат, изцериането на болните и възкресяването на мъртви от Господ Иисус Христос и самото Негово славно възкресение били легенди. Невъзможно било Самсон да убие хиляда филистимци. В Светата Библия имало много преувеличени неща. Искам да попитам опонентите: легенда ли е шестдневната война през месец юни 1967 година в Близкия Изток? Малката държава Израел, с около два милиона жители, не разгроми ли и не посрами ли стомилионния арабски Голиат?

В началото на месец юни 1967 година една срещу друга застават арабските армии срещу израелската армия, както Голиат срещу Давид.

	Арабски армии	Израелска армия
Войници	793 000	или три пъти повече от 280 000
Танкове	2 914	или три и половина пъти повече от 800
Самолети	896	или шест пъти повече от 150

Редовната израелска армия е от 60 000 души и около 220 000 запасници между които жени и старци. Израелските самолети са френски „Мираж”, а танковете са „Шерман” и „Патън” - американски образци от втората световна война.

На въоръжение на арабските армии има модерни танкове Т 55 с електронен прицел, самолети Миг-21, Миг-23, Сухой-7 и Съветски ракети САМ-2, бомбардировачи „Ил-28”.

На малката държавица Израел Ј се налага да воюва срещу Египет, Сирия, Йордания, Ирак, Саудитска Арабия, Алжир, Ливан и Кувейт.

На 2 юни за министър на отбраната е назначен Моше Даян, който заявява: „Ние искрено предпочитаме щото арабските държави да зачетат нашето право на съществуване без да падат мъртъвци от наша или тяхна страна. Не се съмнявам, че ще съумеем да излезем от борбата победители”.

На 4 юни Насър заявява по Египетската телевизия, че от три страни са араби, а от четвъртата - морето и решителният час за тоталното унищожаване на Израел е настъпил.

Планът на арабите е да нападнат от всички страни Израел на 6-ти юни, но израелската армия ги изпреварва с 24 часа. В 8 часа сутринта израелските самолети проникват до летищата на арабите и унищожават голяма част от самолетите им преди да могат да излетят.

Войната продължава само 6 дни. Арабските армии са пред пълен разгром. Спасява ги ултиматумът на СССР, че ако танковете на Израел влязат в Дамаск, ще срещнат съветски войски. Израелската армия спира на 10 километра пред Дамаск. Египетската армия е напълно разбита. Стотици танкове, самолети, бронетранспортъори, поледи и противосамолетни оръдия, ракетни установки, „катюши” и огромни количества боеприпаси, както и хиляди тонове муниции и храни са унищожени или изоставени при паническото бягство на египтяните.

Разгромът на арабския Голиат е очевиден за цял свят, но нашите марионетни журналисти обвиниха държавицата Израел в империалистическа агресия срещу арабския свят.

ЗАГУБИ ОТ ШЕСТДНЕВНАТА ВОЙНА

Арабски армии

Израелска армия

23 000 души	убити	760 души
30 000	пленени но освободени войници	0
8 000	пленени офицери	8 души лет- ци, между които една жена
21	пленени генерали	0
840	пленени танкове	0
70	унищожени танкове	0
398	унищожени самолети	19

Колкото и да ни се струва невероятно, това е самата истина. Това не е легенда. Това е чудо, чрез което Бог Всемогъщи се освещава сред Своя народ, като изпълнява пророчеството, дадено на пророк Захария преди около 2500 години.

„В оня ден ще направя Иерусалим тежък камък за всички племена; всички, които ще го подигат, ще се изкилавят... И ще кажат князете Иудини в сърцата си: моя сила са жителите на Иерусалим в Господа Саваота, техния Бог. В оня ден аз ще направя князете Иудини като жерава с огън между дърва и като запалено светило между снопове, и те ще изтребят всички околни народи и от дясно и от ляво, и отново ще бъде населен Иерусалим на своето място, - в Иерусалим. И Господ ще спаси първом шатрите на Иуда, та величието на дома Давидов и величието на иерусалимските жители да не се издига над Иуда. В оня ден ще брани Господ жителите на Иерусалим, и най-слабият между тях ще стане в оня ден като Давида, а домът Давидов, ще стане като Бог, като Ангел Господен пред тях.” /Зах. 12:3,5-8/

Преди около 2750 години за същото пророкува и пророк Исаия. някои „богослови“ се опитват да отнесат това пророчество за времето на вавилонското робство на израилтяните, но в пророчеството се казва, че Господ ще ги повика и вземе от краищата на земята, а Вавилон не е „краищата на земята“. Явно е, че се касае за пророчество, отнасящо се за времето, когато евреите ще се съберат от целия свят в Обетованата земя и за събитията около изграждането и утвърждаването на държавата Израел в наши дни.

„А ти, ти, Израилю, рабе Мой, Иакове, когото Аз избрах, семе на Авраама, Моя приятел, - ти, когото взех от краищата на земята и повиках от краищата Ј, и ти рекох: ти си Мой раб, Аз те избрах и не ще те отхвърля, не бой се, защото Аз съм с тебе, не се смущавай, защото Аз съм Бог твой; Аз ще те укрепя и ще ти помогна, и ще те поддържам с десницата на Моята правда. Ето, в стид и срам ще останат всички, които са наежени против тебе, - ще бъдат като нищо и ще погинат, които се с тебе препират. Ще ги търсиш, и няма да ги намериш, тях, които враждуват против тебе; които се борят с тебе, ще бъдат като нищо, свършено нищо; защото, Аз съм Господ, Бог твой; държа те за твоята дясна ръка, казвам ти: „не бой се, Аз ти помагам“. Не бой се, червей Иакове, малолюдни Израилю, - Аз ти помагам, казва Господ и твоят Изкупител, Светият Израилев. Ето, Аз те направих остра диканя, нова, назъбена; ти ще вършееш и стриваш планини, и хълмовете ще направиш като мекина. Ти ще ги вееш, и вятър ще ги разнесе, и вихър ще ги развее; а ти ще се зарадваш у Господа, ще се хвалиш със Светия Израилев.“ /Ис. 41:8-16/

Много християни и евреи по лицето на целия свят се молиха и постиха с Естиров пост по време на шестдневната война за спасяването на Израил. Бог чу молитвите, видя поста и изпълни пророчествата в Ис. 41:8-16.

Естиров пост има голяма сила, когато се изпълнява от цял народ, цяла църква или цял дом, но и сам човек може да го употреби в дни на тежки изпитания.

Около 3200 години преди шестдневната война Моисей говори на Израилевите синове и казва в името на живия Бог:

„Ако слушаш гласа Ми, и изпълняваш всичко, що ти кажа... ще бъда неприятел на твоите неприятели и противник на твоите противници.“ /Исх. 23:22/

Иерусалим се оказа много тежък камък и арабите се изкиляваха, но по всичко личи, че не са си взели поука. Омразата им към еврейската нация ще ги заведе на Армагедон.

Библията не лъже. Историята с царица Естир е истина и в ЕСТИРОВИЯ ПОСТ и усърдната молитва има голяма сила.

Спомням си как преди десетина години чух господин Цветков, главен специалист в Комитета по вероизповеданията, да казва, че главната задача на комунистите била да унищожи християнството в страната ни. Не веднъж и два пъти сатана е правил планове да унищожи както Израил, така и Христовата църква, но Бог винаги е разрушавал плановете му и е посрамвал служителите му.

Много християни все още не са наясно каква огромна сила има в усърдната молитва и ЕСТИРОВИЯ ПОСТ.

3.Иисус Христовият пост.

Когато постим, трябва да помним, че ще бъдем изкушавани. Дяволът може да не иска от нас да правим камъните на хлябове, но може да поиска да се поклоним на мамона, който се крие зад „финансовия просперитет“, обещавайки ни сигурност и щастие. На колко щедър се прави лукавия!

„Иисус, изпълнен с Духа Светаго, върна се от Иордан, и поведен беше от Духа в пустинята; там Той биде изкушаван четирийсет дена от дявола, И НИЩО НЕ ЯДЕ ПРЕЗ ТИЯ ДНИ; а като се изминаха те, най-сетне огладня... дяволът Му показва всички царства на вселената в един миг време. И рече Му дяволът: Тебе ще дам властта над всички тия царства и славата им, понеже тя е мене предадена, и аз я

давам, комуто искам; ако, прочее, ми се поклонии, всичко ще бъде Твое.”
/Лук. 4:1,2,5-7/

Ако постим под ръководството на Светия Дух и постът ни е даден от Бога, ние не огладняваме. Помислете върху думите от Светото Писание: „Най-сетне огладня”. Срещам младежи, които са започнали Иисус Христовия пост и едни са издържали пет дни, други - десет, трети - повече, но почти всички са се провалили, защото са се изпокарали с близки, приятели, роднини и родители по време на поста. Повечето от тях са изпаднали в депресии, а някои са получили демонично натоваарване. Иисус Христовият пост е много трудно изпитание и не се препоръчва на новоповярвалите, „за да не се възгордеят и паднат в същото осъждане като дявола.”

Когато попитам братя и сестри, които са застанали в такъв пост, защо постят, те не могат да ми отговорят. Такъв пост трябва да има цел. Той трябва да се прилага при природни бедствия като: продължителна суша, епидемии, мор, опасност от война, наводнения и др. такива, които идват върху страната ни като последствие от моралното падение на нацията. Когато един човек застава в пост, той трябва да демонстрира смирение и покаяние пред Бога. Ако лично е призван от Бога да Му бъде служител, постът и молитвата служат за посвещението му в това служение. Такива случаи намираме в Светото Писание, като постът на Мойсей, пророк Данаил, Иоан Кръстител, Господ Иисус Христос, както и в живота на светиите и пустинниците, като например св. Мария Египетска, св. Иван Рилски и много други.

Срещам християни, които ми казват: „Молихме се и постихме, но нищо не постигнахме. Даже състоянието ни стана по-лошо. Защо?” Бог чрез пророк Исаия ни отговаря защо:

„защо ние постим, а Ти не видиш? смиряваме душите си, а Ти не знаеш?” - Ето, в деня, когато постите, вие изпълнявате своята воля и от другите изисквате тежки трудове. Ето, вие постите за караници и разпри и за да биете с дръзка ръка другите; вие не постите в това време тъй, че гласът ви да бъде чул във висинето. Такъв ли е постът, който съм Аз избрал, - денят, в който човек изнурява душата си, когато навежда глава като тръст и под себе си постила вретинце и пепел? Това ли ще наречеш пост в ден, Господу угоден., /Ис. 58:3-5/.

Пророк Захария също предупреждава народа и свещениците, когато постят да извършват праведен съд и да струват милост и състрадание всеки към брата си; вдовици и сираци, пришелец и сиромаш да не притесняват и зло един против друг да не мислят в сърцата си /Зах. 7:5-10/.

Някои братя и сестри след като постиха продължителен пост до такава степен се възгордяха, че не поздравяват никого и не сядат с родителите си да ядат хляб на една маса, да не би да се осквернят от присъствието на роднините си. И не само, че не се срамуват от поведението си, но учат и другите християни да постъпват като тях. А ето какъв трябва да бъде угодния на Господа пост:

„Ето поста, който избрах: разкъсай оковите на неправдата, развържи връзките на ярема, и угнетените пусни на свобода и всеки ярем разкъсай; раздели хляба си с гладните, и скитниците сиромаси заведи у дома си; видиш ли гол, - облечи го, и от единокръвния си не се крии. Тогава твоята светлина ще се яви като зора, и твоео изцеление скоро ще процъвти, и твоята правда ще тръгне пред тебе, и слава господня ще те придружава. Тогава ти ще позовеш - и Господ ще чуе, ще извикаш - и Той ще каже: ето Ме! Кога отстраниш изред себе си ярема, престанеш да вдигаши пръст и да говориш оскърбително, и отдадеш на гладния душата си и нахраниш душата на страдалеца, - тогава твоята светлина ще изгрее в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладне; и Господ ще ти бъде винаги водач, и във време на суша ще насища душата ти и ще угои костите ти, и ти ще бъдеш като напоена с вода градина и като извор чиито води никога не пресекват” /Ис. 58:6-11/.

Тогава, е не когато наричаш братята си и сестрите си, баща си и майка си, разколници и сектанти.

Някои хора са бледи от пост, но са жълти от злоба. Такъв пост е мерзост пред Господа.

Друго условие за да бъде постът ни успешен е да не търсим похвала или награда от хората.

„Гледайте да не проявявате своята праведност пред хората, за да ви видят; иначе, няма да имате награда при Небесния ваш Отец... Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерците; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред хората, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда. А ти, кога постиш, намажи главата си, и умии лицето си, та да се покажееш, че постиш не пред хората, но пред твоя Отец Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда скрито, ще ти въздаде наяве” /Мат. 7:1,16-18/

В отговора на Господ Исус Христос се крие една от тайните на служението със сила и помазание отгоре.

„Исус му отговори и рече: махни се от Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему одному служи.” /Лук. 4:8/

Не можем да служим на Бога, а да предаваме на антихристите тия, за които Господ Исус е умрял. Не можем да се кланяме на Господа, нашия Бог, а да служим на партии, чрез които сатана проля реки от човешка кръв.

„Или признайте дървото за добро и плода му за добър, или признайте дървото за лошо и плода му за лош; защото по плода се познава дървото. Рожби ехиднини! Как може да говорите добро, когато сте зли? Защото от препълнено сърце говорят устата. Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добро; а лошият човек от лошото съкровище изнася лошо.” /Мат. 12:33-35/ Виж и /Мат. 7:15,16/

Ето плода на повярвалите: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание, мъдрост, благоразумие, вяроност, чистота, святост, нахранване на гладни, обличане на оголели, обуване на обосели, освобождаване на насилвани от дявола, изцеляване на болни, приглеждане на сираци и вдовици и проповядване на чистото и пълно благовестие на всички хора.

А ето какви са плодовете на лъжехристите и предателите: гордост, завист, лъжи, зли помисли, прелюбодейство, блудство, нечистота, разпътство, идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гняв, разпри, разногласия, (съблазни), ереси, убийства, пиянство, срамни гощавки, оргии, алчност, сребролюбие, лицемерие, коварство, егоизъм, славолубие, властолубие, кариеризъм, нахалство, наглост, терор, шантажи, подкупи, корупция и др. такива.

Нека не мамим себе си, като се заблуждаваме, че едните могат да вървят ръка за ръка с другите. Ония, които се опитват да правят това, опитват се да помирят Бога с дявола. Опитите им предварително са обречени на провал.

В заключение искам да кажа, че дарбите на лекуване действат тогава, когато са налице готовността на болния и служителя да изпълнят условията, които изисква Божието слово и откровенията на Светия Дух. И все пак Бог има както първата, така и последната дума. Той има пълен суверенитет да направи каквото Му е угодно.

Майката на един мой приятел получи инсулт и се парализира. Чрез една сестра Светият Дух каза, че дните J са се изпълнили и тя ще бъде на много добро място в небето, но ако синът J иска, Бог може да удължи годините на земния J живот. Той поиска удължаване живота на майка си и Бог чу молбата му и изпълни желанието му. Но през тези години, които J бяха подарени, тя се измъчи, а той извърши много грехове на роптание против измъчващата се негова майка. Когато тя почина, приятелят ми сподели: „трябваше да кажа

на Бога: „нека бъде волята Ти, Господи, а не да настоявам, непременно да изпълнява желанието ми, защото Бог по-добре от нас вижда в бъдещето.

Някои хора се сърдят, когато завършваме молитвата с думите: да бъде волята Ти, Господи, и твърдят, че тези думи означавали декларация на неверие, че Господ иска да изцери болния. Когато декларираме пълно доверие на Бога, че волята Му е да изцери болния, но ако Той има друго намерение, ние не можем да Му се противопоставим, защото знаем, че „Неговите съдби са истински и без изключение справедливи”.

Свидетел съм на такива случаи, когато близките на болния казват: „Господи, предаваме живота му в Твоите ръце. Направи с него каквото искаш”. И точно тогава Господ го изцери и връща от смърт в живот. Те ни подсказват, че трябва напълно да се доверим на Бога и да не Му пречим с нашите съмнения и колебания.

Връщане на болестите в изцерените и на демоните в освободените

Някои проповядват, че човек един път изцерен, никога няма да се разболее от същата болест, ако Господ го е изцерил, и човек веднъж освободен от бяс, никога повече бесът няма да се върне обратно в освобождения. Такова твърдение е в противоречие с Божието Слово, а и духовният опит свидетелства, че не е вярно.

„Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и не намира; тогава казва: ще се върна в къщата си, отдето излязох. И като дойде, намира я празна, пометена и наредена; тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Тъй ще бъде и с тоя зъл род.” /Мат. 12:43-45/, /Лук. 11:24-26/

Вече казах, че една от причините болестните и нечистите духове да се връщат, е тая, че служителите в църквата не им заповядват в Христовото име повече да не влизат в човека. Нека повторим думите на Спасителя, записани в евангелието от Марка в 9 глава: „дух неми и глухи, аз ти заповядвам: излез из него, и не влизай вече в него!”.

Втората причина, поради която нечистият дух отново влиза в освобождения е, че къщата (тялото), от която е излязъл, е празна. Когато някой е обсебен от нечист дух, неговата душа е болна, защото е пленена от нечистия дух и такъв човек е ДУШЕВНО БОЛЕН. Неправилно е душевно болният да бъде категоризиран като нервно болен. Това са две съвсем различни заболявания. Човек може да има заболяване на нервната система, но ако е душевно здрав, той владее волята си. Когато човек е душевно болен, а всички органи в тялото му са съвършено здрави, той не може да владее волята си, защото злият дух го контролира и го нуди да върши неадекватни действия.

Нека си представим, че нашите телесни органи и системи са войници, а душата ни - офицерът, който ги ръководи и командва. Докато сме свободни, както офицерът има власт над войниците, така и душата има власт над тялото. Ако войниците и офицерът бъдат пленени и затворени, той вече няма тая власт над войниците, макар и да живеят заедно в затвора.. Власт над войниците и над офицера има тоя, който ги е пленил. За да се възстанови нормалният живот на офицера и войниците, те трябва да бъдат освободени.

От Светото Писание знаем, че има тяло душевно, има и тяло духовно /I Кор. 15:44/. Първо идва душевното, а после духовното, но преди тях е плътското (физическото) тяло на човека, чието съществуване започва в утробата на майката. Когато детето започне да мисли, да чувства и да решава, тогава започват проявите на душата. Духът на човека е като мъртъв, докато не се свърже с Бога чрез вяра в Божието Слово, което е „дух и живот”. Има хора, които се мислят за много „духовни”, но ако не са свързани по някакъв начин с Бога, то те са духовно мъртви. „... носиш име, че си жив, а си мъртъв.” /Откр. 3:1/.

Всеки човек се ражда духовно мъртъв, поради първородния грях и наследствените грехове на родителите и прародителите му до четвъртото поколение назад. Когато човек повярва в Господа Исуса Христа и се покае, неговият дух се оживотворява чрез Светия

Дух и той става ново творение в Христа Иисуса т. е. той е новороден от Светия Дух и Божието Слово. По време на новородението човекът се освобождава от греха, сатана и смъртта. Тялото му дори и да умре, той продължава да живее вечен живот.

Ако новороден християнин, в чието тяло живее Христовият Дух, умишлено извърши смъртни грехове и не се покае, Христовият Дух го напуска. Божият Дух престава да го ръководи и той започва да живее не по дух, а по плът. В неговото тяло се връщат грехът, сатана и смъртта.

„защото, ако живеете по плът, ще умрете...” /Рим. 8:13/

Ето кога се връщат болестите и бесовете - тогава, когато извършим смъртни грехове и не се покаем.

Младо момиче беше болно от епилепсия. Заповядах на духа на епилепсия да го напусне. Момичето оздравя и беше напълно здраво два месеца, след което се разболя отново. Пред мен призна, че духът се върнал и припадъците са започнали в момента, когато е извършило кражба.

Друго младо момиче също имаше епилептични припадъци. Когато се молехме, духът го тръшна на земята и с крясък излезе и то беше освободено. След около четири месеца епилептичните припадъци отново се появиха. Демонът го нападна след извършено блудство.

Много родители на депресирани, натоварени и обладани младежи се заблуждават (и заблужденията им се подхранват от атеистичната медицина и окултистите), че ако децата им започнат да водят сексуален живот, ще оздравеят. Това е една голяма лъжа на дявола. Познавам такива родители, които ожениха обладаните си деца, разбиха им живота и някои бяха погубени. Бяс със секс не се изгонва. Това е все едно да плашиш дявола с грях.

Някои слушат съветите на нечестивите, които казват: „Клин клин избива. Ако искаш да победиш греха, отдай му се”. Това е все едно да кажеш: „Ако искаш да победиш огъня, влез в него и се опечи”. Светото Писание предупреждава:

„Може ли някой да си тури огън в пазуха, без да изгорят дрехите му? Може ли някой да ходи по живи въглени, без да опари нозете си? Това същото бива и с оногова, който влиза при жената на ближния си: който се допре до нея, няма да остане без вина.” /Пр. 6:27-29/

Други „мъдреци” съветват родителите на депресираните, обладани и натоварени деца, да ги „изцерят” с режим, наказания и бой. В почти празния салон на Петдесетната евангелска църква влезе млада хубавица по бански костюм. До мен седеше сестра Мария Димова. Тя стана възмутена и викна на „хубавицата”: „Като взема една пръчка да те нажуля, ще те науча, безсрамнице. Вън от Божия дом!” Жената се усмихна съблазнително на присъстващите и напусна салона. Сестра Мария се успокои, но изведнъж ме погледна с широко отворени очи и рече: „Господ ми казва: бяс с пръчка не излиза”.

Идете при Освободителя на духовните роби, Господ Иисус Христос. Имайте Му пълно доверие, че Той и само Той има пълната власт да ви освободи и да освободи вашите скъпи роднини. Изпълнете условията, които Той е поставил или ще ви постави: повярвайте, смирете се, върнете се от лошите си пътища и Го помолете да ви освободи. Търсете властта на църквата и Божиите служители. Когато ни изцери и освободи, Той иска да бъдем Негови служители, свидетели, благовестители и проповедници на Неговото учение, за да могат и други да научат за Него и да получат спасение, изцеление и освобождение. Тогава „къщата” ни няма да бъде празна, а ще бъде пометена, подредена и пълна с Божието присъствие. Когато нечистият Дух се върне, ще си каже: „не мога да вляза тук, защото къщата е заета от Силния, на Когото съм задължен да се покоря” и ще побегне, защото Господ ще го смърти.

Вече ви разказах за трагедията в едно нещастно семейство, защото близките на загиналите не застанаха твърдо на канарата Христос. Може да е имало и други причини за

връщането на болестта на дъщеря им и гибелта на сестра J, но една от причините беше неизпълненият оброк на баба J. А ето какво казва Божието слово за неизпълнените оброци:

„Кога даваши оброк Богу, не се бави да го изпълниши, защото Той не благоволи към глупави: каквото си обрекъл, изпълни. По-добре ти е да не обещаваши, нежелси да обещаеш и да не изпълниши. Не позволявай на устата си да вкарат в грях плътта ти и не говори пред Ангела (Божий): „това е грешка“. Защо ти е да правиши така, че Бог да се разгневи на думата ти и да съсипе работата на ръцете ти?“ /Екл. 5:3-5/

Това мило семейство беше потопено в скръб, но горко на лъжеучителите и лъжепророците, на лъжеясновидците и магьосниците, които ги съблазниха и отклониха от пътя на вярата им в Господа Иисуса Христа, та ги вкараха под проклятие. Горко на Лиана Антонова и нейните сатанински съвети за „отвъдното“. Чуйте Божието слово:

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде. Както по-горе казахме, и сега пак казвам: който ви благовестува нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде.“ /Гал. 1:8,9/

Не се лъжете, прераждането е нещо по-друго и ако вярвате в него и го проповядвате, ще попаднете под проклятие.

„а който съблазни едного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морската дълбочина. Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат; обаче горко на оногова човека, чрез когото съблазън дохожда.“ /Мат. 18:6,7/

Нека да обобщим. Болестите се връщат, когато:

1. След изцелението хората се върнат отново в света.
2. След изцелението или освобождението извършим съзнателно, своеволно смъртни или окултни грехове.
3. Лъжем, че сме изцелени от някой друг.
4. Срамуваме се или се страхуваме да свидетелстваме и затова лицемерно заявяваме, че не вярваме.

Помнете, че както спасението ни, така и изцелението можем за миг да го спечелим, но и за миг можем да го загубим.

Някои лъжливо учат и проповядват, че един път спасен, човек не може да бъде погубен. Тогава защо Господ казва: *”Който устои докрай, спасен ще бъде”*. *„Бдете и молете се да не паднете в изкушение”*

„А праведният чрез вяра ще бъде жив; АКО ПЪК СЕ ОТКЛОНИ, ДУШАТА МИ НЯМА ДА БЛАГОВОЛИ КЪМ НЕГО.” /Евр. 10:38/

„Който побеждава, ще наследи всичко, и ще му бъде Бог, а той ще Ми бъде син. А на страхливи и неверни, на мръсници и убийци, на блудници и магьосници, на идолослужители и на всички лъжци делът им е в езерото, що гори с огън и жупел; то е втора смърт.” /Откр. 21:7,8/

А и апостолите предупреждават:

„А преди всичко, братя мои, не се кълнете ни в небе, ни в земя, нито с друга някоя клетва; думата ви да бъде: да, да, и не, не, ЗА ДА НЕ ПАДНЕТЕ ПОД ОСЪЖДАНЕ.” /Иак. 5:12/

„Пазете се, да не би да изгубите онова, за което сте се трудили, но да получите пълна награда.” /II Иоан. 8/

„Не искам, братя, да не знаете, че бащите ни всички под облака бяха и всички през морето минаха; и всички в Моисея се кръстиха в облака и в морето; и всички

ядоха една и съща духовна храна; и всички пиха едно и също духовно питие; защото пиеха от духовния камък, който идеше подире им; а камъкът беше Христос. Но към повечето от тях Бог не благоволи, защото бидоха изповалени в пустинята. А това бидоха образи за нас, за да не бъдем похотливи на зло, както и те бяха похотливи. Не бивайте нито идолослужители, както някои от тях, за които е писано: „народът седна да яде и да пие, на стана да играе”. Нито да блудствуваме, както някои от тях блудствуваха, и в един ден погинаха двацет и три хиляди. Нито да изкушаваме Христа, както някои от тях изкусиха, и погинаха от змии. Нито роптайте, както роптаеха някои от тях, и погинаха от изтребителя. Всички тия неща им се случваха, за да служат за образи, а бяха написани за поука нам, до които стигнаха краищата на вековете. ЗАТОВА, КОЙТО МИСЛИ, ЧЕ СТОИ, НЕКА ГЛЕДА ДА НЕ ПАДНЕ.” /I Кор. 10:1-12/

„Да не е новопокръстен (епископът), за да се не възгордее и падне в еднакво осъждане с дявола.” /I Тим. 3:6/

Ония, които проповядват и учат, че човек веднъж покаян, новороден, спасен, кръстен със Светия Дух и притежаващ дарбите на Духа, е застрахован от падане и погубване, проповядват опасна ерес, която приспива християните и ги прави лесна плячка на греха и сатана. С подобни проповеди и писания сами себе си осъждат.

„Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дважд, знаейки, че такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си.” /Тит. 3:10,11/ Виж също /I Петр. 2:20-22; Иуда 5,6,17-19; Евр. 6:4-6/

Може ли, след като болестта се е върнала, човек отново да бъде изцелен и освободен?

„Бог ще се умилостиви над него и ще каже: освободи го от гроба; аз намерих откуп... ето, всичко това Бог върши ДВА-ТРИ ПЪТИ с човека” /Иов 33:24,29/

Нека добре да запомним думите на Господа Исуса Христа, които Той каза на Изцерения, болен от 38 години при къпалнята Витезда: „... ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо.” /Иоан. 5:14/. Тези думи на Спасителя се отнасят за всички нас, които сме получили Божествено изцеление или освобождение от насилието на дявола.

5. Чудодействия

Светото Писание е изпълнено с разкази за мощни и велики дела на Бога, които ни се струват невероятни, защото сме ограничени в своите възможности. Едно такова трудно обяснимо за човешките представи чудо е величието на Вселената. Астрономите твърдят, че нейният диаметър е около 30 милиарда светлинни години. Известно е, че светлината изминава 300 хиляди километра за една секунда време, а за една година около 9 билиона 331 милиарда и 200 милиона километра. Умножете това число по 30 000 000 000 и вие ще получите приблизително разстоянието на диаметъра на Вселената. Астрофизиците твърдят, че Вселената се разширява по всички посоки на сферата си с около 300 хиляди километра в секунда. Броят на слънчевите системи в нашата галактика, към която принадлежи и Млечният път е около 200 милиарда, а във Вселената съществуват няколко милиарда галактики.

От величието на Вселената можем да си представим колко по-велик е нейният Творец. Каква е силата и Властта Му можем да се досетим по мащабите на материята, която се намира във Вселената и движението на галактиките, звездите, планетите и луните, които се движат по точно определения им от Твореца път. Бог е Творец не само на Макрокосмоса, но и на Микрокосмоса. Дело на ръцете Му са всички живи същества. Десетки милиони растителни и животински видове, птици, риби, земноводни, насекоми и бактерии, всичко е дело на ръцете Му.

Всеки здравомислещ човек ще се съгласи, че всичко това не се е самосътворило от някаква мъглявина.

Светият апостол Павел предупреждава ония, които твърдят подобни лъжи и се оправдават, че те не вярват в Бога, понеже не са Го видели, с думите:

„Защото онова, що е невидимо у Него, сиреч, вечната Му сила и Божеството, се вижда още от създание мира чрез разглеждане творенията; тъй че те са неизвиняеми.” /Рим. 1:20/

И тъй, най-великото чудо е чудото на Сътворението. Когато говорим за Сътворението, ние вярваме, че Бог е Творец и на невидимите за нас духовни Сили, Началства, Власти, Ангели, Архангели, Серафими и Херувими, които населяват духовния свят и са Негови служебни духове.

Може ли да има нещо трудно за такъв Чуден, Вездесъщ и Всемогъщ Творец? Колко жалки са онези хора, които казват: моята болест е много сериозна и едва ли ще може Бог да ме изцери. Каква лъжлива представа за Бога имат такива хора! Чудно ли е, че в своя живот, не виждат чудесата, които Бог върши.

Господ Иисус Христос извърши много чудеса в Израил, но нито едно от тях не беше направено самоцелно, за да покаже и да докаже Себе Си. Той направи водата на вино, за да спаси от срам и унижение младоженеца в деня на неговата сватба. Нахрани 5 хиляди мъже, освен жените и децата, с пет хляба и две риби, защото бяха гладни и имаха нужда да бъдат нахранени и на Него му беше жал за тях. Смълча бурята, за да успокои уплашените апостоли, отвори очите на слепи, за да им даде зрение, ушите на глухи, за да чуват, развърза езиците на неми, за да могат да говорят; освободи обладани, обсебени, измъчвани от дявола, за да прекрати мъките им и да ги направи пълноценни човеци; възкреси мъртви и ги даде на бащата, майката и роднините им.

Известно ни е, че както Бог върши чудеса, така и сатана може да върши лъжливи чудеса, с които мами човеците. Как да ги разпознаваме?

Ето по какво можем да познаем Божиите чудеса:

1. Божият Дух не върши чудеса, за да показва или доказва някой човек или дори Триединния Бог.

2. Чудото се извършва за добро на Божиите синове и дъщери.

3. Божиите чудеса се придружават с мир и радост.

4. Тоя, чрез когото или върху когото Светият Дух върши чудеса, не може наскоро след това да похули Бога.

5. Божествените чудеса прославят САМО Триединния Бог.

6. Те усъвършенстват вярващите и ги утвърждават във вярата.

7. Чудесата, извършени от Божия Дух, са истински и трайни.

8. Тоя, чрез когото действа дарбата на чудотворство, служи на Бога **безкористно**.

9. Надареният е напълно наясно, че дарбата не е негова, а е на Светия Дух, а той е само инструмент в ръцете Му. Това се отнася за всички духовни дарби.

10. Божиите чудеса не могат да се вършат без вяра в Бога. Те се извършват в името на Господа Исуса Христа.

А ето какви са чудесата, които върши сатана:

1. Те са лъжливи. Извършват се с цел да измамат, объркат, заблудят и отклонят хората от вярата им в Триединния Бог.

2. Извършват се самоцелно, за да прославят „чудотвореца”, който е или лъжеучител, или лъжепророк, или антихрист, или окултист и сатанист, макар че може да нарича себе си и християнин.

3. Придружават се със страх, смут, депресия, главоболие и объркване на ума на „чудотвореца” и пациента.

4. Някои от дяволските „чудотворци” много добре знаят, че сатана върши чудесата, но други се заблуждават, защото не познават Божието Слово и чак когато дяволът започне да ги насилва и измъчва, може да узнаят истината, ако я потърсят.

5. Лъжливите чудотворци вършат чудесата с користни цели.

В Светото Писание няма пророк, апостол или свещеник, Божий служител или служителка или Господ Иисус Христос да е извършил някакво чудо срещу заплащане.

В книгата Деяния на апостолите е описана срещата между Христовите апостоли и един слуга на сатаната, който и след като повярва, продължаваше да се надява на парите.

„Като чуха апостолите, които бяха в Иерусалим, че Самария е приела словото Божие, проводиха там Петра и Йоана, които слязоха и се помолиха за тях, за да приемат Дух Светий. (Защото Той не бе слязъл още нито върху одного от тях, а само бяха кръстени в името на Господа Иисуса.) Тогава възлагаха върху им ръце, и те приемаха Духа Светаго.” /Деян. 8:14-17/

В един самарийски град проповядваше апостол Филип и Божият Дух вършеше чудеса. В същия град живееше магьосникът Симон, който вършеше чудеса и смайваше хората.

И докато Филип насочваше вниманието на хората към Господа Иисуса Христа, Симон препоръчваше себе си.

Целта на Светия Дух е да привлече вниманието на хората, като им стори добро, за да повярват в Божията любов, да се уверят, че Господ иска да ги изцери, благослови и направи съпричастници на вечния живот.

„А Филип слезе в един самарийски град и проповядваше там Христа. Народът единодушно внимаваше на това, що говореше Филип, понеже чуваше и гледаше, какви чудеса вършеше: нечисти духове с голям вик излизаха от мнозина, които бяха хванати от тях, а мнозина разслабени и хроми се изцериха. И голяма радост биде в оня град.” /Деян. 8:5-8/

„А в града имаше един човек, на име Симон, който преди това правеше магии и смайваше самарийския народ, говорейки за себе си, че е някой велик човек. Него го слушаха всички, мало и голямо, и казваха: този е великата сила Божия. А слушаха го затова, защото доста време бе ги смайвал с магиите си.” /Деян. 8:9-11/

Когато мъже и жени от самарийския град повярвали и се кръщавали, повярвал и Симон, смаян от големите чудеса и личби, които се извършвали пред очите му.

Целта на чудесата, извършени от Светия Дух, не е да смайва и забулва, а да отваря ума и духовните очи на хората, за да разбират и вярват на Писанията.

Свикнал да говори за себе си, че е „велик човек”, Симон решава да продължи да препоръчва себе си на хората, като за целта използва силата и авторитета на Светия Дух.

„А Симон, като видя, че Дух Светий се дава чрез възлагане ръцете апостолски, донесе им пари и рече: дайте и мене тая власт, та, комуто възложат ръце, да приема Духа Светаго. Но Петър му каза: среброто ти да погине заедно с тебе, защото си помислил, че с пари се добива дарът Божий. Ти нямаш дял, ни жребие в тоя дар, защото сърцето ти не е право пред Бога. И тъй, покай се за това си зломислие и помози се Богу: може би, ще ти се прости помисълът на твоето сърце; понеже те виждам изпълнен с люта жлъч и окован от неправда. А Симон отговори и рече: помолете се вие Господу за мене, та дано ме не постигне нищо от това, що казахте.” /Деян. 8:18-24/

Обърнете внимание на следните думи на апостол Петър, казани на повярвалия магьосник: „сърцето ти не е право пред Бога... понеже те виждам изпълнен с люта жлъч и окован от неправда”.

Днес има много бивши магьосници, окултисти, контактъори, екстрасенси и други слуги на дявола, които, като повярват, веднага насочват вниманието на християните върху себе си със „свидетелства”, „пророчества”, „падания”, „кикотения” и „изцелителни дарби”, без да са очистили напълно сърцата си от окултната неправда. Те може да донесат големи суми в левове или валута в църквите. Вместо да постъпят като апостол Петър и да им кажат:

„парите ви да погинат заедно с вас”, църковните ръководители с радост ги приемат, омаяни от лъжливото учение за „финансовия просперитет”. Взели нечистите им пари, ръководителите на църквите се чувстват обвързани с тях и им е неудобно да им правят забележки за „лудориите”, които вършат между християните.

Господ Иисус Христос ни предупреждава да бдим, да се молим и се пазим, за да не бъдем прелъстени от лъжливи чудотворци.

„защото ще се появят лъжехристи и лъжепроороци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните.” /Мат. 24:24/

Друг много важен, характерен белег на лъжливите чудотворци е тяхното ниско морално ниво.

„като получат заплатата за неправда. Те смятат за наслада всекидневния разкош; те са сквернителни и безсрамници, наслаждават се със своите измами, гощавайки се с вас; те имат очи пълни с прелюбодееие и непрестанен грях, прелъстяват неукрепналите души; сърцето им навикнало на користолюбие: те са чеда на проклятие” /II Петр. 2:13,14,17,18/

Всички пари, получени срещу дела на плътта са мръсни /виж Гал. 5:19-21/ и не трябва да се приемат в църковните каси.

Около 90% от „пророчиците” по църквите в България са разведени. Това не ви ли говори нещо?

Светият Дух не може да обитава и върши чудеса в нечисти съсъди. Апостол Павел казва, че пристъпваме към духовете на праведниците, които са достигнали съвършенство и към десетки хиляди Ангели. Никой не може да достигне съвършенство, ако живее в грях и нечестие. Библията казва, че „праведният чрез вяра ще бъде жив”, а не нечестивият. От делата на апостолите в историята на църквата, няма такъв случай, когато Божият дух да е извършил чудеса чрез някой нечестивец.

Божие слово ни съветва да служим с „... благоговение и страх, защото нашият Бог е огън, който изтребя.” /Евр. 12:28,29/

Има християни, в чийто живот Светият Дух е извършил чудеса и знамения, но те не са опазили благодатта, а са отпаднали от нея, като са започнали да проповядват „друго благовестие” и не са проумели, че целта на поръчението е: „... да се породи любов от чисто сърце, от добра съвест и нелицемерна вяра” /I Тим. 1:5/.

Такива християни, употребявани с дарбата чудодействия и после отпаднали, могат да послужат за съблазън на мнозина. А Господ ни предупреждава:

„а който съблазни едного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морската дълбочина. Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат; обаче горко на оногова човека, чрез когото съблазън дохожда.” /Мат. 18:6,7/

Точно за такива Господ Иисус говори:

„Мнозина ще Ми кажат в оня ден: Господи, Господи! не в Твое ли име пророкувахме? И не в Твое ли име бесове изгонвахме? И не в Твое ли име много чудеса правехме? И тогава ще им каже открито: никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.” /Мат. 7:22,23/

Ние, християните, сме щастливи да видим много чудеса в личния си живот, в живота на Църквата Христова и в живота на цялото човечество.

По-голямата част от пророчествата, записани в Библията, вече са изпълнени. Някои, като събирането на евреите в държавата Израил и победоносните им войни с околните народи, изграждането на Иерусалим в усилни дни, увеличаването на знанието, охладняването на любовта, увеличаването на беззаконията и отстъплението от вярата, ги виждаме в наши дни. Но има и много други велики чудеса, които тепърва има да се

изпълнят. Такива са построяването на храма в Иерусалим, явяването на Антихриста и изобличаването му от двамата Господни пророци, желанието на Антихриста да унищожи Израил и унищожаването на двестамилionната му армия с огън от небето при Армагедон, грабването на Църквата и първото възкресение. Най-великото чудо, което има да стане, е Второто Пришествие на Господа Исуса Христа, когато всички мъртви ще възкръснат, за да застанат пред Страшния Божи съд. Едни да наследят вечен живот в Божия рай, а други - вечно осъждане и втората смърт в огненото езеро. Сега е времето да решим къде ще прекарваме вечността.

6. Пророчество

„... другиму - пророчество...” /I Кор. 12:10/

Както в Стария Завет, така и в Новия Завет Библията ни говори за човеци, които носят званието „пророк”. Твърдението на някои новобогослови, че в Новия Завет няма пророци е лъжа. Дева Мария, Елисавета, Ана, Симеон, Иоан Кръстител, апостолите, четирите дъщери на дякон Филип, Агав и други християни са пророкували и за тях е писано, че Светият Дух ги е използвал с пророчества. Някои твърдят, че след написването на Новия Завет, пророчеството било прекратено. Бих ги попитал: „Защо апостол Павел пише до Коринтяните:

„Стремете се към любовта; показвайте ревност за духовните дарби, а особено - да пророчествувате... а който пророчествува, той поучава църквата... защото, който пророчествува, по-горен е от оногова, който говори езици - освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука... каква полза ще ви принесе, щом ви се не обясня било с откровение, било с познание, било с пророчество, било с поука?... Но, кога всички пророчествуват, и влезе някой неповярвал, или невежа, той от всички се изобличава, от всички се осъжда; тъй че тайните на сърцето му стават явни, и той, като падне ничком, ще се поклони Богу и ще каже: „наистина с вас е Бог”... Пророци пък да говорят двама или трима, а другите да обсъждат; но ако дойде откровение някому другиму, който седи, първият нека млъкне. Тъй, един след други, можете всинца да пророчествувате, та всички да се поучават и всички да се утешават. И пророчески духове се покоряват на пророци... Ако някой се мисли, че е пророк или изпълнен с дух, нека разбере, че това, което ви пиша, са Господни заповеди... И тъй, братя, показвайте ревност за пророчествуване, но не забранявайте да се говорят и езици” /I Кор. 14 глава/

Кой се страхува от пророчествата? Кой може да забрани на Светия Дух да даде някому дар пророчество? Кому е необходимо да се отричат дарбите? Мисля, че всеки се досеща кому... На невярващите, на невежите, на лъжеучителите, на лъжепророците, на предателите, на доносниците, на атеистите, на антихристите, на „вълците, облечени в овчи кожи”.

Светото Писание казва., че където липсва пророческо видение, людетe се развалят. Изглежда, че точно развалените люде не искат в църквата да има дар пророчество.

Господ Исус Христос ни предупреждава, че един от белезите на последното време е, че ще се появят много лъжехристи и лъжепророци. Ако новобогословите отхвърлят пророческия дар, за да се опазим от лъжепророците, трябва ли да отхвърлим и християните, за да се опазим от лъжехристите?

„Духа не угасяйте. Пророчества не унижавайте.” /I Сол. 5:19,20/

Ония, които твърдят, че пророчествата са прекратени и няма нужда от тях, спокойно можем да ги наречем лъжеучители, защото твърденията им са в пълно противоречие с Божието слово, което говори точно за последните дни:

„и ето, в последните дни, казва Бог, ще изляе от Моя Дух върху всяка плът; синовете ви и дъщерите ви ще пророчествуват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; и в ония дни върху рабите Ми и рабините Ми ще изляе от Моя дух, и ще пророчествуват. И ще покажа чудеса горе в небесата и личби долу на земята, кръв и огън, дим и пушек. Слънцето ще се превърне в тъмнина, и месечината - в кръв, преди да настъпи великият и славен ден Господен. И тогава всеки, който призове името Господне, ще се спаси.” /Деян. 2:17,21 и Иоил 2:28,32/

Тези думи от Божието Слово са записани на повече от десет места в Библията /Деян. 2:17,21; Иоил 2:28-32; Ис. 44:3; Иез. 36:25; Иоан. 7:39; Рим. 8:15; Рим. 10:13; I Петр. 2:9; Гал. 4:6; I Кор. 12:11,28; I Кор. 14:1-6,22-33,37-39/. От тях разбираме, че пророчествата, пророческите видения и сънища се отнасят не само за Стария Завет и за времето до написването на Библията, но и за последното време, когато слънцето ще потъмнее. Слънцето още не е потъмняло и ония, които имат дар пророчество да пророкуват, без да се притесняват от лъжеучителите. На които Господ дава пророчески видения и сънища, да ги разказват без да се смуцават, защото: „... никога по човешка воля не е изречено пророчество, но от Дух Светий просветявани са говорили светите Божи човечи.” /I Петр. 1:21/. Най-много пророчества са изговорени и записани, както в Светото Писание, така и в живота на Христовата църква за нашия Господ и Спасител Иисус Христос: за Неговото зачеване, раждане и месторождение, за Неговия живот и Неговата дейност, за мъките и страданията Му, за смъртта и възкресението Му, за възнесението и второто Му идване на земята. В Новия Завет пророчествата се отнасят за неща, които още не са се изпълнили, но в църквата пророческата дарба работи за подготовка на Христовата църква за сватбената вечеря: за изобличаване, за поправяне, за насърчаване и усъвършенстване на светиите.

Появиха се някои „пророци”, които пророкуват и учат, че невестата на Господ Иисус Христос не била Неговата църква, която Той си придоби със Собствената си кръв, а еврейската държава Израел. Когато пише до коринтяните апостол Павел не пише за държавата Израил, а за църквата и казва: „*Вие сте тяло Христово, а поотделно - членове.*” /I Кор. 12:27/. А към ефесяните пише: „*и покори всичко под нозете Му и Го постави над всичко Глава на църквата, която е Негово тяло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко във всичко.*” /Еф. 1:22,23/. „*защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата, и Той е спасител на тялото.*” /Еф. 5:23/. Същото пише и до колосяните: „*И Той е глава на тялото, сиреч на църквата; Той е начатък, първороден измежду мъртвите, за да има във всичко първенство; понеже в Него благоволи Отец, за да обитава всичката пълнота*” /Кол. 1:18,19/.

Както мъжът е глава на жената, а жената е негова невеста, така и Христос е глава на църквата и църквата е Неговата невеста. Ние вярваме, че еврейският народ ще повярва в Господа Иисуса Христа и те ще „погледнат на Този, Когото прободоха” и в един ден ще се роди цял народ. Тогава плътското тяло на Божия народ, което е Израил, и духовното тяло на Божия народ, което е църквата, ще се изменят в едно свършено, безсмъртно и славно тяло.

Веднъж една християнка ми каза:

- Мразя евреите.
- Защо? - попитах аз.
- Защото са разпънали на кръст Господ Иисус Христос.
- А обичаш ли Дева Мария?
- Да.
- А апостолите?
- Да.
- А пророците?
- Да.
- Те всички са евреи. И Господ Иисус Христос се роди от еврейка, потомка на евреи.

Жената ме погледна учудена и уплашена и заговори:

- О-ле-ле! Господи, аз съм била в такава тъмнина, като съм мразела и говорила против евреите. Отсега ще ги обичам и ще говоря само добро за тях. Няма да изговоря лоша дума против нито един евреин.

- Това добре ще сториш, но не забравяй, че Иуда Симонов Искаротски, който предаде Господ Иисус Христос, също е евреин.

Най-великият пророк за всички времена е Господ Иисус Христос. За Него пророкува Моисей, като казва:

„Господ, Бог Твой, ще ти издигне Пророк изсред тебе, от твоите братя, като мене, - Него слушайте, - понеже ти моли Господа, твоя Бог, при Хорив в деня на събранието, думайки: да не чуя занаяд гласа на Господа, моя Бог, и да не видя вече тоя голям огън, за да не умра. И рече ми Господ: добро е това, що (ти) са казали; Аз ще им издигна Пророк изсред братята им, какъвто си ти, ще вложя думите Си в устата Му, и Той ще им говори всичко, що Му Аз заповядам; а който не послуша думите Ми, които (Оня Пророк) ще говори от Мое име, от него ще диря сметка.”
/Втор. 18:15-19/

Претенциите на някои, че Мойсей говори за Мохамед, Махатма Ганди, Петър Дънов и други са неверни, тъй като нито един от тях не е „от твоите братя” (израилтяните).

Господ Иисус Христос потвърди, че това пророчество се отнася за Него, като каза:

„Иисус им отговори и рече: учението Ми не е Мое, а на Оногова, Който Ме е пратил; Който иска да върши волята Му, ще разбере, дали учението Ми е от Бога, или Аз от Себе Си говоря. Който говори от себе си, търси своята си слава; а който търси славата на Оногова, Който Го е пратил, Той е истинен, и в Него няма неправда.”
/Иоан. 7:16-18/

Проповедта на апостол Петър в дома на Корнилий е много кратка и от нея разбираме, че не само Моисей, но всички пророци са пророкували за Иисуса от Назарет, че Той е Господният Помазаник.

„Петър проговори и рече: наистина, признавам, че Бог не гледа на лице; но у всеки народ оня, който се бои от Него и върви по правда, приятен Му е. Той прати на синовете Израелеви словото, като благовестеше мир чрез Иисуса Христа, Който е Господ на всички. Вие знаете за станалите по цяла Иудея събития, които наченаха от Галилея след кръщението, що проповядваше Иоан: как Бог помаза с Дух Светий и със сила Иисуса от Назарет, Който изходи Иудея, правейки добрини и изцелявайки всички насилвани от дявола, защото Бог беше с Него. И ние сме свидетели на всичко, що стори Той в Иудейската страна и в Иерусалим, и как Го убиха, като Го повесиха на дърво. Него Бог възкреси на третия ден и даде Му да се явява - не на целия народ, а нам, на предизбраните от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него, след възкресението Му от мъртвите. И заповяда ни да проповядваме на людетe и да свидетелствуваме, че Той е определеният от Бога съдия над живи и мъртви. За Него всички пророци свидетелствуват, че всякой, който вярва в Него, ще получи прошка на греховете чрез Неговото име.”
/Деян. 10:34-43/

Колко жалки са всички, които в продължение на близо две хиляди години са се опитвали да се представят за предсказания от Моисей Пророк. Кой от тях се е родил от девица във Витлеем? За кого Ангелите и Бог Отец са свидетелствали, че е Единородния и Възлюблен Син на Бога? Кой от тях е изцелявал болните и освобождавал насилваните от дявола? Кой е възкресявал мъртви? Кой е възкръснал? Мохамед ли? Буда ли? Махатма Ганди ли? Петър Дънов ли? Йозев Смит ли? Муун ли? Бахай ли? Кой?

Ето някои разлики между пророците и лъжепророците, по които трябва да се научим да ги познаваме:

ПРОРОК

ЛЪЖЕПРОРОК

1. Говори Божиите думи.	Говори от себе си.
2. Търси Божията слава.	Търси своята си слава.
3. Изобличава греха.	Скрива греха с ласкателство.
4. Прави добрини на другите.	Търси изгода за себе си.
5. Пророчествата му се сбъдват.	Лъжепророчествата не се сбъдват.
6. Пророкува безкористно.	Пророкува за слава и пари.
7. Целта на пророчеството е да предизвика спасително покаяние и укрепи вярата ни.	Целта на лъжепророчеството е да ни излъже, заблуди и отклони от вярата ни в Бога.
8. Пророкът сочи Спасителя Иисус и Го нарича Господ.	Лъжепророкът не говори за Спасителя и не може да Го нарече Господ.
9. Пророкът не е без почит, освен в родината си и между своите близки.	Лъжепророкът е на почит в родината си и при своите си.
10. Намразен и унизяван от хората, но прославен от Бога.	Прославян от човеците, но унижен и погубен от Бога.

„Който пък пророк се осмели да говори от Мое име, каквото не съм му заповядал да говори, и който говори от име на други богове, такъв пророк да бъде погубен. Но ще кажеш в сърцето си: как ще узнаем думите, които Господ не е говорил? Ето как ще узнаете: ако пророкът говори от името на Господа и думите му се не сбъднат и не изпълнят, то Господ не е говорил тия думи, а ги е говорил пророкът по своя дързост - и не бой се от него.” /Втор. 18:20-22/

Обикновено където има пророческа дарба, там се появяват и лъжепророци.

Господ говори на пророк Иеремия да си направи окови и хомот, да си ги тури на шията и да говори на народа и на околните народи, че който народ наведе врат и служи на вавилонския цар Навуходоносор, ще живее, а който не наведе врат под хомота на вавилонския цар - тоя народ ще бъде наказан с меч, глад и мор от Господа.

„И вие не слушайте вашите пророци и вашите гадатели, вашите съновидци, вашите магьосници и вашите звездобройци, които ви казват: „няма да служите на вавилонския цар”. Защото те ви пророкуват лъжа, за да ви отдалечат от земята ви, та аз да ви изгоня, и вие да загинете. А народа, който наведе врат под хомота на вавилонския цар и му служи, ще оставя в земята му, казва Господ, и той ще я обработва и ще живее в нея.” /Иер. 27:9-11/

Когато пророк Иеремия пророкувал в Господния дом, появил се и друг пророк. Той свалил хомота от врата на Иеремия и го строшил. Това сторил Анания, Азуров син от Гаваон.

„И рече пророк Анания пред очите на целия народ тия думи: „тъй казва Господ; тъй ще строша хомота на вавилонския цар Навуходоносора подир две години, като го снемат от врата на всички народи”. И отиде Иеремия по пътя си. И биде слово Господне към Иеремия, след като пророк Анания строши хомота от врата на пророк Иеремия: иди и кажи на Анания, тъй казва Господ: ти строши дървен хомот - но ще направиш вместо него хомот железен. Защото тъй казва Господ Саваот, Бог Израилев: железен хомот ще туря на врата на всички тия народи, за да работят на вавилонския цар Навуходоносора, и те ще му служат; дори и полските зверове нему предадох. И рече пророк Иеремия на пророк Анания: чуй Анание: Господ не те е пращал, и ти лъжливо обнадеждаваш тоя народ. Затова тъй казва Господ: ето, аз ще те изхвърля от земното лице; през тая година ще умреш, понеже говори против Господа. И умря пророк Анания в оная година, в седмия месец.” /Иер. 28:11-17/

Такава е съдбата на ония, които пророкуват в Господне име, но говорят от себе си лъжи. Такава беше съдбата и на вааловите пророци по време на пророк Илия, такава ще бъде и на днешните лъжепророци, които се опитват да заблудят, да излъжат и измамат истинските Господни пророци, на които Господ е дал едно чудесно обещание:

„Ни едно оръдие, направено против тебе, не ще има успех; и всеки език, който би се борил с тебе на съд, - ти ще обвиниш. Това е наследие на рабите Господни, тяхното оправдание от Мене, казва Господ” /Ис. 54:17/

В книгата Деяния на апостолите четем:

„През ония дни слязоха в Антиохия пророци от Иерусалим. И един от тях, по име Агав, стана и предвести чрез Духа, че по цяла вселена ще бъде голям глад, какъвто и настана при кесаря Клавдия.” /Деян. 11:27,28/

Изглежда че същият пророк Агав е пророкувал за апостол Павел, че ще бъде свързан в Иерусалим.

„А на другия ден Павел и ние, които бяхме с него, излязохме и дойдохме в Кесаря и, като влязохме в къщата на Филипа благовестника, който беше един от седмината дякони, останахме у него. Той имаше четири дъщери девици, които пророчествуваха. Докато ние стояхме у тях много дни, слезе от Иудея един пророк, на име Агав, и като дойде при нас, взе пояса Павлов, върза си ръцете и нозете и рече: това казва Дух Светий: така ще свържат иудеите в Иерусалим оня мъж, чийто е тоя пояс, и ще го предадат в ръце езически.” /Деян. 21:8-11/

Обърнете внимание на това пророчество - че Дух Светий не казва на апостол Павел да не отива в Иерусалим, а само това, че там го очаква връзване. Такива пророчества имало по всички градове, през които минавал апостолът.

„освен това, което Дух Светий свидетелствува по всички градове, казвайки, че ме чакат окови и скърби.” /Деян. 20:23/

Вярващите придумвали апостол Павел да не отива в Иерусалим, като плачели и го прегръщали, но той им отговарял:

„Но мен не ме е за нищо грижа, нито ми е свиден животът, стига само да свърши с радост попрището си и службата, която приех от Господа Иисуса, да проповядвам Евангелието на Божията благодат... Но Павел отговори: какво правите, та плачете и съкрушавате сърцето ми? аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Иерусалим за името на Господа Иисуса. А понеже той се не придумваше, ние си млъквахме и рекохме: да бъде волята Господня!” /Деян. 20:24; 21:13,14/

Божиите пророци не насилват волята на хората, а само им казват това, което има да стане, а лъжепророците се опитват да поробват и контролират волята на хората.

Апостол Павел не се уплаши от пророчествата, макар да вярваше че те ще се изпълнят, както се и изпълниха. И ние не трябва да се страхуваме от пророчества, които ни предсказват скърби, но ако пророкът каже: „Не отивай там”, а ти отидеш, за непослушанието си ще отговаряш пред Господа. Когато Дух Светий не позволи на апостолите да проповядват в Азия, те се покориха, макар да не ги заплашваше, че там им предстои каквото и да е зло.

Когато Господ иска да предупреди Свое чедо, служител или църква, Той не дава само едно, а няколко пророчества. Но ако повярваме на първото му предупреждение, не са необходими повече.

Много пъти Господ ме е предупреждавал, че ще срещна лъжепророци. Ето някои от тях:
„При теб ще дойде пророк. Не му вярвай и не му помагай, защото Господ, Бог твой го отхвърли”

„Изобличи пророка, който ще дойде тази вечер при теб, защото Аз не съм го пращал”.

„Той е лъжепророк. Не му вярвай, но не го изобличавай”.

„Иди кажи на брат ти Павел, че при него ще дойде пророк, но Аз не съм го пращал. Да не му вярва”.

„В църквата влиза вълк, облечен в овча кожа, но ти не го изобличавай. Той ще съблазни лисицата”.

„Утре сутринта ще срещнеш един пророк. Кажи му да не тъпче нивата Ми”. На другия ден срещнах един пророк, който осъждаше всички църкви и деноминации.

„Кажи на пастир Георги да не безчести майка Ми. Ако не престане, ще бъде наказан”. Той говореше против Дева Мария. Не след много време внезапно почина.

„Йосиф няма да бъде изцелен. Съсипа църквата. Осъден е за предателство”. След няколко месеца почина.

„Петко предателства в партията, ако не се покае, ще умре”. Призна, че е вярно и днес е жив и здрав.

„Стамен да престане да лъжепророчества. Ако не престане, ще умре”. Потърси помощ и закрила от Тодор Живков, но след около един месец почина.

„Попитай Никола кому служи: на Христос или на антихристите. Ако излъже, ще онемее”. Започна да хули и осъжда християните, които не са от Петдесетия съюз. След няколко месеца почина.

„Кажи на Мария да не пророкува, а да се покае, защото се занимава с магьосничество”. Каза, че това не е вярно. След около един месец почина от рак.

„Изобличи Мария (друга жена със същото име), която се представя за пророчица, а кълне болните с думите: „Да умре тоя човек. Да умре бащата на брат Пешо”. Ако не се покае, ще я накажа”. Ослепя и след няколко години почина.

„Георги е магьосник. Да престане да се прави на пророк”. Когато пророкуваше, прекъснах го и го попитах, като го гледах право в очите: „В името на живия Бог те питам: кой говори в устата ти?” Той отговори: „Сатана”. Хората, които го слушаха, се изсмяха, но той се окопоти и рече: „Не сатана, а Господ говори от устата ми”. След около един месец почина от перитонит, след спукване на апендикса.

„Кажи на Мария да престане да доносичи против теб”. Смути се, изчерви се и каза, че това може би ще се случи в бъдеще. Катастрофира, блъсната от лека кола, и я нападна зъл дух.

„При теб идват трима антихристи. Предупредих ги, че ако излъжат, вместо изцеление, ще получат наказания”. След малко трима младежи дойдоха и поискаха да се моля за изцелението им. Предупредих ги, че ако лъжат, че са болни, може наистина да се разболеят. Те се спогледаха, помълчаха и един от тях рече: „Да опитаме с мен”. Казах му да коленичи и когато положих ръце и започнах да се моля, той се развика: „Стой! Спри! Нещо

стяга краката ми като в менгеме”. Казах му: „Предупредих ви, че Светият Дух не може да бъде излъган”. Веднага си отидоха.

Някои твърдят, че Светият Дух не се занимавал с разкриване на лъжепророците и антихристите, а давал пророчества само да насърчава вярващите и да свидетелства за Иисус. Ако е вярно, за какво служи дарбата „разпознаване на духовете”?

Стотици пъти Светият Дух ме е предупреждавал, че този, който говори с мен, ако и да се представя за християнин, е антихрист и носи печата на антихриста. Напоследък, когато попитам такива за кого са гласували, всички до един, без изключение, отговарят: „За комунистите”.

Ако имате нещо от Господа, пророкувайте, но със страх и трепет, с благоговение и с пълна сериозност. Не се опитвайте да използвате Божието име, за да контролирате когото и да е. Това може да коства живота ви, както на пророк Анания.

Брат Цвятко ми рече: „Бог ще те унищожи като Бранхам, защото не послуша думите, които Той ти говори от устата ми”. След около три месеца внезапно почина.

Сестра Ана ми рече: „Свещеник Николай има откровение от Бога, че те очаква голям кръст, големи страдания и страшна катастрофа”. Отговорих ѝ: „Големия кръст и големите страдания ги понесе моят Господ и Спасител Иисус Христос на Голгота вместо мен”. След 11 дни беше направен опит, чрез инсценирана автомобилна катастрофа, да бъде убит, но Светият Дух ме предупреди и опази. Сестра Ана и отец Николай починаха. Пострада и убиецът.

Един барман ме напои с метил. След няколко дни катастрофира с държавната кола, а след известно време и със собствената си кола. Напусна предприятието.

Инж. П. от Мездра похули Господ Иисус Христос и Света Богородица в мое присъствие. След два дни го удари една падаща тръба и му се наложи да лежи дълго в болницата във Враца. Когато отново ме видя, изповяда: „Който много говори, много пати”.

Сестра Г. се обърна към мен: „Господ ще те накаже затова, че пишеш книги”. По пътя паднала и си счупила крака. Изпрати една сестра и чрез нея ми поиска прошка за напразно изговорената заплаха в Божие име.

Пророк Анания не е нито първият, нито последният, който е бил поразен от Божия гняв, поради лъжливо използване на Господното име. И когато пишех тези думи, получих поредната заплаха от една „сестра”, която между другото ми пише: „Аз, Иисус Христос, заявявам... ако чуя, че събираш хора в този (твой) апартамент, зло те чака”. Горката „сестра”, тя не знае, че с написването на тая заплаха вкарва себе си под проклятие, защото Писанието казва:

„Който пък пророк се осмели да говори от Мое име, каквото не съм му заповядал да говори, и който говори от име на други богове, такъв пророк да бъде погубен.”
/Втор. 18:20/

Малко преди напечатването на книгата я срещнах и тя ме помоли да се моля за нея, защото я измъчвали демони.

Абсолютно съм сигурен, че Господ Иисус Христос никога няма да заплашва оня, който събира хората в Негово име, за да изучават словото Му и да се молят. Дано Бог се смили над тая жена и я освободи от насилието на демоните.

Много са опитите на дявола да ме погуби и заплахите му чрез човеците, но нито един от тях нямаше успех, защото Божието слово и Божиите обещания са верни и истинни.

7. Разпознаване на духовете

„... едному - да различава духовете...” /I Кор. 12:10/

Няма друга дарба на Светия Дух, която така много да се подценява и така много да е необходима за нашето време. По църквите се срещат лъжепророци, окултисти и екстрасенси, доносници и предатели, магьосници и антихристи, маскирани с маската на смирение и лицемерие. Тя е така необходима за църквата, както разпознаването и

контраразузнаването за сигурността на всяка държава. Маскираните по църквите антихристи си мислят, че никой, освен техните началници, не знае за тях. Колко жестоко се мамят! Един бивш следовател от бившата ДС ми каза, че в борбата с християнството в България са загубили много от най-добрите си кадри. Сега ми се иска да го поправа и да му кажа: „Господин майор, не в борбата ви срещу християнството, а в борбата ви срещу Вездесъщия и Всемогъщ Бог ще загубите всичките си кадри, които не се покаят. Защото, ако човек умре с вяра в Бога, той продължава да живее и след смъртта, но ако умре без Бога и особено като враг на Бога, след смъртта го чака втора смърт, която е страшна - вечна смърт”.

Веднъж един служител от ДС, сега о. з. полковник, ми каза: „Ние сме абсолютно сигурни, че служиш на чуждо разузнаване”. „Вярно е” - отговорих аз. Той се зарадва така, като че ли е открил Америка и ме попита усмихнат: „На кое?” Като вдигнах ръката си и посочих нагоре, отговорих му: „Това разузнаване не е от тая планета”. Той направи една такава кисела физиономия, която никога няма да забравя. Моля се за него - Господ да го докосне, защото дядо му е бил евангелски християнин и сигурно е благодарил на Бога, когато му се е родил тоя внук.

Десетки хиляди невидими Ангели са тайните служители на Христовото царство, което е непоклатимо във вековете. Напразни са усилията на сатана и неговите слуги - окултисти, магьосници, екстрасенси, контактъори, атеисти, сатанисти, еретици и какви ли не други нещастници, тръгнали да воюват против Всемогъщия Творец и Господар на Вселената.

И въпреки Божието всемогъщество, Той е преценил, че дарбата разпознаване на духовете е много необходима за църквата и всеки искрен християнин трябва да копнее за нея.

Някои ме питат, откъде съм толкова сигурен, че ме води Светият Дух, а не някакъв предсказателен дух, който да ми разкрива антихристите. На този въпрос има няколко отговора.

1. Аз никога не съм се молил на сатана или на предсказателен дух да ме ръководи. Молитвите ми са отправени към Бог Отец или Бог Свети Дух в името на Господа Исуса Христа. Вярвам, че думите на Божия син са стопроцентова истина:

„И аз ви казвам: искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чадата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?” /Лук. 11:9-13/

2. Винаги изпитвам духовете. Ако ми заговори глас или дойде мисъл отвън, казвам: „ако този глас или мисъл не е от Бога, отричам се от него и в името на Господа Исуса Христа ти заповядвам да млъкнеш!”

Веднъж посетих дом, където десетина души бяха коленичили на молитва. Коленичих и аз. Един възрастен човек говореше на други езици и си тълкуваше. Той казваше за всеки от присъстващите както негативни, така и положителни неща. Помолих се така: „Господи Исусе Христе, ако духът, който говори чрез този човек е, Светият Дух, нека говори и за мен, защото слугата Ти слуша, но ако не е от Бога, бронирай ме и той нищо да не каже за мен”. Когато свърши с всички други, човекът дойде до мен, помълча и рече: „За него нищо не мога да кажа, но ми се дава видение и аз го виждам брониран като в танк”. Когато се ръкувах с него, имах чувството, че пипам нещо нечисто. Като дете обичах да ловя риба с ръце. Понякога в ръцете ми попадеше жаба и ме полазваше отвратително чувство, че съм се докоснал до нещо нечисто. Сега изпитах същото усещане. Помислих да разоблича този „пророк”, но Светият Дух ми каза: „Не го разобличавай!” Наскоро след това той почина.

Поканиха ме в друг дом. Веднага след мен дойде един свещеник със съпругата си. След като се запознахме, презвитерката каза на мъжа си: „Искаме да чуем какво Господ ще каже

чрез теб за брат Петър Велев". Той ме помоли да се изправим и да си хванем десните ръце. Докато се изправях, се помолих тайно в сърцето си: „Господи Исусе Христа, ако духът в свещеника е от Тебе, говори, защото слугата Ти слуша, но ако не е от Тебе, нищо да не може да каже". Стояхме прави и мълчахме няколко минути. Презвитерката рече: „Хайде бе, какво става?" Свещеникът отговори: „Нищо не мога да кажа за него". „Защо? - попита тя. „Защото той се е помолил".

Седнахме и се разговорихме. Оказа се, че и двамата вярват в лъжеучението на лъжеучителя Петър Дънов. Попадията каза, че в миналия си живот свещеникът бил цар, а тя - принцеса. Стана ми ясно откъде е дошъл в него предсказвателният лъжлив дух. За съжаление, има и други православни свещеници, които вярват в ереста на прераждането и вкарват под анатема себе си, домовете и пасомите си. Точно те говорят за верните Христови последователи, че били разколници и сектанти. Горко им, ако не се покаят!

Ако светият апостол Павел беше обвиняван, че заразява вселената с назорейската ерес, не се чудете, че и нас ще ни обвиняват в същото /Виж Деян. 24:5,14/

3. Когато Светият Дух говори чрез дарбата за разпознаване на духовете, Той потвърждава казаното и по друг начин.

Веднъж, ръкувайки се с евангелски пастир, усетих че е нечист. Погледнах го и видях на главата му червената звезда - символ на печата на антихриста. Той беше добър проповедник и аз бях се насърчавал от проповедите му. Усъмних се и се помолих: „Господи, възможно ли е да е антихрист?" Насъне чух властен глас: „Пази се от него. Служеше на франк масоните, а сега на комунистите". След няколко дни срещнах съпругата му и тя ми каза: „Сигурна съм, че Бог те употребява и ти Му служиш, но искам да те предупредя: пази се от мъжа ми.

В друга евангелска църква се появи млада жена, която беше много контактна, учтива и изглеждаше искрена християнка. Стараеше се да контактува с всеки вярващ. В нейната учтивост, както и в усмивката ѝ усещах някаква скрита студенина, но се стараех да я пропъдя. Мислех, че студенината идва от моята подозрителност, но точно в този момент блесна червената звезда на антихриста върху лицето ѝ. След няколко дни срещнах съпруга ѝ. Той ме прегърна и рече: „Радвам се, че те срещнах, за да те предупредя. Пази се от жена ми, тя е ченге. В църквата се усмихва, но у дома е бясна. Ще ме умори. Тя няма нищо общо с християнството". Наскоро братът почина внезапно.

В същата църква се появи „пророчица". Тя пророкуваше и тълкуваше. С мен беше винаги усмихната и учтива. Веднъж видях върху нея червената звезда на антихриста. Не знам как съм я погледнал, но тя се разгневи, посочи ме с пръст и рече: „Господ ще те накаже!" Но вместо аз да бъда наказан, наложи ѝ се да полежи в болница, а после и у дома си. Когато срещнах съпруга ѝ го попитах: „Какво прави сестрата?" А той, като се убеди, че става въпрос за жена му, рече: „Лъже, лъже и лъже! Не ѝ вярвай нито на пророчествата, нито на тълкуванията".

Забелязах, че след службите една сестра се стараеше да върви с мен и да слуша какво си говорим. Тя ме подпитваше къде ще отида след богослужението. Един от братята ми рече: „Тая жена е ченге. Не виждаш ли, че те следи". Веднъж, като седна на стола, за да се молим за нея, над главата ѝ блесна червената звезда на антихриста. Казах ѝ, че служи на антихристите. Тя се изчерви, започна да се смее и рече: „Мъжът ми е антихрист, но аз съм християнка". След няколко дни у дома дойде млад мъж и като се представи, ми обясни, че е син на същата жена. Между другото ми каза: „Майка ми е шпионка. Пазете се от нея. Ако мен, собствения ѝ син предаде, и вас няма да ви пощади".

Светият Дух може да използва нашите пет сетива: зрение, слух, обоняние, усет и вкус, за да ни предупреждава чрез тях. Вече ви споменах за усета - когато се ръкувам с някой човек усещам дали е чист или нечист. Чрез зрението виждам червената звезда на антихриста, но много често над главата на моя събеседник блясва сребристо бяла звезда, което е белег, че с този човек е Светия Дух. Тогава изпитвам голяма радост, защото съм уверен, че е Божие чадо и Божият Ангел е с него. При виденията се използва духовното зрение, но не трябва

да забравяме, че сатана също може да ни проектира видения. Алкоголиците, както и наркоманите може да виждат видения или халюцинации. Виденията от Светия Дух са с определена цел и носят просветление и озаряване на ума, а плътските и сатанинските халюцинации донасят объркване на ума.

Много често Светият Дух ми е давал сигнали чрез обонянието. По време на молитва съм чувствал приятен аромат или, както някои светии го наричат благоухание. Това е белег, че сме в присъствието на Светия Дух. Но има и такива случаи, когато нуждаещи се от изцеление, излъчват неприятна миризма. Това пък е белег, че такива човеци са обладани от нечисти духове, и вместо да полагаме ръце и се молим за изцелението им, трябва да свържем и изгоним нечистия дух. Често преди молитвата за някой болен под носа ми лъхва миризма на цигари и аз разбирам, че в този човек има дух на никотин. Такива обикновено признават и споделят, че искат да се откажат от тютюнопушенето, но не могат. Ние се молим за тях и голяма част после свидетелстват, че са били освободени.

Светият Дух може да ни говори ясно и точно. Неговият глас е властен, верен и точен. Няма нито една излишна дума. Гласа може да чуваме около нас, в ушите си и вътре в нас. Не бива да забравяме, че сатана също може да говори. Господ Иисус Христос беше изпитван в пустинята, сатана му цитираше импровизирано Божие слово, за да го изкуси. Светият Дух винаги говори истина. Дяволът говори истина, примесена с лъжа. Когато Светият Дух ни говори, ние чувстваме радост, а когато сатана говори - страх и смут.

Всеки новороден и кръстен със Светия Дух християнин е изживял посещението със силата на Светия Дух върху себе си. Тази сила е приятна и ни изпълва с радост, мир и здраве. Когато баща ми беше посетен от Божията сила, каза, че го е изпълнила някаква „медовина“. В църква Божия пеят една песен: „Някой ме докосна. Това бе Божията ръка“. Докосването на Божията ръка ни изпълва с блаженство. Веднъж, както си седях и разсъждавах за Божието величие и Божията любов, откъм прозореца дойде някакъв полъх, който ме обгърна и аз се изпълних с много голяма любов към всичко, което съществува, към всичко, което моят Бог е сътворил. Готов бях да извикам на всички човеци, животни, птици и растения: „Обичам ви! Всички сте сътворени от моя Небесен Отец“. Някои ме питат: „Би ли казал тези думи на сатана, греха и демоните?“ Отговарям: „Не. Но в този момент за мен те не съществуваха“. Вярвам, че ако устоим докрай, в такова блаженство ще прекарваме вечността.

8. Говорене на нови езици

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици” /Марк. 16:17/

„... другиму - разни езици...” /I Кор. 12:10/

Твърдението на модернистите, че дарбите на Светия Дух са били необходими САМО до написването на Библията и след това са прекратени, е лъжа. В техния живот може да са прекратени, защото не са от повярвалите, но в живота на Христовата църква дарбите са реалност.

Две млади сестри демонстрирали говорене на нови езици пред лекарите в едно болнично заведение и били откарани в психиатрията за уточняване на диагнозата. Разбира се, че с говоренето на разни езици не бива да се правят демонстрации, както и с която и да е дарба на Светия Дух. Ако разкажете на някой психиатър как действа дарбата за разпознаване на духовете, той ще ви постави диагноза от рода на „зрителна халюцинация“, „слухова халюцинация“, „обонятелна халюцинация“, „усетна халюцинация“ и т. н. халюцинации. Защо тези хора - модернисти и атеисти, не могат да разберат действието на Светия Дух? Защото са душевни а не духовни.

„Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух: за него това е безумство /халюцинация - бел. моя/; и не може да го разбере, защото то се изследва духовно.” /I Кор. 2:14/

Светото Писание казва, че в деня на Петдесетница апостолите и светите жени са говорели на разни езици:

„И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговорят.” /Деян. 2:4/

Това стана по време на обща молитва.

Когато апостол Петър проповядваше в дома на стотника Корнилий, Светият Дух изпълни присъстващите и те говореха на разни езици.

„Докато Петър още говореше тия думи, Дух Светий слезе върху всички, които слушаха словото. А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичници се изля дарът на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорят на разни езици и да величаят Бога...” /Деян. 10:44-46/

В Ефес Светият Дух слизаше върху повярвалите, когато апостол Павел полагаше ръце върху тях след водното кръщение.

„И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Светий, и те почнаха да говорят на разни езици и да пророчествуват.” /Деян. 19:6/

По-горе цитираните стихове от Божието слово изясняват, че Светият Дух идва върху повярвалите, когато си иска. Църковните доктрини на различните вероизповедания, че кръщението със Светия Дух ставало по време на водното кръщение, по време на помазанието с елей, след водното кръщение и т. н. не са верни и са човешки мъдрувания. Светият Дух кръщава когато си иска и както на Духа е угодно. Така разпределя и дарбите Си и не се съобразява с църковни догми и постановления човешки.

Свидетел съм как някои братя са полагали ръце върху новоповярвали, които копнеят за духовно кръщение, и тези, върху които са били полагани ръце, са се изпълвали със Светия Дух, прославяли са Бога и са говорели на нови езици. Така че дарбата говорене на нови езици не е нещо странно за днешната Христова църква. Това, че някои деноминации я отхвърлят, си е за тяхна сметка.

Проповядването, че тези, които не говорят нови езици, нямат Светия Дух, не са спасени и няма да влязат в Небесното царство, е опасна ерес и всеки, който я проповядва е под проклятие.

„Всички ли имат дарби да лекуват? Всички ли говорят езици? Всички ли са тълкуватели?” /I Кор. 12:30/

По същата крива логика някой може да каже: „Който няма способност да тълкува или пророкува, няма да влезе в Небесното царство, защото не е спасен”. Такова твърдение е лъжа.

Спасението получаваме даром, по благодат чрез вяра в изкупителната жертва на Божия Агнец на Голгота на кръста, а кръщението със Светия Дух и дарбите на Духа ни се дават за служение. Без вяра в изкупителната смърт на Господа Исуса Христа и в Неговото Възкресение, никаква дарба не може да ни спаси.

Може ли човек да говори на разни езици и да няма Светия Дух? Твърдо съм убеден, че може. Срегнах много християни, които се хвалеха, че имат Светия Дух и говорят разни езици, но те не можеха да нарекат Исус Христос Господ - сигурен белег, че техният дух е мъртъв и те не са спасени, ако и да говорят нови езици. Какво е станало с такива човеци? Как са изгубили спасението си?

Такива хора или са станали вероотстъпници и са се отрекли от Господа, или са станали предатели и проповядват „друго благовестие” и служат на антихристите, или са извършили смъртни и окултни грехове, или са похулили Светият Дух и любовта им към Бога и ближния е изстинала, а дарбата им да говорят езици е останала, но са се превърнали в „мед, що звънти, или кимвал, що звека”. А в медта и в кимвала няма дух.

„Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал, що звека.” /I Кор. 13:1/

Свидетел съм как две млади момичета, бяха кръстени със Светия Дух, говореха на нови езици, изживяха радостта на спасението и вкусиха от силата на Божия Дух, но след всичко това станаха членове - едната на БСП, а другата на БКП. Светият Дух веднага се оттегли от тях. И сега те говорят на нови езици, но заявяват, че са изоставени от Господа, липсва им радостта на общението с Божия Дух, защото са счели кръвта на Господа Исуса Христа за малоценно нещо и са заменили толкова великото спасение и вечния живот за временно облагодетелстване. Говоренето на нови езици няма да ги спаси. Когато са станали членове на богопротивните партии, те са застанали на другата страна на барикадата, при антихристите. Техният дух е мъртъв и в тях се настанява духът на антихриста, който ги обърква, депресира и насилва да му служат и да изпълняват човешки заповеди /Мат. 15:39/.

Говорещият на непознат език говори тайни на Бога, но какви тайни ще говори на Бога човек, който служи на антихриста? Такъв е отстранен от Бога и той прилича на грамофонна плоча, която никой не слуша.

„Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; понеже никой го не разбира, а духом говори тайни” /I Кор. 14:2/

Тук искам да обърна внимание на онези младежи от младежките църкви „Войни на Христа”, „Огнена вяра”, „Рема” и други, които, като говорят на непознати езици, си представят, че се бият със сатана и му нанасят различни боксови удари и ритници, като му се карат на висок глас и го наричат с хулни имена, крещат му на непознат език и си въобразяват, че той ги разбира. Но той не ги разбира, защото говорещият на непознат език говори тайни на Бога. Непознатите езици, макар и да се състоят от думи, употребявани в различни страни на света, са кодирани и смисълът им е неизвестен за тия, които слушат, за ангелите и за демоните. Смисълът им е разбираем само за Божия Дух. Ако Светият Дух даде тълкувание на някой от слушателите, тогава значението на изговорените думи на непознат език става ясно. Има случаи, когато говорещият на непознат за него език, изговаря думи на говорим език, който е познат за някой от слушателите, и казаното се отнася лично за него, за да го утеши, насърчи или изобличи.

Когато в едно събрание има тълкувател, , заповедта на апостол Павел към църквите е да говорят най-много двама или трима на непознати езици, а ако няма тълкувател, да не се говори на непознати езици в събранието, а в личните си молитви. Апостолът желае всички християни да говорят езици, но повече да пророчестват, и който говори езици, да се моли за дар тълкувание.

„Желая всички вие да говорите езици, а още повече да пророчествувате; защото, който пророчествува, по-горен е от оногова, който говори езици - освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука.” /I Кор. 14:5/

Дали желанието на днешните свещеници, пастири и митрополити е същото, както на апостол Павел? Дали наистина са ревнителите за истинско християнство в България?

„Тъй и вие, бидейки ревнителите към духовни дарби, залягайте да ги получите в изобилие, за поука на църквата. Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарба да тълкува. Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, умът ми обаче остава неплоден. И тъй, какво? Ще се моля с дух, ще се моля и с ум; ще пея с дух, ще пея и с ум” /I Кор. 14:12-15/

През есента на 1969 година бях командирован в Сантяго, Чили. Беше Архангеловден. В околностите на града имаше панихида, на която присъстваха около един и половина милиона души. След панихидата огромни тълпи народ изпълваха улиците и алеите. Като се качих на едно самоходно шаси, започнах да си пея тихичко на непознат език. Изведнъж Светият Дух ме изпълни със сила и аз извиках със силен глас и изговорих няколко думи на

испански език. Хората се заковаха на място и всички се обърнаха с лице към мен. Аз не знам какво са изговорили устата ми, но всички, които ме чува, реагираха и това означава, че са го разбрали. След това дойде при мен един младеж и рече: „А ора и ел ора, де нуестро муерте. Амин”. Разбрах само „Амин” и повярвах, че изговорените думи на непознат език се отнасят за вярата ни в Бога. По-късно ми преведоха това изречение, което на български означава: „Сега и всякога до моята смърт. Амин”. Предполагам, че съм извикал на разбираем испански език: „Покайте се и въздайте слава на Бога”. След заминаването ми станаха събития около убийството на Алиенде и свалянето на неговите привърженици от власт.

В евангелска църква влезнал еврейски равин. Сестра Цонка хвалела Бога на непознат език. След молитвата равин Даниел я попитал какво образование има, а тя отговорила: „Основно”. „Къде сте учила староеврейски език?” - попитал равинът, на което тя отговорила: „Никога и никъде не съм учила староеврейски език”.

В разговора се намесил и брат Трайчо и обяснил на равина, че за това говорене на други езици е пророкувано от пророците и му цитирал пророк Исаия:

„Затова с мънкащи уста и на чужди език ще говорят към тоя народ.”/Ис. 28:11/

Равинът посетил още няколко пъти евангелската църква и повярвал, че това пророчество се е изпълнило на Петдесетница. Той повярвал в Господа Исуса Христа и заминал за Израел. Преди заминаването си дойде в събранието, на което присъствах и аз, и каза: „Ако ви говоря много, всичко ще забравите, но аз ще ви кажа само едно изречение и се надявам да го запомните: „Винаги и навсякъде с Господа вървете”. Той замина за Израел и можа да предизвика процес, на който да бъде обявен за невинен Господ Исус Христос. Поканил 11 световно известни юристи. С десет гласа „за” и един „против” магистратите признали за напълно невинен Господ Исус Христос. Равин Даниел имал много изпитания, но успял да образува около тридесет християнски общества в Израел.

Твърдението на някои „богослови”, че говоренето на чужди езици не е от Бога, е явна заблуда.

„А когато настана ден Петдесетница, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят.” /Деян. 2:1-4/

В учебника по мисионерство, издание на Св. Синод на БПЦ четем: „На Петдесетница се кръстили и приели дара на Св. Духа, т. е. кръстили се с вода и с Дух Светий, около 3000 души, но никой от тях не проговорил на чужд език” /Страница 339,14 ред отдолу/.

На кого да вярваме? На учебника по мисионерство, който казва, че нито един не е проговорил на друг език на Петдесетница или на Светото Писание, което казва, че **всички** са наченали да говорят на други езици?

По-надолу авторите на учебника продължават да лъжат, че както дякон Стефан, така и апостолите не били говорили на нови езици, но били изпълнени със Светия Дух. Нека чуем какво казва светият апостол Павел относно тази тяхна втора лъжа:

„БЛАГОДАРЯ НА МОЯ БОГ, ЗАДЕТО ПОВЕЧЕ ОТ ВСИНЦА ВИ ГОВОРЯ ЕЗИЦИ” /I Кор. 14:18/

„Желяя всички вие да говорите езици и още повече да пророчествувате...” /I Кор. 14:5/

„И тъй, братя, показвайте ревност за пророчествуване, но не забранявайте да се говорят и езици” /I Кор. 14:39/

Изпълниха ли заръката на светия апостол Павел тези, които се хвалят, че са негови приемници, а са забравили да говорят езици, а и на говорещите забраняват да говорят, като им се присмиват и ги хулят?

Други тълкуват думите на апостол Павел: „... *повече от всички ви говоря езици*”, че знаел да говори различни по онова време говорими езици. Това, което е казал апостолът, е ясно и просто, но заблудените, които учат, че църквата няма нужда от духовните дарби, трябва да поревнуват за тях, за да ги получат в изобилие за поука на църквата.

Някои християни се заблуждават и учат, че който говори на непознат език, не той, а Св. Дух говори от устата му. Те употребяват изрази като: „Говор! Св. Дух!” „Светият Дух говори от устата ми на непознат език” и други такива. Ето какво казва по този въпрос Светото Писание:

„Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; понеже никой го не разбира, а духом говори тайни” /1 Кор. 14:2/

Св. Дух е третото лице на Божеството и между Него и Бог Отец не може да има никакви тайни.

*„Защото, ако се моля на непознат език, **духът ми се моли...**” /1 Кор. 14:14/*

„... Ще се моля с дух, ще се моля и с ум; ще нея с дух, ще нея и с ум.” /1 Кор. 14:15/

Обърнете внимание, че думата „дух” е написана с малка буква. Не Светият Дух, а моят дух пее или се моли на непознат език.

Брат Цветан повярва в Бога и Бог го кръсти със Светия Дух. Даде му дарбата да говори на нови езици. Жена му беше атеистка от комунистическо семейство. Тя и роднините ѝ решили да го освободят от „заблудата” и за целта се обърнали за помощ към магьосници. Съпругата му го заплашила, че ако не се откаже от вярата си, магьосниците щели да го изпратят в лудницата. След известно време той ми се оплака, че го атакували три нечисти, зли духове и му се явявали в образи на заплашващи го мъже. Когато се молел на Бога в името на Господа Исуса Христа да ги смърти и прогони от него, те се отстранявали, но след време отново се появявали. Дойде и ме попита какво да прави, защото всяка вечер, преди да заспи, умът му се изморявал да се моли и бори с трите магьоснически духове. Посъветвах го да се моли с ума си, но да се моли и на непознат език. При молитвата на непознат език умът и плътта не се изморяват. След време дойде и ми разказа, че като се молел на непознат език, злите духове отново се появили във видение и застанали до вратата, като го заплашвали с мимики, но изведнъж в стаята му пламнал огън и пламъкът ги опърлил, те изчезнали и никога повече не се появили.

Жената на брат Цветан продължаваше да го заплашва, но вече нищо не можеше да му стори. Накрая се измори да ходи по магьосници и да им плаща огромни суми, подаде молба за развод и го напусна. Писанието казва, че ако невярващият иска да напусне, нека напусне, братът е свободен.

Има моменти в живота ми, когато се обезсърчавам и тогава заставам на молитва пред Бога, като се моля с ума си, но се моля и с духа си на непознат език. Само няколко минути на непознат език и обезсърчението изчезва. Духът ми запява християнски песни и славословия и душата ми се изпълва с радост и мир. А тази радост и този чуден Божи мир с нищо не могат да бъдат купени. С това не искам да кажа, че ония, които се молят на роден език, няма да ги получат, но ония, които са получили този дар от Бога - да говорят на нови езици, нека не го подценяват, защото съм уверен, че е мощно оръжие в борбата ни със силите на поднебесната.

Скъпи братя и сестри християни, не се страхувайте от дарбата говорене на непознати езици, а по-добре изпълнете заповедта на светия апостол Павел: „... *не забранявайте да се говорят и езици*” /1 Кор. 14:39/

9. Тълкуване на езици

„... а другиму - да тълкува езици.” /I Кор. 12:10/

„Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарба да тълкува.” /I Кор. 14:13/

Има стотици хиляди християни, които говорят на нови, непознати езици, но само единици са получили дарбата да тълкуват езици. А тя е много необходима за поучаване на църквата.

„Желая всички вие да говорите езици, а още повече да пророчествувате; защото, който пророчествува, по-горен е от оногова, който говори езици - освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука.” /I Кор. 14:5/

Когато Светият Дух ни даде дарба на говорене нови езици, Той ни дава да изговаряме думи от езици, които ние не знаем и не сме изучавали и за нас те са непознати. Затова тълкуването на езици не е напрегане на ума, за да си припомним значението на изговаряните думи. То не става чрез ума, а чрез духа на човека и прониква, просветлява и озарява ума. Възможно е устата на тълкувателя да изговарят тълкуванието, а след това умът му да го възприеме. Това е сигурен белег, че той тълкува с духа си, а не с ума си.

Когато нашият дух говори тайни на Бога, ние изговаряме думи на говорими езици, но свързането им е такова, че смисълът не се разбира от присъстващите, от ангелите и от дяволите, а само от Светия Дух и оня, на когото Той би благоволил да открие какво е изговорил нашият дух. Не бива да си съчиняваме произволно тълкуване, ако знаем значението на някои от изговорените думи на непознатия език, за да не станем лъжетълкуватели.

Веднъж слушахме някой да говори с английски думи. Между многото изговорени думи, няколко пъти произнесе и думата „син”. Един от присъстващите се опита да тълкува и рече: „Така казва Светият Дух: син, син мой си ти. Днес аз те родих”. Убеден съм, че това тълкуване беше от ума на тълкувателя, защото думата „син” беше в словосъчетание с английски думи, а на английски език тя означава: „грях”, „греша”. Но ако някой, който знаеше английски език и значението на думата „син”, би се опитал с ума си да тълкува и изговаря изречения с думите грях и греша, той също щеше да бъде лъжлив тълкувател.

Дарбата „тълкуване на езици” не означава „превеждане на езици”. Някои, знаещи говоримо чужд език, говорят и после си превеждат, за да излъжат църквата, че са тълкуватели и да започнат да я контролират. Това, че превеждат говорим език е белег, че са преводачи, но не и тълкуватели. Такава дарба „преводач на нови езици” в Христовата църква няма.

Бяхме на молитва в един дом. Някой говореше на непознат език, а една сестра тълкуваше. Тя казваше името на брата или сестрата и тълкуваше изговореното на непознат език за него. Аз се усъмних в тълкувателя и затова се помолих тайно в сърцето си с думите: „Господи, ако тълкуването е от Тебе, говори, защото слугата Ти слуша, но без да произнася името ми”. Бях коленичил до прозореца, а от другата ми страна беше брат Цвятко. Когато свърши тълкуванието за него, сестрата продължи и рече: „А ти, който си до него, не бой се от антихристите и от ония, които те заплашват, злословят и хулят. Те ще паднат, а ти ще стоиш. И както бях с Халев, тъй ще бъда и с теб, ако не се уплашиш от тях”.

Противниците на дарбите „говорене на нови езици” и „тълкуване на езици” са само такива, които не ги притежават.

Онези, които претендират, че имат духовна пълнота, би следвало да притежават всичките духовни дарби: слово на мъдрост, слово на знание, вяра, изцелителни дарби, чудодействия, пророчество, разпознаване на духовете, говорене разни езици и тълкуване езици.

Ако някой има и деветте духовни дарби, а любов няма, той не може да претендира за духовна пълнота.

„Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал, що звека. Да имам пророчески дар и да зная всички тайни, да имам пълно знание за всички неща и такава силна вяра, че да мога и планини да преместям, - щом любов нямам, нищо не съм. И да раздам всичкия си имот, да предам и тялото си на изгаряне, - щом любов нямам, нищо ме не ползува. Любовта е дълготърпелива, пълна с благост, любовта не завижда, любовта се не превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява. Любовта никога не отпада, а другите дарби, ако са пророчества, ще престанат, ако са езици, ще замлъкнат, ако са знание, ще изчезнат. Защото донейде знаем и донейде пророчествуваме; но, кога дойде съвършеното знание, тогава това „донейде” ще изчезне. Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мислех и като младенец разсъждавах; а като станах мъж, оставих младенческото. Сега виждаме смътно като през огледало, а тогава - лице с лице; сега зная донейде, а тогава ще позная, както и бидох познат. А сега остават тия три: вяра, надежда, любов; но по-голяма от тях е любовта” /I Кор. 13/.

VIII

ПЛОДЪТ НА ДУХА

„А плодът на духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодетелство, милосърдие, вяра, кротост, въздържание. Против такива няма закон.“ /Гал. 5:22,23/

„... защото плодът на Духа се състои във всяка доброта, правда и истина...“ /Еф. 5:9/

„Но сега, когато се освободихте от греха и станяхте роби Богу, вашият плод е светост, а краят - живот вечен.“ /Рим. 6:22/

Плодът на Светия Дух в човека е един, но с много качества. В него влизат всички християнски добродетели, всяка доброта, всяка правда и всяка истина.

Нека си представим, че в ръката си държим един плод от ябълка. Ябълката има обем, цвят, аромат, вкус. Плодът не може да съществува без качествата си. Не можем да имаме ябълка без обем, без вкус, без аромат и без цвят.

Така и плодът на Духа не може да съществува без Християнските добродетели.

Още Аристотел и Сократ са забелязали, че добродетелта е атакувана непрестанно, както от ляво, така и от дясно. Бог каза на Иисус Навин:

„... само бъди твърд и много храбър, и грижливо пази и изпълнявай целия закон, който ти завеща Моят раб Моисей; не се отклонявай от него ни на дясно, ни на ляво, та да постъпваш благоразумно във всичките си предприятия. Да се не отдели от устата ти тая книга на закона; но се поучавай от нея дено и ноще, за да изпълняваш точно всичко, написано в нея: тогава ти ще имаш сполука в пътищата си и ще постъпваш благоразумно.“ /Иис. Нав. 1:7,8/

Същото ни съветва и мъдрецът:

„Обмисли пътеката за ногата си, и всички твои пътища да бъдат яки. Не се отбивай ни надясно, ни наляво; отдалечи ногата си от злото (защото десните пътища Господ наглежда, а левите са развалени.“ /Пр. 4:26-28/

Същата заповед получиха евреите от Господа чрез Моисей:

„Гледайте да постъпвате тъй, както ви заповяда Господ, Бог ваш; не се отбивайте ни надясно, ни наляво; ходете по пътя, по който ви заповяда Господ, Бог ваш, за да бъдете живи и да ви бъде добре и да проживеете дълго време в оная земя, която ще получите за владение.“ /Втор. 5:32,33/

И четиримата евангелисти отбелязват проповедта на Иоан Кръстител, който цитира Исая 40:3:

„... гласът на викация в пустинята говори: пригответе пътя на Господа, прави правите пътеките Му.“ /Мат. 3:3/. /Лук. 3:4/. /Марк. 1:3/. /Иоан. 1:23/

Апостол Павел в посланието си до евреите пише:

„и направете с нозете си прави пътеки, та, което е хромо, да се не отклони, а по-скоро да се изцери.“ /Евр. 12:13/

И тъй, първото условие за придобиването на плода на Духа - християнските добродетели - е стъпването и ходенето по правия път; ходенето в любовта, правдата и истината или ходенето по Дух. *„Ако живеем духом, по дух сме длъжни и да постъпваме.“ /Гал. 5:25/*

Ходенето по дух означава да ходим в Христовите заповеди, което значи да ги изучаваме, да ги знаем и да ги изпълняваме.

Правият път е пътят по който мина Господ Иисус Христос. От раждането Си до края на земния Си живот Иисус беше непрестанно атакуван от различни напасти. Още като

младенец Ирод Го търсеше да Го убие и изби 14 хиляди младенци във Витлеем и околностите му. Когато висеше на кръста, тълпата Го хулеше. Хулеха Го и началниците, и войниците, но не успяха да Го накарат на хулата да отвърне с хула. На хулите Той отговори с молитва: „... *Отче! прости им, понеже не знаят, що правят...*” /Лук. 23:34/.

Ако сме носители на християнските добродетели, трябва да бъдем готови на атаки от страна на пороците и от страна на слабостите. Нека разгледаме една добродетел, която е толкова важна за придобиването на Божията благодат. Писанието казва, че на смирените Бог дава благодат. Когато се смиряваме, ще бъдем атакувани както от гордостта, така и от обезсърчението. Ако се възгордеем, загубили сме благодатта, ако се обезсърчим - също. Ако искаме да бъдем щедри, възможно е да бъдем атакувани от разточителство или от сребролюбие, а нито едното, нито другото е добродетел. Добродетел е само щедростта. Няма друга добродетел, която така високо да се цени както от Бога, така и от хората като благодарността, която много лесно можем да придобием.

За да не се отклоним нито в пороците, нито в слабостите, ние трябва да постъпваме така, както казва Божието слово; така, както Господ Иисус Христос би постъпил на наше място.

Някои питат: „Защо, след като направя добро на хората, те ми отвръщат със зло?” Отговорът е: „Защото си християнин и живееш в един покварен, нечестив свят. Господ Иисус Христос направи толкова много благодаяние, изцери толкова много болни от различни болести и с какво Му се отблагодари този свят? С хули, ругатни, заплувания, плесници, подигравки, удари с камшици и приковаване на кръста, с трънен венец на главата. Ако си истински християнин, така ще постъпват и с теб”.

Има хора, които постоянно роптаят, че другите не ги разбират. Как искате вълците да разберат агнетата? Господ Иисус Христос е наречен Агнецът Божий и Той казва на последователите Си:

„Вървете! Ето, Аз ви пращам като агнета посред вълци.” /Лук. 10:3/

„Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Да бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете словото, що ви казах Аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят. Но всичко това ще ви сторят заради Моето име...” /Иоан. 15:18-21/

Днес в някои църкви се проповядва лесно и модерно евангелие, но то няма нищо общо с Христовото Евангелие, защото не можем да бъдем носители на плода на Светия Дух и пороците на този свят. Може ли един мъж да бъде едновременно въздържател и алкохолик? Може ли една жена да бъде едновременно девица и проститутка? Не може. Но може ли алкохоликът и проститутката да станат светци? Библията казва, че може, но само, ако оставят света и греха и от роби на нечестия преминават във въздържанието и святостта. Господ Иисус Христос казва: „*Който Мене мрази, мрази и Отца Ми.*” /Иоан. 15:23/. А апостол Иоан пише: „*Всякой, който мрази брата си, е човекоубиец; и знаете, че никой човекоубиец няма вечен живот, който да пребъдва в него.*” /1 Иоан. 3:15/. Така че, който мрази християните, мрази Господ Иисус Христос, а който мрази Иисус Христос, мрази и Бог Отец и е под проклетие. С други думи всеки, който мрази християните от което и да са вероизповедание на християнството, той мрази Бога и е под проклетие. „*Който не обича Господа Иисуса Христа, да бъде анатема, маран-ат€*” /1 Кор. 16:22/.

Не се хвали, че имаш плода на Светия Дух, че имаш дарбите на Светия Дух, ако мразиш дори един християнин от православното, католическото или протестантското вероизповедание, за когото Господ Иисус Христос е умрял. Но ако обичаш християните от трите основни клона на християнството, това означава, че в теб има едно от качествата на плода на Светия Дух и то се казва ЛЮБОВ. Любовта никога няма да нарече братята и сестрите си разколници, сектанти и еретици, а ще ги нарече братя и сестри в Христа Иисуса.

1. Любoв

„А плодът на духа е: любов...” /Гал. 5:22/

Обърнете внимание колко много добри качества има християнската добродетел ЛЮБОВ: дълготърпелива, пълна с благод, не завижда, не се превъзнася, не се гордее, не безчинства, не дири своето, не се сърди, зло не мисли (нито зло говори, нито зло върши), не се радва на неправда, а се радва на истината; всичко извинява, претърпява, на всичко вярва и се надява. Никога не отпада.

Веднага искам да ви предупредя, че както дяволът се преобразява на светъл ангел и лъжата претендира да е истина, така и омразата може да се опитва да се представи за любов. Винаги трябва да помним, че Иуда Искариотски предаде своя Учител, Исус Христос, с целувка и рече: „Радвай се, Учителю!”. На какво да се радва? На голямата му любов към Учителя ли? Забелязал съм, че любимата тема в проповедите на някои предатели е любовта към ближния, но те така импровизират със Светото Писание, както дяволът чете Евангелието. Затова, когато говорим за любовта, трябва точно да цитираме това, което Бог чрез Своя Син и чрез Светите Си пророци и апостоли е казал за нея. Тъй като в Светото Писание е писано на повече от двеста и двадесет места за любовта, ние не можем да цитираме всичко, а само няколко цитата, които говорят за нейните качества.

„Нова заповед ви давам, да любите един другия; както ви възлюбих, да любите и вие един другия. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате по между си.” /Иоан. 13:34,35/

„Както Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас: пребъдете в Моята любов. Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и Аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му. Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна. Тази е Моята заповед: да любите един другия, както Аз ви възлюбих. Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Аз заповядвам.” /Иоан. 15:9-14/, /Виж и 2 Петр. 1:5-9; 1 Иоан. 3:16-18; 1 Иоан. 4:7-11,16-21/

„А най-вече имайте усърдна любов един към други, защото „любовта покрива много грехове.” /1 Петр. 4:8/

„Защото в Христа Исуса нито обрязването има сила, нито необрязването, но вярата, която действува чрез любов.” /Гал. 5:6/

„И моля се, щото вашата любов все повече и повече да изобилва чрез познание и разбиране на всичко, за да различавате, що е по-добро, та да бъдете чисти и без препънка в деня Христов” /Фил. 1:9,10/, /Виж и Фил. 2:1-4/

„Благодарим на Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа, молейки се винаги за вас, понеже чухме за вашата вяра в Христа Исуса и за любовта ви към всички светии” /Кол. 1:3,4/

„А целта на поръчването е - да се породи любов от чисто сърце, от добра съвест и нелицемерна вяра” /1 Тим. 1:5/

„Никой да не презира младостта ти, но бъди образец за верните в слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота.” /1 Тим. 4:12/

„Защото корен на всички злини е сребролюбието, на което предавайки се, някои се отклониха от вярата и си навлякоха много мъки. Но ти, човече Божий, бягай от тия неща и стреми се към правда, благочестие, вяра, любов, търпение и кротост.” /1 Тим. 6:10,11/

„Защото Бог не ни е дал дух на боязливост, а дух на сила, любов и целомъдрие.” /II Тим. 1:7/

„Отбягвай също и младежки похоти и стреми се към правда, вяра, любов и мир с ония, които призовават Господа от чисто сърце.” /II Тим. 2:22/

„А ти си последвал моето учение, живот, намерение, вяра, моето великодушие, любов, търпение” /II Тим. 3:10/

„Ти пък говори онова, което е съгласно със здравето учение: старците да бъдат трезвени, почитени, целомъдри, здрави във вярата, в любовта, в търпението; стариците също да се държат святолепно: да не бъдат клеветници, да се не предават на много вино, да са поучливи на добро, за да вразумяват невестите да обичат мъжете и децата си, да бъдат целомъдри, чисти, къщовници, добри, покорни на мъжете си, та да се не хули словото Божие. Увещавай също младежите да бъдат целомъдри, като във всичко представяш себе си за образец на добри дела, показвайки чистота в учението, почитеност, непоқвареност, слово здраво, безукорно, та да се засрами противникът, понеже не ще има да каже нещо лошо за нас.” /Тим 2:1-8/

„и нека бъдем внимателни един към други, за да се насърчаваме към любов и добри дела” /Евр. 10:24/

Любовта не може да съществува сама. Тя живее в сърцата на верните християни заедно с всички останали добродетели, с всяка правда и с всяка истина.

„Не дължете никому нищо, освен взаимна любов; защото който люби друго, изпълнил е закона. Защото заповедите: не прелюбодействуй, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствуй, чуждо не пожелавай, и всяка друга заповед се съдържа в тия думи: възлюби ближния си като самаго себе си. Любовта не прави зло на ближния; и тъй, любовта е изпълнение на закона.” /Рим. 13:8-10/

„И един от тях, законник, изкушавайки Го, попита и рече: Учителю, коя заповед е най-голяма в закона? А Иисус му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: тази е първа и най-голяма заповед; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си; на тия две заповеди се крепи целият закон и пророците.” /Мат. 22:35-40/

Каквито и усилия да положи човек, за да придобие някоя човешка добродетел, ако няма любов към Бога и ближния, всичките му усилия ще отидат на вятъра и той рано или късно ще се превърне във варосана, но воняща гробница. Защото само любовта към Бога и ближния е слънцето и въздухът, храната и водата за всяка християнска човешка добродетел. Без любов към Бога и към ближния е невъзможно да имаме какъвто и да е духовен живот, каквато и да е духовна пълнота, защото Бог е любов и в Него ние дишаме, живеем и съществуваме.

Благодарим Ти, Благодетелю наш, Господи Иисусе Христе, Спасителю наш и Господарю на Вселената, за всичко, което си направил и ще направиш за нас. Кланяме Ти се и Те величаем, заедно с всички светии, Ангели и Архангели, Власти и Сили, Началства, Серафими и Херувими.

2. Радост

„А плодът на Духа е: ... радост...” /Гал. 5:22/

Всеки нормален човек се стреми към радостта и я обича. Не бива да забравяме, че има трайна радост, но има и миражна, мимолетна радост. Истинска, трайна радост има само в любовта към Бога и ближния. Миражна радост може да ни доставят светът, богатството, световната слава и власт, грехът и сатана, но нейният край винаги стига до едно и също

място и то се казва разочарование. А краят на трайната радост се казва блаженство, святост и вечен живот.

Всеки човек може да получи трайна радост и да зарадва себе си, светиите и Ангелите на небесата. Как? Като се покае. Господ Исус Христос казва: „Такава радост, казвам ви, бива пред Ангелите Божии и за един каец се грешник.” /Лук. 15:10/.

Библията казва, че Бог помага на ония, които радостно вършат правда. /Ис. 64:4,5/. За Господ Исус Христос е писано:

„Ти обикна правдата и намрази беззаконието; затова, Боже, Твоят Бог Те помаза с елей на радост повече от Твоите съучастници” /Евр. 1:9/

Ако искаме да бъдем помазани с елей на радост, трябва да обикнем правдата и да намразим беззаконието.

Веднъж, след проповедта ми в град Стара Загора, дойде при мен един православен свещеник и ми каза, че Господ Исус Христос никога и никъде не се бил радвал. След като му цитирах няколко места от Светото Писание, където Спасителят се е стремил към радостта и се е радвал, той каза: „По-добре е да не спорим, а да си помагаме, за да оцелеем”. Съгласих се с него и се разделихме с мир и радост. Ето тези места:

„Затова и ние, заобиколени от такъв голям облак свидетели, нека свалим от себе си всякакво бреме и греха, който ни лесно омотава, и нека с търпение изминем предстоящото нам поприще, имайки пред очи началника и съвършителя на вярата - Исуса, Който, заради предстоящата Нему радост, претърпя кръст, като презря срама, и седна отдясно на престола Божий.” /Евр. 12:1,2/

„В оня час се зарадва духом Исус и рече: прославям Те, Отче, Господи на небето и на земята, защото си утаил това от мъдри и разумни, а си го открил на младенци. Тъй е, Отче, понеже такава беше Твоето благоволение.” /Лук. 10:21/

„Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна.” /Иоан. 15:11/

Христовите ученици се радваха, че и бесовете им се покоряват в Неговото име, но Той им каза:

„... видях сатаната, как падна от небето като светкавица; ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди; обаче не се радвайте на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата.” /Лук. 10:18-20/

Ако ви липсва радостта на спасението и нямате увереност, че имената ви са записани на небесата, побързайте, покайте се, отстранете се от лошите си мисли, думи и дела и се молете Господ да запише името ви в книгата на вечния живот.

Ако искаме да зарадваме някого, ние му подаряваме нещо. Така и ние се радваме винаги, когато Господ ни подарява това, за което Го молим.

„Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте, и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.” /Иоан. 16:24/

Всяка проява на Светия Дух в живота на верните християни е придружена с радост и мир.

Архангел Гавриил рече на свещеник Захария: „... не бой се Захарие, понеже твоята молитва биде чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, и ще го наречеш с името Иоан; и ще имаш радост и веселие, и мнозина ще се зарадват за раждането му” /Лук. 1:13,14/. Когато Елисавета чу поздравя на дева Мария, младенецът заигра радостен в утробата ѝ.

Ангелът поздрави Дева Мария с думите: „... радвай се, благодатна! Господ е с тебе; благословена си ти между жените.” /Лук. 1:28/

Когато славата Господня осия пастирите и те се уплашиха, Ангелът им рече:

„... не бойте се: ето, благовестя ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци; защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос Господ; и ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли.” /Лук. 2:10-12/

Когато иудейте се чудеха дали Иоан Кръстител не е Христос, той им каза:

„Вие сами сте ми свидетели, че рекох: не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. Който има невеста, младоженец е; а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, радва се твърде много на гласа на младоженеца. Тая ми радост, прочее, се изпълни. Той трябва да расте, пък аз да се смалявам.” /Иоан. 3:28-30/

Когато Господ Исус Христос изцеряваше болните, отваряше очите на слепите, ушите на глухите, езиците на немите; когато възкреси мъртвия от четири дни в гроба Лазар, сина на наИнската вдовица и дъщерята на Иаир, аз съм твърдо уверен, че заедно с изцерените, освободените и възкресените, с роднините и приятелите им, радвал се е и Самият Той. Но се е радвал винаги след победата. Когато идваха при Него болни, натъжени, обсебени, отрудени и обременени и Той се натъжаваше заедно с тях, а за мъртвия Лазар заплака. Каза на учениците Си, а чрез тях и на нас, да плачат с тия, които плачат и да се радват с тия, които се радват. Господ заплака за Иерусалим и каза на еврейските жени да плачат за себе си и за децата си, защото знаеше какво ги очаква. Еклисиаст казва, че има време за плачене и време за смеене. /Екл. 3:4/.

За съжаление, напоследък се появиха проповедници, които учат християните точно обратното на това, което Исус ни учи. Те се смеят, падат на земята, пеят, играят хора, танцуват когато около тях християните са измъчвани от различни болести и страдания, от депресии и бесове. За такива да се молим Бог да разсее заблудата им, за да не погинат.

Когато заплавоаха, удряха плесници и камшици, надянаха трънен венец на главата на Господ Исус Христос и Го заковаха на кръста, някои се смееха и се радваха. Кой бяха те? Апостолите ли? Приятелите ли? Майка Му ли? Кой? Радваха се враговете Му, а приятелите Му плачеха, Той казва:

„Истина, истина ви казвам, че вие ще се разплачете и разридаете, а светът ще се възрадва; вие ще бъдете наскърбени, но скръбта ви ще се обърне на радост.” /Иоан. 16:20/

И наистина, скръбта на Мария Магдалина, плачеща на гроба, се превърна в радост, щом видя възкръсналия Исус. Зарадваха се и учениците Му, когато вечерта, в деня на Възкресението, Той влезе при тях с поздрава „Мир вам!” и им показа ръцете, нозете и ребрата си.

Радост изпълни апостолите и събраните с тях, когато Светият Дух слезе и ги изпълни със силата Си. Радваха се християните, когато от проповедта на апостол Петър се покаяха и се присъединиха към църквата около три хиляди души. Радваха се хората, когато виждаха и чуваха какви чудеса вършеше Господ чрез служенията на апостолите.

„Народът единодушно внимаваше на това, що говореше Филип, понеже чуваше и гледаше, какви чудеса вършеше: нечисти духове с голям вик излизаха от мнозина, които бяха хванати от тях, а мнозина разслабени и хроми се изцериха. И голяма радост биде в оня град. /Деян. 8:6-8/

Апостолите Христови ни напомнят в своите послания и ни приканват да се радваме в Господа. Апостол Иаков ни съветва да се радваме, дори когато падаме в разни изкушения.

„Смятайте го за голяма радост, братя мои, кога паднете в разни изкушения, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение; търпението пък нека бъде свършено нещо, за да бъдете свършени и цялостни, без никакъв недостатък.” /Иак. 1:2-4/

За същото пише и апостол Петър:

„Затова радвайте се, макар сега и да поскърбите малко (ако е потребно) в различни изкушения, та изпитаната ваша вяра да излезе по-драгоценна от нетрайното, макар и чрез огън изпитвано злато, за похвала и чест и слава, кога се яви Иисус Христос, Когото обичате без да сте Го видели, и в Когото вярвайки сега, без да Го виждате, радвайте се с неизказана и преславна радост, като постигате края на вашата вяра - спасението на душите” /I Петр. 1:6-9/

Апостол Иоан се стреми към „пълна радост” и ни дава пример и ние да се стремим към същото.

„Ако и да имах много да ви пиша, ала не исках с книга и мастило, а се надявам да дойда при вас и да говоря уста с уста, та радостта ми да бъде пълна.” /II Иоан. 12/

*„което сме видели и чули, ви възвестяваме, за да имате и вие общение с нас; а нашето общение е с Отца и Неговия Син Иисуса Христа. И това ви пишем, за да бъде радостта ви пълна.” /I Иоан. 1:3,4/ *Виж и* /III Иоан. 3,4/*

Бог е, Който ни изпълва с радост и ни поставя пред силата Си в радостта.

„Защото царството Божие не е ястие и питие, а правда и мир и радост в Светаго Духа.” /Рим. 14:17/

„А Бог на надеждата дано ви изпълни с всяка радост и мир във вярата, та чрез силата на Духа Светаго да се преумножава вашата надежда.” /Рим. 15:13/

Радостта ни ще бъде пълна, ако имаме една и съща любов и бъдем единомислени и единомислени, ако имаме любовта Христова.

Според написаното в Откровението на Свети Иоана, светът ще се зарадва, когато се възцари Антихриста, синът на дявола, или червеният звяр, защото той ще обогати всички, които му се поклонят и които му служат. Бог ще изпрати двама Свои пророци, които ще изобличат Антихриста и живеещите на земята за греховете, беззаконията и гнусотиите, които са вършили, но след три години и половина звярът ще ги убие и жителите земни ще се зарадват и ще си пратят едни на други подаръци. Радостта им ще бъде за малко време, защото след три дни и половина телата на Господните пророци ще възкръснат и те ще отлетят в небето. Това ще изпълни земните жители със страх и ужас, понеже ще видят възкресението на пророците. След това ще настанат седемте язви на земята и такива земетресения, от които ще се сринат всички градове на света. Ще вали градушка с тежина на зърната около пет килограма. Някой може да каже, че това е невъзможно, защото това никога не е било. През пролетта на 1997 година в България вали градушка и на някои места зърната бяха големи колкото портокали. Трудно ли е за всемогъщия Бог да заповяда да бъдат с големината на дини или тикви? Вавилон - великата блудница - с огън ще бъде изгорен и като гледат гибелта му, земните жители ще се разплачат, а небето, светите апостоли, пророци, мъченици и всички верни християни ще се зарадват и от небето ще дойде глас, който ще извика:

„... алилуия, защото се възцари Господ, Бог Вседържител; да се радваме и веселим и да Му въздаваме слава: защото дойде сватбата на Агнеца, и жена Му се приготви. И даде J да се облече в чист и светъл висон; а висонът е праведност на светите.” /Откр. 19:6-8/

Сега се радваме с голяма радост при всяка проява на дарбите и служенията на Светия Дух; при всяка изпълнена наша молитва в Христовото име; при всяко докосване и осеняване от Светия Дух. А каква велика радост ще изживеем в деня и часа на Христовото пришествие, когато ще видим Неговата слава в пълнота. И това ще стане, ако устоим докрай, ако опазим чистотата и пълнотата на Неговото учение. Заслужава си да положим всяко старание, за да устоим и наследим вечния живот, живот на вечна радост и веселие в Божието присъствие.

„И ще отрие Бог всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; ни жалеяка, ни писък, нито болка няма да има вече, защото предишното се мина. И Седящият на престола рече: ето, всичко ново творя. И ми казва: напиши, защото тия думи са истински и верни. След това ми рече: свърши се! Аз съм Алфа и Омега, началото и краят; на жадния Аз ще дам даром от извора на живата вода. Който побеждава, ще наследи всичко, и ще му бъде Бог, а той ще Ми бъде син.” /Откр. 21:4-7/

Апостол Йоан пише за реката на живота, която извира от престола на Бога и за дървото на живота, което дава всеки месец своя плод, а листата му служат за изцеление на народите.

Не са ли Християнските добродетели, които могат да изцерят нашето болно общество и не е ли Плода на Светия Дух, Който може да промени нашата дива природа, за да станем нови творения в Христа Исуса, от чиято утроба да потече жива вода?

3. Мир

„А плодът на духа е: любов, радост, мир... /Гал. 5:22/

Най-обичаната и употребявана при поздравите между евреите е думата „Шалом”, а между арабите - „Салям”, които, преведени на български, означават **мир**. В посланието до евреите апостол Павел пише, че Мелхиседек - цар на Салим, свещеник на всевишния Бог, е уподобен на Божия Син - вечно пребъдващ свещеник. Цар на Салим значи Цар на мира. И така, нашият Спасител Господ Исус Христос е Царят на мира.

Когато новоповярвалият се е кръщавал в древната църква, епископът го е питал: „Отричаш ли се от сатана и от всичките му дела, и от всичките му ангели, и от всичкото му служение, и от всичката му гордост?” Кръщаваният се е отговарял: „Отричам се”. Този въпрос и отговор се е повтарял три пъти. След това епископът го е питал пак три пъти „Отрече ли се от сатана и от всичките му дела, и от всичките му ангели, и от всичкото му служение, и от всичката му гордост?” на което новопокръстеният отговарял: „Отрекох се”.

Евангелските епископи /старейшини/ са се освободили от този, според тях излишен и ненужен обред, а много православни християни гледат на него с насмешка и го приемат като необходимо, но формално заклинание при изпълнението на обряда „кръщение”.

Ако Бог ни отвори духовните очи да видим кой е сатана, какви са делата му, служението му, служителите му, ангелите му и каква е гордостта му, тогава ще разберем защо „цял свят лежи в злото” /1 Йоан. 5:19/.

Свети Йоан Кронщадски пише, че от опит е познал с какъв коварен и вероломен враг влиза в духовна бран.

Един християнин си направил експеримент и повикал сатана да му се яви в спиритически сеанс. В продължение на около 30 години този човек няма душевен мир и жестоко е измъчван от духовния враг на човечеството, защото се докосна до сатанинските дела и служения. Онези, които са попаднали в капаните на сатанинските култове и „църквата” на дявола знаят какви са делата му и служенията му.

Много хора се гордеят от децата и внуците си и ги наричат „супербой”. Възхищават се и рекламират „супермени”, „суперевангелизатори” и „суперхристияни” и се чудят защо нямат душевен мир. Защото мирът няма нищо общо с човешката и сатанинската гордост. Божият мир изпълва сърцата на смирените.

Много християни са изгубили своя мир, защото са участвали в сатанински служения и практики, каквито са: запитване на мъртви, бесовъпрошателства, магьосничество, гадания, баяния, разпространяване и ползване на окултна, атеистична, сатанинска литература, астрология, зодий и хороскопи; контакти със сатанински ангели, извънземни, полтъргаист, Кики, Роки, Мики и други дяволи и демони, които ги пленяват и насилват да вършат волята им, а ако не желаят ги измъчват и постепенно завладяват волята, ума и чувствата, паметта и тялото им и тогава не човекът живее, а демоните чрез него и в него.

Ето защо е необходимо отричането от сатана, антихриста и лъжепророка и приемането на Мирния договор на грешника с Небесното царство, при който се отричат всичките служения и дела на сатаната, гордостта му и контактите с дяволите и демоните и проповядването на пагубни ереси и бесовски учения и вместо тях се приема Княза на мира и Неговото вероучение записано в Новия Завет на нашия Господ Исус Христос

Небесното войнство славеше Бога в деня на Христовото раждане с думите: „слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!“ /Лук. 2:14/.

Когато изпрати седемдесетте Си ученици да проповядват Евангелието, Исус им заповяда:

„И в която къща влезете, първом казвайте: мир на тая къща! И ако бъде там синът на мира, върху него ще почива вашият мир; ако ли не, ще се върне у вас“
/Лук. 10:5,6/

Апостолите точно изпълняваха тази заръка на Спасителя. В проповедите и във всичките си послания благославят слушателите и читателите с Христовия мир.

„Той (Бог) прати на синовете Израилеви словото, като благовестеше мир чрез Исуса Христа, Който е Господ на всички.“ /Деян. 10:36/

„Плодът пък на правдата се сее в мир от миротворците.“ /Иак. 3:18/

„... благодат вам и мир да изобилва!“ /I Петр. 1:2/

„Затуй, възлюбени, като очаквате това, постарайте се да се намерите пред Него в мир, неосквернени и непорочни“ /II Петр. 3:14/

„Мир на теб; поздравяват те приятелите; поздрави приятелите поименно. Амин.“ /III Иоан. 15/

„милост вам и мир и любов да изобилва.“ /Иуда 2/

Апостол Павел във всичките си послания поздравява християните с Божия мир и благодат.

„благодат и мир от Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички вас, които сте в Рим възлюбени Божии, призвани свети.“ /Рим. 1:7/

„благодат вам и мир от Бога Отца нашего и от Господа Исуса Христа.“ /I Кор. 1:3/, /II Кор. 1:2/, /Гал. 1:3/, /Еф. 1:2/, /Фил. 1:2/, /Кол. 1:2/, /I Сол. 1:1/, /II Сол. 1:2/, /Фил. 1:3/, /I Тим. 1:2/, /II Тим. 1:2/

„Залягайте да имате мир с всички...“ /Евр. 12:14/

Какво да направим, за да се помирим с ония, с които не живеем в мир? Трябва да им поискаме прошка, ако нещо сме ги оскърбили или онеправдали. Ако пък те са ни наранили, от сърце да им простим.

Библията казва: „Голям е мирът у ония, които обичат Твоя (Божия) закон, и за тях няма претъване.“ /Пс. 118:165/.

„И дело на правдата ще бъде мирът, и плод на правосъдието - спокойствието и безопасността вовеки.“ /Ис. 32:17/

Ако искаме да имаме мир, ще трябва да се научим да вършим правда и да говорим истина, но преди това трябва да се покаем за всичките лъжи и неправди, която сме извършили.

Милиони човеци по лицето на целия свят нямат мир. Те са загубили своя душевен мир, защото са отхвърлили Княза на мира Господ Исус Христос и са се опълчили срещу Него. Не можеш да имаш душевен мир, щом си във война с Царя на мира. Мнозина се заблуждават, че богатството може да им достави мир и сигурност; други си купуват оръжие и се надяват с него да опазят своя мир и сигурност; трети търсят мир и щастие в земната

слава и величие и полагат огромни усилия, за да ги достигнат; четвърти мислят, че като се доберат до земната власт, ще имат мир и щастие; пети търсят мира точно там, където най-малко може да се намери: в наркотиците, цигарите, алкохола и други опиати, в сатанинската рок музика и окултно-сатанинските практики; шести мислят, че ще имат мир и сигурност, като членуват в различни терористични, бандитски, мафиотски и сатанински организации и партии. Всички подобни пътища водят до едно и също място и то се казва отчаяние и разочарование. Има само един път, който води към мира, щастieto и сигурността и това е пътят към Бога. Исус Христос е Пътят, единственият път, който води към траен мир и трайно щастие. Ако някой иска да го намери, трябва да склучи мирен завет с Бога чрез Неговия Син Исус Христос, т.е. да се покае и новороди.

Много хора говорят за мир. В близкото минало сме свидетели на конференции, симпозиуми и конгреси за мир, на които антихристи и атеисти изнасяха дълги речи и доклади за мир, но мир нямаше, защото атеистите и лъжехристите нямат нищо общо с Христовия мир. Библията казва, че няма мир за нечестивите - /Ис. 57:21/.

Господ Исус Христос ни дава Своя мир, с думите:

„Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз ви давам не тъй, както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се плаши.“ /Иоан. 14:27/

Жителите на Иерусалим отхвърлиха Княза на мира и предпочетоха един убиец - Варава. Исус знаеше, че така ще стане и виждаше бъдещето на тоя град, затова заплака за него.

„И когато се приближи и видя града (Иерусалим), заплака за него и рече: да беше и ти узнал поне в този твой ден, какво служи за твой мир! Но сега това е скрито от очите ти, понеже ще настанат за тебе дни, и враговете ти ще те обиколят с окопи и ще те окръжат, и ще те стеснят отвред, и ще съсипят тебе и децата ти в тебе, и няма да оставят в тебе камък на камък, понеже ти не узна времето, когато беше посетен.“ /Лук. 19:41-44/

Това пророчество се изпълнило точно след тридесет и осем години от изричането му. Иерусалим е бил съсипан и около един милион евреи са загинали във войната с Рим през 71г. от Рождество Христово.

За съжаление и ние, българите, отхвърлихме посланиците на Христовия мир Джони Ноер, Улф Екман и други миротворци, но с отворени обятия, с почит и чест приемаме и се покланяме на слугите на лукавия: екстрасенсите Кашпировски, Чумак, Вера Кочовска, НЛО, контактъори, ясновидци, гадатели и прорицатели, астролози и омайници, медиуми, спиритисти, окултисти и магьосници. На особена почит се радва лукавият в пресата и електронните медии, които го рекламират с неговите нелегални, партизански имена: полтъргайт, Роки, Кики и други такива. Затова сме на тоя хал, а не че за всичко са виновни англо-американските империалисти, както ги заклеява един от българските митрополити на конгреса за мир в Хелзинки. Интересно е, че в своя доклад митрополитът не е посмял да произнесе името Бог, нито Господ Исус Христос. От името на кого е говорил духовният „пастир“? Той казва, че от името на всички вярващи в България

За атеистите политици може да има някакво оправдание, да не разчитат на Княза на Мира, но не и за един духовен водач.

„Ако пък не слушаш гласа на Господа, твоя Бог... Пришлецът, който е среди тебе, ще се издига над тебе по-високо и по-високо, а ти ще се спуцаш по-ниско и по-ниско; той ще ти дава на заем, а ти няма да му даваши на заем; той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка“ /Втор. 28:15,43,44/

Не може да вярваме в Бога, а да проповядваме атеизъм и да имаме мир. Не се лъжете, в духовната война не може да има неутрални. Или сме на страната на Исус Христос или сме на страната на духа на антихриста. Среден път няма. Тръгнете в пътя на мира.

„А Бог на мира, Който чрез кръвта на вечния завет въздигна от мъртвите великия Пастир на овците - Господа нашего Иисуса (Христа), нека ви направи съвършени във всяко добро дело, за да изпълните волята Му, като върши у вас, каквото Му е благоугодно, чрез Христа Иисуса; Нему слава вовеки веков! Амин.”
/Евр. 13:20,21/

Дотук разгледахме само три от качествата на плода на духа. Всички останали добродетели имат връзка с любовта, радостта и мира. Не можем да бъдем себеобуздани, въздържани, смирени и кротки, а да нямаме мир. Може ли човек да има широко сърце и да обича всички човеци и Божии творения и в същото време да злобее срещу тях?

Някой може да попита: „Нима хората не са имали добродетели, преди да се появи християнството?” Имали са и те са били дело на Божия Дух в човеците. Светото Писание казва, че Божиите човеци - пророците, са говорели просветлявани от Светия Дух. А те са живели много години и векове преди раждането на Господ Иисус.

Мнозина казват, че не можем да бъдем съвършени, защото сме грешни и живеем в покварен свят. Но Библията, която е Словото на Бога, казва, че можем и, ни заповядва да се стремим към святост и към съвършенство, защото без тях няма да видим лицето на Бога.

„Залягайте да имате мир с всички и светост, без която никой няма да види Господа” /Евр. 12:14/

„но по примера на призовалия вас Светия и вие сами бъдете свети във всички постъпки. Защото писано е: „бъдете свети, понеже Аз съм свет.” /1 Петр. 1:15,16/

„безстрашно да Му служим в светост и правда пред Него, през всички дни на живота си.” /Лук. 1:75/

ДУХОВНАТА ПЪЛНОТА ПРИНАДЛЕЖИ НА БОЖИЯ ДУХ. А ние, човеците, малките и грешни човеци, ще можем да я получим в деня и часа на нашето възкресение, ако се удостоим да влезем в Божия рай. А дотогава нека следваме примера на духовните християни, като се трудим, копнеем и се стремим към духовните дарби, към святост и съвършенство, към християнските добродетели и плода на Светия Дух.
Амин!